This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

KF
15180

NEDL TRANSFER
HN 5JDL C

HARVARD
UNIVERSITY
LIBRARY

KF15180

~~H218~~

HARVARD UNIVERSITY

LIBRARY OF THE

~~Semitic Department~~

From
the College Library.

Bible. 45192 Sem 401.5

Fragment

einer

arabischen Pentateuch-Uebersetzung

Herausgegeben und eingeleitet

von

Dr. J. Hirsch

Leipzig

Otto Harrassowitz

1900

KF15180

HARVARD COLLEGE
APR 25 1905
LIBRARY.

Constantine fund

November 15, 1905,
transferred to
Harvard University
~~Semitic Dept. Library~~

Einleitung.

---

1. Der Codex, welcher das Fragment einer arabischen Pentateuchübersetzung enthält, wovon wir den Text bis Ende Numeri, unter Beibehaltung mancher Eigenthümlichkeiten der Transscriptionen, aber doch auch nach Thunlichkeit textkritisch bearbeitet, abdrucken liessen, ist aus dem Besitz des gelehrten Predigers Dr. A. Jellinek in den der Wiener isr. theologischen Lehranstalt übergegangen. Auf unpaginierten Octavblättern aus sichtlich altem Papier prangt in fast durchwegs klaren und schönen rabbinischen Schriftcharakteren das anonyme Werk, welches in seiner fragmentarischen Gestalt die arabische Uebersetzung von Leviticus 5,11 bis Deuteronomium 28,68 in hebräischer Transscription enthält. Nur einige Blätter am Anfang und am Ende des Codex, ebenso auch in der Mitte, Lev. 22, Num. 15,16 enthaltend, sind, wahrscheinlich durch vorzeitiges Aufeinanderlegen der noch nicht völlig abgetrockneten Seiten, lädirt, zum Theil auch wasserfleckig und schwer leserlich. Auch aus dem vorhandenen Fragment gingen einzelne Blätter verloren: Lev. 8,34 bis 9,15 und Deut. 25,2 bis 26,2. Papier und Schriftcharakter, namentlich der der Collationierungen und Einschaltungen aus Saadia, wovon ich mich gelegentlich durch einen Vergleich mit alten Handschriftproben in Neubauer's monumentalem Werke überzeugte, lassen ein hohes Alter, 11. bis 12. Jahrhundert, und den Orient als Heimath des Codex vermuthen (vergl. für ובנגב Deut. 1,7 ופי אלקבלה, in Num. 13 wie Saadia und auch Ibn Ganaḥ דארום und נגוב, und für ים כנרת Num. 34, 11 בחר טבריה).

Schon beim flüchtigen Blättern im Codex wird man augenscheinlich gewahr, dass am Codex mehrere Hände mitgearbeitet haben. Es strotzt darin von Glossen, Collationierungen mit

Saadia's Uebersetzung, von Interpolationen, Einschaltungen frei gelassener Zwischenräume aus Saadia, die zuweilen den frei gelassenen Raum nicht ganz ausfüllen oder über denselben hinaus am Rande oder über der Zeile stehen und deren Schriftcharakter schon für das blosse Auge als ein von dem des übrigen Codex verschiedenartiger sich aufdrängt. Ein Blatt, Num. 24,19 bis 25,16 die Saadianische Uebersetzung enthaltend, weist auf den zwei Seiten zwei von einander und vom Schriftcharakter des Codex verschiedene Schriftcharaktere auf. Ebenso die Seiten Deut. 13, 15 bis 15, 12 und ibid. 28, 22 ff., auf welchen Saadia copiert ist. Wo das blosse Auge allein die Entscheidung darüber, ob ein Wort oder eine Phrase aus Saadia eingeschaltet wurde, nicht treffen kann, genügt zumeist der Vergleich zwischen der Übersetzung des Cod. und der Saadia's, um Gewissheit zu erlangen. Auf mancher Seite herrscht ein förmliches Gewirr von Schriftcharakteren. Hier und da starrt uns auch ein frei gelassener und unausgefüllt gebliebener Zwischenraum für ein einzuschaltendes Wort fragend entgegen. So bietet der Codex, schon äusserlich betrachtet, eine Fülle von Fragen dar, mit deren teilweiser Beantwortung diese Einleitung sich beschäftigen will.

2. Verfasser, Herkunft und Abfassungszeit der Übersetzung sind aus dem Codex selbst nicht zu eruiren. Bei der fragmentarischen Beschaffenheit des Cod. ist das eigentlich kein Wunder. Zwei Namen befinden sich jedoch im Cod., deren einer wenigstens auf die Provenienz des Cod. hinweist. Auf der einen Seite des Blattes, welches Num. 24, 19 ff. Saadia's Übersetzung enthält, steht unten am Rande nach dem dreimaligen שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד in dem Schriftcharakter des Cod. ganz ähnlichen Schriftzügen: בסאט ערבי סופר מהיר. Ich vermute hier ein nomen proprium, denn die Deutung בסאט im Sinne von Erweiterung, Ausdehnung, Einschaltung (?) hat bei Freytag und Dozy keine Belege und passte auch nicht. Freilich konnte ich auch des nomen proprium nicht habhaft werden. Aufschlussreicher für die Geschichte unseres Cod. ist ein anderer Name, der auf dem Rande einer Seite, Num. 26 enthaltend, in vom Cod. gänzlich abweichenden Schriftzügen zu lesen ist: גדליה פירוז. Wir kennen eine Gelehrtenfamilie dieses Namens, deren Angehörige als Sammler karäischer Codices sich wohlverdient

gemacht haben. Aus Pinsker's „Likutê Kadmonioth, Zur Geschichte des Karäismus und der karäischen Literatur“ (Wien, 1860) erfahren wir, dass diese Familie im 17. Jahrh. blühte. Auch einen Gedaljah Firuz, der von seinem Bruder Josef, dem Arzt, den Commentar R. Josef Halewi's zu den Psalmen und Sprüchen Salomon's erworben hat, führt Pinsker (a. a. O. pag. 168 des Anhangs) an. Der Cod. war also offenbar karäisches Gut im materiellen Sinne; ob auch im literarischen?

3. Bevor wir diese wichtigste Frage beantworten, sei vor allem festgestellt, dass wir es hier nicht mit einer sogenannten Tochterübersetzung, sondern mit einer, die direct aus dem hebr. Texte geflossen ist, zu thun haben. Das geht zwar schon daraus genügend hervor, dass in der Regel am Anfang eines jeden Verses das erste hebräische Wort, zuweilen auch die ersten zwei, selten der ganze hebr. Satz steht, aber ein noch untrüglicherer Beweis dafür ist der Lapsus in der Übersetzung von ונשמרתם Deut. 2, 4 mit ותנפרון, was hebr. ונשמדתם entspräche. Wohl fehlt es an flüchtigen Transscribierungen auch sonst nicht, z. B. יכסל für يغسل, כדר für قدر, aber diese beweisen nur, dass der Übersetzer vor sich leise hinsprechend die ungenaue Transscribierung hinschrieb. Dafür, dass der Cod. keine Abschrift, sondern Original ist, sprechen die freigelassenen, nicht ausgefüllten Zwischenräume (s. sub 5), die Beibehaltung der hebr. Schreibung mancher Eigennamen, die wir darum auch im Texte stehen liessen, und Beispiele wie Deut. 4, 29. ותטלבון מן ת̇ם אללה רבך (ומצאת) ותגדה.

4. Da somit die Übersetzung unseres Cod., worauf ja die hebr. Transscribierung des Arabischen genügend hinweist, das Werk eines Juden ist, so wird sie wohl oder übel zur traditionellen, rabbinischen Exegese pro oder contra Stellung nehmen müssen. Es giebt eine ganze Reihe exegetisch umstrittener Stellen im Pentateuch, bei deren Übersetzung Farbe bekannt werden muss. Eine Hauptstelle der traditionellen und antitraditionellen Exegese ist bekanntlich Lev. 23, 11. Alle antitraditionellen Sekten: Saducäer, Samaritaner und Karäer halten an dem Wortsinne fest, wonach die Zählung der 7 Wochen von Pesach bis Schebhuoth mit dem ersten Sonntage nach Pesach beginnen und der 50. Tag, Schebhuoth, stets auf einen

Sonntag fallen müsse. Die traditionsgläubige Exegese hingegen fasst שבת in Lev. 23, 11. 15. (das erste Mal) als „Feiertag", ib. 15 (das zweite Mal) und 16. als „Woche". Demgemäss übersetzen auch das aram. Targum, die LXX, Pešitthâ, und Saadia: מן גד אלעטלה̈ resp. פי ib. 11. 15; סבעה̈ אסאביע ib. 15. und אלאסבוע אלסאבע (ebenso Pentateuchus Mosis arabice ed. Erpenius ib. 11. מן גד אלעטלה̈; 15. סבע אגמאע und 16. אלגמעה̈ אלסאבעה̈, vergl. die traditionelle Übersetzung der aus dem Syrischen geflossenen Version bei Lagarde, Materialien zur Kritik und Geschichte des Pentateuch (Leipzig 1867): 11. ופי אליום אלתאני, 15. מן בעד דלך אליום und סבעה̈ סואביע und 16. אלי אלגמעה̈ אלסאבעה̈.) Hingegen der Samaritaner Abu-Saîd: פי גד אלסבת ib. 11. מן גד אלסבת und סבע סבות ib. 15. und אלי גד אלסבת אלסאבעה̈ ib. 16. Unser Cod. hat ib. 11. מן גד אלסבת antirabbinisch, ib. 15. מן גד אלעטלה̈ rabbinisch und סבע סבות antirabbinisch und ib 16. אלי גד אלעטלה̈ אלסאבע, wo אלעטלה̈ im Sinne von שבת schon gar nicht passt. Auch בשבעתיכם in Num. 28, 26 übersetzt unser Cod. seiner durchgängigen Tendenz gemäss wörtlich, während Saadia בעד אסאביעכם hat. Antirabbinisch ist die wörtliche Übersetzung von טרפה Lev. 7, 24. 17, 15. 22, 8. mit פריסה̈, wie es auch Abû-Saîd übersetzt, während Saadia und der Pentat. Mosis ed. Erpenius, entsprechend der traditionellen Auslegung, סקימה̈ = Krankes haben. (In Num. 23, 24. und auch Lev. 17, 15. ed. Derenbourg übersetzt es auch Saadia mit אלפריסה̈, weil es dort wörtlich übersetzt werden kann, resp. muss.) Antirabbinisch ist auch die wörtliche Übersetzung von זכרון in זכרון תרועה Lev. 23, 24. Im Cod. war nach זכר (die Schreibung ז statt ד̇ kommt öfter vor) vor יכון לכם, was irrthümlich aus demselben Verse wiederholt ist, ein kleiner Zwischenraum für die Einschaltung des arab. Wortes für תרועה frei gelassen worden, der nun mit ותבויק im Zwischenraum auf der Zeile und, wegen der Enge des Zwischenraumes, über die Zeile hinauf mit גלבה̈, nach der Übersetzung Saadia's, ausgefüllt erscheint. (Bemerkt muss werden, dass Cod. שפר תרועה Lev. 25, 9. mit בוק אלתגליב übersetzt. Die Unabhängkeit dieser Übersetzung von Saadia beweist der Vergleich: Cod. ותגויז בוק אלתגליב und Saadia ואצׄרב בבוק מגלב; ebenso hat Cod. für תרועה Num. 10, 5. 6. 29, 1. תגליב und Saadia נפכׄה̈; doch kommt das häufiger vor, dass ein Wort an einer Stelle im Cod. eingeschaltet ist, an einer anderen, früheren oder spä-

teren, wieder nicht.) Der Einschalter durchstrich dann auch זכר. Allerdings hat auch das aram. Targum Onkelos דוכרן יבבא und Pentat. Mosis arab. ed. Erpenius ד̇כר תוליל.

Ebenso wenig ist in Lev. 23, 40 bei den einzelnen Pflanzengattungen des Feststrausses am Hüttenfeste auf die Tradition der Rabbinen Rücksicht genommen worden. Für פרי עץ הדר hat Cod. ת̇מר שגר בהי, auch bei Abû-Saîd ist eine LA בהי (s. ed. Kuenen), das samar. Targum hat משבח, Saadia hingegen ת̇מר שגר אלאתרג wie Targum Onkelos; für כפות תמרים Cod. קלב נכ̇ל (s. Ibn Ganah WB. s. v. כפף), Abû-Saîd سعف نخل = Palmenzweige, Saadia לב̈ אלנכ̇ל wohl wegen des Anklangs an לולב; für עבת hat Cod. aus Saadia eingeschaltet: עלי צנעה̈ צ̇פר ohne das eigentliche Saadianische אלאס = hebr. הדס und Targumische הדסין; für ערבי נחל hat Cod. גרב אלואדי (s. Ibn Ganah WB.), Saadia hat ערב (oder Druckf. der ed. Derenbourg für غرب) wegen des Ceremonialterminus, Abû-Saîd خليط von ערב = mischen. Aber der Pentateuchus Mosis arab berücksichtigt die traditionellen Termini auch nicht; er übersetzt: ותאכ̇דון לכם פי אליום אלאול ת̇מר שגר אלבהאء כפף נכ̇ל ונצן שגר צ̇פיר וגרב ואד.

Auffallend ist in unserem Cod. in Lev. 23, 40 das ד̇לך in פי ד̇לך אליום אלאול. Schon Ibn Ezra z. St. bekämpft die Ansicht der Zadukim, worunter er bald die alten Saducäer, bald die Samaritaner und auch die Karäer versteht, dass die in Lev. 23, 40. genannten Pflanzengattungen zum Ausschmücken der Festhütte und nicht als Feststrauss verwendet werden sollen. Das samar. Targum enthält nichts, was die von Ibn Ezra kritisierte Auffassung als samaritanisch charakterisieren könnte. Hingegen bemerkt A. Geiger (Nachgelass. Schriften III, S. 296), dass Abû Saîd, der ביום הראשון mit קבל אליום אלאול übersetzt und hierin die karäische Auffassung (s. die karäischen Quellen bei Geiger a. a. O.) theilt, nicht etwa einem karäischen Bibelübersetzer blindlings folgt, sondern dass diese Auffassung auch eine allgemein samaritanische sei. Jedenfalls nimmt sich das ד̇לך, wofern es nicht, wie andere Erweiterungen des hebr. Textes in der Uebersetzung, von ungefähr hineingerathen ist, wie eine Kritik der karäischen Auffassung aus. Entschieden nicht karäisch ist die Uebersetzung von מולדת אביך Lev. 18,11 mit אלמולודה̈ מן אביך, denn die Karäer nehmen מולדת im Sinne von „erzogen“ und beziehen V. 11. auf die Stiefschwester (s. Ibn

Ezra z. St.). Bei Pinsker (L. K. pag. קכ״ה) polemisiert der Karäer David b. Abraham Al-Fasi gegen das aram. Targum und die Rabbaniten und stellt es als allgemein karäische Ansicht hin, dass מולדת — „erzogen“, arab. תרביה̈ אביך, bedeute (s. auch Neubauer, Aus der Petersburger Bibl. p. 95).

Nicht karäisch ist auch die wörtliche Uebersetzung von בחייה Lev. 18,18., da die Karäer, die die Heirath mit der Schwester der bereits verstorbenen Frau ebenfalls für verboten halten, dem entsprechend בחייה nicht wörtlich nehmen (s. Neubauer a. a. O. pag. 96). Ebenso wenig verräth die wörtliche Uebersetzung von דמי טהרה Lev. 12,4.5. karäische Auffassung, da die Karäer טהרה so auffassen, als stände es mit Mappîk (s. Pinsker L. K. p. 29. Geiger Nachg. Schr. III, 316).

Eine Differenz zwischen Karäern und Rabbaniten bestand auch darin (s. Neubauer a. a. O. pag. 96, auch Ibn Ezra z. St.), dass diese בקרת Lev. 19,20 als „Geissel“ verstehen, mit welcher die Sklavin gestraft werden soll (Talmud Kerithoth 11a) und jene das Wort im Sinne von „Untersuchung“ (s. Gesenius s. v. בקר), durch welche festgestellt werden soll, ob diese Sklavin schon als rite verheirathete Frau anzusehen sei und die Todesstrafe verdiene oder nicht. Unser Cod., wie auch Saadia, übersetzt בקרת mit מחרודה̈, was der karäischen Auffassung gleichkommt. Doch auch Dunasch b. Labrat, Menaḥem b. Saruk und ihnen folgend Raschbam leiten das Wort von בקר = untersuchen ab. Aehnlich Abû-Saîd: בפחץ. Allerdings Ibn Ganaḥ erklärt es mit מגלודה̈ = geschlagen und ebenso hat Pentat. Mosis arab. מצ̇רובה̈. Unser Cod. spricht darum weder für, noch gegen die karäische Auffassung.

Gegen den karäischen Charakter der Uebersetzung unseres Cod. spricht die von Saadia entlehnte Uebersetzung für טטפת Deut. 6,8. 11,18 מנשור = Ausgebreitetes (s. Anm. zu Exod. 13,16 ed. Derenbourg). Nicht die Entlehnung an sich, denn auch der Samaritaner Abû-Saîd verschmäht es nicht bei dem vielgeschmähten Gaon Saadia eine kleine Wortanleihe zu machen, wohl aber die Entlehnung gerade dieses Wortes wäre bei einem Stockkaräer fast undenkbar. Denn wenn auch die Karäer in der Erklärung des Wortes vielfach divergieren (s. Pinsker L. K. קכ״ג), in der Sache selbst sind sie einig, dass das Gebot nur im figürlichen Sinne zu nehmen sei (s. auch Neubauer a. a. O. pag. 99).

Hinwiederum ist es auffallend, dass die Einschaltung (nach dem Augenschein zu schliessen vom Uebersetzer und Schreiber des Cod. eingefügt) für ציצית Num. 15, 38. 39. דואבה, das übrigens auch der Karäer David b. Abraham Al-Fâsi (bei Pinsker L. K. קכ״ז) und Ibn Ganaḥ haben, auf die Wiedergabe des Wortes, mit Hinweglassung des Zusatzes bei Saadia דואבה טאהרה, sich beschränkt. Doch was will das beweisen? Auch die wörtliche Uebersetzung der einzelnen Ausdrücke bei der Bestimmung des Passahopfers in Deut. 16,2 צאן ובקר; ibid. 6 בערב und ib. 7. ובשלת, die Saadia der traditionellen Exegese gemäss übersetzt: מן אלגנם ומעה מן אלבקר (s. Anmerk. Derenbourg) — ענד אלמסא קבל מגיב אלשמס und ואנצגה (während Saadia für בשל sonst טבך hat), ebenso die wörtliche Uebersetzung Deut. 6,9 ואכתבהם עלי כדוד ביתך ופי מחאלך vergl Saadia: עלי כדוד פתוח מנזלך ואבואבך und Deut. 19,21 נפס בדל נפס vergl. Saadia: נפס בנפס ודיה, beweisen nichts für den Karäismus, sondern sprechen nur für die Tendenz unseres Cod. zur strengsten Wörtlichkeit. Der Pentat. Mosis arab. übersetzt übrigens auch streng wörtlich Deut. 16, 2. 6. 7 פי אלעשא ענד מגיב אלשמס, גנמא ובקרא und ותטבך; 6,9 allerdings ופי אבואבך. Die Uebersetzung Deut. 14,21 vom Verbot des Kochens des Böckleins in der Milch seiner Mutter, ist, wie das ganze Capitel, von fremder Hand aus Saadia eingeschaltet: לא תאכל לחמא בלבן (ed. Derenbourg לא תטבך, Exod. 23,19. 34,26 לא תאכל). Das Capitel von der Leviratsehe Deut. 25, 5. 7., worin die Karäer von den Rabbaniten abweichen, sie kennen bekanntlich keine Leviratsehe und fassen den Ausdruck אחים ib. 5 im Sinne von „Verwandten", fehlt ebenfalls im Cod.

Ziehen wir nun aus all dem den Schluss, so ergiebt sich, dass das Fehlen und die mangelnde Verdeutlichung der traditionellen Exegese in der Uebersetzung unseres Codex durchaus nicht zu Gunsten ihres etwaigen karäischen Charakters spricht, sondern auf Rechnung ihrer Tendenz der strengsten Wörtlichkeit zu setzen ist, denn bei aller strengen Wörtlichkeit im Uebersetzen müsste doch in den oben angeführten Differenzpunkten zwischen Karäern und Rabbaniten die oppositionelle karäische Auffassung klarer hervorleuchten und strenger betont werden. Die karäisch scheinenden Stellen sind Uebersetzungssünden, entstanden durch die obwaltende Tendenz, in der Uebersetzung ein getreues Bild des hebr. Originals zu schaffen. Die Ueber-

setzung des Cod. wird sich also als eine der nachsaadianischen, wie solche auch zur Zeit Ibn Ganaḥ's (s. Bacher, Leben und Werke Ibn Ganaḥ's S. 98ff) im Umlaufe waren, von welchen eine allerdings spätere der Pentateuchus Mosis ed. Erpenius eine zum Theil antisaadianische Tendenz hat, herausstellen. Im Alter wird sie wohl zwischen Saadia und dem Pentat. Mosis stehen.

5. a) Die Uebersetzung unseres Cod. verdient schon wegen ihres Verhältnisses zum hebr. Text des Pentateuch einige Beachtung. Im allgemeinen zwar lässt sich auch auf das Verhältniss unserer Uebersetzung zum massoretischen Texte des Pentateuch anwenden, was Bacher (Leben und Werke Abulwalîd's pag. 59) von den bei Ibn Ganaḥ sich vorfindenden Textvarianten sagt, dass man eine solche Variante nicht gleich als Emendation oder LA. des hebr. Textes ansehen dürfe. Nur bei einigen auf Grund der Uebersetzung unseres Cod. sich ergebenden Varianten können wir vielleich doch eine LA des hebr. Textes vermuthen. Im Nachstehenden gebe ich sämtliche Varianten: Lev. 9,22 wird das Kethîb ידו übersetzt (wie Samaritaner), während sonst stets das Kerî übersetzt wird: Lev. 11,21. 16,21. 21,5. 23,13, nur Num. 34,4 wieder das Kethîb; (auffallend ist in Deut. 2,33 die Einschaltung für ואת בנו, Kerî בניו. Der Uebersetzer muss das Kerî nicht gekannt haben und wusste mit dem Kethîb nichts anzufangen); ibid. 11,2 דבר als Stichwort und מר in der Uebersetzung; 14,12 והניף אתם תנופה übersetzt mit ויחרך הרון תחריכא (der Namen אהרן kommt sonst in diesem Cap. nicht vor); 15,2 דבר als Stichwort, מר in der Ubersetzung und וקול für ואמרתם; 18,28 הגוי אשר übersetzt mit אלאמם אללדין (so auch Saadia und Abû-Saîd, während Pent. Mosis אלאמה אלתי hat); 19,20 או חפשה übersetzt mit ועתק (so auch Saadia und Abû-Saîd); 21,7 כי קדש הוא לאלהיו übersetzt mit אנהם מקדסין לרבהם (ib. im hebr. Texte zweimal לא יקחו. Saadia paraphrasiert darum כל ואחד מנהם); 21,14 ואניה mit Wâw (so auch Saadia und Abû-Saîd, Pent. M. wörtlich כאמיה); 23,30 כל als Stichwort und in der Uebersetzung; Num. 3,9 für hebr. לו (s. den ganzen Satz) ein deutliches לי wie das samar. Targûm (vergl. ibid. 8,16), jedoch vom Einschalter in לה verbessert; 3,41. 45. בהמת mit Plur. בהאים wegen des Sammelnamens; 8,10 בני הרון für בני ישראל (ib. 11 kommt das Wort אהרן allerdings vor); 22,2 Cod. אללה, hebr. Text ישראל. 22,5 für das

exegetisch schwierige בני עמו hat Cod. בני עמון wie das samarit. Targ; 24,8 מרציאו mit Plur. übersetzt wie bei Saadia (vergl. die Bemerkung zum Targûm Onkelos im Commentar נתינה לגר zu Num.: 23,22); 26,27 für הזבולני wie samar. Targ. und auch Saadia זבולון; 26,33 וחגלה ומלכה mit Wâw; 27,1 למשפחת mit Sing. übersetzt wie samar. Targ.; 29,7 für für כל מלאכה — כל צנאעה מכסב wie sonst für כל מלאכת עבודה (der Irrthum erklärt sich im Hinblick auf ibid. 1. 12); 27,23. für ידיו Sing. ידה wie samar. Targ.; 32,15 להניתו mit Plur. יתרכהם wie auch Saadia exegetisierend; 29,11 ושעיר im Schlagwort und in der Uebersetzung mit Wâw; 31,6 Cod. לנישהם — hebr. Text לצבא. 36,2 für את אדני Cod. יא סיידנא mit Plur. umschrieben wie Saadia (das 2. Mal סיידי); 36,7 für כי — כל. Deuter. 1,35 für אם יראה Plural אן נט̇רו 2,13. 14 für את נחל זרד — אלי ואדי זרד; 2,36 Cod. מן ערער אלי גאנב ואדי ארנון vergl. hebr. Text; 2,37 für לא קרבת Cod. לא נתקדם was hebr. לא קרבנו entspricht; 9,23 Cod. ולם תאמנו בי ולא קבלתם אמרי für hebr. Text: ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו. Das samar. Targ. ist mit einem Zeichen versehen, was auf die Unsicherheit des hebr. Textes hinweist; 7,4 ויעבד für hebr. Text ועבדו (vergl. Anf. d. V. יסיר Sing.); 7,10 übersetzt Cod. אל פניו und להאבידו mit Plur. wegen לשנאיו (Saadia hingegen übersetzt es mit dem Sing.); 9,10 פי חורב für hebr. Text בחר; 12,29 לתחוז בלדהם für hebr. Text לרשת אותם; 13,12 ונ̇מיע אלקום für hebr. וכל ישראל (Saadia hat וסאיר אלקום); 14,11 Schlagwort כל עוף in dem aus Saadia eingeschalteten Capitel.

b) Es liegt sozusagen im Charakter einer jeden Uebersetzung, die nicht sklavisch treu an den zu übersetzenden Text sich hält, dass durch sie dieser Text bald eine Erweiterung, bald eine Zusammenziehung erfährt. An solchen Beispielen, denen ein textkritischer Wert freilich nicht zugesprochen werden kann, ist die Uebersetzung unseres Cod. arm, da sie ja der sklavischen Treue gegenüber dem hebr. Texte sich befleisst. Solche Beispiele sind: Lev. 16,17 בני ישראל; 16,22 ד̇לך אלעתוד hebr. השעיר; 16,29 ותכון הד̇ה לכם hebr. והיתה לכם (vgl. ib. 34 והיתה זאת לכם); 17,8 ד̇בח סלאמה hebr. זבח; 18,14 ואלי hebr. Text ohne Wâw; 18,26 נ̇מיע רסומי hebr. את חקתי; 19,6 לה des Cod.; 19,30 רבכם fehlt im hebr. Text; 20,2 פי אל אסראיל für בישראל; 20,16 כלאהמא was einem hebr. שניהם entspräche; 23,40 ד̇לך (s. oben sub 4); 25,19 ותעטיכם für hebr. Text ונתנה ohne לכם. Num. 3,12 Cod.

הא אנא für hebr. הנה; ib. 13 פי אל אסראיל hebr. בישראל; ib. 25 ונטאה mit Wâw; 4,32 נמיע אניה hebr. את כלי; 11,17 האולי אלקום für העם; 11,30 Cod. בני אסרא׳ — hebr. Text ohne בני; 14,35 קלת דלך für hebr. דברתי; 16,9 אל אסראיל; 17,24 פראוהם, was hebr. ויראו אותם entspräche; ebenso 18,2 קרבהם — hebr. הקרב; und בארכתהם in 24,10; 18,19 Cod. לך יכון; 19,9 ויצעה hebr. Text והניח; 19,13 אל אסראיל (ebenso 21,3; 21,6; 23,7; 24,1.5; 31,4) Erweiterungen des hebr. Textes durch ein Wâw kommen in Num. öfter vor (13,5. 29,16. 36. 37. 31,43. 52. 32,26), bei ועשרין 29,9 und ושעיר 29,11 hat es auch das samar. Targûm. Deuter. 1,1 Cod. לנמיע בני אסרא׳, hebr. Text אל כל ישראל; 1,25 ואחדרוה für hebr. ויורדו; 2,7 ועלם für ידע mit Wâw; 2,31 אקרצה für רש; 3,17 ותלמה für ונבל (auch Saadia וחדה); 3,26 איצא חסבך für רב לך; 4,5 קד עלמת לכם אליום — im hebr. Texte למדתי אתכם ohne היום; 4,25 וצנעתם לכם — hebr. Text ohne לכם; 5,1 בני ישראל; 6,1 אמרכם für צוה; 7,1 אמם מלאלפין כנתם אכתר מנך מן בין ידיך — hebr. Text: גוים רבים מפניך; 9,24 אללה רבכם — hebr. Text ohne אלהיכם (doch s. ib. 23 hebr. Text); 10,14 ואלארץ mit Wâw; 11,2 ועטמתה und וקדרתה mit Wâw; 11,6 אלדין מעהם בסבבהם für אשר ברגליהם (בסבבהם entspräche hebr. בעבורם oder למענם); 23,17 יכתאר אללה — im hebr. Text fehlt ד׳; 24,17 ויתים mit Wâw; auch ib. 19 ולליתים und 27,19 ויתים.

c) Auf Kosten einer gewissen Flüchtigkeit muss das Fehlen des einen und des anderen Wortes, zuweilen auch eines ganzen Satzes aus dem hebr. Texte gesetzt werden. Lev. 5,15 כסף; 7,14 לכהן; 8,5 אל העדה; 10,1 אתם; 11,30 והחמט; 13,6 אתו; 13,54 שנית; 14,52 ובאזב; 17,4 האיש; 19,2 אלהיכם; 21,6 כי; 22,3 להי׳; 22,22 אשה; 23,34 לד׳; 25,8 ימי; 25,28 ויצא ביובל; 25,31 סביב. Num. 1,2 כל עדת; 1,44 איש; 3,27 ומשפחת החברני; 4,16 כליל; ib. 9 לה; ib. 12 כל; ib. 27 כל; 6,2 נזיר; ib. 18 ולקח את שער ראש נזרו; 7,85 כסף; ib. 88 בני שנה; 10,27 צבא; 11,19 ולא עשרים יום; ib. 32 וכל יום המחרת; ib. 33 טרם יכרת; 12,2 ד׳; 15,7 לנסך; ib. 20 חלה; ib. 36 כל: 17,5 לו; 19,5 לעיניו; 21,1 ערד; ib. 26 מידו; ib. 34 ואת ארצו; 22,3 מאד; ib. 10 מלך מאב; ib. 29 עתה; 23,9 הן; 24,2 שכן; 29,18 ולכבשים; 35,5 והעיר בתוך; 36,3 בני; ib. 7 כי. Deuter. 1,9 לאמר; 1,31 אלהיך; 1,33 כדרך; 2,12 פנים; 3,4 בעת ההוא; ib. 26 עוד; ibid. 28 הזה; 4,18 באדמה; ib. 32 הגדול; 5,14 וגרך אשר בשעריך; ib. 26 כל; ib. 29 אתכם; 6,10 אלהיך wie auch ib. 15. 7,2. 12. 10,9. 22. 16,1. 11. 20,16; 9,4 לאמר; ib. 26 ד׳; 10,10 לי; 11,14 בעתו; 12,18 תאכלנו; 19,6 והשיגו; 19,11 וקם עליו; 20,8 אל העם; 20,17

החוי; 21,6 לפניך; 22,15 ולקח; 23,4 להם; 27,20 כי גלה כנף אביו; 28,9 קדוש.

Ganze Sätze, die zum Theil am Rande des Cod. ergänzt sind: Num. 1,8. 1,43; 3,19; 4,45. 46. 16,18. 19. 18,10. 24. 28,29. 35,25 bis 28. Deut. 10,16. 12,5.

d) Es fehlt im Text der Uebersetzung des Cod. hier und dort ein Wort des hebr. Textes, für welches ein entsprechender Zwischenraum frei gelassen wurde, der aber unausgefüllt blieb, weil der Uebersetzer oder Einschalter bei seinen nachträglichen Einschaltungen den Text bei Saadia sklavisch treu benutzte und entweder die Wortfolge oder die knappe Uebersetzung bei Saadia übersah. So Lev. 8,7 ויאפד לו בו irregeführt durch den Saadianischen Text, der בחשב האפד zusammenzieht und für das im Cod. Fehlende וצררה hat; 10,11 ולהורת (vergl. 14,57. wo es eingeschaltet ist), weil der Einschalter den kleinen freien Raum am Ende der Zeile übersah; 11,38 זרע wegen der Kürzung im Saadianischen Texte; 13,23 הכהרת (vergl. ib. 4.19. eingeschaltet) wegen der Wortfolge bei Saadia und weil der freigelassene Raum am Ende der Zeile sich befindet; ib. 28 הכהרת; ib. 32.34. נתק (ohne freigelassenen Raum); 14,4 חיות (frei gelassener Raum) vergl. 17,13; 16,4 ומכנסי בד יהיו על בשרו wegen מכנסי, das 6,3 eingeschaltet ist; 18,17 שארה. Num. 4,28 frei gelassener Raum für שער; 9,21 freier Raum am Rande für ויש (vergl. ib. 20 die Einschaltung); 28,24 לחם; 31,30. 47 freier Raum für אחז (vergl. Saadia's Uebersetzung, wo אחז nicht ausgedrückt ist).

6. Beweisen schon diese Lücken, dass das eine und andere Wort des hebr. Textes eingeschaltet werden sollte, die Einschaltung jedoch aus äusseren Gründen, weil der Einschalter den frei gelassenen Raum übersah, oder aus inneren, weil auch in der Saadianischen Uebersetzung das betreffende Wort fehlte, unterblieb, so wird ein Vergleich der für das Auge mehr oder weniger sichtbaren und genau erkennbaren Einschaltungen von Wörtern, Phrasen und Satztheilen mit der Saadianischen Uebersetzung diese Einschaltungen als solche evident machen. Ich liess sie im Drucke durch eckige Klammern hervortreten, während die in runde Klammern eingeschlossenen Wörter auch im Cod. durchstrichen erscheinen. Doch auch ohne den Cod. zu sehen und selbst für Einschaltungen, deren Schriftcharakter von dem des sonstigen Cod. nicht erheblich abweicht, ist der

philologische Beweis der späteren Einschaltung leicht zu erbringen. Hier einige Beispiele: Lev. 5,21 für בתשומת die Einschaltung מעאמלה, die schon infolge der Bedeutung von عمل III das יד des hebr. Textes und der Uebersetzung überflüssig macht; 6,14 die Einschaltung stellt sich als eine Erweiterung des Saadianischen Textes der Ed. Derenbourg dar. Das תקרבהא des Saadianischen Textes ist trotz תקרב des Cod. in die Einschaltung mit aufgenommen; 23,4 zu עבת s. Einl. 4; 25,32 hebr. Text: גאלת עולם תהיה ללוים — Saadia: פלהם אן יפתכוהא אבדא — Cod.: אלדהר תכון להם [יפתכוהא]; 26,16 beginnt die Einschaltung für והפקדתי etc. mit Saadianischen הדה אלעקובאת trotz Cod. הדה בכם; 26,43 hebr. Text: יען וביען במשפטי מאסו — Saadia גזאהם אד והדו פי אחכאמי — Cod. פי אחכאמי זהדו [אד זהדו], wo das für יען וביען einzuschaltende Wort wegen der freien Uebersetzung bei S. fehlt und אד זהדו wegen der Wortfolge bei S. zweimal erscheint, als Einschaltung und im Text des Cod.; Numeri 3,9 הם zweimal infolge der Wortstellung bei Saadia; 4,6 für ושמו die Einschaltung ויצלחו אקואבה = ושמו בדיו bei Saadia trotz דהוקה im Cod.; 5,7 hebr. Text: לאשר אשם לו — Saadia: אלי מן סלמה — Cod.: [וסלמה] ללדי אתם — wo die Lücke für לו mit dem Saadianischen וסלמה trotz des Ausdruckes im Cod. ausgefüllt wurde; 18,6 hebr. Text: לכם מתנה נתנים לד' — hier sollte bloss מתנה eingeschaltet werden — Saadia aber hat: ונעלתהא הבה לכם ללה und Cod. das Monströse: לכם [ונעלתהם] מוהובין ללה; 27,7 hebr. Text: כן ב' צ' דברת, wo für כן aus Saadia נעמא מא קאלא (Ed. Derenbourg נעמא קאל), trotz des im Cod. dem hebr. Texte gemäss folgenden קאילאת, eingeschaltet wurde; 35,22 für בפתע die Einschaltung דפעה בגתה, weil S. den Satz so beginnt, trotzdem im Cod. der Wortfolge des hebr. Textes entsprechend דפעה folgt; Deutor. 2,30 für את רוחו die Einschaltung צעב רוחה trotz צעב für הקשה im Cod.; 3,24 hebr. Text: אשר מי אל בשמים ובארץ — Cod. אלדי [לא פי אלסמא ולא פי] ואלארץ: Saadia: etc. לאן אי אלאה פי. Das לא der Einschaltung ist ganz sinnlos; 4,23 hebr. Text: פסל תמונת כל אשר צוך — Saadia: פסלא שבה כל מא נהאך — Cod.: [שבה כל מה נהאך] אלדי אמרך die Saadianische Uebersetzung ohne פסלא und ohne Rücksicht auf das im Cod. Folgende; 7,7 für חשק ד' בכם Cod. אללה בכם [אצטפאכם]; 8,15 [חית אלחיאת אלמחרקה ואלעקראב ועטש חית] אלדי ליס מא; 12,11 ליסכן [נורה פיה]תם; 15,14 העניק תעניק das Saadianische בל צלה בצלה und gleich darauf im Cod. לה; 15,18 hebr.

Text: כי משנה שכר עבדך שש שנים — Saadia פאנה יגוז אן יכון קד כֿדמך
צֿעף מא יסאוי אגיר סת סנין — Cod.: [פאנה יגוז אן יכון קד] כֿדמך סת סנין
— wo das eigentlich einzuschaltende משנה שכר שכיר infolge der
Saadianischen Wortstellung fehlt; ebenso 16,3 hebr. Text: לחם
עני כי בחפזון יצאת — Saadia: טעאם אלצֿעף לאנך כֿרגת מן מצר בחפז —
Cod.: [טעאם אלצֿעיף: כי: לאנך] כֿרגת, wo infolge der Wortstellung
bei S. die Einschaltung für בחפזון fehlt; 18,8 sollte bloss ממכריו
על האבות eingeschaltet werden, Cod. hat: סוי [מא כֿלא מא אוגבה
אלאבא מן אלנואיב]; 21,8 hebr. Text: ונכפר להם הדם — Saadia: פינפר
להם מא תואנו פי דֿלך אלדם — Cod.: [מא תואנו] ענהם אלדם, wo die
Saadianische Paraphrase für ונכפר sinnlos eingeschaltet wurde;
24,5 hebr. Text: ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו — Saadia:
ולא ימר עליה שי מן אלאמור בל יכון פארגא לביתה — Cod.: ולא יעבר עליה
לכל אמר [מן אמורה] יכון פי ביתה — wo das eigentlich Einzuschaltende
für נקי fehlt; 27,24 sollte bloss מכה רעהו בסתר eingeschaltet werden.
Die Einschaltung enthält aber auch aus 21,25 [אכֿד רשוה ליקתל
נפש זכיה], wofür Cod. hat: מן יקבל אלרשא ליקתל נפס דם ברי; 28,13
hebr. Text: והיית רק למעלה — Saadia: ותכון עאליא מחצֿא — Cod.:
ותכון [עאליא מחצֿא] פוק, wo nur das Wort für רק eingeschaltet
werden sollte.

7. a) Einschaltung der Uebersetzung einzelner Wörter
alphabetisch geordnet.

אזנך D. 23,14 סלאחך; איתן D. 21,4 צעב; אמים D. 2,11 אלהיובין
(Saadia מהיבין, doch s. Gen. 14,5) — ib. 10 nicht eingesch.
אלהיובין; הנאמן D. 7,9 אלאמין; האמרת und האמיך D. 26,17. 18 ומרת
und ומרך geschrieben statt: אמרת und אמרך; באני D. 26,14 פי חזני;
התאנף בי D. 4,21. קד וגד אליי — jedoch ibid. 1,37. 9,8. 20 nicht
eingeschaltet; באסמך D. 28,8 פי אהראך; באספכם L. 23,39 פי אואן
גמע (Saadia: גמעכם) — doch L. 25,3. 20 D. 22,2 nicht eingesch.;
אצעדה N. 31,50 דמלג; המארה D. 28,20 אלמחק; את אשמו בראשו
N. 5,7 אלטלאמה בראסהא und ib. Schluss s. Einl. sub 6; אשרה D.
16,21 סאריה — ib. 12,3 nicht eingesch.; אתנן D. 23,19 שיא מן
אנעאל — Cod. ואניה, Saadia זנא.

באר היטב D. 27,8 שרחא גידא — S. בינא נעמא (ib. 1,5 Cod.
פי ביאן nicht eingesch.); בהלה in L. 26,16 sub c; בהק in L. 13,39
sub c; בהרת L. 13,2 בקעה — ebenso ibid. 4. 19. 24. 26. 38. 39.
14,56 Beweis der Einschaltung in 13,23. 28. die Lücke und
13,25 פיהא LA bei Saadia? ובאו N. 5,24 יסתחיל — vergl. ibid.
22.27 Cod. וידכֿל Saadia umschreibend mit צאר und אסתחאל; ובאו

עליך D. 28,2 וחלת בך; ibid. 15 חלת — vergl. עליך im Cod. und בך bei Saadia mit der Einsch. ibid. 2; כי תבא D. 23,25. 26. ואדא אסתוגרת; מבחריו N. 11,28 מן תלאמידה; לבכר D. 21,16 אן יפצל; בבלי דעת D. 19,4 בלא מערפה — doch מבלי D. 9,28 Cod. מן עדם; בליעל D. 13,14 כפאר — für das vorausgehende בני hat Cod. בני, S. קום; במות בעל Num. 22,41 ביע מעבודה — doch במות sonst N. 21,28. 33,52 nicht eingesch.; תבנית D. 4,16. 17. שכל — doch ib. 18 nicht eingesch.; בערתי D. 26,14 ולא אצרף — doch ib. 13 Cod. wie Saadia: נפית; בריא יברא ד׳ N. 16,30 ואן כלק אללה כלקא; בתולי D. 22,15 בראה — vergl. ib. 14. 17 Cod. בכרוה S. בראה.

גאלת L. 25,32 יפתכוהא s. Einl. 6, trotzdem גאלה ibid. 29. 30. 31. 33. 48. nicht eingesch. ist; גבלו D. 19,14 תכמוה; תגדעון D. 7,5 תגדעו und ib. 12,3 תגדעוהא; ויגר N. 22,3 וחדר — vergl. D. 1,17. 18,22 Cod תכאפו S. תחדרו, doch D. 9,19 auch Cod. חדר; והתגלח L. 13,33 wegen נתק, dem גלח in L. 14,8. 9. D. 21,12 nicht eingesch.; גם זאת L. 26,44 מע הדה אלאמור; ויגמל in N. 17,23 sub c; כגן הירק D. 11,10 כגנאן אלבקול; המגערת D. 28,20 ואלזגרה; גרן N. 18,30 D. 15,14. 16,13 sub c.

הדברים in D. 1,44 אלנחל — vergl. für תעשינה Cod. תצנע S. ילסע; דמים D. 19,10 דמא und D. 22,18 גררא; דרך כוכב N. 24,17 ישלע כוכב s. LA. bei S. ed. Derenbourg; דרור L. 25,10 כעתק, vergl. Construction bei S.; דרש אותה D. 11,12 מתעאהדהא.

ותהינו D. 1,41 וברדתם (S. בארדתם); נהיית D. 27,9 קד צרת; והמם מהומה D. 7,23 ואהאמהם אהאמה — jedoch D. 2,15 Cod. ליהימהם.

זה בנגב N. 13,17 אולא אלדארום vergl. ibid. 22 Cod. וצעדו מן אלגנוב und S. פצעדו אולא אלי אלדארום; זית שמן ודבש D. 8,8 זיתון זית ועסל vergl. L. 24,2 Cod. זית S. זיתון; זמזמים D. 2,20 אלחמא oder verschrieben statt אלהמם bei S.; תזמר L. 25,4 תרפק — vergl. ib. 3 Cod. תכסח S. תרפק; זרה הלאה N. 17,2 ידרי הנאך vergl. L. 26,33 Cod. ואבדרכם S. ואדריכם; זרע זרוע L. 11,37 מן נבאת ואלחב (zu מן vergl. S. עלי שי מן und Cod. עלי כל und für ibid, יזרע Cod. יבדר S. יזרע; ib. 38 für זרע leergebliebener Raum, vergl. Uebersetzung bei S.): תזריע L. 12,2 עלקת.

חבל in D. 3,4. 13. 14. כט; החגב L. 11,22 אלגנדב; ויחגר אתו L. 8,7 וקלדה und ושדה — vergl. ib. 13 Cod. ושדדהם S. וקלדהם und L. 16,4 auch Cod. יתקלד; בחידות N. 12,8 sub c.; על החזות L. 9,20 מע אלקצרין (Zur Kennzeichnung dieser Einschaltung liess ich Schreibung קם des Cod. stehen.); ולא תחטיא את הארץ D. 24,4 ולא תוקע חטיה עלי בלדך; וחיו N. 4,19 כלה חתי יחיו (s. Saadia: בל אצנעא

אללּלה (להם הוֹה; ומחית בשר חי L. 13,10 או גז מן לחם נקי und ib. 24 גזו; חָיל N. 31,14 גיש — doch sonst nicht eingeschaltet; חַיל D. 8,18 אליסאר Einschaltung? ib. 17 nicht eingeschaltet; חללו D. 20,6 יתבדּלה (S. יבדּלה) und יבדּלה; ולא תחמל D. 13,9 ולא תרתי לה — das לה charakterisiert es schon als Saadianische Einschaltung; ולא חנכו D. 20,5 ידשנה כל (verschrieben aus dem bei S. folgenden פלימץ); החצב D. 8,9 תאכּר S. תקטע; חצה N. 31,42 und Derivate ib. 29. 30. 36. 42. 43. 47 (Beweis für diese Einschaltungen ist ib. 42 ועדד קסם und ib. 43, wo die Einschaltung die Uebersetzung Saadia's zu V. 36 hat und nach Saadia corrigiert, da S. bloss דלך hat); החצרים L. 25,31 אלארבאץ — dass. N. 34,4 D. 2,23 רפח; במחקק`N. 21,18 ראסמוהא s. Saadia; חרגל L. 11,22 חרגל; חרחר D. 28,22 פאלג; יחרם L. 27,29 יסתחק אלתלאף (ib. 28 ינעלה jedenfalls abhängig von Saadia); החרמתי N. 21,2. 3. נעלת צואפי; החרם תחרים אתם D. 7,2 ואתלפהם; כי חרם הוא ib. 26 אנ הו מתלוף — jedoch ib. חרם und D. 2,34. 3,6. 20, 17 nicht eingesch.); חרש D. 27,15 נגאר S. צאנע; חשק D. 7,7 אצטפאכם (s. Einl. 6) und ib. 10,15 אצטפא.

טבעת in N. 31,50 חלקה; בטוב לו D. 23,17 sub c; הטמאה D. 24,4 טלכהא גירה (s. Ed. Derenbourg); וטמא ראש נזרו N. 6,9 [סקר למא קטע אול] נסכה — vergl. ib. 12 Cod. אן קד נגס נסכה und S. טנאך ומשארתך und ib. 18 Cod. ראס גסכה und S. שער ראסה; אנקטע נסכה D. 28,5 בנינתך ומשאירך — über ומשאירך steht ומעאגנך, zu בנינתך vergl. Saadia zu D. 26,2. 4 Ed. Derenbourg; טרחכם in D. 1,12 תקלכם.

ויד D. 23,13 ומכאן — vergl. Cod. N. 2,17 פי מכאנה abhängig von S.; תודה L. 7,12. 13 שכר (ib. 15 nicht eingesch., doch L. 22,29 סלאמה für תודה erklärt sich wohl durch diese Einschalt.); ויתילדו N. 1,18 פתנאסבו S. פתנסבו; ימים L. 25,29 אלי אן כמל סנה, S. hat חולא und andere Wortfolge; ינשוף L. 11,17 באשק; צאתך D. 23,14 דלך אלרגיע; יען וביען L. 26,43 s. Einl. 6; ביער D. 19,5 אלי אלשערא; יצהר D. 7,13. 11,14. 12,17. 18,4 דהן; עד רדתה D. 20,20 אלי אן תהדהא — von هدّ=zerstören oder fehlerhaft abgeschrieben aus S. תחרדהא; להורת L. 14,57 תרל (s. Anm. Ed. Derenbourg) — in L. 10,11 Lücke und für יורוך D. 17,10. 24,8 Cod. יפתוך und S. ירלנוך; ונירם N. 21,30 וסימאדם und darüber וזאל; ויש N. 9,20 ורבמא — ib. 21 Lücke; הישכם D. 13,4 הל אנתם; ישימן N. 23,28 אלסמאוה; המישר D. 3,10 אלסהל, vergl. ib. 4,43 Cod. גרש, womit sonst גלעד übersetzt wird; והותירך D. 28,11 ויזידך.

ונכבשה N. 32,22 פאו״א פתח und ib. 29 חתי יפתח; כהה L. 13,6. 39. 56 כבא — jedoch ib. 21. 26. 28 nicht eingesch.; כלי גבר D. 22,5 אלאת אלרגאל — vergl. ib. für שמלת אשה Cod. תוב מראה und S. זי״ אלנסא; כומז in N. 31,50 וחקאב; כן N. 27,7 s. Einl. 6; כנף D. 23,1 כנף; ונכפר D. 21,8 s. Einl. 6; כרעים L. 11,21 כראען — L. 8,21 nicht eingesch.; וכרות שפכה D. 23,2 ומקטוע אלאחליל; כריתת D. 24,1. 3. קטעא S. קטעה; הכשית N. 12,1 אלחסנה und ib. לאנה כאן קד אעתזלהא; ויכתו אתכם D. 1,44 פחטמוכם — allein N. 14,45 nicht eingesch., s. Anm. Derenbourg.

לחם עני D. 16,3 טעאם אלצעיף; ויקח N. 16,1 ותקדם; מלקוח N. 31,11 12. 26. פי״ und ib. 27 דלך Beweis für Einsch. aus Saadia.

ממארת L. 13,51. 52. 14,44 מאחק; ומחץ N. 24,17 סיוהן; מלאו אחרי N. 32,11 יתבעו טאעתי und ib. 12 (או״ פאנהמא אתבעא טאעה אללה) — vergl. D. 1,36 Cod. כמל ורא טאעה אללה und S. אתבע טאעה אללה; מלילת D. 23,21 מא תפרכה; ממזר D. 23,3 זנים; ממכרו D. 18,8 s. Einl. 6; ימס D. 20,8 יחל (Cod. fälschlich יחול) — vergl. zu המסו D. 1,28 Cod. או״אבו S. אמאסו und ib. Anm. Derenbourg; למסר מעל בד׳ N. 31,16 נכתא באללה (S. אוקען) חתי אוקע; ימרט ראשו in L. 13,40 sub c und ib. 41 ינתתף ראס (S. אנתתף); ומרק L. 6,21 פלידלך.

נאץ N. 14,11. 23. 16,30 עצי; הביט N. 23,21 בצר — jedoch ib. 21,9 Cod. wie S. ילתפת; המגפה N. 31,16 אלובא — vergl. N. 17,13 Cod. אלצדם S. אלובא, jedoch N. 17,14. 15. 25,18 auch Cod. אלובא; נדת דותה in Lev. 12,2 בעד חיצתהא יכון חכם נגאסתהא (S. חכן נגאסתהא), obgleich beide Ausdrücke einzeln sonst nicht eingesch. L. 12,5. 15,33. 20,18. 21. N. 19,9. 13. 20. 21. 31,23; לנדה D. 20,19 באן תתרך; ונדחת D. 4,19 פתזול; ונדחה ידו D. 19,5 פתמיל ידה; וידיחו D. 13,14 פאצלו — doch נדחים D. 22,1 Cod. wie S. צאלה; להדיחך D. 13,6 לידחו בך und ib. 11 אדחאך; ויניאו N. 32,9 ונבנו; תנואתי N. 14,34 אענאתי (S. מוצע אענאתי); כנוח עליהם הרוח N. 11,25 והזרתם או״ אסתקר עליהם אלנור s. S. und ib. 26; וינעם N. 32,13 תוהדם; נזיר L. 15,31 פינב אן תגאנבא — jedoch L. 22,2 nicht eingesch.; L. 25,5. 11 פראד; תנחל D. 19,14 תנחלהא; נחש N. 23,23 טירה תחיך; והכיתם D. 7,2 ואקתלהם und L. 24,17 sub c; יכיר D. 21,17 יתבת (S. ינב עליה אן יערף); הסך נסך N. 28,7 sub c; נפל בשדה D. 21,1 מטרוח פי אלצחרא; נפש D. 22,26 ויפיהה נפסה S. רוחה — für ורצחו hat Cod. ויקתלה S. ויצרבה, was die Einsch. beweist; ונקב L. 24,16 ומן סב und ib. סב איאהמא סוא — doch ib. 11 N. 22,11. 17 nicht eingesch.; נקי D. 24,5, s. Einl. 6; מנקית in N. 4,7 ואלמלאעק; נקם נקמת N. 31,2 אנתקם נקמה — doch ib. 3 L. 19,18. 26,25 nicht

eingesch.; תנקש in D. 12,30 אחו̇ר אן תוהק; נשא את נפשו D. 24,15 יתנשא; באמר בנפסה N. 23,24 ירתפע; כי תשה in D. 24,10 sub c; נשה בו ib. 11 נסיתה S. אנסאתה; נשך und תשיך in D. 23,20 sub c; תשיך ib. 21. תעאינה; ונשל D. 7,1. 22 ויטחטה; ונשל D. 19,5 או ינסל; נתונים נתונים N. 3,9 מסלמון מעטון — vergl. N. 8,16. 19 Cod. מוהובין und S. מגעולון; מתנה N. 18,6. s. Einl. 6; עבדת מתנה אתן N. 18,7 [הבה אנעל] בדמה — S. מוהובה; נתק L. 13,30ff. 14,54 כלף (ib. 34,37 fehlt im Cod. die Uebersetzung für נתק, was auch schon für die Einschaltung an den anderen Stellen spricht).

תסגיר D. 23,16 תסלם; תסיג D. 19,14 תגייר (S. תזי̈ג); מסיג D. 27,17 מגייר (S. מן יסוג); סרה D. 13, 6 אלמחאל; במסכנת D. 8,9 בתקתיר (S. בתקדיר); סלעם in L. 11,22 דבא; ספחת und מספחת L. 13,2ff. עארצה; ספיח L 25,5. 11 בלף; ושם בסתר D. 27, 15 ויצירה לה ויסתר (S. פי סתר).

תעבד D. 15,19 תפלח — doch ib. 21,3 nicht eingesch.; לעבט עבטו in D. 24,10 sub c; בעבטו ib. 12 פי [אלא עוצה ענדך] — für אלא ist wohl אלאת zu lesen (S. ועוצה ענדך); העבוט ib. 13 בל רד תרד [רדא] לה (s. hebr. Text und S. בל רדה אליה רדא. S. übersetzt העבוט hier nicht und drückt es durch ה in רדה aus. Daher diese sinnlose Einschaltung. Im Uebrigen hat Cod. ib. 11 ירהן, S. (עוץ); ויתעבר D. 3,26 וונר; עבת L. 23,40 עלי צנעה צפר (das eigentlich einzuschaltende Wort aus S. אלאס fehlt); עגיל N. 31,50 ותרכי; לעינים N. 10,31 כאבצארנא; על L. 24,12 אלקול ען (vergl. Saadia); עלילת in D. 22,14. 17 sub c; מעלליך D. 28,20 שמאילך; עמי הארץ D. 28,10 (אל)אמם אלארץ — bei S. fehlt אלארץ; תתעמר D. 21,14 תסתרקהא und והתעמר D. 24,7 פאסתרקהא; ענו לה N. 21,17 תגאבו להא statt תגאובו; ענה D. 22,24. 29 אתי; ענו מאד N. 12,3 באשעא נדא; העניק תעניק D. 15,14 s. Einl. 6; ויעפלו N. 14,44 ואעתדו (s. Anm. Derenbourg); העפרת N. 31,22 יאנך [?] S. אסרב; מן העץ D. 19,5 מן אלעוד; עצרת L. 23,36 ואמכתו פי קדסה, vergl. N. 29,35 D. 16,8 Cod. נמע S. מכת פי קדם; לעקר L. 25,47 לאצל; ערות דבר D. 23,15 אמרא קביחא — vergl. D. 24,1 Cod. קבה אמר S. אמרא קביחא; בערכך L. 5,15 בקימתה (vergl. ib. 25. 27,12 Cod. בקימתך, N. 18,16 בקימתה); מערכת L. 24,6. 7. צף, jedoch das Verbum ib. 3. 4. 8 Cod. ינצדה S. יצפה; עשה חיל N. 24,18 יזדאד תאיידה; ועשת L. 25,21 ותכסבכם; עשה in D. 26,19 sub c; מעשי עזים N. 31,20 מעמול מן אלמרעזי S. אלמרעזי (s. Ibn Ganaḥ WB. s. v. עז); מעשה N. 31,51 מצונה; עשרן N. 28,13. 21. 29,10. 15 עשר und עשרין, doch einige Male auch nicht eingesch.; ועשתרת D. 7,13. 28,4. 18 ונפראת.

תפאר D. 24,20 תסתקץ; ואת פדויי N. 3,46 ואמא פדי — jedoch ibid. 48. 49. 51 nicht eingesch.; פחים in N. 17,3 sub c.; פחתת היא L. 13,55 והי מהלכה כאנת; יפלא N. 6,2 סוג (vergl. L. 22,21. 27,2 N. 15,3. 8. Cod. כיין S. סוג und Anm. Derenbourg zu L. 22,21); יפלא D. 17,8 לפי; פניו N. 6,25 ונהה und ibid. 26 בקצדה (s. Anm. Derenbourg); פסח או עור D. 15,21 מן זמן או עמא S. אעמי — אזמן, jedoch L. 21,8 nicht eingesch.; ופסיליהם D. 7,5 ופסולהם: פסל D. 27,15 פסלא (sonst öfter nicht eingesch.); כפעם בפעם N. 24,1 כאלמרתין אלאולתין; פצוע דכה D. 23,2 מפדוג אללצי; פקדת N. 3,32 מוכל, vergl. Constr. bei S. u. im Cod. (sonst öfter nicht eingesch.); והפקדתי in L. 26,16 sub c; ופקדו in D. 20,9 sub c.; ואם פרוח תפרח L. 13,12 פאן אנתשר; פרחה ib. 20 אנתשר; במכוה פרחה ib. 25 פי אלכי פאנתשר; פרח in L. 13,39 sub c.; פרחת ib. 57 פהי אלמנתשרה (vergl. ib. 42 Cod. מפרע S. קד אנתשר; ופרח ib. 14,43 Cod. ונמי S. ואנתשר); יפרח N. 17,20 תפרע (ib. 23 nicht eingesch.); בפתע N. 35,22 ואן [דפעה בגתה] trotz des im Cod. folgenden דפעה.

צדק צדק תרדף D. 16,20 ואטלב אלעדל ואלמחץ S. אלחק אלמחץ (das Wâw in ואלמחץ ist falsch); וצדקה D. 6,25 וחסנאת (ib. 24,13 חסנה; 9,4. 5 בצלאחי resp. בצלאחך nicht eingesch.); הציף D. 11,4 אטאף; צרים N. 23,9 אלגבאל; ויצץ ציץ N. 17,23 sub c.; ציצת N. 15,38. 39 דואבה s. Einl. 4; צלמי N. 33,52 אלאצנאם; צמיד פתיל N. 19,15 צמאם מקיד; צמיד in N. 31,50 סואר; שדה צפים N. 23,14 ציעה אלמשרפה; צרבת L. 13,23 פהי מן אתר ib. 28 תשויט (s. Anm. Derenbourg); הצרעה D. 7,20 באלעאהה. קדחת in L. 26,16 D. 28,22 ואלחארה; קדם N. 23,7 אלמשרק קאילא (קאילא beweist Einsch.); תקדש המלאה D. 22,9 הקם תקים עמו; תחרם עליך סלאפה; יקום D. 19,15 יקום und ib. 6 sub c.; D. 22,4 בל אקימהא מעה אקאמה (S. אקמהמא); קמה D. 16,9 אלסנבל und ebenso D. 23,26; מקלט N. 35,13. 14 חמא; למקלט ib. 12,15 תחמיה und חמאה (vergl. Cod. ib. 6. 11. 32 אלפני); ויקלל L. 24,11 ושתמה; המקלל ibid. 14. 23 אלשאתם; יקלל אלהיו ibid. 15 שאתם רבה (S ושתם); הקללה D. 27,12 לענה; קללת אלהים D. 21,23 sub c.; קן צפור D. 22,6 וכרא מן אלטאיר; המקנא N. 11,29 הל תגאר (s. das Folgende im Cod.; ibid. 5,14 nicht eingesch.); יקצע und הקצו L. 14,41 פיקשרה und קשרוה (vergl. ibid. 43 Cod. ובעד ינקץ S. ובעד מא קשר); וקראתם L. 23,21 וסמו (S. ואסמו); תקראו אתם מקראי קדש L. 23,37 [S. אן] יגב תסמוהא באסמא לאצה; מקרא קדש L. 23,24. 27. 35. 36 אסם מקדס (vergl. ibid. 7. 21 Cod. מסמי); מקראי קדש L. 23,4 אלתי אסמאוהא לאצה (vergl. ibid. 2 Cod. תסמוהא אסמא מקדסה S. אסמא לאצה); אקרה כה N. 23,15 אתלקא מן ההנא (doch ibid. 3. 4. 16. 11,23 D. 22,6

nicht eingesch.); מקרה D. 23,11 מן עארץ; וקרקר N. 24,17 ויזלזל; קשות הנסך N. 4,7 ואלמראהן אלסתר (s. Anm. Derenbourg).

תראה L. 13,57 טהרת (vergl. L. 14,35 Cod. טהר); בראשיכם D. 1,13 רייסא עליכם; תרבות N. 32,14 תעלים· (vergl. das Saadianische עלי תעלים und Anm. Derenbourg); מרבכת L. 6,14. 7,12 רפך; ותרגנו D. 1,27 ותתרסתם (am Rande LA. תתרצתם); רוח אחרת N. 14,24 ראי אכר; רוח N. 27,18 פצל; רוחו D. 2,30 צעב רוחה s. Einl. 6; תרועה L. 23,24 ותבויק גלבה (doch ibid. 25,9 N. 10,5. 6. 29,1. 31,6 Cod. בוק אלתגליב); ותרועת מלך בו N. 23,21 וצאחבה אלמלך לה (S. להם); במרחשת in L. 7,9 sub c.; ריבת D. 17,8 לצומאת; הריב D. 19,17 חכומה (s. Anm. Derenbourg; vergl. D. 21,5 Cod. חכם nicht eingeschaltet); וירנו L. 9,24 ורננו (darüber וסבחו vom Collationator); נרפא הנתק L. 13,37 פקד ברי והו S. פקד ברא אלכלף (vergl. Cod 14,3 שפר und 48 ברי nicht eingesch.); רק D. 4,6 יקינא; D. 12,23 לכן und 28,13 עאליא מחצא s. Einl. 6; הרק אך N. 12,2 לאין אתרי (vergl. Text S.); רקעי פחים צפוי N. 17,3 צפאיחא רקאק נשאא; רר in L. 15,3 אן יגעל אחלילה אלרוב כאלריאל.

שגגה D. 2,36 מנעת; בשרה D. 28,3. 16 אלבר; ושמו N. 4,6 ויצלחו אקואבה (im Cod. gleich darauf דחוקה für בדוי); dass. ibid. 8. 11 ויצלחו (vergl. ibid. 14 Cod. ויצלחו; ibid. 19 Cod. ויגעלוהם S. ויולונהם; ibid. 6,27 Cod. וציירו S. פיתלו); בתשומת L. 5,21 מעאמלה s. Einl. 6; ושרת אתם בשיר D. 27,2. 4 וביצהא באלאספידאג; משנה D. 27,18 מצל (Cod. fälschlich תצל); שגר אלפיך D. 7,13. 28,4. 18 נתאג בקרך; ושבת D. 23,14 כל עוד (Schreibung statt עד); שובה די N. 10, 6 יא רב רד נורך (vergl. ibid. 35 Cod. und S.); אשובה לי N. 22,34 מציי רגעת; השחפת L. 26,16 מן חמי אלסל (ebenso D. 28,22); השלך L. 11,17 אלזמג; השלל in N. 31,11 אלסלב und ib. 12 אלנהב (in D. 3,7. 20,14 סלב nicht eingesch.); שלמות D. 27,6 צחיחה; ושלשת D. 19,3 עלי תתלית; שמו D. 12,11 נורה פיה s. Einl. 6, doch ib. 21. 16,2. 6. 11. 26,2 auch Cod. נורה; בשמים D. 9,1 תדאני אלסמא (ib. 1,28 nicht eingesch.); השמר בנגע הצרעת D. 24,8 ואחתרז מן כלי אלברץ (S. אחתרץ Druckfehl.); שעטנז D. 22,11 תוב מכתלט s. L. 19,19 (מן נועין מלחמין); ושפכו L. 14,41 וירמון (sonst im Cod. סכך); ובשפלה D. 1,7 ואלסהל; וכל משקה אשר ישתה L. 11,34 וגמיע אלשראב אלדי ישרב; השקיפה D. 26,15 פאטלע; שקערורת L. 14,37 כטוט; שתם העין N. 24,15 אלחדיד אלבצר (vergl. ibid. 3 Cod. אלמפתוח אלעין und Saadia אלחדיד אלבצר)

ותחת D. 4,37 ודלך בעד (vergl. das folgende מא אחב mit dem hebr. Texte und Saadia); האם תמנו לגוע N. 17,28 פהא נחן פאנין

מתופין; לחפשה D. 20,19 תחתהא (vergl. D. 21,19 Cod. סימסכו S. פליקבין und D. 22,28 Cod. ומסכהא S. פצבטהא).

b. Einschaltung geographischer Namen: והב N. 21,14 אלדראדיר (S. דרדור); זפרון N. 34,9; חצר אדר N. 34,4 רפח; כנרת D. 3,17 גינסר (vergl. Cod. Num. 34,11); כפתר D. 2,23 דמיאט; סלכה D. 3,10; ואלעין D. 2,23; עיי עברים N. 21,11 (S. עיי אלמגאז) und dass. in N. 33,44 אלמגאז; עבריין N. 33,47. 48 s. Saadia ed. Derenbourg; עציון גבר D. 2,8; עצמן N. 34,5 מאזל (vergl. ibid. 4 עצמן); למעלה עקרבים N. 34,4 אלי עקרבים (s. Anm. Derenbourg); ער D. 2,18 אלדי הו ער (ibid. 9. 29. nicht eingesch.); פסגה N. 23,14. D. 3,27 אלקלעה; הפעור N. 23,28 אלראביה; פתורה N. 23,5 באלס (S. פתורא) und D. 23,5 פתור; שניר D. 3,9 סניר; שפם N. 34,11 פאמיה (vergl. ibid. 10 Cod. שפמה und S. פאמיה).

c. Ausser den obigen Einschaltungen für Worterklärungen und geographischen Normen hat unser Codex auch noch halbe und ganze Sätze eingeschaltet. Ganze Sätze, die in der Uebersetzung des Cod. aus Versehen fehlten, wurden am Rande hinzugefügt: L. 14,6. 19,31. 25,51. 54. 26,38. 27,17. 18. N. 4,45. 46. 16,19. 18,10. 24. 26,3 (textliche Verschiedenheit der Einschaltung von Saadia) 31,5. 35,25 Ende bis Ende 28. D. 10,16. 12,5. 24,10. 27,24. Aber auch ganze Sätze, für die ein entsprechender Raum freigelassen wurde, wurden vom Einschalter eingefügt. In der Regel handelte es sich dabei, wie leicht zu erweisen wäre, um ein an einer anderen Stelle ebenfalls eingeschaltetes Wort oder eine Phrase oder eine exegetische Schwierigkeit. Es fehlt aber auch an solchen Einschaltungen nicht, für welche eine stichhaltige Begründung nicht leicht zu finden ist. Sie alle liefern hier und da manchen Beitrag für die Textkritik der Uebersetzung Saadias.

Einschaltungen von Sätzen und Satztheilen sind enthalten in: Lev. 5,17. 18, wo וכפר עליו הכהן auch in der Einsch. fehlt; 5,24 bis 26; 6,14. vergl. Saadia ed. Derenbourg, wo תכון הדיה fehlt; 7,9 wegen במרחשת (vergl. textliche Abweichung von Saadia, der אי אמאם קרבהא hat); 7,12 wegen תודה (textl. Abweichung von Saadia: ואן קרבה עלי שכר); 13,30. 33. 35 wegen נתק (s. kleine textl. Abweichungen von S.); 13,39 Einsch. פי ביאצהא LA. bei S. (s. Anm. Derenbourg); 13,40 wegen ימרט (bei S. fehlt die Uebersetzung für ראשו); 14,15. 16 (textl. Abweichungen von S.); 18,17 für מערא פי חיותהא aus ibid. 18 vorweggenommen die

Randglosse: נסיבאן הן; 23,34 das im Cod. fehlende ללה wie N. 16,23 יא מאיק vom Einschalter hinzugefügt; 23,44 warum eingesch.? 24,12 wegen על? 24,17 wegen נפש אדם; 26,16 wegen Worterklärungen; 26,35 warum? Num. 3,50 warum? 4,7 wegen Worterklärungen; 11,31 כדרך יום כה (vergl. kleine textl. Abweichungen von S.); 12,6 wegen der Exegese (vergl. kl. textl. Abw. von S.); 12,8 wegen des Anthropomosphismus (vergl. kl. textl. Abweichung von S. ; 21,3 wegen ויחרם; 21,15. 18 19. 20 Exegetisch-Geographisches; 23,3 ודבר מה יראני; 23,10 erste Vershälfte; 23,20 wegen der Exegese; 24,2 (vergl. kleine textliche Abweichung von S.); 24,4 wegen Anthropomosphismus; 24,6 wegen der Worterklärungen (vergl. Cod אלבארי S. אללה); 24,7 ebenso; 24,8 ebenso (vergl. Cod. תפניהם S. תרנפהם); 24,16 vergl. ib. 4; 28,2 warum? 28,7 wegen הסך נסך; 28,29 fehlte im Cod., da Ende 29 zu 28 gezogen wurde; 31,50 Worterklärungen; 32,6. 7 wegen תניאון? (vergl. kleine textl. Abweichung von S. am Anfang); 32,14 wegen לספות; 34,10 wegen והתאויתם, obgleich ibid. 7. 8 dieses Wort nicht eingeschaltet ist. Deut. 1,1 פארן כמא תצנע [אלנחל פהמטוכם פי שעיר ;ובין תופל ולבן וחצירות ודי אלדהב 1,44 אלי חרמה wegen דברים; 2,15 ואפה מן ענד אללה חלת בהם wegen יד ה׳; חצינה בסור שאמך ואלגור ומצאריע סוי קריה אלארבאץ פאנהא כתירה גדא 3,5 wegen Worterklärungen; 3,24 אלדי [לא פי אלסמא ולא פי] ואלארץ vergl. Saadia: לאן אי אלאה פי אלסמא ופי אלארץ; 4,7 אן [אית אמה עלי שכל כל שכץ מן ibid. 16 :[ואית אמה כבירה להא] und ibid. 8 [כבירה רפע אללה עלמא באן טהר פתכלץ לה ibid. 34 ;תמונת כל סמל תבנית für אמה מן בין אכרי, vergl. Anm. Derenbourg; 7,7 ולים מן כתרתכם; 8,3 כל עלי גמיע מא אכרגה קול אללה, vergl. LA. bei Saadia ed. Derenbourg; ibid. 15 חית אלחיאת אלמחרקה ואלעקראב ועטש חית wegen Worterklärungen; 10,7 אלי גדגודה ומן גדגודה אלי יטבתה ארץ דאת אוריה מאא (vergl. bei S. גרגד und יטבת; ibid. 12 [מא] אללה [רבך טאלב מנך]; 11,4 ושאלת: פאלתמס וכילה ומראכבה אלדי אטאף מא wegen הציף; 13,15 דלך ואסתברה וסל ענה נעמא פאן כאן אלאמר חק תאבת und gleich darauf nicht eingeschaltet: ואדאה חק עמלת. Im Cod. fehlte נכון הדבר. וקאסם קסאמאת ומפאל ומתטייר וסאחר: וחבר: וראקי רקאא וסאיל 18,10. 11 ומשעוד או עראף ומלתמסי מן אלמותי wegen der Worterklärungen, doch ib. 14 אלקסאמין und אלמתפאלין nicht eingeschaltet; 19,16 קאם שאהד פאן כאן שאהד זור וקד שאהד und ib. 18 טלם עלי אנסאן לישהד במחאל בדלך יוכלו בהם רומא אלגיוש 20,9 ;ענה wegen (sic!) באטל עלי אכיה טנא מנך אן שגר אלצחרא כאלאנסאן אלדי 20,19 ;ופקדו wegen (S. כדלך)

או קד צלב למא אפתרא עלי אללה 21,23 ;קד אלתפא מן בין ידיך פי אלחצאר: [תעאין] לאליך [עיניה דראהם ולא טעאם 23,20 ;ואדא לרגת פי אלעסכר 23,10 ולא כל אמר אלדי יתעיין] Rgl. יתעיין (vergl. Saadianischen Text), wegen תשיך und נשך; 24,8 ואחתרז מן כלי אלכרץ warum?; 24,10 ואדא אנסית עבט und נשה wegen צאחבך נסיה מא פלא תדלל אלי ביתה פתאלד עוצה; 25,1 ויחכמו בינהם וליזכון אלזכי ויטלמון אלטאלם ;ib. 2 אסתחק אלטאלם צרבא מלעון צארב אליה פי ;27,24 לקהם מדיחה ואסמא ;26,19 ;פליבטחה אלחאכם מן יצרב צאחבה סרא ;vergl. Saadia: אלסתר ויקול גמיע אלקום אמין; 28,4. 5 ומשאירך ונתאג בקרך ונפראת גנמך: ברוך: מבארכא מא פי בנינתך ומשאירך (über LA. ומעאגנך s. Saadia und zur Einschaltung ibid. 17 die LA. (מא בנינתך ומעאגנך).

d. Die grösseren aus Saadia eingeschalteten Stücke liefern einige Beiträge zur Saadianischen Textkritik: Num. 24,21 מגלסך; ib. 24 ודראמין תלרג; 25,1 יזנוא מע; ibid. 3 פיהם; ibid. 4 ללה fehlt, מקאבל אלשמס; ibid. חתי ירגע נצב אללה; ibid. 7 רמחה; ibid. 12 להם, s. Anm. Derenbourg. Deutor. 13,18 לכי ירגע אללה מן שדה ohne לך und ibid. רחמה; ib. 19 בגמיע וצאיאה אלתי ohne ורסומה der Ed. Derenbourg (s. hebr. Text); 14,1 אוליא בין ידי אללה; ibid. לא תתגוארחו LA. (s. die andere LA. in der Anm. Derenbourg und Ibn Ganaḥ WB.); ibid. 2 ודלך אלתארך; ibid. 4 ואלגנם statt ואלצאן; ibid. 7 פהי אנגאס לכם; ibid. 8 והו נגס לכם; ibid. 8 אלא תגנסו der Ed. Derenbourg fehlt (s. hebr. Text); ibid 10 רגס statt נגס; ibid. 11 Schlagwort: כל עוף; ibid. 12 אלתי לא תאכלוהא; ibid. 14 fehlt וגמיע; ibid. 16 ואלבום ואלזומג ואלבשק. Der letzte Ausdruck über durchstrichenem ואלשהין; ibid. 17 ואלשאהין ואלקוק ואלרכם. Der letzte Ausdruck über durchstrichenem ואלזומג; ibid. 21 מחאלך Plur.; ibid. ולא תאכל לחמא בלבן; ibid. 23 וכל und יכתארה אללה; ibid. 24 ולא תטיק אחתמאלה und אללה ohne רבך; ibid. 25 ולדה וצרה und רבך פיה fehlt; ibid. 26 תחבה נפסך; ibid. 29 ידך fehlt; 15,4 יבארך לך אללה רבך; 15,5 מא דמת; ibid. 8 מקראר; ibid. 9 גאהל; ibid. פתשח נפסך; ibid. עקובה LA. s. Anm. Derenbourg; ibid. 10 ולא תשח נפסך עליה; ibid. 11 אליום fehlt (auch im hebr. Text). Deutor. 28,22. Auch Cod. hat LA אלשוב (s. Anm. Derenbourg); ibid. 24 ירד עליך; ib. 25 Singulare אליה und מן בין ידיה; ib. 35 מא לא תסתטיע; ib. LA מן קדמך; ib. 43 הויא fehlt; ib. 48 יסלטה (Ed. Derenbourg יסלטה); ib 49 מן טרף אלסמא s. hebr. Text; ib. 52 ויחאצרך פי גירהא; ib. 53 תמר בטנך מן לחם; ib. 57 LA der Ed. Derenbourg; ib. 58 אלכרים oder אלכביר? für אלגליל der Ed. Derenbourg.

e) Unser Codex weist an vielen Stellen, am Rande und zwischen den Zeilen, Glossen von fremder Hand auf, welche Uebersetzungen einzelner Wörter und Satztheile bei Saadia, selbst syntaktische Wendungen der Uebersetzung des Cod. beigeben, annotieren und solchermassen den grellen Unterschied zwischen dem Meisterwerke Saadias und der Schülerarbeit unseres Cod. vor's Auge führen. Offenbar schwebte die Constatierung dieser Thatsache dem Collationator als Zweck vor. Wir führen aus der reichen Fülle dieser Glossen nur einige Beispiele an, die etwa auch für die Saadianische Textkritik in Betracht kommen können.

Lev. 6,7 Wâw über יקדמהא; ibid. 14 תעמל über תצנע; 7,10 כל רגל über ואחד כאלאכר; ib. 19 aus כ ein א in כל; ibid. מנה über durchgestrichenes לחם; ibid, 20 בין über מן קומה; ibid. 21 דביב über רגם; ib. 24 אלסקימה über פריסה; ib. 29 über אלסלאמה ein ה — soll heissen סלאמתה vergl. hebr. Text; ib. 30 ם in אלקם in ץ verbessert; ib. 38 ון zu יקרב; 8,5 ה über תצנע; ibid. 14 ה über ראם trotz des darauf folgenden רה אלדכוה; ib. 16 המא über וקתר; 9,19 ואלתרב über ואלמנמי; ibid. 23 נור über כרם; ibid. 24 Wâw zu ונטר; ib. וסבחו über ורננו; 10,14 תהמא über נעלו — vergl. Saadia אעמיתהמא; ib. 19 א zu חסן und darüber כאן (LA der Londoner Polyglotte); 15,2 Wâw zu דבר und וקול; 16,18 ה zu וינעל — vergl. Saadia פיצע; 17,11 קר über נעלתהא; 18,6 אלראים אלבאקי zu אללה; 18,12 עמתך über אכת אביך; ibid. 13 כאלתך über אכת אמך; ibid. 14 עמך; ib. 22 ה zu תצאנע; 19,10 לדלך über ללצעיף; ibid. 18 מן über אחד קומך; ibid. 30 שרפתהם nach אללה רבכם vergl. hebr. Text; ibid. 32 אלמכאפי; 20,3 אסמי אלקדם; 22,9 בדלך über מקדסהם; 26,30 ותכרהכם über ותקלאכם; ibid. 36 אלרעבה über אלנבן. Num. 13,22 צען מנבר; 21,24 וחאוו; ib. 29 עבאר; 22,15 אוליך über האולי; ibid. 29 עצית בי vgl. Saadia ed. Derenbourg. Deut. 2,4 ותחתפצון über ותנסדון; 13,12 אסריאל über אלקום u. ä. m.

8. Aber auch abgesehen von den zahlreichen obangeführten Saadianischen Einschaltugen und Collationierungen zeigt die Uebersetzung unseres Codex an gar manchen Stellen, wo sie sich zu einer freieren exegetischen Uebersetzung aufschwingt, eine so überraschende Uebereinstimmung mit der des Gaon, dass dabei an eine directe Abhängigkeit, ja Entlehnung gedacht werden muss. Solche auffallende Uebereinstimmungen mit Saadia's Uebersetzung sind: Lev. 5,19 der ganze Satz; 10,19

ואפאני מתֿל הדֿה אלמצאיב; 11,43 ותעצוני בהא und 16,16.19 מעצי (vergl. die wörtl. Uebersetzung 18,24,22,8); 14,6 die Uebers. für על המים החיים (vergl. ib. 5 die Einschaltung); 16,22 die exegetische Uebereinstimmung mit S. (s. Anm. Derenbourg) ist durch das vom Schreiber des Cod. über der Zeile hinzugefügte עֿן sichergestellt, übrigens scheint auch der Anfang durch דֿלך und בנפסה auf die Annährung an Saadia's Exegese hinzuweisen, wonach nämlich der איש עתי den Sündenbock tragen soll; 18,21 für לא תתן להעביר Cod. לא תגעל קרבאן und S. לא תעט ללתקריב; 19,13 לא תנצבה; 20,9 u. ö. חל דמה; 20,19 חמל וזרה gegen den hebr. Text; 21,4 בכמ̈יר „an einem Geachteten aus seinem Volke"; 21,11 חתי באביה; 22,25 hier ist die Einfügung von אלדאים und die Paraphrase für מכל אלה unverkennbar abhängig von S. (s. Anm. Derenbourg); 25,14 בעת Singular (s. hebr. Text); 25,2 ועטלו; 26,22 ותקלל עדדכם; 26,36 כאלהרב מן אלסיף; 26,31 gegen den krassen Anthropomorphismus (Abhängig von Saadia sind wohl auch die verschiedenen Uebersetzungen für אני ה' u. ä. am Schluss der Sätze Lev. 18,21 19,3.4 u. ö. besonders 19,25.36.22,30) Num. 11,20 אכֿרגנא für יצאנו (hebr. LA. הוציאנו entsprechend); 17,2 מן בין אלמחרקין vergl. auch Targum Onkelos; 35,31 רשע umschrieben mit מסתוגֿב (vergl. Saadia). Auffallend bleibt ferner die Uebereinstimmung in der Uebersetzung mancher Redewendungen, wobei gerade nicht an eine direkte Entlehnung gedacht werden muss, wie z. B. Num. 11,20 für מאסתם את ה'; 14,21.28 für חי אני; ib. 30 für נשאת את ידי; 16,33 וגֿמיע מאלהם; 26,54 für לפי פקדיו; 31,49 מענא für בידינו; 35,11 ותסמון für והקריתם; Deut. 4,20 צפוה̈ für נחלה (s. Anm. Derenbourg); 7,6 כאצה̈ für סגלה; 5,4 שפאהא für פנים בפנים (s. auch Num. 12,8); 11,12 ענאיה̈ אללה für עיני ה'. Abhängigkeit oder Entlehnung aus Saadia liegt vor in Deut 1,28 תראני אלסמא für בשמים (vergl. die Einschaltung in Deut. 9,1) 9,10 בקדרה̈ אללה für באצבע אלהים und 23,13 ותבכי עלי מדֿהב אביהא ואמהא (s. Anm. Derenbourg). Weitere Beispiele von Uebereinstimmung in der Uebersetzung und Worterklärung s. sub 10.

9. Gehen wir nun zur Charakteristik der Uebersetzung unseres Cod. über, soweit sie nicht schon im Vorhergehenden erörtert wurde. Da sei vor allem bemerkt, dass, was die Transscription des Arabischen mit hebr. Buchstaben, die grammatischen Formen und Constructionen seines Vulgär-Arabisch

betrifft, unser Cod. nicht besser und nicht schlechter ist als andere literarische Producte arabisch schreibender Juden, selbst eines Maimonides in seinem Mischna-Commentar. In den Editionen einzelner Theile dieses Commentars wurde von Prof. Barth, Dr. Weil (Prof. Nöldeke's Anmerkungen) und anderen öfter auf das Jüdisch-Arabisch hingewiesen. (s. auch Landauer's Einl. zu Saadia's Kitâb al-Amânât pag. XV. ff. und die Bemerkungen Hirschfeld's in der Monatsschrift von Brann und Kaufmann 1895 S. 405). Ich corrigierte den Cod. diesbezüglich äusserst selten. Bezüglich der Schreibung des Tetragrammaton in den der Uebersetzung vorgesetzten Versanfängen mit drei Jod neben einander verweise ich auf die diesbezüglichen Bemerkungen Steinschneiders (Monatsschrift von Brann und Kaufmann 1896. S. 130ff.)

a) Die Uebersetzung unseres Cod. ist im Ganzen und Grossen eine sklavisch treue Wiedergabe des hebräischen Textes durch ein eigenthümlich gefärbtes Arabisch auf Kosten des Arabischen. Nur selten geht die Uebersetzung über die festen Grenzen des hebr. Textes hinaus, indem sie ihn erweitert, wie z. B. in Lev. 16,29 durch הו"ה; 18,21.26; 19,3; 19,6 ד'בחכם לה; ib. 30 רבכם; 20,16; 25,19 ותעשיכם. Num. 3,13; 4,32 גמיע; 5,16 אלי אלאמאם; 7,13 מתקאל וזנהא; 11,30 בני אס'; 14,8 אראר בנא כירא; 14,35 קלת ד'לך; 17,24 פראוהם; 22,10 בעת' בהם (wie Saadia); 27,20 יקבלו מנה (wie S.); das copulative Wâw an zahlreichen Stellen, von welchen ich nur Num. 29,9.11.37 heraushebe, weil dort auch das samaritanische Targûm ein Wâw hat; Deut. 1,1 בני אסרי; 1,25 ואחדרוה; 2,31 אקרצ'ה; 4,5 עלמת לכם אליום; 4,25 וצנעתם לכם; 5,1 בני אסרי; 6,1 אמרכם; 7,1 אכתר מנך; 9,24 אללה רבכם; 23,17 יכתאר אללה; 24,17 ויתים; Erweiterungen durch Wâw kommen auch sonst öfter vor. Die Umschreibungen für ישראל mit אל gehören zu den freien Uebersetzungen.

b) Freiere Uebersetzungen mit Umgehung des hebr. Textes liegen vor in Lev. 7,15.18 אלסלאים; 9,21 קץ; 14,39 וחאיט; 23,39 גלאת und in den ähnlichen zahlreichen Beispielen, wo der Singular mit dem Plural oder umgekehrt abwechselt; 10,1 לם יאמר בהא (dss hebr. אתם übersetzt Cod. nicht; vergl. die fr. Uebers. bei S. und Derenbourgs Anm.); 10,6 תסכט; 10,17 געלת, entsprechend einem hebr. נתתי; 12,4.5 דם טאהר — wo das Hebräische missverstanden ist; 13,12 בדן; 13,55 בעינה „er selbst“

für hebr. את עינו = seine Farbe, oder: „in seinem (des Priesters) Auge“? 14,13 מקדם; 17,5 דבח סלאמה; 19,15 בין קומך für עמיתך (wie S.); 19,18 עלי אחד קומך; 19,21 קרבאן für אשם; 20,14 ולא תנעל; 21,1 כל ואחד für לנפש; 21,13 בכר (wie S.); 22,15 דנבא ואתאמא (wie S.); 22,18 אלסאכן einem הגר entsprechend; 26,37 כ in כמפני fehlt in der Uebersetzung; 27,12 כקימה für כערכך; 27,23 ויכון für ונתן. Num 1,52 סבט; 19,17 אלבקרה u. ä. Beispiele mehr.

c) Freiere Uebersetzungen, wobei es sich um eine exegetische oder Worterklärung handelt: Lev. 15,25 (wie in den Tagen, da ihre Menstruation gilt, sei ihre Unreinheit), ähnlich S.; 18,21 לא תנעל קרבאן vergl. S.; 18,14 (als wäre sie deines Vaters Schwester selbst); 19,5 לרצא מנכם (wie S.; 19,28 מית für נפש; 19,29 אהל אלארץ; 19,32 דו אלשיבה (wie S.); 20,17 מן חצרה für לעיני (wie S.) 22,19 דאים (hebr. תמיד, wozu keine Veranlassung vorliegt). 18,14 כעמתך הי 23,7 צנאעה מכסב für מלאכת עבודה (wie S.); 23,7 רניפיך (vergl. ib. 18.20 Cod. u. S.); 24,18 יסלם מתלהא (s. Saadia). Hieher gehört auch die freie Uebersetzung der Anthropomorphismen in Lev. 26,12 ואסיר נורי für והתהלכתי; ibid. 17. ואחל נצבי für ונתתי פני (s. auch 20,3. 5. 6) und öfters קבל für שמע.

Num. 1,52. 2,1. 17 סבט für איש; 3,1 שרח תאליד für תולדת; 3,45 קדם für קח; 5,16 פיקדמהא אלי אלאמאם (vergl. die Commentare z. St.); 6,12 קד נגס einer LA. טמא(?) entsprechend; 11,11 לאחמל für לשום ohne Uebersetzung für עלי; 13,32 תפני für אכלת; 14,10 והמו für ויאמר; 14,17 קותך יא רב für כח אדני; 14,27 שמעת zu אשר bezogen; 16,13 אצעדתמונא Plur. 2. Person ebenso תתראסו und ib. 14. Plurale. 17,2 אלמחרקין für השריפה (wie S.); 17,5 das exegetisch schwierige לו fehlt in der Uebers. 18,2 אליך für אתך (wie S.); 18,9 נצח für נדה; 20,8 מאא für מימיו und ib. וישרב אלקום umschrieben für והשקית; 20,13 ותעטם פיהם für ויקדש בם (wie S.); 20,16 רסול für מלאך; 20,18 פי תכמי für בי (wie S.); 21,6 מחרקה für השרפים; 21,26 אולא für הראשון; 21,28 ציעה für ער; 22,6 נכה mit Sing. wie S.; 22,13 אן ידעני für לתתי; 22,24 יסרה — ימנה für מזה ומזה; 23,11 דעיתך (ich berief dich) für לקחתיך; 23,18 אלאן für עדי; 31,49 מענא für בידנו; 32,1 אלמוצע יצלח ללמאשיה; 32,19 אלי הנאך für והלאה; 35,30 für לפי zwei Uebersetzungen: בחסב und עלי קול; 35,31 מסתוגב אלקתל für רשע למות. Beispiele von Umschreibung der Anthropomorphismen sind: Num. 5,3 אנא סאכן נורי; 11,17 אתגלי für וירדתי; ib. 18 בחצרה für באזני ה׳; ib. 23 קדרה

für יד ה'; 14,8 אראד בנא בירא; 14,21 ובקאיי אלדאים für חי אני; ib. 22 קבלו אמרי für שמעו אלי; ibid. 30 אקסמת באמרי für נשאתי את ידי; ibid. 42 נור אללה und öfter; ibid. 43 מן מאעה אללה für מאחרי ה'; 16,22 יכון סכט für תקצף; 22,9. 20 מלאך אללה; 23,3 אמר אללה und ib. 16 מלאך אללה bei ואפי; 35,34 נורי סאכן für אני שכן u. ä. öfter.

Deut. 1,7 אלקבלה für נגב (Uebersetzer lebte also im Orient); 1,16 u. ö. קבל für שמע; 1,25 מעהם für בידם; 1,27 ינסדונא auf die Emoriter bezogen (wie S.); 1,33 אלסאיר נורה für ההלך wegen des Anthromorph; ebenso 1,42 אד ליס נורי פי מא בינכם; 1,45 נצת für האזין; 2,13. 14 אלי ואד זרד; 2,30 הבמה für בו; ib. 31 בידך für לפניך ebenso ibid. 33.36); 3,20 אעטא einer LA נתן entsprechend; 3,24 וקדרתך für וידך; 4,5 אהל אלבלד so öfter; 4,6. 34 לחצרה für לעיני; 4,19 להם — קסם für אתם — חלק; 4,20 שעב צפוה für עם נחלה wie S.; 4,40 אלדי יחסן אליך einer LA ייטיב entsprechend (vergl. 5,16 ולכי יבאר לך); 5,1 בחצרתכם für באזניכם; ib. 7 מן דוני — על פני; ib. 11 לא תחלף באסם wie S.; ib. 15 אן תחפט יום אלסבת einer LA. לשמר entsprechend; 5,19 ולם ינקטע für ולא יסף (Ableitung von ספה? סוף, s. Ibn Ganaḥ WB); 6,18 ענד אללה für בעיני ה' so öfter; 7,4 מן ורא טאעתי für מאחרי; ibid. 10 להצרתהם לאבארתהם Plural; ib. 16 ותפני für ואכלת; ibid. לא תשפק für לא תחום עינך; 8,4 תחפא für בצקה (s. Saadia ed. Derenbourg); 9,3 אן א' ר' הו נורה אלעאבר; ib. 7 בין ידי אללה für עם ה'; ib. 10 בקדרה für באצבע ה'; ib. 14 ואצנע מנך; ib. 26 וצלית בין ידי א'; 11,6 אלדין מעהם בסבבהם für ברגליהם; ib. 12 ענאיה für עיני ה' wie S.; ib. 22 ותלתזום אמרה; ib. 26 קד נעלת für אנכי נתן; 12,8 ענדה für בעיניו; 13,5 אתבאע טאעה אללה für אחרי ה'; 17,12 אהל אלשר so öfter; 20,4 אלסאיר נורה מעכם wegen des Anthropomorphismus umschreibend (ebenso 23,15 מתסאיר נורה); 21,2 וימסחו מן אלקרי für אל הערים; 22,2 סצמהם und ויסלבהם — פידהם Plurale; ibid. 6.7 אפראך für בנים; 23,24 מא כרג מן פיך für שפתיך; ibid. 25 חסב נפסך für כנפשך; 26,2 ליסכן נורה תם für לשכן שמו שם; ibid. 5 אבאר (vernichtete) für אבד, einer LA אִבֵּד entsprechend (ähnlich Saadia); ib. 10 אלדי אעטאני אללה einer LA אשר נתן לי ה' entsprechend.

c. Nebst den angeführten kommen auch noch andere freie Uebersetzungen vor, die zum Theil keinen rechten Sinn geben, wie z. B. Lev. 6,3 מע אלצעידה; 7,30 מע קראבין; 12,6 אבן; 17,5 מן דבאיחהם u. ä., zum Theil eine gewisse Flüchtigkeit verrathen, wie z. B. Lev. 13,29 פיהא; 14,50 נחאס; 14,55 בלא; 17,16 ותיאבה; Num. 2,3 סבט; 5,22 אלמר statt אללאען; 5,30 אלשראיע; 8,12 בקר;

8,16 בכור; 11,21 אעטיכם; 14,5 בחצרתהם für על פניהם; 20,9 אמר für צוהו; 24,10 מן ב׳; 27,23 ידה; 31,6 לנישהם; ibid. 49 מנהם; 35,5 לכם; ib. 33 ואלארץ̇ u. ä. Aber die obigen ausnahmsweise freien Uebersetzungen bestätigen nur die Regel, wonach die Uebersetzung unseres Cod. auf Kosten der Exegese des hebr. Textes und auf Kosten des arabischen Sprachgeistes die strengste Wörtlichkeit in der Wiedergabe des Hebräischen beobachtet. Beispiele solcher streng wörtlicher, mangelhafter Uebersetzungen liegen in Hülle und Fülle vor. Ich führe nur die charakteristischesten Beispiele an: Lev. 16,9 צער für עלה; 16,13 אלשהאדה̈ für העדות; 16,33 אלקדם כיל אלמקדם; 17,5 לאגל אלדי; 17,7 איצׄא für עוד; 17,10 נפס; 19,30 für מדה und מסאחה̈ für מסורה; 22,4 נגאסה̈ אנסאן; 24,2 דהן זית; 24,12 תרכוה; 25,9 תגיוו; 25,8 סבות סנין; 26,25 ותנטמון. Num. 1,51 ינזלו; 4,28 פי יד; 6,11 עלי נפס; 14,34 für יום לשנה; 15,15 für ככם כגר; 17,11 für הולך; 21,16 בארה; ib. 23 יהצה; 22,8 für ישב verweilen גלס; 23,15 אלאן für כה; 31,28 אחד נפס; 34,5 אלגרב für הימה; ib. 6 אלבחר für ים; 35,18 יד; 36,8 יחווו für יירשו (bezüglich dieses Wortes ist die Verwirrung sehr gross, vergl. übrigens auch bei Saadia Deut. 10,11 פירתון — Cod. richtig ויחווו und 9,1 ותחוו — Cod. richtig ותקרץ̇). Und dann die falsche Uebersetzung der Präpositionen wie z. B. Num. 4,16. 9,11 etc. und die unarabischen Construktionen, denen man gar zu oft begegnet, bei בעת̇, אכבר, אמר, דעא etc. etc.

10. Wir geben schliesslich im folgenden ein kurzes Glossar von Worterklärungen nach dem Aleph-Bêth.

אביב فريك
אבד باد
אבה شاء
אביון ضعيف
אבטחים بطيخ
יתאבל حزن
אבל השטים مرج
אבן حجر
אבנט زنّار
אבק غبار
אדמה صفراء fem.
אדמדם محمّر

אדנים قواعد
אהל خباء
אוב مشعوذ
תאוה شهوة
און غلّ
און Deut. 21,17 نيل
מתאוננים معنت (ver-schulden)
אורים أنوار
אזוב صعتر (Cod. mit ז und ס)
האזין نصت schweigen
אורח صريح u. ضيف

אחר أخّر
איה صدا
איל كبش
אַיָל أيّل
אימים هيوبون
איפא ويبة
אלה حرج
אלוני مرج
אלילם أوثان
אלמנה أرملة
אמה ذراع

אמת حقّ
אֹמן حاضن
אמץ أيّد
התאנף توجّد
אנפה ببغة (s. Ibn Ganaḥ WB.)
אנקה ورل
אסף ضمّ Nif.
אספסף لفيف
אסר عقد
אפוד صدرة
אפר رماد
אָצַל IV. فاد
אוצר خزائن Pl.
ארב كمن
ארבה جراد
ארגמן أرجوان
ארז أرز
ארך אפים طويل المهل
ארן صندوق
ארנבת أرنب
המארדים اللاعن
ארש IV ملك
אשד مصبّ (Mündung)
אשכול عنقود
אשרים سوارى

בד عشر
בדים دهوق (Stangen)
לבדד فردًا
בדל فصل und فرز
בדיל رصاص
בדלח لولو (s.Saadia Gen. 2,12)

תבואה غلّة
בזה ازدرى
בזז نهب und غنم
מבחר خيار
מבטא لفظ
בינה فهم
בלה بلى
מבלי من عدم
תבלל كتيب
כבלע عند تغطية
במות بيع
בנת N. 21,25 رساتيق
תבנית شكل
בעל Lev.21,4 خطير
בעלת בעל ذات بعل
בער (VIII) شعل
בעיר دوابّ
בְּעֵר نفا
בצלים بصل
בצקה حفى s. Saadia Deut.8,4
בצר قطف
בקע VII Nif. شقّ
בקרת محدودة
ברזל حديد
בריחים امهاج
בתולה بكر

גאון اقتدار
גאל ولىّ
גאל فكّ
גבת حواجب
גבן أحدب
גבח أجلح

גבעות روابى
מגבעת قلانس
גג سطح
גדלים مجدول
מגדף قاذف
גדרת (צאן) جدار (!)
גוע V وفى
ויגז N. 11,31 قطع
גֵז جزاز
גזל غشم
גזרה منقطع
גחלים جمر
גחון صدر
גַיְא وهدة und وادٍ
גָלה كشف
גלולים طواغية
גלגלת جمجمة
גלעד الجرش
געל قلى
גרב جرب
גרה Hithp. V حرش
גֵרה VIII جرّ
גרה دانق
גרזן حديد
גרן بيدر
נגרע VIII منع
גרש طرد
מגרש فناء

מדיבת مديبة (?)
דאה حدا
דבה شناعة
דבר وبأ
דגה سمك
דגל مركز
דגן برّ

דוה ذاب und حاض
מדוי أدوية
מדכה مدقّ
דיש دوس
דוכיפת هدهد
דלי دلْو
דלת مصراع
דמה N. 33,56 قدّر
דק خفش
דרך وطئ und سلك
דרש لمس

הבו D. 1,13 هاء
הדף دفع
הדר VIII بهج
הוד وقار
הין قسط
הלולים موقّل
תהלה مدح
ויהם سكت
הפך VIII قلب
הרה حمل

זוב ذاب
זוד VIII وقح
מזות خدود
זרא هزل s. Anm. Derenbourg Num. 11,20.
אזכרה فيح
מזלגת مناشل
זמה فاحشة
זמם همّ
זמורה N. 13,23 زرجونة
זנה (im übertragenen Sinne) طغا

זעם نمّ
זעוה عبرة (s. Anm. Derenbourg D. 28,25.
מזרק كرنيب

חבט خبط
חבל X رهن
חבש L. 8,13 ضمد (binden)
חבש IV N. 22,21 سرج
מחבת طابق
חגב جراد
חגר V قلد
חדל VIII منع
חות رساتيق
חלו VIII D. 2,25 بهل (wie für חָלָה)
חוף ساحل
חשים سرعة
חזה قصّ
חזיר خنزير
חטא Pi. ذكا
חטב VIII حطب
חיל جند u. حيل
חיל يسار
חיל N. 31,9 أثاث
חיק حضن
חלב יצהר أجود الدهن
חלב תירוש عصير
חלד خلد
חלל صريع
חלל بذل
יחל II أخر
חלה جردقة
חלמיש صلد
חלף بدل

חלץ V جرد
חמד V منى
חמנים أنداد
חמץ خمير
חמר كرّ
חמרים أنابير
מחנה عسكر
חטה حنطة
חנכה دشن
חנן راف
חנן Hithp. صلّى
חן حظّ
חנם مجانًا
חנף دنس
חסד Lev. 20,17. عار
חסד إحسان
חסידה صقر
חסר عاز
חפז فزع
חפר D. 1,22 جسّ
חפשי حرّ
חפשה L. 19,20. عتق
חצב نقر
חצר صرادق
חציר كراث
חרב جفاف
מחריד مزعج
חרה VIII شدّ
חרם صواف
חרם L. 21,18 أخرم
חרמש منجل
נחרפת مخطوبة
חרוץ مبتورة

חרצנים فرصان (s. Anm. Derenbourg N. 6,4)
חרש مسك IV. Hif.
חרש حرث D. 22,10
חרש خزف
חשב شفشج L. 8,7
חשן بدنة
חשק شغف
מחתה مجمرة
חתתים ختم VII L.15,3
חתן صهر III Hithp.
חתת نعر

טבל غمس
טוח طان
מטפת منشور
טיר قصر
טנא سلّة
טף طفل
טרף فريسة

הואיל معن IV.
נואלנו جهل

יבול أداء
יובל إطلاق
יבלת نات ثؤلول
יגר حذر
יד جانب
התודה قرّ IV
דעת قصد D. 4, 42
ידעני عرّاف
יחם حمي
חמה حميّة und عقوبة
הוכח وعظ
יכל طاق VI
ילפת حزاز

ינה غبن D. 23,17
ינק رضيع
יסוד أركان
יספו قطع VII N. 11,25 (s. Targ. Onk.)
יסר أدّب
אועד نشد III (?)
יעים مجارف
יענה نعام
תועפות أرق (s. Anm. Derenbourg N. 23,22)
יעץ شار
מופת برهان
תקפו حلق
מוקש وهق
יורה بكير
ירה أفتي
ירט وسط [ورط؟]
ירק بصق
ירקון يرقان
תירוש عصير
ישן عتيق
ישע غاث
יתד سكة und وتد
יתר طنب

כבוד ה׳ كرم
כבש غنم
כבשה نعجة
כהה كابية
מכוה كيّ
כח حرذون (Cod. חרדול)
כון هاء II
כן نعمّا N. 36,5
כום بوم
כחש جاحد

כירים ذو كران [?]
כלא حبس N. 11, 28
כלאים من نوعين
כלם خجل
כן مقعد
כנע قمع u. هزم VII
מכסה مغطى s. Derenb. L. 9, 19)
כסות كسوة
כסלים أحشاء
מכם مخس
כף درج N. 7, 14
כפר دية
כרמל فريك
כרע جثا
כשל عثر
כתנת تونية
כתת دقّ u. حطم

התלאה مصيبة
מלאך رسول
לביא لبوّ
להבה لهبة [?]
לון دمر V
לחיים خدّ
לחך لحس
לחץ لزّ VIII
לטאה عظاية
לכד ظفر
מלקחים كلّاب
לקט قطف
מלקוש لقيش
לשד دسم
מאד جدّ (s. Derenb. D. 6, 5)

מאן أبى
מאם زهد
מדד مسح
מוט دهوق
מול ختن
תמונה شبه
מחה محا
מחיר ثمن
המיר بدّل
מך مهين
מלא יד كمل واجب
מלא אחרי كمل طاعتى
מלאה سلافة
מלך صنم
מנה نصيب
מסם IV D. 1, 28 ذاب
מם نمّة
מסת قدر
מעוך ممروس
מעל نكث
מצה فطير
מצא N. 11,22 كفى
מצא D. 19, 5 نال
מקק خسع (s. Derenb. L. 26, 39)
מרד V دمر
מרה III خلف
מרוח אשך ادر
משך جدب
מתי رهط

נבט VIII Hif. لفت
נְבָלָה خساسة
נבלה D. 28,26 جثّة
נגע دنا
נגף صدم
נדה مبعدة
נדף VII دفع
נהג ساق
הניא VIII نهر
מנוחה مستقرّ
נזל هطل
נזר جنب
הזיר V نسك
נזר كليل
נחם ندم
נִחש فأل
נחש ثعبان
נטה مال
נטר L. 19,18 حقد
נטש IV N. 11,31 لقى
נכל VIII غال
נסך مزاج
מסכה مسبوك
נסע N. 11, 31 هبّ
נפל N. 6, 12 بطل
נפלים جبابرة
נץ نض
הצו VI N. 26,9 شحن
הצילו II خلص
נקבו شرح
נקה برئ
נקר قلع
נשה II N. 16,15 سخر
נשה V ib. 3 شرف
שאת شامة
נשג درك u. لحق، نال
נָשך لسع u. لدغ
נֶשך عينة
נתח عضا
נתץ نقض

נתוק منصول
נתר قفز

סבא مخالف
מוסב منقول
סגלה خاصّ
סגר حجب u. وقف
סוסים خيل
הסית IV طغا
סכה ظلّ
מסך ستر
הסכן II عان
הסכת نصت
סלח صفح
סלע صخرة
סלף زاف
סלת سميذ
סמים صموغ
סנפיר جناح
ספה i ساف
ספק صفّق
סֹרר زايل

עבט رهن
העביר مرّ
עדף فضل
ענת مليل
עול جور
עונן تفأّل
עֵז معز
עַז صعب
עזאזל جبل عزاز
עזניה عنقاء
עטה لثم
עטלף خفاش

עין N. 11,7 لون
עכבר فأر
עלה ورقة
העלת شعل
התעללת سخر
תעולל ماش (s. S. Lev. 19,10)
עיל اصر
העלם غفل
עמל N. 23,21 جور
עמל D. 26, 7 شقاء
עמק مرج
עמר غمر
ענה V عذب
ענק جبابرة u. علوج
ענש جرم
עצם ذات
עצר حبس
מעקה درابزين (s.S.)
ערב لحمة
ערבה بيداء
ערבים غرب
הערה عرى
ערוה سوءة
ערך نضد
ערך قيمة
ערל L. 26,41 أقلف
ערלים محرّم
עריסה عجين
ערפו D. 21,4 وقف s S.
ערפל ضباب
ערץ حذر
ערירי عقيم
ערש سرير
עשק غشم
עתי معدّ

פאה جهة
פגול أخسّ u. مبعود (s. S. L. 7,18)
פגע III وفى
פגר جسد
פדה فكّ u. فدى
פי שנים سهم
כפי على قدر
פרץ V بدّ
הפר بطل
פחד فزع u. ذعر
פטר فتح
פלא بيّن
פלט فلت
התפלל شفع
פנה VIII لفت
פנו L. 14,36 نجل
פסח زمن
פסל نحت
פעלת أجرة
פקד VIII فقد, عدّ
פרח نمى
פרחח مفرّع
פרח رحراح
פרט فراد
בפרך باقما s.S.Ex.1,13
פרם مزق
פרס عقاب
פרסה ظلف
פרע شعث u. كشف
פרור قدور
פשה فشّ
פשט سلخ
פשע جرم

פשתים كتّان
פתאם بغتة
פתה خدع
פתיל سلك
צבה ورم
צבי ظبى
צדיה قصد
צדקה صلاح
צדקה حسنة
צהב أصهب
צור حصر
צור ضيّق
צור صوان
ציץ عصابة
צלח نجح
לצמיתת بتاتاً (wie S.)
צנינם مسال
צנף V ضمّ
צעק صرخ
צפוי صفايح
צפור عصفور
צפרן ظفر
צרעת برص
מצרעת بيضاء
צרר ضاق
לצרר ضرّة
צר ضيّق
צר عدوّ
קבב سبّ
קבה قبة
קדד خرّ
קדש Nif. عظم

קדשה ممتعة (s. S. Dt. 23, 18)
קוא قلى، شتّ
קממיות أحرارا
יקום أنام
קוץ ضجر N. 21,5
קוץ قلى L. 20,21
קטף قطف
הקטיר بخّر، قتّر
מקלה شتم D. 27,16
קלי سويق
מקלט فنى
קלוט مدمغة (s. S. zu L. 22, 23)
קלל سبّ
קללה لعنة
קלקל حفيف (wie S.)
קמח دقيق
קמץ قبضة
קנה غار
קנא معاقب (wie S.)
מקנה ماشية
מקנה ثمن
קסם فال، قسامة
קעקע وسم
קערה قصعة
קצה طرف
קצף سخط
קץ انقضاء
קצר حصد
קצר ضجر N. 21,4
קרב جوف
קרה III وفى
קרי لجاج

קרח نتف
קרן ركن
קרע خرق
קרקע عرصة
קרשים تخاتج
קשאים قثّاء
קשה صعب
מקשה مصمتة
קשקשת فلوس
מקשש جامع

ראם رئم
מרבית ربا
רבע نزا L. 18, 23
רבץ ربض
רבצת حضن D. 22,7
רגז رجز
רגל جسّ
רנן حرس D. 1, 27 (s. Anm. Derenbourg)
רגע طرفة
רדה X ولى
רדף كلب
רוב III خلف
ריב حكم
רוה رأى
רם عال
רוע جلب
רוץ II، حضر
רזה هزيلة
הרחיב IV وسع
רחם رخم L. 11,18
ריח شمّ
ריח ניחוח مقبول مرضيّ
רחים رحى

הריקתי جرد
ריק فراغ
רכב فوق D. 24, 7
רכך ضعف
מרך جبن
רכיל ساع
רכוש سرح
רמש دبّ
רעב جاع
הרעת بلى IV N. 11,11 (wie S.)
ריע قبح
רפא شفى
רפאים جبابرة
רפה رخو
רצה X وفى
רצה رضى
מרצע وسم
רקע رقّ
רשעה ظلم

שאל ذرى
שאר نسيبة
שבט قضيب
שבר مار
השבתי IV بطل
שגגה سهو
שדפון شوب (s. Anm. Derenb. D. 28,22)
שוא باطلا
שוט طاف
שומים ثوم
שור لمح
שות جعل
שחד رشى Pl.
שחין قرح
שחף ساف

שחר أسود
שחת X أصل
שטח سطح
שטף شطف
שטר عريف
שכבת نطفة
השכתי i زال
שכל ثكل
השכים دلج
שלח نفا N. 5, 2
משלח ما تنال
שלך IV لقى u. طرح
שלל سلب
שלף سلّ
השמיד نفد
שמם X وحش
שמע فهم D. 1, 16
משמר حبس
שני قرمز (s. Anm. Derenb. L. 14,4)
שני حرير N. 19,6
שנן درس
שסע فرق
שעטנז نوعون ملحمون (s.Saadia zu L.19,19)

משעול زقاق
משען عكّازة N. 21,19
שער محلّ
שפי قهقرى
משפט سيرة
שפן وبر
שפר بوق
שקע غار
שקערר مخضرّ
הנשקפה مشرفة
שקר نكث
משרת نقيع s.S.N.6,3
שרץ ساع
שתי سدى
שתם مفتوح

שאר خمير
שדה חקל
שכים أبر
משורה مساحة
שטה حاد
שטן حاد
שלמה كسوة
שמלה منديل

שנא بغض
שעירים شياطين L.17,7 wie S.
שק مسح
שרט خدش

תאה حدّ
תאר حلية
תבל داهية
תהמות غمور
תור جسّ
תור طغى N. 15,39
תר شفنين
תחש دارش
תכלת اسمانجون
תלעת صبغ
תמים صحيح
תמרים نخلة
תנוך شحمة
תעב كره
תער موس
תפש مسك
נתפשה قهر N. 5,13 (wie S.)
תקע ضرب

Druckfehler und Verbesserungen.

Leviticus.

Kap.	V.	
5	11	u. ö. סמיד̇
—	17	אנסאן
—	18	קרבאן
—	22	צ̇אלה̈
—	24	לאלד̇י
6	14	ת̇רדה̈
7	4	כליתין
—	9	תכ̇בז
—	11	אלסלאמה̈
—	15	יכ̇לי
—	30	אלקץ̈
8	20	עצ̇א
10	6	אלחריק
11	7	כ̇נזיר
—	15	גראביב
—	17	זמג̇
—	27	ארבעה̈
—	30	ורל
—	45	אד̇
12	5	כחיצ̇תהא
13	28	תשויט
—	31	אלכלף̇
—	32	ויוקף̇
—	38	ביץ̇
—	44	אברץ̇
15	18	צ̇אגעהא
—	24	חיצ̇תהא
16	2	גמאם

Leviticus.

Kap.	V.	
19	18	תג̇צבה
—	17	עפ̇ה
20	21	סואה̈
22	4	אלאקדאם
—	6	אלאקדאם
24	11	פ̇גאו בה
26	30	ואנפד̇
27	16	רג̇ל
—	28	כ̇אץ̈

Numeri.

Kap.	V.	
4	9	כלאבאתהא
5	30	תג̇וז
6	12	ללאת̇ם
7	1	אניתה
9	12	עפ̇ם
—	17	גמאם
11	26	אלנבוה̈
12	2	כ̇אץ̈ (?)
—	14	תנצ̇ם
14	4	רייסא
—	22	נאפ̇רין
—	40	אכ̇טינא
15	5	לד̇בח
—	15	וללגריב
—	20	בידר
—	27	ענז

Numeri.

Kap.	V.	
18	27	אלבידר
—	30	אלבידר
19	16	בעפ̇ם
20	12	תומנו
—	24. 26	ינצ̇ם
21	1	קבלה̈
—	17	תג̇אובו
—	32	ט̇פרו
22	5	לידעוה
23	3	ילקנני
—	28	אלסמאוה̈
24	18	וראת̇ה̈
25	6	גמאעה̈
27	13	אנצ̇ם
—	14	אלמא
31	2	תנצ̇ם
—	29	קסמהן
32	5	חפ̇א
—	16	ג̇דאר
—	24	ג̇דאר
—	38	מנקולה̈
—	39	ט̇פרו
33	38	פ̇צעד
—	54	ותנתחלון
34	11	ג̇פ̇נייה̈ (?)
35	15	חמאה̈
—	31	דיה̈
36	2	נחלה̈
—	3	ותנצ̇אף̇

Druck von H. Itzkowski, Berlin, Gips-Str. 9.

פנאה ליעוד ליסכן פי אלארץ̇ אלי מות אלאמאם: ולא. ולא תדנסו
אלארץ̇ אלד̇י אנתם פיהא אן אלדם הוא ידנס אלארץ̇ ואלארץ̇ לא
יסתגפר ללדם אלד̇י ספך פיהא אלא בדם סאפכה: ולא. תנג̇ס אלארץ̇
אלד̇י אנתם סאכנין פיהא אלד̇י נורי סאכן פי וסטהא אן אנא אללה סאכן
36 נורי פי מא בין בני אסרא׳: ויקרבו. פתקדמו רוסא אלאבא לעשירה̈
בני גלעד בן מכיר בן מנשה מן עשאיר בני יוסף ותכלמו בין ידי מוסי
ובין ידי אלאשראף רווס אבא לבני ישראל: ויאמרו. וקאלו יא סיידנא
אמר אללה אן יעטי אלארץ̇ בנחלה̈ באסהם לבני אסרא׳ וסיידי אמר
מן ענד אללה אן יעטי נחלת צלפחד אכ̇ונא לבנאתהא: והיו. ויכונו
לואחד מן אולאד אסבאט אסרא׳ לנסא פתנקץ̇ נחלתהן מן נחלת
אבאינא ותנצ̇אף אלי נחלה̈ אלסבט אלד̇י תכון להם ומן סהם נחלתנא
ינקץ̇: ואם יהיה: ואן יכון אלאטלאק לבני אסרא׳ פתנצ̇אף נחלתהן
עלי נחלה̈ אלסבט אלד̇י תכון להם ומן נחלת סבט אבאינא ינקץ̇
5 נחלתהן: ויצו. פאמר מוסי בני אסרא׳ ען אמר אללה קאילא נעמא
סבט בני יוסף קאילין: הד̇א אלאמר אלד̇י אמר אללה לבנאת צלפחד
קאילא למן חסן ענדהם תציר נסא לכן לעשירה̈ סבט אביהם תציר
נסא: ולא תדור נחלה̈ לבני אסרא׳ מן סבט אלי סבט כל רג̇ל בנחלת
סבט אבאה ילתזמו בני אסרא׳: וכל. וכל בנת תרת̇ נחלה̈ מן אסבאט
בני אסרא׳ לואחד מן סבט מן עשירה̈ אביהא תציר זוג̇ה̈ לכי יחוזו בני
אסרא׳ כל רג̇ל נחלת אבאה: ולא. ולא תדור נחלה̈ מן סבט אלי
10 סבט אכ̇ר אלא רג̇ל בנחלתה ילתזמו אסבאט בני אסרא׳: כאשר. כמא
אמר אללה מוסי כד̇אך צנעו בנאת צלפחד: ותהיינה. פכאנת מחלה
ותרצה וחגלה ומלכה ונעה בנאת צלפחד לבני אעמאמהן נסאא:
ממשפחת. מן עשאיר בני מנשה בן יוסף כאנו נסאא פאנצ̇אפת
נחלתהן אלי סבט עשירה̈ אביהן: אלה המצוות: הד̇ה אלפראיץ̇
ואלאחכאם אלד̇י אמר אללה עלי יד מוסי לבני אסרא׳ פי בידאת מאב
ענד ירדן יריחא:

אלד̇י תעטו ללויאניין סת קרי אלפ̇ני אלד̇י תעטו ליהרב אלי ת̇ם אלקאתל ועליהם תעטו את̇נין וארבעין קריה̈: כל. ג̇מיע אלקרי אלד̇י תעטו ללויאניין ת̇מניה̈ וארבעין קריה̈ הן ופ̇נאהן: והערים. ואלקרי אלד̇י תעטו מן חוז בני אסרא׳ מן אלכ̇ת̇יר תכ̇ת̇רו ומן אלקליל תקללו כל רג̇ל עלי קדר נחלתה אלד̇י ינחלו יעטי מן אלקרי ללויאניין: וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. מר בני אסרא׳ וקול להם אד̇ אנתם עאברין אלארדן אלי בלד כנעאן: והקריתם. ותסמון לכם קרי קרי פ̇נא תכון לכם וינהזם אלי ת̇ם כל קאתל מן קתל נפ̇ס בסהו: והיו. ויכונו לכם אלקרי [תחמיה̈] מן אלולי ולא יקתל אלקאתל אלי וקופ̇ה בין ידי אלג̇מאעה̈ ללחכם: והערים. ואלקרי אלד̇י תעטו סת קרי [חמא] תכון לכם: את. ת̇לת̇ה̈ קרי תג̇עלו מן עבר אלארדן ות̇לת̇ קרי תג̇עלו פ̇י בלד כנעאן קרי [חמא] תכון: לבני אסרא׳ וללג̇ריב ואלצ̇יף̇ מעכם תכון סתה̈ אלקרי הד̇ה [חמאה] ליהרב אלי ת̇ם כל מן קתל נפ̇ס בסהו: ואם. ואן באניה̈ חדיד צ̇רבה פ̇מאת קאתל הו קתל יקתל אלקאתל: ואם. ואן בחג̇ר יד אלד̇י ימות בהא צ̇רבה פ̇מאת קאתל הו קתל יקתל אלקאתל: או. או באניה̈ כ̇שב יד אלד̇י ימות בהא צ̇רבה פ̇מאת קאתל הו קתל יקתל אלקאתל: גאל. ולי אלדם הו יקתל אלקאתל אד̇א ואפ̇אה הו יקתלה: ואם. ואן בעדאוה̈ ידפ̇עה או רמי עליה בקצד פ̇מאת: או בעדאוה̈ צ̇רבה בידה פ̇מאת קתל יקתל אלקאתל קאתל הו ולי אלדם יקתל אלקאתל אד̇א ואפ̇אה: ואם. ואן [דפ̇עה בג̇תה̈] בלא עדאוה̈ דפ̇עה או רמי עליה כל אניה̈ בלא קצד: או בכל חג̇ר ימות בהא בלא נט̇ר פ̇וקע עליה ומאת והו לא עדו לה ולא טאלב שרה: ושפטו. פ̇יחכמו אלג̇מאעה̈ בין אלצ̇ארב ובין ולי אלדם עלי הד̇ה אלאחכאם: ויכ̇לצו אלג̇מאעה̈ אלקאתל מן יד אלולי אלדם וירדוה אלג̇מאעה̈ אלי קריה̈ [חמאה] אלד̇י הרב אלי ת̇ם ויקים בהא אלי אן ימות אלאמאם אלכביר [אלממסוח בדהן אלקדס: ואם. ואן כ̇רג̇ אלקאתל מן תכ̇ם קריה̈ חמאה אלד̇י יהרב אלי ת̇ם: ווג̇דה ולי אלדם כ̇ארג̇ תכ̇ם קריה̈ חמאה וקתלה ולי אלדם אלקאתל פ̇ליס לה דם: כי. אן בקריה̈ חמאה יקים אלי אן ימות אלאמאם אלכביר] ובעד מות אלאמאם אלכביר ירג̇ע אלקאתל אלי בלד חוזה: והיו. ויכונו האולי לכם לרסם חכם לאג̇יאלכם פ̇י ג̇מיע מסאכנכם: כל. כל קאתל נפ̇ס בחסב עלי קול אלשהוד יקתל אלקאתל ושאהד ואחד לא יג̇יב עלי נפ̇ס קתל: ולא. ולא תאכ̇ד̇ו דיה̈ עלי נפ̇ס קאתל אלד̇י הו מסתוג̇ב אלקתל בל קתל יקתל: ולא. ולא תאכ̇ד̇ו דיה̈ אן יהרב אלי קריה̈

5 אלי רקים ברנע ויכ̇רג̇ אלי [רפח] ויעבר אלי עצמנה: ונסב. וידור
אלתכ̇ם מן [מאזל] אלי ואדי מצר ויכון כ̇רוג̇ה אלי אלגרב: וגבול.
ותכ̇ם אלבחר ויכון לכם אלבחר אלכביר ותכ̇מה הד̇א יכון לכם תכ̇ם
אלבחר: וזה. והד̇א יכון לכם תכ̇ם אלשמאל מן אלבחר אלכביר
תחדו לכם הר אלג̇בל: מהר. מן הר אלג̇בל תחדו ללדכ̇ול חמת
ויכון כ̇רוג̇ אלתכ̇ם אלי צדד: ויצא. ויכ̇רג̇ אלתכ̇ם אלי [זפרון] ויכון
10 כ̇רוג̇ה אלי חצר עינן הד̇א יכון לכם תכ̇ם אלשמאל: והתאויתם. [וחדו
לכם אלחד אלשרקי] מן חצר עינן אלי שפמה: וירד. וינחדר אלתכ̇ם
מן [פאמיה̈] אלי ג̇פנייה מן שרקי אלעין וינחדר אלתכ̇ם ויצ̇רב אלי
ג̇אנב בחר טבריה שרקא: וירד. וינחדר אלתכ̇ם אלי אלארדן ויכון
כ̇רוג̇ה אלי בחירה̈ אלמאלחה̈ הד̇ה תכון לכם אלארץ̇ לתכ̇ומהא
מסתדירא: ויצו. ואמר מוסי בני אסרא׳ קאילא הד̇ה אלארץ̇ אלד̇י
תנתחלוהא באסהם אלד̇י אמר אללה אן תעטי לט׳ אלאסבאט ונצף
אלסבט: כי. אן אכ̇ד̇ו סבט בני ראובן לביות אבאיהם וסבט בני גד
15 לביות אבאיהם ונצף סבט מנשה אכ̇ד̇ו נחלתהם: שני. אלסבטין ונצף
אלסבט אכ̇ד̇ו נחלתהם מן עבר אלארדן יריחו מן אלשרק: וכלם
אללה מוסי תכלימא: הד̇ה אסמא אלרג̇אל אלד̇י ינחלו לכם אלארץ̇
אלעזר אלאמאם ויהושע בן נון: ושריף ואחד ושריף ואחד מן אלסבט
תאכ̇ד̇ו לינחלו אלארץ̇: ואלה. והד̇ה אסמא אלרג̇אל מן סבט יהודה
20 כלב בן יפנה: ומן סבט בני שמעון שמואל בן עמיהוד: ומן סבט בנימין
אלידד בן כסלון: ומן סבט בני דן שריף בקי בן יגלי: מן בני יוסף
מן סבט בני מנשה שריף חניאל בן אפוד: ומן סבט בני אפרים שריף
25 קמואל בן שפטן: ומן סבט בני זבולון שריף אליצפן בן פרנך: ומן
סבט בני יששכר שריף פלטיאל בן עזן: ומן סבט בני אשר שריף
אחיהוד בן שלמי: ומן סבט בני נפתלי שריף פדהאל בן עמיהוד:
אלה. האולי אלד̇י אמר אללה אן ינחלו בני אסרא׳ פי בלד כנעאן:
35 וכלם אללה מוסי פי בידאת מואב עלי ארדן יריחא קאילא: צו.
מר בני אסר׳ ויעטו ללואניין מן נחלה̈ חוזהם קרי ללסכני ופנא
ללקרי חואליהם תעטו ללואניין: ותכון אלקרי להם ללסכני ופנאיהם
יכון לבהאימהם ולסרחהם ולג̇מיע חיואנהם: ומגרשי. ופנא אלקרי
אלד̇י תעטו ללואניין מן חאיט אלקריה̈ וכ̇ארג̇ אלף ד̇ראע מסתדירא:
5 ומדתם. ותמסחון מן כ̇ארג̇ אלקריה̈ מן ג̇הה̈ אלשרק אלפין ד̇ראע
ומן ג̇הה̈ אלג̇נוב אלפין ד̇ראע ומן ג̇הה̈ אלגרב אלפין ד̇ראע ומן ג̇הה̈
אלשמאל אלפין ד̇ראע הד̇א יכון לכם פנא אלקרי: ואת. ואלקרי

מקהלות ונזלו פי תחת: ורחלו מן תחת ונזלו פי תרח: ורחלו מן
תרח ונזלו פי מתקה: ורחלו מן מתקה ונזלו פי חשמונה: ורחלו מן
30 חשמונה ונזלו פי מוסרות: ורחלו מן מוסרות ונזלו פי בני יעקן: ורחלו
מן בני יעקן ונזלו פי חור הגדגד: ורחלו מן חור הגדגד ונזלו פי יטבתה:
35 ורחלו מן יטבתה ונזלו פי עברנה: ורחלו מן עברונה ונזלו פי עציון
גבר: ורחלו מן עציון גבר ונזלו פי בריה̇ צין היא רקים: ויסעו. ורחלו
מן רקים ונזלו פי הר אלגבל פי טרף בלד אדום: ויעל. ופצעד הרון
אלאמאם אלי הר אלגבל עלי קול אללה ומאת ת̇ם פי סנה̇ אלמ׳ לכ̇רוג̇
בני אסרא׳ פי אלשהר אלכ̇אמס פי ואחד מן אלשהר: והרון בן ג׳
40 ועשרין ומאיה̇ סנה̇ פי מותה פי הר אלגבל: וישמע. פסמע אלכנעניין
מלך ערד והו מקים פי אלגנוב פי בלד כנעאן פי מג̇י בני אסרא׳: ורחלו
מן הר אלגבל ונזלו פי צלמנה: ורחלו מן צלמונה ונזלו פי פונן: ורחלו
מן פונן ונזלו פי אובות: ורחלו מן אובות ונזלו פי [עיי אלמגאז] פי
45 תכ̇ום מואב: ורחלו מן עיים ונזלו פי דיבון גד: ורחלו מן דיבון גד
ונזלו פי עלמון דבלתימה: ורחלו מן עלמון דבלתימה ונזלו פי גבאל
[אלעבריין] בין ידי נבו: ורחלו מן גבאל [אלעבריין] ונזלו פי בידאת
מואב עלי ירדן יריחא: ויחנו. ונזלו עלי אלירדן מן בית אלישימות
50 אלי מרג̇ שטים פי בידאת מואב: וידבר. פכלם אללה מוסי פי
בידאת מואב עלי ירדן יריחא קאילא: דבר. מר בני אסרא׳ וקול
להם אד̇ אנתם עאברין אלארדן אלי בלד כנעאן: והורשתם.
ותקרצ̇ון גמיע סכאן אלבלד מן בין ידיכם ותבידון גמיע [מזכ̇רפאתהם
וגמיע אלאצנאם] מסבוכאתהם תבידו וגמיע ביעהם תנפדו: והורשתם.
ותחוזון אלארץ̇ ותקימו פיהא אן לכם אעטית אלארץ̇ לתחוזוהא:
והתנחלתם. ותנתחלתן אלארץ̇ באסהם לעשאירכם ללכת̇יר תכת̇רו
נחלתה וללקליל תקלל נחלתה ללד̇י יכ̇רג̇ לה ת̇ם אלסהם לה
55 יכון לסבט אבאיכם תנתחלו: ואם. ואן לם תקרצ̇ו סכאן אלארץ̇
מן בין ידיכם פיכון אלד̇י תבקו מנהם לאבר פי עיונכם ואמסאל
פי גנובכם ויצ̇איקוכם עלי אלארץ̇ אלד̇י אנתם סאכנין פיה: והיה. פיכון
34 כמא קדרת אן אצנע בהם אצנע בכם: וידבר. פכלם אללה מוסי
תכלימא: צו. מר בני אסרא׳ וקול להם אד̇ אנתם דאכ̇לין אלי בלד
כנעאן הד̇ה̇ אלארץ̇ אלד̇י תקע לכם בנחלה̇ בלד כנעאן לתכ̇ומהא:
והיה: ויכון לכם ג̇הה̇ אלגנוב מן בריה̇ צין עלי גאנב אדום ויכון לכם
תכ̇ום אלקבלה̇ מן טרף בחירה̇ אלמלאחה̇ שרקא: ונסב. וידור לכם
אלתכ̇ם אלקבלה̇ [אלי עקרבים] ויעבר אלי צין ויכון כ̇רוג̇ה מן אלגנוב

אלארדן: פאעטאהם מוסי לבני גד וראובן ונצף סבט מנשה בן יוסף
ממלכה סיחון מלך אלאמרי וממלכה עוג מלך אלבתניה אלארץ
לקראהא פי תכום קרי אלארץ מסתדירא: ויבנו. ובנו בני גד דיבון
35 ועטרות וערער: ועטרות שופן ויעזר ויגבהה: ובית נמרה ובית הרן
קרי מחצנה וגראדאת גנם: ובני ראובן בנו חשבון ואלעלה וקריתים:
ונבו ובעל מעון מנקולא אסמא ושבמה וסמו באסמא אסמא אלקרי
אלדי בנו: וילכו. ומצו בני מכיר אבן מנשה גרש וצפרו בהא וקרץ
40 אלאמורי אלדי פיהא: ויתן. פאעטא מוסי אלגרש למכיר אבן מנשה
ואקאם בהא: ויאיר אבן מנשה מצי וצפר ברסאתיקהא וסמאהא
רסאתיק יאיר: ונבח. ונבח מצי וצפר בקנת ורסאתיקהא וסמאהא
נבח באסמה:

פרש.

33 אלה מסעי: הדה מראחל בני אסרא׳ אלדי כרגו מן מצר לגיושהם
ביד מוסי והרון: ויכתב. פכתב מוסי כרוגהם למראחלהם עלי אמר
אללה והדה מראחלהם לכרוגהם: ויסעו. פרחלו מן עין שמס פי
אלשהר אלאול פי ט״ו יום מן אלשהר אלאול מן גד אלפסח כרגו בני
אסרא׳ ביד רפיעה בחצרה גמיע אלמצריין: ומצרים. ואלמצריין מדפנין
אלדי קתל אללה פיהם כל בכר ופי מעבודאתהם צנע אללה אחכאמא:
5 ויסעו. ורחלו בני אסרא׳ מן עין שמס ונזלו פי סכות: ורחלו מן סכות
ונזלו פי איתם אלדי פי טרף אלבר: ורחלו מן איתם ורגע עלי פם
אלחירות אלדי בחצרה בעל צפון ונזלו בין ידי מגדול: ורחלו מן בין
ידי אלחירות ועברו פי וסט אלבחר אלבריה ומצו טריק ג׳ איאם פי
בריה איתם ונזלו פי מרה: ורחלו מן מרה וגאו אלי אלימה ופי
10 אילים י״ב עין מא וע׳ נכלה ונזלו תם: ורחלו מן אילים ונזלו עלי בחר
אלקלזם: ורחלו מן בחר אלקלזם ונזלו פי בריה סין: ורחלו מן בריה
סין ונזלו פי דפקה: ורחלו מן דפקה ונזלו פי אלוש: ורחלו מן אלוש
15 ונזלו פי רפידים ולם יכן תם מאא ללקום לישרבו: ויסעו. ורחלו מן
רפידים ונזלו פי בריה סיני: ורחלו מן בריה סיני ונזלו פי קבור
אלשהוה: ורחלו מן קבור אלשהוה ונזלו פי חצרות: ורחלו מן חצרות
20 ונזלו פי רתמה: ורחלו מן רתמה ונזלו פי רמון פרץ: ורחלו מן רמון
פרץ ונזלו פי לבנה: ורחלו מן לבנה ונזלו פי רסה: ורחלו מן רסה
ונזלו פי קהלתה: ורחלו מן קהלתה ונזלו פי הר שפר: ורחלו מן הר
25 שפר ונזלו פי חרדה: ורחלו מן חרדה ונזלו פי מקהלות: ורחלו מן

וצעדו אלי ואדי אלענקוד וראו אלבלד [וג̇בנו] קלב בני אסרא׳ אן לא ידכ̇לו אלי אלארץ̇ אלד̇י אעטאהם אללה: ויחר. ואשתד ג̇צ̇ב אללה פי ד̇לך אליום ואקסם קאילא: אם. אן ראו אלרג̇אל אלצאעדין מן מצר מן אבן עשרין סנה̇ וצאעדא אלארץ̇ אלד̇י אקסמת לאברהים ליצ׳ וליעקוב אד̇ לם [יתבעו טאעתי]: בלתי. אלא כלב בן יפנה אלקנזי ויהושע בן נון (אד̇) [פאנהמא אתבעא טאעה̇ אללה]: ויחר. פאשתד ג̇צ̇ב אללה פי אסרא׳ [תוההם] פי אלבר מ׳ סנה̇ אלי אן יכמל ג̇מיע אלג̇יל אלצאנע אלשר בין ידי אללה: והנה. והוד̇א קמתם מכאן אבאיכם [תעלים] רג̇אל כ̇טאיין [לתזידו איצ̇א פי שדה̇ ג̇צ̇ב אללה עלי בני אשראיל:] כי. אד̇ תרג̇עון מן וראיה ויעוד איצ̇א יתרכהם פי אלבר ותהלכו לג̇מיע הד̇א אלשעב: ויגשו. פתקדמו אליה וקאלו ג̇ד̇אר ג̇נם נבני למואשינא האהנא וקרי לאטפאלנא: ואנחנו. ונחן נג̇רד סרעה̇ בין ידי בני אסרא׳ אלי אן נדכ̇להם אלי מוצ̇עהם ויקים אטפאלנא פי קרי אלמחצנה̇ מן קבל סכאן אלבלד: לא. לא נרג̇ע אלי ביותנא אלי אן יתחל בני אסר׳ כל רג̇ל נחלתה: כי. אד̇ לא ננתחל מעהם מן עבר אלארדן אלי הנאך אד̇ וצלת נחלתנא אלינא מן עבר אלארדן מן אלשרק: ויאמר. פקאל להם מוסי אן תצנעון הד̇א אלאמר אן תתג̇רדו בין ידי אללה ללחרב: ועבר. ויעבר לכם כל מג̇רד אלארדן בין ידי אללה אלי אן יקרץ̇ אעדאה מן בין ידיה: ונכבשה: [פאד̇א פתח] אלארץ̇ בין ידי אללה ובעד ד̇לך תרג̇עו ותכונון בריין ענד אללה וענד אסרא׳ ותכון הד̇ה אלארץ̇ לכם חוזא בין ידי אללה: ואם. ואן לם תצנעון כד̇אך וקד אכ̇טאתם ללה ואערפו כ̇טיתכם אלד̇י תנאל איאכם: בנו. אבנו לכם קרי לאטפאלכם וג̇דאר לג̇נמכם ואלכ̇ארג̇ מן פיכם תצנעו: ויאמר. פקאל בני גד ובני ראובן למוסי קאילין עבידך יצנעו כאלד̇י סיידי מוצי: אטפאלנא ונסאנא ומואשינא וג̇מיע בהאימנא יקימו ת̇ם פי קרי אלג̇רש: ועבדיך. ועבידך יעברו כל מג̇רד אלי אלג̇יש בין ידי אללה ללחרב כמא סיידי קאיל: ויצו. פאמר להם מוסי אלעזר אלאמאם ויהושע בן נון ורווס אבא אלאסבאט לבני אסרא׳: ויאמר. פקאל מוסי להם אן יעברו בני גד ובני ראובן מעכם אלארדן כל מג̇רד ללחרב בין ידי אללה: [חתי יפתח] אלארץ̇ בין ידיכם פאעטוהם בלד אלג̇רש חוזא: ואם. ואן לם יעברו מג̇רדין מעכם פיחוזו פימא בינכם פי בלד כנעאן: ויענו. פאג̇אבו בני גד ובני ראובן קאילין אלד̇י אמר אללה עבידך כד̇אך נצנע: נחנו. נחן נעבר מג̇רדין בין ידי אללה בלד כנעאן ומענא חוז נחלתנא מן עבר

דכר גמיע אלנפוס אתנין ותלתין אלף: ותהי. פכאנת [נצף דלך] קסם
אלכארגין פי אלגיש אחצא אלגנם תלת מאיה אלף ותלתין אלף וסבעה
אלאף וכמס מאיה: ויהי. פכאן אלמכס ללה מן אלגנם סת מאיה
כמסה וסבעין: ואלבקר סתה ותלתין אלף ומכסהם ללה אתנין וע׳:
40 וחמיר תלתין אלף וכמס מאיה ומכסהם ללה אחד וסתין: ונפוס אלנאס
סתה עשר אלף ומכסהם ללה אתנין ותלתין נפסא: ויתן. פאעטא
מוסי מכס רפיעה אללה לאלעזר אלאמאם כמא אמר אללה מוסי:
וממחצית: [ועדד קסם] בני אסרא׳ אלדי [קסמה] מוסי מן אלרגאל
אלמתגישין: ותהי. פכאן [(נצף) דלך (והו נציב)] אלגמאעה מן אלגנם
תלת מאיה אלף ותלתין אלף וסבעה אלאף וכמס מאיה: ובקר סתה
45 ותלתין אלף: וחמיר תלתין אלף וכמס מאיה: ונפוס אלנאס סת עשר
אלף: ויקח. פאכד מוסי מן [קסם] בני אסרא׳ ואחד מן אלנ׳ מן
אלנאס ומן אלבהאים ואעטאהם ללויאניין חאפטי מחפט מסכן אללה
כמא אמר אללה מוסי: ויקרבו. פתקדמו אלי מוסי אלמעדודין אלדי
לאלוף אלגיש רוסא אלאלוף ורוסא אלמיין: ויאמרו. פקאלו למוסי
עבידך רפעו גמלה אהל אלחרב אלדי מענא ולם יפקד מנהם רגל:
50 ונקרב: וקרבנא קרבאן אללה כל רגל אלדי וגד אניה דהב [מן דמלג
וסואר וחלקה ותרכי וחקאב] ליסתגפר ען נפוסנא בין ידי אללה: ויקח.
פאכד מוסי ואלעזר אלאמאם אלדהב מנהם כל אניה [מצוגה]: ויהי.
פכאן גמלה דהב אלרפיעה אלדי רפעו ללה סתה עשר אלפא וסבע
מאיה וכמסין מתקאל מן רווסא אלאלוף ורוסא אלמיין: אנשי. אהל
אלגיש גנמו כל רגל לה: ויקח: פאכד מוסי ואלעזר אלאמאם אלדהב
מן רוסא אלאלוף ואלמיין ואתו בה אלי כבא אלמחצר דכרא לבני
32 אסרא׳ בין ידי אללה: ומקנה. ומאשיה כתירה כאן לבני ראובן ולבני
גד עטים גדא פראו בלד יעזר ובלד אלגרש ואדא אלמוצע יצלח
ללמאשיה: פגאו בני גד ובני ראובן וקאלו למוסי ואלעזר אלאמאם
ואשראף אלגמאעה קאילין: עטרת ודיבון ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה
ושבם ונבו ובעון: הארץ. אלארץ אלדי צרב אללה בין ידי גמאעה
5 אלאסרא׳ ארץ תצלח ללמאשיה הי ולעבידך מאשיה: ויאמרו. וקאלו
אן וגדנא חטא ענדך לתעטי הדה אלארץ לעבידך חוזא לא תגיזנא
אלארדן: ויאמר. פקאל מוסי לבני גד ולבני ראובן [מא באל אכותכם
ימצון אלי אלחרב ואנתם תגלסון ההנא: ולמה. ולם תגבנון קלוב בני
אשראיל מן אלמציר אלי אלבלד אלדי אעטאהם אללה:] כה. כדי
צנעו אבאיכם פי בעתי להם מן רקים ברנע לינטר אלבלד: ויעלו.

בהאימהם וג̇מיע מואשיהם וג̇מיע את̇את̇הם נהבו: ואת. וג̇מיע קראהם פי מסאכנהם וג̇מיע קצורהם אחרקו באלנאר: ויקחו. ואכ̇ד̇ו ג̇מיע (אלנהב וג̇מיע) [אלסלב ואלפי] מן אנסאן ובהימה: ויביאו. פאתו בה אלי מוסי ואלי אלעזר אלאמאם ואלי ג̇מאעה בני אסראי' אלסבי [ואלפי ואלנהב] אלד̇י אלעסכר אלי בידאת מאב אלד̇י עלי ארדן יריחא: ויצאו. פכ̇רג̇ו מוסי ואלעזר אלאמאם וג̇מיע שרפא אלג̇מאעה לתלקאהם אלי כ̇ארג̇ אלעסכר: ויקצף. פסכ̇ט מוסי עלי מעדודי אל[ג̇יש] רוסא אלאלוף ורוסא אלמיין אלג̇איין מן ג̇יש אלחרב: ויאמר. פקאל להם מוסי הל אסתחייתם כל אנת̇י: הן. הודא הן כאנו לבני אסראי' בכלאם בלעם [חתי אוקע נכבתא באללה] בסבב פעור וצארת [אלובא] פי ג̇מאעה אללה: ועתה. ואלאן אקתלו כל ד̇כר מן אלאטפאל וכל אמראה ערפת רג̇ל למצ̇אג̇עה ד̇כר אקתלו: וכל. וג̇מיע אלאטפאל מן אלנסא אלד̇י לם יערפן מצ̇ג̇ע ד̇כר אסתבקו לכם: ואתם. ואנתם אנזלו מן כ̇ארג̇ אלעסכר ז' איאם כל מן קתל נפס וכל אלדאני בקתיל תתד̇כו פי אליום אלג̇' ופי אליום אלז' אנתם וסביכם: וכל. וכל ת̇וב וכל אניה ג̇לוד וכל [מעמול מן אלמרעזי] וכל אניה כ̇שב תתד̇כו: ויאמר. פקאל אלעזר אלאמאם לרג̇אל אלג̇יש אלג̇איין ללחרב הד̇א רסם אלשריעה אלד̇י אמר אללה מוסי: אך. אמא אלד̇הב ואלפצ̇ה ואלנחאס ואלחדיד ואלרצאץ ואל[יאנך]: כל. כל אלד̇י ידכ̇ל פי אלנאר תג̇יזוה פי אלנאר ויטהר לכן במא אלנצ̇ח יתד̇כא וכל אלד̇י לא ידכ̇ל פי אלנאר תג̇יזוה פי אלמא: ותגסלו ת̇יאבכם פי יום אלז' ותטהרו ובעד ד̇לך תד̇כ̇לו אלי אלעסכר: ויאמר. פקאל אללה למוסי קאילא: שא. ארפע ג̇מלה [פי] אלסבי מן אלנאס ואלבהאים אנת ואלעזר אלאמאם ורווס אבא אלג̇מאעה: וחצית: ותקסם [ד̇לך] בין מאסכי אלחרב אלכ̇ארג̇ין ללג̇יש ובין כל אלג̇מעאה: והרמת. ותרפע מכ̇ס ללה מן רג̇אל אלחרב אלכ̇ארג̇ין ללג̇יש אחד נפס מן כ̇מס מאיה מן אלנאס ומן אלבקר ומן אלחמיר ומן אלגנם: ממחציתם. [מן קסמהון] תאכ̇ד̇ו ותעטי לאלעזר אלאמאם רפיעה אללה: [ומן קסם] בני אסראי' תאכ̇ד̇ ואחדא . . . מן אלכ̇מסין מן אלנאס מן אלבקר ומן אלחמיר ומן אלגנם מן ג̇מיע אלבהאים ותעטיהם ללויאניין חאפט̇י מחפט̇ מסכן אללה: ויעש. פצנע מוסי ואלעזר אלאמאם כמא אמר אללה מוסי: ויהי. פכאן [אלפי] פאצ̇ל אלנהב אלד̇י נהבו שעב אלג̇יש גנם סת מאיה אלף וסבעין אלף וכ̇מסה אלאף: ובקר. ובקר את̇נין וסבעין אלף: וחמיר אחד וסתין אלף: ונפוס אלנאס מן אלנסא אלד̇י לם יערפן מצ̇ג̇עה

אלאמר אלדׄי אמר אללה: איש: אי רגׄל אנדׄר נדׄרא ללה או חלף
ימין ליעקד עקד עלי נפסה לא יוכׄר כלאמה כגׄמיע מא כׄרגׄ מן פיה
יצנע: ואשה: ואמראהׄ אדׄא נדׄרת נדׄרא ללה ועקדת עקדא פי בית
5 אביהא פי חאל צבאיהא: ושמע: פיסמע אבוהא נדׄרהא ועקדהא אלדׄי
עקדת עלי נפסהא ואמסך ענהא אביהא פיתׄבת גׄמיע נדׄורהא וכל עקד
אלדׄי עקדת עלי נפסהא יתׄבת: ואם: ואן אנתהר אביהא איאהא פי
יום סמאעה גׄמיע נדׄורהא ועקדהא אלדׄי עקדת עלי נפסהא לא יתׄבת
ואללה יצפח להא אדׄ אנתהרהא אביהא: ואם: ואן כון תכון לרגׄל
ונדׄורהא עליהא או לפט שפתיהא אלדׄי עקדת עלי נפסהא: ושמע: וסמע
בעלהא פי יום סמאעה ואמסך ענהא פתׄבתת נדׄורהא ועקודהא אלדׄי
עקדת עלי נפסהא יתׄבתו: ואם: ואן פי יום סמע בעלהא ינתהרהא
פבטל נדׄרהא אלדׄי עליהא ולפט שפתיהא אלדׄי עקדת עלי נפסהא
10 ואללה יצפח להא: ונדר: ונדׄר ארמלהׄ ומטלקהׄ כל אלדׄי עקדת עלי
נפסהא יתׄבת עליהא: ואם: ואן פי בית בעלהא נדׄרת או עקדת עלי
נפסהא בימין: ושמע: וסמע בעלהא ואמסך ענהא לם ינתהרהא פתׄבת
גׄמיע נדׄורהא וכל עקד עקדתה עלי נפסהא יתׄבת: ואם: ואן תבטיל
בטלהם בעלהא פי יום סמאעה כל מא כׄרגׄ מן שפתיהא לנדׄורהא ולעקד
נפסהא לא יתׄבת בעלהא בטלהם ואללה יגפר להא: כל: כל נדׄר וכל
15 קסאמהׄ עקד לתעדׄיב נפס בעלהא יתׄבתה ובעלהא יבטלה: ואם: ואן
אמסאך אמסך ענהא בעלהא מן יום אלי יום פיתׄבת גׄמיע נדׄורהא או
גׄמיע עקודהא אלדׄי עליהא תׄבתהא אדׄ אמסך ענהא פי יום סמאעה:
ואם. ואן תבטיל יבטלהא בעד סמאעה פקד חמל וזרהא: אלה. הדׄה
אלרסום אלדׄי אמר אללה מוסי בין אלרגׄל וזוגׄתה ובין אלאב ואבנתה
פי צבאיהא בית אביהא: וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: [נקום.
31 אנתקם נקמהׄ בני אסראיל] מן אלמדׄיניין בעד דׄלך תנצׄם אלי קומך:
וידבר. פכלם מוסי אלקום קאילא גׄרדו מנכם רגׄאל לאלגׄיש ויכונו עלי
מדין לתציר נקמהׄ אללה פי מדין: אלף. אלף מן סבט אלף מן סבט
5 לגׄמיע אסבאט בני אסרא׳ תבעתׄו ללגׄיש: [וימסרו. פאנמאזו מן אלוף
אסרא׳ אלף מן כל סבט פצארו י״ב אלף מגׄרדין ללגׄזו]: וישלח.
ובעתׄהם מוסי אלף ללסבט לגׄישהם ופינחס בן אלעזר אלאמאם
לאלגׄיש ואניהׄ אלקדס ואבואק אלתגׄליב בידה: ויצבאו. פתגׄישו עלי
מדין כמא אמר אללה מוסי וקתלו כל דׄכר: ואת. ומלוך מדין קתלו
עלי צרעיהם אוי ורקם וצור וחור ורבע כׄמס מלוך מדין ובלעם בן בעור
קתלו באלסיף: וישבו. פסבו בני אסרא׳ נסא מדין ואטפאלהם וגׄמיע

והדיתהא וצעידה אלדאים והדיתהא ומזאגהם כסירתהם מקבולא מרציא קרבאנא ללה: ובעשור. ופי עאשר מן הדא אלשהר אלז׳ אסם מקדם יכון לכם ותעדבו אנפסכם כל צנאעה מכסב לא תצנעו: ותקרבו צעידה ללה מקבולא מרציא רתא מן אלבקר ואחדא כבשא ואחדא כראף בני סנה ז׳ צחאחא יכון לכם: ומנחתם. והדיתהם סמד מלתותה בדהן תלתה עשור ללרת ועשרין ללכבש אלואחד: עשרון. [ועשר] ללכבש אלואחד ללז׳ כבאש: ושעיר. ועתודא מן אלמעז ואחדא דכוה מא כלא דכוה אלגפראן וצעידה אלדאים והדיתהא ומזאגהם: ובחמשה. ופי ט״ו יום מן אלשהר אלז׳ אסם מקדם יכון לכם כל צנאעה מכסב לא תצנעו וחגו חגא ללה ז׳ איאם: וקרבו צעידה קרבאנא מקבולא מרציא ללה רתות בני אלבקר תלתה עשר כבאש אתנין כראף בני סנה ז״ז צחאחא יכונו: ומנחתם. והדיתהם סמד מלתותה בדהן תלתה עשור ללרת אלואחד לתלתה עשר רתא עשרין ללכבש אלואחד ללכבשין: ועשרון. [ועשרין] ללכבש אלואחד לי״ד כבש: ושעיר. ועתוד מן אלמעז ואחדא דכוה מא כלא צעידה אלדאים והדיתהא ומזאגהא: וביום. ופי אליום אלב׳ רתות מן אלבקר י״ב וכבשין כראף בני סנה י״ד צחאחא: והדיתהם ומזא׳ ללרתות וללכבאש באחצאיהם כאלסירה: ועתוד מן אלמעז ואחדא דכוה מא כלא צעידה אלדאים והדיתהא ומזאגהם: וביום. ופי אליום אלג׳ רתות י״א וכבשין וכראף בני סנה י״ד צחאחא: והדיתהם מתל דלך: ושעיר. ועתודא דכוה ואחדא מא כלא צעידה אלדאים והדיתהא ומזאגהא: וביום. ופי אליום אלד׳ רתות י׳ וכבשין: ומנחתם. והדיתהם: ושעיר: ועתודא: ופי אליום אלה׳ רתות ט׳: ומנחתם. והדיתהם: ושעיר. ועתודא. וביום: ופי אליום אלו׳ מתל דלך: וביום השביעי: ופי יום אלז׳ מתל דלך: ביום השמיני. פי אליום אלח׳ גמע תכון לכם כל צנאעה מכסב לא תצנעו: וקרבו צעידה קרבאנא מקבולא מרציא ללה רתא ואחדא וכבשא ואחדא כראף בני סנה ז׳ צחאחא: מנחתם. והדיתהם ומזאגהם ללרת וללכבש באחצאיהם כאלסירה: ושעיר. ועתודא דכוה ואחדא מא כלא צעידה אלדאים והדיתהא ומזאגהא: אלה. הדא מא תצנעו ללה פי אעיאדכם מא כלא מן נדורכם ותברעאתכם וצעאידכם והדאיאכם ומזאגכם ודבאיח סלאימכם: ויאמר. פקאל מוסי לבני אסרא׳ כגמיע מא אמר אללה מוסי:

פרש אלראשי.

וידבר: פכלם מוסי רוסא אלאסבאט לבני אסרא׳ קאילא הדא

בסבתה מע צעידה אלדאים ומזאגהא: ובראשי. ופי רווס שהורכם
תקרבו צעידה ללה רתות מן אלבקר אתנין וכבשא ואחדא כראף בני
סנה סבעה צחאחא: ותלת עשור סמד הדיה מלתותה בדהן ללרת
אלואחד ועשרין סמד הדיה מלתותה בדהן ללכבש אלואחד: ועשרון.
[ועשר] סמד הדיה מלתותה בדהן ללכבש אלואחד צעידה מקבולא
מרציא קרבאנא ללה: ונסכיהם. ומזאגהם נצף קסט יכון ללרת
ותלת קסט ללכבש ורבע קסט לכבש כמר הדה צעידה שהר פי שהרה
לשהור אלסנה: ושעיר. ועתוד מן אלמעז ואחד ללדכוה ללה מע 15
צעידה אלדאים יצנע ומזאגה: ובחדש. ופי אלשהר אלאול פי י״ד יום
מן אלשהר פסחא ללה: ובחמשה. ופי כמסה עשר יום מן הדא
אלשהר חג ז׳ איאם פטיר יוכל: ביום. פי אליום אלאול [מנהא אסם
מקדם] כל צנאעה מכסב לא תצנעו: והקרבתם: ותקרבון קרבאנא
צעידה ללה רתות בני בקר אתנין וכבשא ואחדא וסבעה כראף בני
סנה צחאחא תכון לכם: ומנחתם. והדיתהם סמד מלתותה בדהן 20
תלתה עשור ללרת ועשרין ללכבש תצנעו: עשרון. [ועשרין] תצנע
ללכבש אלואחד ללסבעה כבאש: ועתוד דכוה ואחדא ליסתגפר
ענכם: מלבד. מא כלא צעידה אלגדאה אלדי לצעידה אלדאים תצנעו
הדה: כאלה. מתל הדה תצנעו לליום ז׳ איאם . . . קרבאנא מקבולא
מרציא ללה מע צעידה אלדאים יעמל ומזאגה: וביום. ופי אליום אלז׳ 25
אסם מקדם יכון לכם כל צנאעה מכסב לא תצנעו: וביום. ופי יום
אלבכור פי תקריבכם הדיה גדידה ללה פי אסאביעכם אסם מקדם יכון
לכם כל צנאעה מכסב לא תצנעו: והקרבתם. ותקרבו קרבאנא
מקבלוא מרציא ללה רתות בני בקר אתנין כבשא ואחדא וסבעה
כראף בני סנה (צחאחא): ומנחתם. והדיתהם סמד מלתותה בדהן
תלתה עשור ללרת אלואחד ועשרין ללכבש אלואחד (ללז׳ כבאש):
[עשרון: ועשר לכל ואחד מן אלסבעה]: שעיר. עתודא מן אלמעז 30
ואחדא ליסתגפר ענכם: מא כלא צעידה אלדאים והדיתה תצנעו
צחאחא יכון לכם ומזאגהם: ובחדש. ופי אלשהר אלז׳ פי ואחד מן 29
אלשהר אסם מקדם יכון לכם כל צנאעה מכסב לא תצנעו יום תגליב
יכון לכם: ועשי. ותקרבון צעידה מקבולא מרציא ללה רתא מן
אלבקר ואחדא כבשא ואחדא כראף בני סנה ז׳ צחאחא: ומנחתם.
והדיתהם סמד מלתותה בדהן תלת עשור ללרת ועשרין ללכבש:
ועשרון. ועשר ואחד ללכבש אלואחד ללז׳ כבאש: ושעיר. ועתוד 5
אלמעז ואחדא דכוה ליסתגפר ענכם: מלבד. מא כלא צעידה אלשהר

עטא תעטיהם חוז נחלה֗ פימא בין אכ֗וה֗ אביהם ותג֗יז נחלה֗ אביהן
להן: ואל. ולבני אסרא׳ תאמר קאילא אי רג֗ל מאת ואבן ליס לה
פתג֗יזו נחלתה לבנתה: ואם. ואן כאן ליס לה בנת פתעטו נחלתה
10 לאכ֗ותה: ואם. ואן כאן ליס לה אכ֗וה֗ פתעטו נחלתה לאכ֗וה֗ אביה
ואם. ואן כאן ליס אכ֗וה֗ לאביה פתעטו נחלתה לנסיבה אלקריב אליה
מן עשירתה וירת֗הא ותכון לבני אסראיל רסם חכם כמא אמר אללה
מוסי: ויאמר. פקאל אללה למוסי אצעד אלי ג֗בל [אלעברים] הד֗א
ואנט֗ר אלארץ֗ אלד֗י אעטית לבני אסרא׳: וראיתה. ואנט֗רהא ואנט֗ם
אלי קומך איצ֗א אנת כמא אנט֗ם הרון אכ֗וך: כאשר. כאלד֗י כ֗אלפתם
אמרי פי בריה֗ צין פי כ֗צומה֗ אלג֗מאעה֗ לתקדסני עלי עלמא בחצ֗רתהם
15 הם מא כ֗צומה֗ רקים בריה֗ צין: וידבר. פתכלם מוסי בין ידי אללה
קאילא: יפקד. יוכל אללה אלאה ארואח ג֗מיע אלבשריין רג֗ל עלי
אלג֗מאעה֗: אשר. אלד֗י יכ֗רג֗ בין ידיהם ואלד֗י ידכ֗ל בין ידיהם ואלד֗י
יכ֗רג֗הם ואלד֗י ידכ֗להם ולא תכון ג֗מאעה֗ אללה כאלג֗נם אלד֗י ליס
להם ראעי: ויאמר. פקאל אללה למוסי כ֗ד֗ לך יהושע בן נון רג֗ל
אלד֗י [פיה פצ֗ל] ואסנד ידך עליה: והעמדת. ואוקפה קדאם אלעזר
20 אלאמאם ובין ידי ג֗מיע אלג֗מאעה֗ ואמרה בחצ֗רתהם: ונתתה. ואג֗על
מן וקארך עליה לכי יקבלו מנה ג֗מיע ג֗מאעה֗ בני אסרא׳: ולפני.
ובין ידי אלעזר אלאמאם יקף ויסאל לה בחכם אלאנואר בין ידי אללה
ען אמרה יכ֗רג֗ו וען אמרה ידכ֗לו הו וג֗מיע בני אסרא׳ מעה וג֗מיע
אלג֗מאעה֗: ויעש. פצנע מוסי כמא אמרה אללה ואכ֗ד֗ יהושע ואוקפה
בין ידי אלעזר אלאמאם ובין ידי ג֗מיע אלג֗מאעה֗: ויסמך. ואסנד ידה
28 עליה ווצאה כמא קאל אללה עלי יד מוסי: וידבר. פכלם אללה מוסי
תכלימא: צו. מר בני אסרא׳ וקול להם [קרבאני דאימי מרצ֗יי מקבולי]
תחפט֗ו לתקרב לי פי וקתה: ואמרת. ותקול להם הד֗א אלקרבאן
אלד֗י תקרבו ללה כבאש בני סנה֗ צחאחא את֗נין פי אליום צעידה֗
דאימא: את. אלכבש אלואחד תצנע באלג֗דאה֗ ואלכבש אלב֗׳ תצנע
5 בין אלג֗רובין: ועשירית. ועשר אלויבה֗ סמד הדיה֗ מלת֗ותה֗ בדהן
מדקוק רבע קסט: עלת. צעידה֗ דאימא אלמצנועה֗ פי ג֗בל סיני
מקבולא מרצ֗יא קרבאנא ללה: ונסכו. ומזאג֗ה רבע קסט ללכבש
אלואחד [ירש פי אלקדס רשא מן עתיקה֗ ללה]: ואת. ואלכבש אלב֗׳
תצנעה בין אלג֗רובין כהדיה֗ אלג֗דאה֗ וכמזאג֗ה תצנע קרבאנא מקבולא
מרצ֗יא ללה: וביום. ופי אליום אלסבת כ֗רופין אבני סנה֗ צחאחא
10 ועשרין סמד הדיה֗ מלת֗ותה֗ בדהן ומזאג֗ה: עלת. צעידה֗ סבת

עשי׳ אלבריעיין: לבני בריעה לחבר עשירה אלחבריין למלכיאל עשי׳ 45
אלמלכיאליין: ואסם בנת אשר סרח: אלה. הדה עשאיר בני אשר
לעדדהם ג׳ וכמסין אלף וארבע מאיה: בני נפתלי לעשאירהם ליחצאל
עשי׳ אליחצאליין לגוני עשירה אלגוניין: ליצר עשי׳ אליצריין לשלם
עשי׳ אלשלמיין: אלה. הדה עשאיר נפתלי לעשאירהם ועדדהם ה׳ 50
וארבעין אלפא וארבע מאיה: אלה. האולי מעדודי בני אסרא׳ סת
מאיה אלף ואלף וסבע מאיה ותלתין: וידבר. וכלם אללה מוסי
תכלימא: לאלה. להאולי תקסם אלארץ בנחלה באחצא אסמאיהם:
לרב: ללכתיר תכתר נחלתה וללקליל תקלל נחלתה כל רגל עלי
קדר עדדה יעטא נחלתה: אך [לכן באלסהם יקסם אלבלד] לאסמא 55
אסבאט אבאיהם ינחלו: על. עלי קדר אלסהם תקסם נחלתה בין
כתיר וקליל: ואלה. והדא עדד אללויאניין לעשאירהם לגרשון עשי׳
אלגרשיין לקהת עשי׳ אלקהתיין למררי עשי׳ אלמרריין: אלה. הדה
עשאיר לוי עשירה לבני עשירה אלחברני עשירה מחלי עשי׳ אלמושי
עשי׳ אלקרחי וקהת אולד עמרם: ושם. ואסם זוגה עמרם יוכבד
אבנת לוי אלדי ולדתהא ללוי פי מצר פולדת לעמרם אהרן ומשה
ומרים אכתהם: ויולד. פולד להרון נדב ואביהוא ואלעזר ואיתמר: 60
וימת. ומאת נדב ואביהוא פי תקריבהם נאר אגנביה בין ידי אללה:
ויהיו. פכאן עדדהם תלתה ועשרין אלף כל דכר מן אבן שהר וצאעדא
אד לם יעדו פי מא בין בני אסרא׳ אד לם יעטי להם נחלה פי מא בין
בני אסרא׳: אלה. האולי מעדודי מוסי ואלעזר אלאמאם אלדי עדו בני
אסרא׳ פי בידאת מואב עלי ארדן יריחא: ובאלה. ופי האולי לם יכן
רגל מן מעדודי מוסי והרון אלאמאם אלדי עדו בני אסרא׳ פי בריה
סיני: כי. אן קאל אללה להם מותא ימותו פי אלבר ולם יבק מנהם 65
רגל אלא כלב אבן יפנה ויהושע אבן נון: ותקרבנה. פתקדמן בנאת 27
צלפחד אבן חפר אבן גלעד בן מכיר בן מנשה מן עשירה מנשה אבן
יוסף והדה אסמא בנאתה מחלה ונועה וחגלה ומלכה ותרצה: ותעמדנה:
פוקפן קדאם מוסי וקדאם אלעזר אלאמאם וקדאם אלאשראף וגמיע
אלגמאעה באב כבא אלמחצר וקאלו: אבינו. אבינא מאת פי אלבר
והו פלם יכן פי מא בין אלגמאעה אלמתגוקין עלי אללה פי גמעה
קרח אד בכטאה מאת ובנין לם יכן לה: למה. לם יתנקץ אסם אבינא
מן בין עשירתה אד לים לה אבן אעטונא חוזא פי מא בין אכוה
אבינא: ויקרב. פקדם מוסי חכמהן בין ידי אללה: ויאמר. פקאל 5
אללה למוסי קאילא: כן. [נעמא מא קאלא] בנאת צלפחד קאילאת

קרח לם ימותו: [כל כסף בהם] בני שמעון לעשאירהם לנמואל עשירה
אלנמואליין לימין עשירה אלימניין ליכין עשירה אליכיניין: לזרח עש׳
אלזרחיין לשאול עשי׳ אלשאוליין: הדה עשאיר אלשמעוני אתנין
15 ועשרין אלפא ומאיתין: בני גד לעשאירהם לצפון עשי׳ אלצפוני לחגי
עשי׳ אלחגיין לשוני עשי׳ אלשוניין: לאזני עשי׳ אלאזניין לערי עשי׳
אלעיריין: לארוד עשי׳ אלארודיין לאראלי עשי׳ אלאראליין: אלה.
הדה עשאיר בני גד לעדדהם ארבעין אלף וכמם מאיה: בני יהודה
20 ער ואונן ומאת ער ואונן פי בלד כנעאן: ויהיו. פכאנו בני יהודה
לעשאירהם לשלה עשי׳ אלשלניין לפרץ עשירה אלפרציין לזרח עשי׳
אלזרחיין: ויהיו. וכאנו בני פרץ לחצרון עשי׳ אלחצרוניין לחמול עשי׳
אלחמוליין: אלה. הדה עשאיר יהודה לעדדהם סתה וסבעין אלף
וכמם מאיה: בני ישכר לעשאירהם תולע עשירה אלתולעיין לפוה
עשי׳ אלפוניין: לישוב עשירה אלישוביין לשמרון עשי׳ אלשמרוניין:
25 אלה. הדה עשאיר ישכר לעדדהם ארבעה וסתין אלף ותלת מאיה:
בני זבולון לעשאירהם לסרד עשי׳ אלסרדיין לאלון עשי׳ אלאלוניין
ליחלאל עשי׳ אליחלאליין: אלה. הדה עשאיר זבולון לעדדהם סתין
אלפא וכמם מאיה: בני יוסף לעשאירהם מנשה ואפרים: בני מנשה
למכיר עשי׳ אלמכיריין ומכיר אולד גלעד לגלעד עשי׳ אלגלעדיין:
30 אלה. האולי בני גלעד איעזר עשי׳ אלאיעזריין לחלק עשי׳ אלחלקיין:
ואשריאל עשירה אלאשראיליין ושכם עשי׳ אלשכמיין: ושמידע עשי׳
אלשמידעיין וחפר עשי׳ אלחפריין: וצלפחד בן חפר לם יכן לה בנין
אלא בנאת ואסם בנאת צלפחד מחלה ונועה וחגלה ומלכה ותרצה:
הדה עשאיר מנשה ועדדהם אתנין וכמסין אלף וסבע מא׳: אלה.
35 האולי בני אפרים לעשאירהם לשותלח עשי׳ אלשותלחיין לבכר עשי׳
אלבכריין לתחן עשירה אלתחניין: והאולי בני שותלח לערן עשי׳
אלערניין: אלה. הדה עשאיר בני אפרים לעדדהם אתנין ותלתין אלף
וכמם מא׳ האולי בני יוסף לעשאירהם: בני בנימן לעשאירהם לבלע
עשי׳ אלבלעיין לאשבל עשי׳ אלאשבליין לאחי׳ עשירה אלאחירמיין:
40 לשפופם עשי׳ אלשפופיין לחופם עשי׳ אלחופיין: ויהיו. פכאנו בני בלע
ארד ונעמן עשי׳ אלארדיין לנעמן עשי׳ אלנעמיין: אלה. האולי בני
בנימין לעשאירהם ועדדהם ה׳ וארבעין אלף וסת מאיה: אלה. האולי
בני דן לעשאירהם לשוחם עשי׳ אלשוחמיין הדה עשאיר דן לעשאירהם:
כל. כל עשאיר אלשוחמיין לעדדהם ד׳ וסתין אלף וארבע מאיה: בני
אשר לעשאירהם לימנה עשי׳ אלימניין לישוי עשי׳ אלישויין לבריעה

אלשמס חתי ירגע גצב אללה מן אלאסראייל: ויאמר. פקאל מוסי לחכאם אלאסראייל ליקתל כל רגל פי נאחיתה מן מלאזמי אלצנם פעור: והנה. ואדא ברגל מן בני אסראייל קד אקבל וקדם אלי מא בינהם אמראה מדניה בחצרה מוסי וגמאעת בנו אסראייל והם יבכון פי באב כבי אלמחצר: וירא. פלמא ראי פינחס בן אלעזר בן הרון אלאמאם קאם מן בין אלגמאעה ואכד רמחה בידה: ויבא. ודכל וראה אלי אלקבה וטענהמא אלרגל ואלאמראה פי בטנהמא ואנחבס אלובא ען בנו אסראייל: ויהיו. פכאן עדד מן מאת באלובא ארבעה ועשרין אלף:

פרש.

וידבר. תם כלם אללה מוסי תכלימא: פינחס. אן פינחס אבן אלעזר אבן הרון אלדי רד חמיתי ען בני אסראיל במא גאר לי פי מא בינהם חתי לם אפניהם בעקאבתי: לכן. פלדלך קל להם אני מעטיה עהדי סלאמה: והיתה. ותכון לה ולנסלה מן בעדה עהד אמאמה אלדהר בדל מא גאר לרבה וכפר ען בני אסראיל: ושם. וכאן אסם אלרגל אלאסראילי אלמקתול אלדי קתל מע אלמדיניה זמרי בן סלו שריף בית אביה אלשמעוני: ושם. ואסם אלמראה אלמדניה אלמקתולה כזבי אבנת צור והו ריים אהל בית מן אמתה במדין: וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: צרור. צאיק אלמדיניין חתי תקתלהם: כי. אן מצאיקין הם לכם באגתיאלהם אלדי אגתאלו לכם בסבב פעור ובסבב כזבי אבנת שריף מדין אכתהם אלמקתולה פי יום אלובא בסבב פעור:
26 ויהי. פכאן בעד אלובא קאל אללה למוסי ולאלעזר אבן הרון אלאמאם קאילא: שאו. ארפעו גמלה גמיע גמאעה בני אסרא׳ מן אבן כ׳ סנה וצאעדא לביות אבאיהם כל כארג אלי אלגיש מן אסרא׳ [וידבר: תם כלמהם מוסי ואלעזר אלאמאם באחצאיהם פי בידאת מואב עלי ארדן יריחא קאילא] מבן: מן אבן כ׳ סנה וצאעדא כמא אמר אללה מוסי ובני אסרא׳ אלכארגין מן בלד מצר: ראובן בכר אסרא׳ בני ראובן חנוך עשירה אלחנכיין לפלוא עשירה אלפלואיין: לחצרון עשירה אלחצרוניין לכרמי עשירה אלכרמיין: אלה. הדה עשאיר ראובן פכאן עדדהם תלתה וארבעין אלף וסבע מאיה ותלתין: ובני פלוא אליאב. ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם מדעי אלגמאעה אלדי תשאחנו מע מוסי ומע הרון פי גמע קרח פי תשאחנהם מע אללה: ותפתח. ופתחת אלארץ פאהא ואבתלעתהם וקרח פי מות אלגמאעה פי אכל אלנאר אלמאיתין וכמסין רגל וצארו עלמא: ובני

אלמפתוח אלעין: נאם. [וקול יא סאמע אקואל אלטאיק ונאטר מנאטר
5 אלכאפי והו נאים והו מפתוח אלעין]: מה. מא אחסן אכביתך יא אל
יעקוב ומסאכנך יא אל אסרא׳: כנחלים. [והי כאודיה ממדודה וכגנאן
עלי נהר וכמצאריב צרבהא אלבארי וכארוז] עלי מא: יזל. יהטל אלמא
מן דואליה [וגרסה פי מא גזיר וירתפע מן אגג מלכה ותתסאנה ממלכתה]:
אל. אלטאיק אלמכרגהם מן מצר כאריק אלרים לה [יאכל אעדאה מן
אלאמם ועטאמהם יגהש וסהאמה תפניהם]: כרע. אדא גתא ורבץ
10 כאסד וכלבו מן דא יקימה מבארכך מבארך ולאענך מלעון: ויחר. ואשתד
גצב בלק מן בלעם וספק בכפיה וקאל בלק לבלעם לסב אעדאיי דעיתך
והודא קד בארכתהם ברכה הדה ג׳ מראר: ועתה. ואלאן אהרב לך אלי
מוצעך קלת אכראם אכרמך והודא קד מנעך אללה מן אלכראמה:
ויאמר. פקאל בלעם לבלק אלים איצא אלי רסלך אלדי בעתת אליי
קלת קאילא: אם. אן יעטיני בלק מלא ביתה פצה ודהב לא אטיק אן
אתגאוז אמר אללה לאצנע כיר או שר מן קלבי אלדי יתכלם אללה
איאה אתכלם: ועתה. ואלאן האנא מאצי אלי קומי תעאל אשיר עליך
15 מא יצנע הדא אלשעב לקומך פי אכר אלזמאן: וישא. פרפע מתלה
וקאל קאל בלעם בן בעור וקאל אלרגל [אלחדיד אלבצר]: נאם. קאל
סאמע אקואל אלטאיק [ועארף מערפה אלעאלי ונאטר מנאטר אלכאפי
והו נאים והו מפתוח אלעין]: אראנו. אנטרה וליסה אלאן אלמחה
וליסה קריב [אן יטלע כוכב] מן אל יעקוב וקאם סבט מן אלאסרא׳
[פיוהן] גהאת מואב [ויזלזל] כל בני שת: והיה. ויכון אדום וראתה
ויכון וראתה שעיר אעדאה ואסרא׳ [יזדאד תאיידה]: וירד. ויסתולי
20 מן אליעקוב יביד אלשריד אלקרי: וירא. תם ראי עמלק פצרב
מתאלה וקאל סאול אמה עמלק ואכרהא אלי אבאדה: וירא. תם
ראי אלקיניין וצרב מתלה וקאל סיכון מגלסך צלבא ותציר פי אלצכר
וכרך: כי. ואדא יכון וקתא לנפי אלקיניין פכם יסבי מנהם אלמוצליין:
וישא. תם צרב מתלה וקאל אלויל למן יחיא אדא צירה אלטאיק:
וצים. ודראמין תכרג מן פרצה קברץ תעדב אלמוצליין ואלעבריין
25 והם איצא אלי אבאדה: ויקם. תם קאם בלעם ומצא ורגע אלי
25 מוצעה ואיצא בלק מצא אלי סבילה: וישב. ואקאם אסראיל פי
שטים ואבתדי אלקום אן יזנוא מע בנאת מואב: ותקראן. פדעין
ללקום לדבאיח מעבודאתהן פאכלוא מנהא וסגדוא להא: ויצמד.
ולאזם אל אסרייל אלצנם פעור ואשתד גצב אללה פיהם: ויאמר.
פקאל אללה למוסי כד מעך מן ריסא אלקום ואצלבהם מקאבל

יעקב ותעאל ד̇ם לי אל אסרא׳: מא אסב מן לם יסבה אלטאיק ומא
אד̇ם מן לם יד̇מה אללה: אן מן רווס [אלג̇באל] אנט̇רה ומן אלרואבי
10 אלמחה שעב יסכן פרדא ופי אלאמם לא יחסב: [מי מנה: מן יעד
נסל יעקב ויחצי ד̇ריה̈ אלאשראל] תמות נפסי מות אלמסתקימין ותכון
אכ̇רתי מת̇לה: ויאמר. פקאל בלק לבלעם מא צנעת בי לסב אעדאיי
דעיתך והוד̇א תבארכהם ברכה̈: ויען. פאג̇אב וקאל אלים אלד̇י יציר
אללה פי פאיי איאה אחפט̇ לאתכלם: ויאמר. פקאל לה בלק אמץ̇
אלאן מעי אלי מוצ̇ע אכ̇ר אלד̇י תנט̇רה מן ת̇ם לכן תנט̇ר בעצ̇ה וג̇מיעה
לא תנט̇ר וסבה לי מן ת̇ם: ויקחהו. פאכ̇ד̇ה [אלי צ̇יעה̈ אלמשרפה̈] אלי
ראס [אלקלעה̈] ובנא ז׳ מד̇אבח וקרב ת̇ורא וכבשה עלי מד̇בח:
15 ויאמר. וקאל לבלק קף אלאן עלי צעידתך ואנא [אתלקא מן ההנא]:
ויקר. פואפי מלאך אללה לבלעם וציר כלאם פי פיה וקאל עוד אלי
בלק וכד̇י תקול: ויבא. פג̇א אליה והו ואקף עלי צעידתה ורוסא מואב
ענדה פקאל לה בלק מא אמר אללה: וישא. פרפע מת̇לה וקאל קום
יא בלק ואסמע ואנצת אלאן יא בן צפור: ליס אלטאיק כאלאנסאן
פיכד̇ב ולא אבן אד̇ם פינדם אליס הוא קאל ולא יצנע ויתכלם ולא
20 ית̇בתהא: הנה. [אלא אן ברכאת קבלתהא פאבארך פיהם ולא ארדהא]:
לא. [לא יבצר] ג̇ל פי אל יעקוב ולא ראי ג̇ור פי אל אסרא׳ אללה רבה
מעה [וצאחבה̈ אלמלך לה]: אל. אלטאיק אלמכ̇רג̇הם מן מצר כארק
אלרים לה: כי. אד̇ לא [טירה̈ תחיך] פי אליעקוב ולא קסאמה̈ פי אל
אסרא׳ מת̇ל הד̇א אלוקת יקאל ליעקוב ולאסרא׳ מא פעל אלטאיק:
הן. הוד̇א שעב כאללבו יקום וכאלאסד [ירתפע] לא ינצ̇ג̇ע אלי אן
25 יאכל אלפריסה̈ ודם אלצרעי ישרב: ויאמר. פקאל בלק לבלעם אד̇א
כנת לא תסבה איצ̇א ברכה̈ לא תבארכה: ויען. פאג̇אב בלעם וקאל
לבלק אליס כלמתך קאילא כל מא יקול אללה איאה אצנע: ויאמר.
פקאל בלק לבלעם תעאל אלאן אכ̇ד̇ך אלי מוצ̇ע אכ̇ר לעל יחסן ענד
אללה וסבה לי מן ת̇ם: פאכ̇ד̇ בלק בלעם אלי ראס [אלראביה̈]
אלמשרפה̈ עלי [וג̇ה אלסמאוא]: ויאמר. פקאל בלעם לבלק אבני לי
30 האהנא ז׳ מד̇אבח והיי לי האהני ז׳ רת̇ות וז׳ כבאש: ויעש. פצנע בלק
24 כמא קאל בלעם ואצעד רת̇א וכבשא עלי כל מד̇בח: וירא. פראי בלעם
אן אלאג̇וד ענד אללה ליברך אל אסראיל ולם ימצ̇י [כאלמרתין
אלאולתין] לתלקי אלפאלאת וג̇על אלי אלבר וג̇הה: וישא. פרפע
בלעם עיניה ונט̇ר אלאסרא׳ [עלי נט̇אם אסבאטהם חלת נבוה̈ אללה
עליה]: וישא. פרפע מת̇לה וקאל קאל בלעם אבן בער וקאל אלרג̇ל

אלחאיט פעאד אלי צ̇רבהא: ויסף. פעאד מלאך אללה עבר ווקף פי
מוצ̇ע צ̇ייק אלד̇י ליס טריק לימיל ימנה̈ ולא יסרה̈: ותרא. פראת
אלאתאן מלאך אללה ורבצ̇ת תחת בלעם פאשתד גצ̇ב בלעם וצ̇רב
אלאתאן באלעצא: ויפתח. ופתח אללה פם אלאתאן וקאלת לבלעם
מא צנעת בך אד̇ צ̇רבתני הד̇ה ג׳ מראר: ויאמר. פקאל בלעם ללאתאן
30 אד̇ סכ̇רת בי לו אן מוג̇וד פי ידי סיף לקתלתך: ותאמר. פקאלת
אלאתאן לבלעם אליס אנא אתאנך אלד̇י רכבת עליי מן עאדך אלי
הד̇א אליום הל תעויד עודתך אן אצנע בך הכד̇י קאל לא: ויגל. פכשף
אללה ען עיני בלעם ונט̇ר מלאך אללה ואקף פי אלטריק וסיפה מסלולה̈
פי ידה פכ̇ר וסג̇ד עלי וג̇הה: ויאמר. פקאל לה מלאך אללה עלי מא
ד̇א צ̇רבת אתאנך הד̇א ג׳ מראר הוד̇א אנא כ̇רג̇ת לאחידך אד̇ תוסטת
אלטריק חד̇איי: ותראני. פראתני אלאתאן ומאלת עני הד̇ה ג׳ מראר
ולולא תמיל עני לבנת אלאן איצ̇א קתלתך ואיאהא אסתבקית: ויאמר.
פקאל בלעם למלאך אללה אכ̇טית אד̇ לם אעלם אנך ואקף תלקאני
35 פי אלטריק ואלאן אן סא ענדך [מצ̇יי רג̇עת]: ויאמר. פקאל מלאך
אללה לבלעם אמץ̇ מע אלרג̇אל ולכן אלכלאם אלד̇י אקולה לך איאה
תתכלם פמצ̇י בלעם מע רוסא בלק: וישמע. פסמע בלק אן קד ג̇א
בלעם פכ̇רג̇ תלקאה אלי קריה̈ מואב אלד̇י ענד תכ̇ום ארנון אלד̇י פי
טרף אלתכ̇ם: ויאמר. פקאל בלק לבלעם אלם אבעת̇ אליך אדעו בך
לם לא סרת אליי חקא לא אטיק אן אכרמך: ויאמר. פקאל בלעם
לבלק הוד̇א קד ג̇ית אליך אלאן הל אטיק אן אתכלם שיא אלכלאם
אלד̇י יציירה אללה פי פאיי איאה אתכלם: וילך. פמצ̇י בלעם אלי בלק
40 וג̇או אלי קריה̈ חוצות: ויזבח. פד̇בח בלק בקר וג̇נם ובעת̇ לבלעם
וללרוסא אלד̇ין מעה: ויהי. פכאן באלגדאה̈ ואכ̇ד̇ בלק בלעם ואצעדה
23 אלי [ביע מעבודה] ונט̇ר מן ת̇ם טרף אלקום: ויאמר. פקאל בלעם
לבלק אבני לי האהנא ז׳ מד̇אבח והיי לי האהנא ז׳ ת̇יראן וז׳ כבאש:
ויעש. פצנע בלק כמא תכלם בלעם ואצעד בלק ובלעם ת̇ורא וכבשא
עלי מד̇בח: ויאמר. פקאל בלעם לבלק קף עלי צעידתך ואמצ̇י לעל
יואפיני אמר אללה יתלקאני [אי קול ילקינני אללה] (ו)אכ̇בר לך פמצ̇י
קהקרי: ויקר. פואפי אמר אללה בלעם וקאל לה אלז׳ מד̇אבח קד
5 נצ̇דת וקרבת ת̇ורא וכבשא עלי כל מד̇בח: וישם. פצייר אללה כלאמא
פי פא בלעם וקאל עוד אלי בלק וכד̇י תקול: פרג̇ע אליה והוד̇א ואקף
עלי צעידתה הו וג̇מיע רוסא מואב: וישא. פרפע מת̇לה וקאל מן ארם
סיירני בלק מלך מואב מן ג̇באל [אלמשרק קאילא] תעאל סב לי אל

בני אסרא׳: ויאמר. פקאל מואב לשיוך מדין אלאן ילחסו הדא אלגוק
גמיע מא חואלינא כלחס אלתור כצ̇רה̈ אלצחרא ובלק בן צפור מלך
למואב פי דלך אלוקת: וישלח. פבעת ברסל אלי בלעם בן בעור אלי 5
[באלם] אלדי עלי נהר ארץ בני עמון לידיעה קאילא הודא קום כרג
מן מצר הודא קד גטא עין אלארץ והוא סאכן מקאבלי: ועתה. ואלאן
תעאל אלאן אלען לי האולי אלקום אנהם אעט̇ם מני לעלי אטיק אן
אצ̇רבה ואטרדה מן אלבלד אני אעלם אן אלדי תבארך מבארך ואלדי
תלענה ילען: וילכו. פמצ̇ו שיוך מואב ושיוך מדין ופאלאת פי ידהם
וגאו אלי בלעם וכאלמוה בכלאם בלק: ויאמר. פקאל להם ביתו האהנא
אללילה̈ וארד אליכם אלגואב כאלדי יקול אללה לי פגלסו רוסא מואב
ענד בלעם: ויבא. פגא מלאך אללה אלי בלעם וקאל מן האולי אלרגאל
ענדך: ויאמר. פקאל בלעם בין ידי אללה בלק בן צפור בעת בהם 10
אליי: הנה. הודא אלקום אלכארג מן מצר וגטא עין אלארץ תעאל
אלאן סבה לי לעלי אטיק אן אחארבה ואטרדה: ויאמר. פקאל אללה
לבלעם לא תמצ̇י מעהם ולא תלען אלקום אנה מבארך: ויקם. פקאם
בלעם באלגדאה̈ וקאל לרוסא בלק אמצ̇ו אלי בלדכם אן אבא אללה
אן ידעני לאמצ̇י מעכם: ויקמו. פקאמו רוסא מואב וגאו אלי בלק
וקאלו אבא בלעם אן יסיר מענא: ויסף. פעאד איצ̇א בלק בעת רוסא 15
אכבר ואכרם מן האולי: ויבאו. פגאו אלי בלעם וקאלו לה כדי קאל
בלק בן צפור לא אלאן תמתנע מן אלמסיר אליי: כי. אני אכראם
אכרמך גדא וכל מא תקולה לי אצנע ותעאל אלאן סב לי הדא אלקום:
ויען. פאגאב בלעם וקאל לעביד בלק אן יעטיני בלק מלא ביתה פצ̇ה̈
ודהב לא אטיק אן אתגאוז אמר אללה רבי לאצנע צגירה̈ או כבירה̈:
ועתה. ואלאן אגלסו אלאן האהנא איצ̇א אנתם אללילה̈ חתי אערף מא
יעאוד אללה יכאטב מעי: ויבא. פגא מלאך אללה אלי בלעם לילא 20
וקאל לה אן לדעא לך גאו אלרגאל קום אמצ̇י מעהם ולכן אלכלאם
אלדי אקולה לך איאה תצנע: ויקם. פקאם בלעם באלגדאה̈ ואסרג
אתאנה ומצ̇י מע רוסא מואב: ויחר. פאשתד גצ̇ב אללה אן מאצ̇י הו
פוקף מלאך אללה פי אלטריק ליחידה והו ראכב עלי אתאנה וגלאמיה
מעה: ותרא. פראת אלאתאן מלאך אללה ואקף פי אלטראק וסיפה
מסלולה̈ פי ידה פמאלת אלאתאן מן אלטריק וסארת פי אלצחרא
פצ̇רב בלעם אלאתאן לימילהא אלי אלטריק: ויעמד. פוקף מלאך
אללה פי זקאק אלכרום גדאר ימנה̈ וגדאר יסרה̈: ותרא. פראת 25
אלאתאן מלאך אללה פאלתזת אלי אלחאיט ולזת רגל בלעם אלי

15 [אלדראדיר] פי אלקלזם ואלאודיה ארנון: ואשד. ומצב אלאודיה
אלדי מאל [אלי עמארה ער ואסנד אלי תכם מואב]: ומשם. ומן תם
בארה הי אלביר אלדי קאל אללה למוסי אגמע אלקום ואעטיהם מאא:
אז. חיניד סבח אסרא' הדה אלתסבחה אצעדי יא ביר [תגאבו להא]:
באר. ביר חפרוהא אלרוסא כרוהא כראם אלקום [ראסמוהא]
בעכאכיזהם [תם רחלו מן תלך אלבריה אלי דאת אלעטא: ומן דאת
20 אלעטא אלי אלואדי אלולו ומן דלך אלי דאת אלכנאים: ומן תם אלי
אלואד אלדי פי בלד מאב ענד ראס אלקלעה אלמטלע וגה אלסמא]:
וישלח: ובעת אסרא רסל אלי סיחון מלך אלאמורי קאילין: אעבר פי
בלדך לא נמיל פי ציעה ולא כרם ולא נשרב מא ביר פי טריק אלגאדה
נמצי אלי אן נעבר תכמך: ולא. ולם ידע סיחון אסרא' אן יעבר פי
תכמה פגמע סיחון גמיע קומה וכרג לתלקא אסרא' אלי אלבר וגא אלי
יהצה וחארב אלאסרא': ויכהו. פקתלה אסרא' בחד אלסיף וקרצו
בלדה מן ארנון אלי יבק אלי בני עמון אן צעב תכם בני אמון: ויקח.
25 ואכד אסרא' גמיע הדה אלקרי ואקאם אסרא' פי גמיע קרי אלאמוריין
פי חשבון ופי גמיע רסאתיקהא: כי. אן חשבון קריה סיחון מלך
אלאמוריין הי והו חארב מלך מואב אולא ואכד גמיע בלדה אלי ארנון:
על. לדלך יקולו אלממתלין אדכלו אלי חשבון תבנא ותתהיא קריה
סיחון: כי. אן נאר כרגת מן חשבון להבה מן קריה סיחון אכלת ציעה
מאב אצחאב ביע ארנון: אלויל לך יא מואב אנבדת יא שעב כמוש
30 געל בניה פליתין ובנאתה פי אלסבי למלך אמרי סיחון: ונירם. [וסימאהם]
אנבאד חשבון אלי דיבון ואסתוחש אלי נפח אלדי ענד מידבא: וישב.
ואקאם אסרא' פי בלד אלאמרי: וישלח. ובעת מוסי יגס יעזר וצפרו
ברסאתיקהא וקרץ אלאמרי אלדי תם: ויפנו. וולו וצעדו טריק אלבתניה
פכרג עוג מלך אלבתניה לתלקאהם הו וגמיע קומה ללחרב אלי אדרעי:
ויאמר. פקאל אללה למוסי לא תכאפה אן פי ידך קד אסלמתה וגמיע
קומה פאצנע בה כמא צנעת בסיחון מלך אלאמרי אלדי סאכן פי
35 חשבון: ויכו. פצרבוה ובניה וגמיע קומה אלי אן לם יבק לה שריד
22 וחאזו בלדה: ויסעו. ורחלו בני אסרא' ונזלו פי בידאת מואב מן עבר
אלירדן יריחו:

פרש.

וירא. פראי בלק בן צפור גמיע מא צנע אללה באלאמריין: ויגר.
[וחדר מואב] מן קבל אלקום גדא אן כתיר הוא וצגר מואב מן קבל

קאלו לה בני אסרא׳ פי אלמחג׳ה׳ נצעד ואן מיאך נשרב אנא ומאשיתי
20 נעטי ת׳מנהא עדא לים שיא ברג׳לי אעבר: ויאמר. פקאל לא תעבר
וכ׳רג׳ אדום תלקאה בשעב ת׳קיל וביד שדידה׳: וימאן. ואבא אדום
אן יג׳על אסרא׳ אן יעבר פי תכ׳מה פמאל אסרא׳ ענה: ויסעו. ורחלו
מן רקים וג׳או בני אסרא׳ ג׳מיע אלג׳מאעה׳ אלי הור אלג׳בל: ויאמר.
פקאל אללה למוסי ולהרון פי הור אלג׳בל ענד תכ׳ם בלד אדום קאילא:
יאסף. ינצ׳ם הרון אלי קומה אן לא ידכ׳ל אלי אלארץ׳ אלד׳י אעטית
25 לבני אסרא׳ עלי מא כ׳אלפתמא אמרי ענד מא אלכ׳צומה׳: קח. כ׳ד׳
הרון ואלעזר אבנה ואצעדהם אלי הר אלג׳בל: ואסלך׳ הרון ת׳יאבה
ואלבסהא אלעזר אבנה והרון ינצ׳ם וימות ת׳ם: ויעש. פצנע מוסי
כמא אמר אללה וצעדו אלי הר אלג׳בל בחצ׳רה׳ ג׳מיע אלג׳מאעה׳:
ויפשט. פסלך׳ מוסי הרון ת׳יאבה ואלבסהא אלעזר אבנה ומאת הרון
ת׳ם פי ראס אלג׳בל ונזל מוסי ואלעזר מן אלג׳בל: ויראו. פראו ג׳מיע
אלג׳מאעה׳ אן תופי הרון פבכו עלי הרון ל׳ יום ג׳מיע אל אסראיל:
21 וישמע. פסמע אלכנעני מלך ערד אלסאכן קבלה אן קד ג׳א אסרא׳
טריק [את׳ארים] פחארב אסרא׳ וסבא מנה סבי: פנד׳ר אסרא׳ נד׳רא
ללה וקאל אן סלמת הד׳א אלשעב בידי [ג׳עלת צואפי] קראהם:
וישמע. פסמע אללה צות אל אסר׳ וסלם אלכנעניין [ג׳עלהם צואפי
וקראהם וסמי אסם אלמוצ׳ע חרמה]: ויסעו. פרחלו מן הר אלג׳בל
טריק בחר אלקלזם ליסתדירו בלד אדום פצ׳ג׳רת נפוס אלקום פי
5 אלטריק: וידבר. ותכלם אלקום פי אללה ופי מוסי לם אצעדתמונא
מן מצר לנמות פי אלבר אד׳ לים טעאמא ולים מאא ונפוסנא קד צ׳ג׳רת
באלטעאם אלכ׳פיף: וישלח. פאטלק אללה פי אלקום אלת׳עאבין
אלמחרקה׳ פלדגו אלקום ומאת קום כת׳יר מן אל אסרא׳: ויבא: פג׳א
אלקום אלי מוסי וקאלו קד אכ׳טאנא אד׳ תכלמנא פי אללה ופיך אשפע
אלי אללה ויזיל ענא אלת׳עבאן פצלי מוסי ען אלקום: ויאמר: פקאל
אללה למוסי אצנע לך חראק ואג׳עלה עלי עלם ויכון כל מלסוע ינט׳ר
אליה פיחיא: ויעש: פצנע מוסי ת׳עבאן מן נחאס וג׳עלה עלי עלם פכאן
אד׳א לסע אלת׳עבאן רג׳ל ילתפת אלי ת׳עבאן אלנחאס פיחיא: ויסעו:
10 פרחלו בני אסרא׳ ונזלו פי אובות: ויסעו: ורחלו מן אובות ונזלו פי
[עיי העברים] פי אלבריה׳ אלתי בחצ׳רה׳ מאב מן משרק אלשמס: משם:
מן ת׳ם רחלו ונזלו פי ואדי זרד: משם: מן ת׳ם רחלו ונזלו מן עבר
ארנון אלד׳י פי אלבר אלכ׳ארג׳ מן תכ׳ם אלאמריין אן ארנון תכ׳ם מאב
בין מאב ובין אלאמוריין: על: לד׳לך יקאל פי כתאב מלאחם אללה

ועלי גמיע אלאניה̈ ועלי אלנפוס אלדי כאנו תֿם ועלי אלדאני בעט̇ם או
בצריע או במית או בקבר: והזה. וינצ̇ח אלטאהר עלי אלנגס פי
אליום אלג׳ ופי אליום אלז׳ וידכיה פי אליום אלז׳ ויגסל תֿיאבה וירחץ̇
20 באלמא ויטהר באלעשי: ואיש. ורגל אלדי ינגס ולא יתדכא פינקטע
דלך אלאנסאן מן וסט אלגוק אן מקדס אללה נגס מא אלנצ̇ח לם ירש
עליה נגס הו: והיתה. ותכון להם רסם אלדהר ונאצ̇ח מא אלנצ̇ח
יגסל תֿיאבה ואלדאני במא אלנצ̇ח ינגס אלי אלמגיב: וכל. וכל מא
ידני בה אלנגס ינגס ואלנפס אלדאניה̈ תנגס אלי אלמגיב: ויבאו.
20 פגאו בני אסרא׳ גמיע אלגמאעה̈ אלי בריה̈ צין פי אלשהר אלאול
פאקאם אלקום פי רקים פמאתת תֿם מרים ודפנת תֿם: ולא. ולם יכון
מא ללגמאעה̈ פתגוקו עלי מוסי ועלי הרון: וירב. פכ̇אצם אלקום מע
מוסי וקאלו קאילין יא ליתנא תופינא בופאה̈ אכ̇ותנא בין ידי אללה:
ולמה: ולם אדכ̇לתם גוק אללה אלי הד̇א אלבר לנהלך תֿם נחן
5 ודואבנא: ולם אצעדתמונא מן מצר וגיתם בנא אלי הד̇א אלמוצ̇ע
אלרדי לא מוצ̇ע זרע ותין וגפן ורמאן ומאא ליס לנשרב: ויבא. פדכ̇ל
מוסי והרון מן קבל אלגוק אלי באב כ̇בא אלמחצ̇ר ווקעו עלי וגוההם
פתגלי להם נור אללה: וידבר. וכלם אללה מו׳ תכ׳: קח. כ̇ד̇
אלעצא וגוק אלגמאעה̈ אנת והרון אכ̇וך וכלמו אלצ̇כ̇רה̈ בחצ̇רתהם
פיעטי מאא ותכ̇רג להם אלמא מן אלצ̇כ̇רה̈ פישרב אלקום ובהאימהם:
10 פאכ̇ד̇ מוסי אלעצא מן בין ידי אללה כמא אמר: פגוקו מוסי והרון
אלגוק בחצ̇רה̈ אלצ̇כ̇רה̈ וקאל להם אסמעו אלאן יא מכ̇אלפין אמן
אלצ̇כ̇רה̈ הד̇ה נכ̇רג לכם מאא: וירם. פרפע מוסי ידה וצ̇רב אלצ̇כ̇רה̈
בעצאתה מרתין פכ̇רג מא כתֿיר שרבת אלגמאעה̈ ודואבהם: ויאמר.
פקאל אללה למוסי ולהרון גזא לם תומנו בי ותקדסוני בחצ̇רה̈ בני
אסרא׳ לכן לא תדכ̇לו הד̇א אלגוק אלי אלבלד אלדי אעטית להם:
המה. הם מיאה אלכ̇לף אלדי כ̇אלפו בני אסרא׳ אללה ותעט̇ם פיהם:
וישלח: פבעתֿ מוסי רסל מן רקים אלי מלך אדום כדי קאל אכ̇וך
15 אסרא׳ אנת קד עלמת גמיע אלמצאיב אלתי נאלתנא: וירדו. ואנחדרו
אבאינא אלי מצר ואקמנא פי מצר איאם כתֿירה̈ ואסו אלינא אלמצריין
ואלי אבאינא: ונצעק. פצרכ̇נא אלי אללה וסמע צותנא ואבעתֿ רסול
ואכ̇רגנא מן מצר והא נחן פי רקים קריה̈ טרף תכ̇מך: נעברה. נעבר
אלאן פי בלדך לא נעבר פי צ̇יעה̈ ולא כרם ולא נשרב מא ביר טריק
אלגאדה̈ נמצ̇י לא נמיל ימין ושמאל אלי אן נעבר תכ̇מך: ויאמר. קאל
לה אדום לא תעבר פי תכ̇מי כילא באלסיף אכ̇רג תלקאך: ויאמרו.

אנתם רפיעה̈ אללה מן כל אעשארכם אלדׄי תאכׄדׄו מן בני אסראׄ
פתעטו מנה רפיעה̈ אללה להרון אלאמאם: מכל. מן גׄמיע עטאיאכם
תרפעו מן אלגׄמיע רפיעה̈ אללה מן גׄמיע שחמה וקדסה מנה: ואמרת.
ותקול להם פי רפעכם שחמה מנה פיחסב לליואניין [כגלה̈ אלבידר 30
וכגלה̈ אלתגאר]: ואכלתם. ותאכלוה פי כל מוצׄע אנתם ואלכם אן
אגרה̈ הו לכם בדל כׄדמתכם פי כׄבא אלמחצׄר: ולא. ולא תחמלו
ענה וזרא אדׄא רפעתם שחמה מנה ואקדאס בני אסראׄ לא תבדׄלו
ולא תהלכו:

פרש.

וידבר. פכלם אללה מוסי והרון וקאל: זאת. הדׄה רסם אלשריעה̈ 19
אלדׄי אמר אללה קאילא מר בני אסראׄ ויאכׄדׄו לך בקרה̈ צׄפרא צחיחה̈
אלדׄי ליס פיהא עיב אלדׄי לם יצעד עליהא ניר: ונתתם. ותעטוהא
לאלעזר אלאמאם ויכׄרגׄהא אלי כׄארגׄ אלעסכר וידׄבחהא בין ידיה:
ולקח. ויאכׄדׄ אלעזר אלאמאם מן דמהא באצבעה וינצׄח חיאל וגׄה
כׄבא אלמחצׄר מן דמהא ז׳ מראר: ושרף. ויחרק אלבקרה̈ בחצׄרתה 5
גׄלדהא ולחמהא ודמהא מע פרתׄהא יחרקה: ולקח. ויאכׄדׄ אלאמאם
עוד ארז וזעתר וחריר קרמז וירמי אלי וסט חריק אלבקרה̈: וכבס.
ויגסל תׄיאבה אלאמאם וירחץׄ בדנה באלמא ובעד דׄלך ידכׄל אלי
אלעסכר וינגׄס אלאמאם אלי אלמגיב: והשרף. ומחרקהא יגסל
תׄיאבה באלמא וירחץׄ בדנה באלמא וינגׄס אלי אלמגיב: ואסף. ויגׄמע
רגׄל טאהר רמאד אלבקרה̈ ויצׄעה מן כׄארגׄ אלעסכר פי מוצׄע טאהר
ותכון לגׄמאעה̈ בני אסראׄ לחפטׄ מא אלנצׄח דׄכוה̈ הוא: ויגסל גׄאמע 10
רמאד אלבקרה̈ תׄיאבה וינגׄס אלי אלמגיב ותכון לבני אסראׄ וללגריב
אלדׄכׄיל פימא בינהם רסם אלדהר: הנגע במת. אלדׄאני במית לכל נפס
אנסאן ינגׄס ז׳ איאם: הוא יתדׄכא בה פי אליום אלגׄ׳ ופי אליום אלזׄ׳ יטהר
ואן לם יתדׄכא פי אליום אלגׄ׳ ופי אליום אלזׄ׳ לא יטהר: כל מן דני במית
בנפס אנסאן ימות ולא יתדׄכא מסכן אללה נגׄס פינקטע דׄלך אלאנסאן
מן אל אסראׄ אן מא אלנצׄח לם ירש עליה נגׄס יכון איצׄא נגׄאסתה
פיה: הדׄה אלשריעה̈ אנסאן ימות פי כׄבא כל מן דׄכׄל אלי אלכׄבא
וכל אלדׄי פי אלכׄבא ינגׄס ז׳ איאם: וכל אנא מפתוח אלדׄי ליס [עליה 15
צמאם מקיד פהו נגׄס]: וכל. וכל אלדׄי ידני עלי וגׄה אלצחרא בצריע סיף
או במית או בעצׄם אנסאן או בקבר פינגׄס ז׳ איאם: ולקחו. ויאכׄדׄו
ללנגׄס מן תראב חריק אלבקרה̈ ויגׄעל עליה מא מן נביע פי אלאנא:
ולקח. ויאכׄדׄ זעתר ויגמס פי אלמא רגׄל טאהר וינצׄח עלי אלכׄבא

ואתה. ואנת ובניך מעך תחפטו אמאמתכם לגמיע אמור אלמדבח ודאכל אלסגף ותכדמו כדמה [הבה אגעל] אמאמתכם ואלאגנבי אלמתקדם יקתל: וידבר. כלם אללה הרון ואנא הודא קד געלת לך מחפט רפאיעי לגמיע אקדאס בני אסרא׳ לך אעטיתהא למסחה ולבניך רסם אלדהר: זה. הדא יכון לך מן כאץ אלאקדאס מן אלנאר גמיע קראבינהם וגמיע הדאיאהם וגמיע דכואתהם וגמיע אלאתאם אלדי יעידו לי כאץ אלאקדאס לך הו ולבניך: [בקדש. פי כואץ אלאקדאס תאכלה כל דכר יאכלה קדסא יכון לך]: וזה. והדא לך רפיעה עטאיאהם לגמיע מחרכאת בני אסרא׳ לך אעטיתהא ולבניך ולבנאתך מעך רסם אלדהר כל טאהר פי ביתך יאכלה: כל. כל אגוד אלדהן ואלעציר ואלבר אולהם אלדי יעטו ללה לך געלתהא: בכורי. בכור גמיע אלדי פי בלדהם אלדי יגיבו ללה לך יכון כל טאהר פי ביתך יאכלה: כל. כל צאפי פי אסרא׳ לך יכון: כל. וכל פאתח בטן לגמיע אלבשרי אלדי יקרבו ללה מן אנסאן אלי בהימה יכון לך לכן פדא תפדי בכור אלנאס ובכור אלבהאים אלנגסה תפדי: ופדויו. ופדאה מן אבן שהר תפדי בקימתה פצה ה׳ מתאקיל במתקאל אלקדס עשרין דאנק הו: אך: אמא בכר בקר או בכר גנם או בכר מאעז לא תפדה קדס הם דמהם תרש עלי אלמדבח ושחמהם תקתר קרבאנא מקבולא מרציא ללה: ובשרם. ולחמהם יכון לך כקץ אלתחריך וכסאק אלאימן לך יכון: כל. כל רפאיע אלאקדסין אלדי ירפעו בני אסרא׳ ללה אעטיתהא לך ולבניך ולבנאתך מעך רסם אלדהר: עהד מלח אלדהר הו בין ידי אללה לך יכון ולנסלך מעך: ויאמר. פקאל אללה להרון פי ארצהם לא תנחל וקסם לא יקום לך פי מא בינהם אנא קסמך ונחלתך פימא בין בני אסראיל: ולבני. ולבני לוי הודא קד אעטית כל עשר פי אסראיל לנחלה בדל כדמתהם אלדי הם כאדמין כדמה כבא אלמחצר: ולא. ולא יתקדמו איצא בני אסרא׳ אלי כבא אלמחצר ליחמלו וזרא פיהלכו: ועבד. ויכדם אללויאני הו כדמה כבא אלמחצר והם יחמלו וזרהם רסם אלדהר לאגיאלכם ופי מא בין בני אסרא׳ לא ינחלו נחלה: [כי. אן עשור בני אסר׳ אלדי ירפעוה ללה רפיעה געלת לליואניין לנחלה לדלך קלת להם פימא בין בני אסר׳ לא ינחלו נחלה:] וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: ואל. וללויאניין תכלם ותקול להם אד תאכדו מן בני אסרא׳ אלעשר אלדי אעטיתה לכם מן ענדהם בנחלתכם פארפעו מנה רפיעה אללה עשר מן כל עשר: ונחשב. ותחסב לכם רפיעתכם כאלבר מן אלבידר וכאלסלאפה מן אלתגאר: כן. כדאך תרפעו איצא

אלמגמרה ואגעל עליהא נארא מן פוק אלמדבח וציר בכורא ואמצי
סריעא אלי אלגמאעה ואסתגפר ענהם אד כרג אלסכט מן בין ידי
אללה אבתדא אלצדם: ויקח. פאכד הרון כמא אמר מוסי ואחצר אלי
וסט אלגוק ואדא אבתדא אלצדם פי אלקום פגעל אלבכור ואסתגפר
ען אלקום: ווקף בין אלמותי ובין אלאחיא ואנחבס אלצדם: ויהיו.
פכאנו אלמותי באלובא י״ד אלפא וסבע מאיה סוי אלמאיתין בסבב
קרח: וישב. פרגע הרון אלי מוסי אלי באב כבא אלמחצר ואלובא
אנחבס: וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. כלם בני אסרא׳ וכד
מנהם [עצא עצא] (סבט) לביות אבא מן גמיע שרפאיהם לביות אבאיהם
י״ב עצא סבט אסמה תכתב עלי עצאתה: ואת. ואסם הרון תכתב עלי
סבט לוי אן סבט ואחד לראס בית אבאיהם: והנחתם. ותצעהם פי כבא
אלמחצר בין ידי אלשהאדה אלדי אנאשדכם תם: והיה. ויכון אלרגל
אלדי אכתארה עצאתה [תפרע] ואזיל עני תדמר בני אסרא׳ אלדי הם
מתדמרין עליכם: וידבר. פכלם מוסי בני אסרא׳ ואעטוה כל שרפאיהם
[עצא] לשריף ואחד [עצא] לשריף ואחד לבית אבאיהם י״ב (סבט) עצא
ועצאה הרון בין עציהם: וינח. פוצע מוסי אלעצי בין ידי אללה פי כבא
אלשהאדה: ויהי. פכאן מן גד פדכל מוסי אלי כבא אלשהאדה ואדא
קד פרע עצאה הרון לבית לוי [פאכרגת פרועא פנורת נוארא ועקדת
לוזא]: ויצא. פאכרג מוסי גמיע אלעצי מן בין ידי אללה אלי גמיע בני
אסרא׳ פראוהם ואכדו כל רגל עצאתה: ויאמר. פקאל אללה למוסי רד
עצאה הרון בין ידי אלשהאדה חפט איה לבני אלכלף ותפנא
תדמראתהם עני ולא יהלכו: ויעש. פצנע מוסי כמא אמרה אללה
כדאך צנע: ויאמרו. פקאלו בני אסרא׳ למוסי קאילין הודא קד תופינא
ואנגבדנא וכלנא אנגבדנא: כל. כל אלמתקדם אלי מסכן אללה יהלך
18 [פהא נחן פאניון מתופיון]: ויאמר. פקאל אללה להרון אנת ובניך ובית
אביך מעך תחמלו וזר אלמקדס ואנת ובניך מעך תחמלו וזר אמאמתכם:
וגם. ואיצא אכותך סבט לוי סבט אביך קרבהם אליך וינצאפו מעך
ויכדמוך ואנת ובניך מעך בין ידי כבא אלשהאדה: ושמרו. ויחפטו מחפטך
ומחפט גמיע אלכבא אמא אלי אניה אלקדס ואלי אלמדבח לא יתקדמו
ולא יהלכו איצא הם איצא אנתם: ונלוו. וינצאפו מעך ויחפטו מחפט
כבא אלמחצר לגמיע כדמה אלכבא ואגנבי לא יתקדם אליכם.
5 ותחפצון מחפט אלקדס ומחפט אלמדבח ולא יכון אבדא סכט עלי בני
אסראיל: ואני. ואנא הודא קד אכדת אלליואניין אכותכם מן בין בני
אסרא׳ לכם [וגעלתהם] מוהובין ללה ליכדמו כדמה כבא אלמחצר:

ואפניהם כטרפה: ויפלו. פוקעו עלי וגוההם וקאלא [יא טאיק] יא אלאה
ארואח גמיע אלבשריון ארגל ואחד יכטי ועלי גמיע אלגמאעה יכון
סכט: וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. כלם אלגמאעה קאילו
25 ארתפעו מן חואלי מסכן קרח דתן ואבירם: ויקם. פקאם מוסי ומצי אלי
דתן ואבירם ומצו וראה שיוך אסרא׳: וידבר. פכלם אלגמאעה קאילא
מילו אלאן מן אכביה האולי אלרגאל אלטאלמין ולא תדנו בכל שי
להם כילא תנסאפו בגמיע כטאיאהם: ויעלו. פארתפעו מן עלי מסכן קרח
ודתן ואבירם מן חואליה ודתן ואבירם כרגו ואקפין באב אכביתהם
ונסאיהם ובניהם ואטפאלהם: ויאמר. פקאל מוסי בהדה תעלמון אן
אללה בעתני לאעמל גמיע הדה אלאעמאל אד ליס מן קלבי: אם. אן
כמות כל אלנאס ימותון האולי ואפתקאד גמיע אלנאס יפתקד עליהם
30 ליס אללה בעתני: ואם. ואן [כלק אללה כלקא] ופתחת אלארץ פאהא
ואבתלעתהם וכל אלדי להם ונזלו אחיא אלי אלתרי ותעלמון אן [קד
עצו] האולי אלרגאל אללה: ויהי. פכאן למא פרג ותכלם בגמיע הדא
אלכלאם פאנשקת אלארץ אלתי תחתהם: ותפתח. ופתחת אלארץ
פאהא ואבתלעתהם וביותהם וגמיע אלנאס אלדי לקרח וגמיע אלסרח:
וירדו: פנזלו הם וגמיע מאלהם אחיא אלי אלתרי וגטת עליהם אלארץ
ובאדו מן בין אלגוק: וכל. וגמיע אסרא׳ אלדי חואליהם הרבו מן צותהם
35 אד קאלו כילא תבלענא אלארץ: ואש. ונאר כרגת מן ענד אללה
17 ואחרקת אלכמסין ומאיתין אלרגל מקרבי אלבכור: וידבר. וכלם אללה
מוסי תכלימא: אמר. קול לאלעזר בן הרון אלאמאם וירפע אלמגאמר
מן בין אלמחרקין ואלנאר [ידרי הנאך] אד תקדסו: את. מגאמר
אלכטאיין האולי בנפוסהם [וצנעוהא צפאיחא רקאק גשאא] ללמדבח
אד קדמוהם בין ידי אללה ותקדסו וצארו איה לבני אסרא׳: ויקח.
פאכד אלעזר אלאמאם מגאמר אלנחאס אלדי קרבוהם אלמחרוקין
5 וארקהם צפאיח ללמדבח: זכרון. דכרא לבני אסרא׳ לכי לא יתקדם
רגל אגנבי אלדי ליס מן נסל הרון ליבכר בכורא בין ידי אללה ולא
יציר כקרח וכגמאעתה כמא קאל אללה ביד מוסי: וילונו. פתדמרו
גמיע גמאעה בני אסרא׳ מן גד עלי מוסי ועלי הרון קאילין אנתמא
קתלתמא גוק אללה: ויהי. פכאן פי תגוק אלגמאעה עלי מוסי ועלי
הרון פאלתפתו אלי כבא אלמחצר ואדא קד גטאה אלגמאם פתגלי
נור אללה: ויבא. פדכל מוסי והרון אלי בין ידי כבא אלמחצר: וידבר.
10 פכלם אללה מוסי תכלימא: הרמו. ארתפעו מן בין הדה אלגמאעה
ואפניהם כטרפה: פוקעו עלי וגוהם: ויאמר. פקאל מוסי להרון כד

פראיץ̇ אללה ותעמלו בהא ולא תט̇גו תבע קלובכם ותבע עיונכם
40 אלד̇י אנתם טאגיין וראהם: למען. לכי תד̇כרו ותצנעו ג̇מיע פראיצ̇י
ותכונו מקדסין לרבכם: אני. אנא אללה רבכם אלד̇י אכ̇רג̇תכם מן
בלד מצר לאכון לכם אלהא אנא אללה רבכם [דאים אלבקא.]
16 ויקח. [ותקדם] קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני
אליאב ואון בן פלת בני ראובן: ויקומו. פוקפו בין ידי מוסי ורג̇אל מן
בני אסראי̇ מאיתין וכ̇מסין אשראף ג̇מאעה̈ דעאה̈ מחצ̇ר ד̇וו אסמא:
ויקהלו. פתג̇וקו עלי מוסי ועלי הרון וקאלו להמא חסבכם אן ג̇מיע
אלג̇מאעה̈ כלהם מקדסין ופי מא בינהם נור אללה ומא באלכמא
5 תתשרפא עלי ג̇וק אללה: פסמע מוסי ווקע עלי וג̇הה: וידבר. וכלם
לקרח ולג̇מיע ג̇מאעתה קאילא גדא יערף אללה אלד̇י לה ואלקדוס
ויתקרב אליה ואלד̇י יכ̇תארה יקרב אליה: זאת. הד̇ה אצנעו כ̇ד̇ו לכם
מג̇אמר קרח וג̇מיע ג̇מאעתה: ותנו. ואג̇עלו פיהן נארא וציירו עליהם
בכ̇ורא בין ידי אללה גדא ויכון אלרג̇ל אלד̇י יכ̇תאר אללה הו אלקדוס
חסבכם יא בני לוי: פקאל מוסי לקרח אסמעו אלאן יא בני לוי:
המעט. הל קליל מנכם אד̇ אפרז אלאה אסראי̇ איאכם מן ג̇מאעה̈ אל
אסראי̇ ליקרבכם אליה לתכ̇דמו כ̇דמה̈ מסכן אללה ותקפו בין ידי
10 אלג̇מאעה̈ לתכ̇דמוהם: וקרבך וג̇מיע אכ̇ותך בני לוי מעך ותטלבון
איצ̇א אלאמאמה̈: לכן. לכן אנת וג̇מיע ג̇מאעתך אלמג̇תמעין עלי
אללה והרון איש הו אד̇ תתד̇מרו עליה: וישלח. ובעת̇ מוסי יסתדעי
בדתן ואבירם בני אליאב פקאלו מא נצעד: המעט. אקליל אד̇
אצעדתמונא מן ארץ̇ תפיץ̇ אללבן ואלעסל לתקתלונא פי אלבר אד̇
תתראסו עלינא איצ̇א תרוסא: אף. ואיצ̇א לא אלי בלד יפיץ̇ אללבן
ואלעסל אדכ̇לתמונא ואעטיתמונא נחלה̈ צ̇יעה̈ וכרם אעיון האולי
15 אלרג̇אל תקלעו לא נצעד: ויחר. פאשתד עלי מוסי ג̇דא וקאל בין ידי
אללה לא תלתפת אלי הדיתהם לא חמאר ואחד מנהם סכ̇רת ולא
אסית אלי ואחד מנהם: ויאמר. פקאל מוסי לקרח אנת וג̇מיע ג̇מאעתך
כונו בין ידי אללה אנת והם והרון גדא: וקחו. וכ̇ד̇ו רג̇ל מג̇מרתה
ואג̇עלו עליהא בכ̇ורא וקדמו בין ידי אללה רג̇ל מג̇מרתה מאיתין
וכ̇מסין מג̇מרה̈ ואנת והרון רג̇ל מג̇מרתה: ויקחו. פאכ̇ד̇ו כל רג̇ל
מג̇מרתה וג̇עלו עליהא נארא וציירו עליהא בכ̇ורא ווקפו באב כ̇בא
אלמחצ̇ר [ומוסי והרון: וג̇וק עלידהם קרח סאיר אלג̇מאעה̈ אלי באב
20 כ̇בא אלמחצ̇ר] ותג̇לי כרם אללה אלי ג̇מיע אלג̇מאעה̈: וידבר. וכלם
אללה מוסי והרון קאילא: הבדלו. אנפרזו מן בין אלג̇מאעה̈ הד̇ה

ללמזאג̇ נצף קסט קרבאנא מקבולא מרצ̇יא ללה: ככה. כד̇י יצנע באלת̇ור אלואחד או באלכבש אלואחד או באלשאה̈ מן אלצ̇אן או מן אלמאעז: כמספר. כאלאחצא אלד̇י תצנעו כד̇אך תצנעו לכל ואחד באחצאיהם: כל. כל אלצריח יצנע הכד̇י האולי ליקרב קרבאנא מקבולא מרצ̇יא ללה: וכי. ואד̇א סכן מעכם גריב או אלד̇י פי מא בינכם לאג̇יאלכם וצנע קרבאנא מקבולא מרצ̇יא ללה כאלד̇י תצנעו כד̇אך יצנע: הקהל. אלג̇וק רסם ואחד לכם וללגריב אלדכ̇יל רסם אלדהר לאג̇יאלכם מת̇לכם כאלגריב יכון בין ידי אללה: תורה. שריעה̈ ואחדה̈ וחכם ואחד יכון לכם ולאלגריב אלדכ̇יל מעכם: וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: מר בני אסרא׳ וקול להם פי דכ̇ולכם אלי אלארץ̇ אלד̇י אנא מדכ̇לכם אלי ת̇ם: והיה. ויכון אד̇א אכלתם מן טעאם אלבלד תרפעו רפיעה̈ ללה: ראשית. אול עג̇נאתכם כד̇אך תרפעו רפיעה̈ כרפיעה̈ אלביד̇ר כד̇אך תרפעוהא: מראשית. אול עג̇נאתכם תעטו ללה רפיעה̈ לאג̇יאלכם: וכי. ואן סהותם ולא תעמלו ג̇מיע הד̇ה אלפראיץ̇... אמר אללה. . . לאג̇יאלכם: והיה. ויכון אן מן עיון אלג̇מאעה̈ . . . פיצנעו כל אלג̇מאעה̈ רת̇א מן אלבקר ואחדא ללצעידה̈ מקבולא מרצ̇יא ללה והדיתה ומזאג̇ה כאלחכם ושעיר מן אלמעז ואחדא לאלדכ̇וה̈: וכפר. ויסתגפר אלאמאם ען ג̇מיע ג̇מאעה̈ בני אסרא׳ ויגפר להם... והם יאתו קרבאנהם קרבאנא ללה ודכ̇ותהם בין ידי אללה... ונסלח. ויגפר לג̇מיע ג̇מאעה̈ בני אסרא׳ ולאלגריב אלדכ̇יל פי מא בינהם אן לג̇מיע אלקום בסהו: ואם. ואן נפס ואחדה̈ תכ̇טי בסהו פתקרב עז אבנה̈ סנתהא ללדכ̇וה̈: וכפר. ויסתגפר אלאמאם ען אלנפס אלסאהיה̈ בכ̇טא בסהו בין ידי אללה פיגפר לה ויצפח לה: האזרח. אלצריח מן בני אסרא׳ וללגריב אלדכ̇יל פי מא בינהם שריעה̈ ואחדה̈ יכון לכם ללצאנע בסהו: והנפש. ואי נפס צנעת ביד רפיעה̈... אללה... קאד̇ף פתנקטע... אללה אזדרא... אנקטאע תנקטע ד̇לך אלנפס אנקטאעא ווזרה עליה... רג̇ל ג̇אמע חטב פי יום אלסבת: ויקריבו: פקדמוה... לה ג̇אמע... ואלי הרון ואלי ג̇מיע אלג̇מאעה̈: ויניחו. פוצ̇עוה... לם יבין להם מא יצנע בה: ויאמר. פקאל אללה למוסי קתל יקתל אלרג̇ל ירג̇ם באלחג̇ארה̈ ג̇מיע אלג̇מאעה̈ מן כ̇ארג̇ אלעסכר: ויציאו. ואכ̇רג̇וה אלג̇מאעה̈ אלי כ̇ארג̇ אלעסכר ורג̇מוה באלחג̇ארה̈ ומאת כמא אמר אללה מוסי: ויאמר. פקאל אללה למוסי קאילא: מר בני אסרא׳ וקול להם ויצנעו להם [ד̇ואבה̈] עלי אטראף ת̇יאבהם לאג̇יאלהם ויג̇עלו עלי [ד̇ואבה̈ אלכנף] סלך מן אסמאנג̇ון: והיה. ויכון לכם [ד̇ואבה̈] ותנט̇רוה ותד̇כרו ג̇מיע

אלבר תקע אגסאדכם וגמיע עדדכם לגמיע אחצאיכם מן אבן כ׳ סנה
וצאעדא אלדי תדמרתם עליי: אם. אן אנתם תדכלו אלי אלארץ אלדי 30
קסמת באמרי אן אסכנכם בהא אלא כלב בן יפנה ויהושע בן נון:
וטפכם. ואטפאלכם אלדי קלתם ללנהב יכונו אדכלהם ויערפו אלארץ
אלדי זהדתם פיהא: ופגריכם. ואגסאדכם אנתם תקע פי הדא אלבר:
ובניכם. ובניכם יכונו רעאה פי אלבריה מ׳ סנה ויחמלו טואגיכם אלי
פנא אגסאדכם פי אלבר: במספר. באחצא אלאיאם אלדי גסיתם אלבלד
מ׳ יום יום פי אלסנה יום פי אלסנה תחמלו דנובכם ארבעין סנה
ותערפון [אענאתי]: אני. אנא אללה קלת דלך אן לם הדא אצנע לגמיע 35
אלגמאעה אלרדיה הדה אלמתגמעה עליי פי אלבר הדא יפנו ותם ימותו:
ואלרגאל אלדי בעת מוסי ליגסו אלבלד ורגעו ותדמרו עליה גמיע
אלגמאעה ואכרגו שנאעה עלי אלבלד: וימתו. ומאתו אלרגאל
אלמכרגי שנאעה עלי אלבלד באלצדם בין ידי אללה: ויהושע בן נון
וכלב בן יפנה עאשו מן אלרגאל אולאיך אלמאציין לגס אלבלד:
וידבר. פתכלם מוסי בהדא אלכלאם לגמיע בני אסרא׳ וחזנו אלקום
גדא: ואדלגו באלגדאה וצעדו אלי ראס אלגבל קאילין הא נחן צעדנא 40
אלי אלמוצע אלדי קאל אללה אד אכטינא: ויאמר. פקאל מוסי למא
דא אנתם מתגאוזין אמר אללה והי לא תנגח: אל. לא תצעדו אן ליס
נור אללה פי מא בינכם ולא תנצדמו בין ידי אעדאיכם: כי. אן
אלעמאלקיין ואלכנאעיין תם בין ידיכם ותקעון באלסיף אן לאגל דלך
רגעתם מן טאעה אללה ולא יכון אללה מעכם: ויעפלו. [ואעתדו]
ללצעוד אלי ראס אלגבל וצנדוק עהד אללה ומוסי לם יזאלו מן
אלעסכר: וירד. ונזל אלעמאלקיין ואלכנאעין אלמקימין פי דלך 45
אלגבל פצרבוהם וחטמוהם אלי חרמה: וידבר. וכלם אללה מוסי 15
תכלימא: מר בני אסרא׳ וקול להם אדא דכלתם אלי בלד סכנאכם
אלדי אנא מעטיה לכם: ועשיתם. פקרבו קרבאנא ללה צעידה או
דבח לתביין נדר או תברעא או פי אעיאדכם לתצנעו מקבולא מרציא
ללה מן אלבקר או מן אלגנם: והקריב: פיקרב אלמקרב קרבאנה
ללה הדיה סמד עשר מלתות ברבע קסט דהן: ויין. וכמר ללמזאג רבע 5
קסט תצנע מע אלצעידה או לזבח ללכבש אלואחד: או. או ללכבש
תצנע הדייה סמד עשרין מלתותה בדהן תלת קסט: ויין. וכמר תלת
קסט תקרב מקבולא מרציא ללה: וכי. ואדא צנעת מן אלבקר צעידה
או דבחא לתביין נדר או סלאמה ללה: והקריב. פיקרב מע עגל אלבקר
הדיה סמד תלת עשור מלתות בדהן נצף קסט: ויין. וכמר תקרב 10

5 מצר: ויפל. פוקע מוסי והרון בחצׄרתהם בין ידי גׄוק גׄמאעהׄ בני
אסראיל: ויהושע. ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן גׄאסין אלבלד כׄרקו
תׄיאבהם: ויאמרו. וקאלו לגׄמיע גׄמאעהׄ בני אסראיל קאילין אלארץׄ
אלדׄי עברנא פיהא לנגׄסהא גׄידהׄ אלארץׄ גׄדא גׄדא: אם. אן אראד
בנא אללה כׄירא ידכׄלנא אלי הדׄא אלבלד ויעטיה לנא בלד אלדׄי הו
יפיץׄ אללבן ואלעסל: אך. אמא באללה לא תתדמרו ואנתם לא תכׄאפו
אהל אלארץׄ אדׄ טעאמנא הם זאל טׄלהם ענהם ואללה מענא לא
10 תכׄאפוהם: ויאמרו. והמו גׄמיע אלגׄמאעהׄ אן ירגׄמוהמא באלחגׄארהׄ
וכרם אללה טׄהר פי כׄבא אלמחצׄר אלי גׄמיע בני אסרא׳: ויאמר. פקאל
אללה למוסי אלי כם [יעצוני] הדׄא אלשעב ואלי מתי לא יומנון בי בגׄמיע
אלאיאת אלתי צנעת פי מא בינהם: אכנו. אצׄרבה באלובא ואקרצׄה
ואצנע מנך אמהׄ אכתׄר ואעטׄם מנה: ויאמר. פקאל מוסי ללה ויסמעו
אלמצריין אן קד עצעדת בקותך הדׄא אלשעב מן בינהם: ואמרו. ויקולו
לסכאן הדׄא אלבלד סמעו אן אנת אללה נורך פי מא הדׄא אלשעב
אלדׄי עין בעין אנת אללה וגׄמאמך ואקף עליהם ובעמוד גׄמאם אנת
15 סאיר בין ידיהם נהארא ובעמוד נאר לילא: והמתה. פאן קתלת הדׄא
אלשעב כרגׄל ואחד יקולו אלאמם אלדׄי סמעו כׄברך קאילא: מבלתי.
מן עדם טאקהׄ אללה אן ידכׄל הדׄא אלשעב אלי אלבלד אלדׄי קסם
להם ודׄבחהם פי אלבר: ועתה. ואלאן יעטׄם אלאן קותך יא רב כאלדׄי
אועדת קאילא: ייי. אללה טויל אלמהל וכתׄיר אלפצׄל גׄאפר אלדׄנב
ואלגׄרם ואברא לא יברי מפתקד דׄנוב אלאבא מע אלבנין ואלתׄואלתׄ
ואלרואבע: סלח נא. אצפח אלאן לדׄנב הדׄא אלשעב ככתׄרהׄ פצׄלך
20 וכמא צפחת להדׄא אלשעב מן מצר ואלי אלאן: ויאמר. פקאל אללה
צפחת כמא קלת: ואולם. ולכן ובקאיי אלדאים ואמתלא נור אללה
גׄמיע אלארץׄ: כי. אן גׄמיע אלרגׄאל אלנאצׄרין וקארי ואיאתי אלתי
צנעת פי מצר ופי אלבריהׄ ואמתחנוני הדׄה עשר מראר ולם יקבלו
אמרי: אם. אן ראו אלארץׄ אלדׄי אקסמת לאבאיהם וגׄמיע [מן עצאני]
לא ינטׄרהא: ועבדי. ועבדי כלב גׄזא [מא כאן לה ראי אכׄר] וכמל טאעתי
25 לאדכׄלנה אלי אלארץׄ אלדׄי צאר אלי תׄם ונסלה ירתׄהא: ואלעמאלקיין
ואלכנאעיין אלמקימין פי אלמרגׄ גׄדא ולו וארחלו לכם אלי אלבר טריק
בחר אלקלזם: וידבר. וכלם אללה מוסי והרון קאילא: עד. אלי מתי
ללגׄמאעהׄ אלרדייהׄ הדׄא אלדׄי הם מתדמרין עליי מע תדמר בני אסרא׳
אלדׄי הם מתדמרין עליי סמעת: אמר. קול להם ובקאיי אלדאים קאל
אללה אן לים כמא קלתם בין ידיי כדׄאך אצנע בכם: במדבר. פי הדׄא

אלרגאל אלדי בעת מוסי ליגסו אלבלד וסמי מוסי להושע בן נון יהושע:
וישלח. ובעת בהם מוסי ליגסו בלד כנעאן וקאל להם אצעדו [אולא
אלדארום] ותצעדון אלגבל: וראיתם. ותנטרו אלארץ מא הי ואלקום
אלמקימין פיהא אשדיד הו אם מסתרכי אקליל הו אם כתיר: ומה.
ומא אלארץ אלדי הו סאכן פיהא אגיידה הי אם רדייה ומא אלקרי
20 אלתי הו סאכן פיהא אפי חצון אם פי ארבאץ: ומה. ומא אלארץ
אסמינה הי אם הזילה הל מוגוד פיהא שגר אם ליס ותשדדו וכדו מן
תמר אלארץ ואלאיאם איאם בכור אלענב: ויעלו. פצעדו וגסו אלבלד
מן בריה צין אלי רחוב אלי אלמגי אלי חמת: ויעלו. וצעדו מן אלגנוב
וגאו אלי חברון ותם אחימן ששי ותלמי אולאד אלגבאברה וחברון ז׳
סנין בנית קבל פסטאט מצר: ויבאו. וגאו אלי ואדי אלענקוד וקטעו מן
תם זרגונה וענקוד ענב ואחד וחמלוה באלדהק בין אתנין ומן אלרמאן
ומן אלתין: למקום. לדלך אלמוצע סמי ואדי אלענקוד בסבב אלענקוד
25 אלדי קטעו מן תם בני אסרא׳: וישבו. ורגעו מן גסאסה אלבלד מן
אנקצי ארבעין יום: וילכו. ומצו וגאו אלי מוסי ואלי הרון ואלי גמיע
גמאעה בני אסרא׳ אלי בריה אלחגאז רקים ורדו עליהם אלגואב וגמיע
אלגמאעה ואורוהם תמר אלארץ: ויספרו. וקצו לה וקאלו צרנא אלי
אלארץ אלדי אבעתתנא ואיצא יפיץ אללבן ואלעסל הי והדא
תמרהא: אפס. לכן אן שדיד אלקום אלמקים פי אלארץ ואלקרי חצינה
עטימה גדא ואיצא אולאד אלגבאברה ראינא תם: עמלק סאכן פי בלד
אלגנוב ואלחתיין ואליבוסיין ואלאמוריין סכאן פי אלגבל ואלכנאעניין
30 מקימין עלי אלבחר ועלי גאנב אלארדן: ויהס. פסכת כלב אלקום אלי
מוסי וקאל צעוד נצעד ונחוזהא אד טאקה נטיק להא: והאנשים.
ואלרגאל אלדי צעדו מעה קאלו לא נטיק אן נצעד אלי אלקום אד
שדיד הו מנא: ויציאו. ואכרגו שנאעה עלי אלבלד אלדי גסוה לבני
אסראיל קאילין אלארץ אלדי עברנא פיהא לנגסהא ארץ תפני סכאנהא
וגמיע אלקום אלדי ראינא פיהא דוו מסאחה: ושם. ותם ראינא
אלגבאברה בני ענק מן אלגבאברה וכנא פי אעיננא כאלגראד וכדאך
14 כנא פי עיונהם: ותשא. פרפעת גמיע אלגמאעה ואעלנו צותהם ובכו
אלקום פי תלך אללילה: וילנו. ותדמרו עלי מוסי ועלי הרון גמיע בני
אסרא׳ וקאלו להם גמיע אלגמאעה יא ליתנא מתנא פי בלד מצר או
פי אלבר הדא יא ליתנא מתנא: ולמה. ולמא אללה מדכלנא אלי הדא
אלבלד לנקע באלסיף נסאנא ואטפאלנא יצירו ללנהב אלים אכיר לנא
אן נרגע אלי מצר: ויאמרו. וקאלו רגל לאכיה נולי רווסנא ונרגע אלי

צ̇רבה̈ עט̇ימה̈ ג̇דא: ויקרא. פסמי אסם ד̇לך אלמוצ̇ע קבור אלשהוה̈
35 אן ת̇ם דפנו אלקום אלמתשהיין: מן קבור אלשהוה̈ רחלו אלקום אלי
12 חצרות ואקאמו פי חצרות: ותדבר. פתכלמת מרים והרון פי מוסי
בסבב אלאמראה̈ [אלחסנה̈] אלתי אתכ̇ד̇הא [לאנה כאן קד אעתזלהא]:
ויאמרו. וקאלו [כ̇אן אתרי] למוסי כלם אלים איצ̇א לנא כ̇אטב
פסמע אללה: והאיש. ואלרג̇ל מוסי [כ̇אשעא ג̇דא] מן ג̇מיע אלנאס
אלד̇י עלי וג̇ה אלארץ̇: ויאמר. פקאל אללה בג̇תה̈ למוסי ולהרון
ולמרים. אכ̇רג̇ו ת̇לת̇תכם אלי כ̇בא אלמחצ̇ר פכ̇רג̇ו ת̇לאת̇תהם: וירד.
5 ותג̇לי אללה בעמוד ג̇מאם ווקף באב אלכ̇בא ונאדא בהרון ומרים
פכ̇רג̇א כלאהמא: ויאמר. פקאל אסמעא אלאן כלאמי [אן יכון נביא
אנא אללה תערפת בה באלרויא או פי חלם כ̇אטבתה]: לא. ליס
כ̇ד̇אך עבדי מוסי פי ג̇מיע [אמתי מחקק הו]: פה. שפאהא אכלמה
במנט̇ר ולא [באחאדית̇ וצור אללה יראהא] ומא באלכם לם תכ̇אפא
אן תתכלמא פי עבדי פי מוסי: ויחר. ואשתד ג̇צ̇ב אללה בהם וסאר:
10 והענן. ואלג̇מאם זאל מן פוק אלכ̇בי ואד̇א במרים ביצ̇א כאלת̇לג̇
פאלתפת הרון אלי מרים ואד̇אהא ברצא: ויאמר. פקאל הרון למוסי יא
סיידי לא אלאן תג̇על עלינא כ̇טא אלד̇י ג̇הלנא ואלד̇י אכ̇טאנא: אל.
לא אלאן תכון כאלמית אלד̇י פי כ̇רוג̇ה מן בטן אמה פיוכל נצף
ג̇סמה: ויצעק. וצרך̇ מוסי אלי אללה קאילא אללהם אשפ̇הא: ויאמר.
פקאל אללה למוסי ולו אביהא בצק בצאק פי וג̇ההא אלם תכ̇ג̇ל ז׳
איאם תנחג̇ב ז׳ איאם מן כ̇ארג̇ אלעסכר ובעד ד̇לך תנט̇ם: ותסגר.
15 פוקפת מרים מן כ̇ארג̇ אלעסכר ז׳ איאם ואלקום לם ירחלו אלי
אנט̇מאם מרים: ואחר. ובעד ד̇לך רחלו אלקום מן חצרות ונזלו פי
בריה̈ אלחג̇אז.

פרש.

13 וידבר. פכלם אללה מוסי תכלימא: שלח. אבעת̇ לך ברג̇אל ויג̇סו
בלד כנעאן אלד̇י אנא מעטי לבני אסרא׳ רג̇לא ואחדא מן סבט אבאיה
תבעת̇ו כל שריף פיהם: וישלח. ובעת̇ בהם מוסי מן בריה̈ אלחג̇אז ען
אמר אללה כלהם רג̇אל רוום בני אסרא׳ הם: ואלה: והד̇ה אסמאיהם
5 מן סבט ראובן שמוע בן זכור: ומן סבט שמעון שפט בן חורי: ומן
סבט יהודה כלב בן יפנה: ומן סבט יששכר יג̇אל בן יוסף: ומן סבט
10 זבולון גדיאל בן סודי: ומן סבט יוסף מן סבט מנשה גדי בן סוסי: ומן
סבט דן עמיאל בן גמלי: ומן סבט אשר סתור בן מיכאל: ומן סבט
15 נפתלי נחבי בן ופסי: ומן סבט גד גאואל בן מכי: אלה. הד̇ה אסמא

לי לחם אן אעטי לג̇מיע הד̇א אלשעב אד̇ יבכון עליי קאילון אעטינא
לחמא ונאכלה: לא. ליס אטיק אנא וחדי אן אחמל ג̇מיע הד̇א אלשעב
15 אנה ת̇קיל עליי: ואם. ואן כד̇י אנת צאנע לי אקתלני אלאן קתלא אן
וג̇דת חט̇אא ענדך ולא ארי בליתי: ויאמר. פקאל אללה למוסי אג̇מע
לי ע׳ שיך̇ מן שיוך̇ אסרא׳ אלד̇י תעלם אנהם שיוך̇ אלקום וערפאהם
וכ̇ד̇הם אלי כ̇בא אלמחצ̇ר ויקפו ת̇ם מעך: וירדתי. ואתג̇לי ואכ̇אטב
מעך ואפיד מן אלרוח אלד̇י עליך ואציר עליהם ויחמלון מעך פי חמל
האולי אלקום ולא תחמל אנת וחדך: ואל. וללקום תקול תקדסו אלי
גד ותאכלון לחמא אד̇ בכיתם בחצ̇רה̈ אללה קאילון מן יטעמנא לחמא
אן אכ̇יר לנא פי מצר פיעטי אללה לכם לחמא תאכלון: לא. לא יום
20 ואחד תאכלון ולא יומין ולא ה׳ איאם ולא י׳ איאם: עד. אלי שהר מן
אלזמאן אלי אן יכ̇רג̇ מן אנאפכם ויכון לכם הזלא ג̇זא אלד̇י זהדתם
פי נור אללה אלד̇י פי מא בינכם ובכיתם בין ידיה קאילין למא ד̇א
אכ̇רג̇נא מן מצר: ויאמר. פקאל מוסי סת מאיה̈ אלף רג̇אל אלקום אלד̇י
אנא פי מא בינהם ואנת קלת לחם אעטיכם ויאכלו שהרא מן אלזמאן:
הצאן. הל גנם ובקר ינד̇בח להם ויכפיהם או ג̇מיע אסמאך אלבחר
יג̇מע להם ויכפיהם: ויאמר. פקאל אללה למוסי הל קדרה̈ אללה תקצר
אלאן תנט̇ר הל יואפיך אמרי אם לא: ויצא. פכ̇רג̇ מוסי וכלם אלקום
בכלאם אללה וג̇מע סבעין שיך̇ מן שיוך̇ אלקום ואוקפהם חואלי
25 אלכ̇בא: וירד. פתג̇לי אללה פי אלג̇מאם וכ̇אטבה ואפאד מן אלרוח
אלד̇י עליה וג̇על עלי אלסבעין אלשיך̇ פכאן [אד̇ אסתקר עליהם
אלנור] פתנבו ולם ינקטעו: וישארו. פתבקו רג̇לאן פי אלעסכר אסם
אלואחד אלדד ואסם אלב׳ מידד [ואסתקרת עליהם אלנבוה] והם
מכתובין ולם יכ̇רג̇ו אלי אלכ̇בא פתנבו פי אלעסכר: וירץ. פחאצ̇ר
אלגלאם ואכ̇בר למוסי וקאל אלדד ומידד מתנביין פי אלעסכר: ויען.
פאג̇אב יהושע בן נון כ̇אדם מוסי [מן תלאמידה] וקאל יא סיידי מוסי
אחבסהם: ויאמר. פקאל לה מוסי [הל תגאר] אנת לי ויא לית ג̇מיע
30 שעב אללה אנביא אד̇ יג̇על אללה רוחה עליהם: ויאסף. פאנצ̇ם מוסי
אלי אלעסכר הו ושיוך̇ בני אסרא׳: ורוח. וריח הבת מן ענד אללה
וקטעת סלוי מן אלבחר ואלקתה עלי אלעסכר [שביה במסיר יום ימנה̈
ומסיר יום יסרה̈] חואלי אלעסכר וכד̇ראעין עלי וג̇ה אלארץ̇: ויקם.
פקאם אלקום ג̇מיע ד̇לך אלנהאר וג̇מיע אלליל וג̇מעו אלסלוי אלמקלל
ג̇מע עשרה̈ אנאביר וסטחוהם מסאטיח חואלי אלעסכר: הבשר. אללחם
עאדה̈ בין אסנאנהם וגצ̇ב אללה אשתד באלקום וצ̇רב אללה פי אלקום

ורחלו אלקהתיין חאמלי אלמקדס ואקאמו אלמסכן אלי מג̇יהם: ונסע.
ורחל מרכז עסכר בני אפרים לג̇יושהם ועלי ג̇ישה אלישמע בן עמיהוד:
ועלי ג̇יש סבט בני מנשה גמלי׳ בן פדהצור: ועלי ג̇יש סבט בני בנימן
25 אבידן בן גדעני: ונסע. ורחל מרכז עסכר בני דן ג̇אמע לג̇מיע אלעסאכר
לג̇יושהם ועלי ג̇ישה אחיעזר בן עמישדי: ועלי ג̇יש סבט בני אשר
פגעיאל בן עכרן: ועלי סבט בני נפתלי אחירע בן עינן: אלה. הד̇ה
מראחל בני אסרא׳ לג̇יושהם ורחלו: ויאמר. פקאל מוסי לחובב בן
רעואל אלמדיני חמו מוסי ראחלין נחן אלי אלמוצ̇ע אלד̇י קאל אללה
איאה אעטיכם תעאל מענא נחסן אליך אן אללה תכלם בכ̇יר עלי
30 אסרא׳: ויאמר. פקאל לה לא אמצ̇י אלא אלי בלדי ומולדי אמצ̇י:
פקאל לא אלאן תתרכנא אן לאג̇ל עלמת נזולנא פי אלבר וכנת לנא
[כאבצארנא]: והיה. ויכון אד̇א מצ̇ית מענא ויכון ד̇לך אלכ̇יר אלד̇י
יחסן אללה מענא ונחסן אליך: ויסעו. ורחלו מן ג̇בל אללה טריק ג׳
איאם וצנדוק עהד אללה ראחל קדאמהם טריק ג׳ איאם ליכ̇תאר להם
מסתקרא: וג̇מאם אללה עליהם נהארא פי רחילהם מן אלעסכר: ויהי.
35 וכאן פי רחיל אלצנדוק פקאל מוסי קום יא רב יתבדד אעדאך ויהרבו
שאניך מן בין ידיך: ופי נזולה יקול [יא רב רד נורך אלי] רבואת אלוף
11 אסרא׳: ויהי. וכאן אלקום כמענתי אלשר בין ידי אללה פסמע אללה
ואשתד ג̇צ̇בה ואשתעלת בהם נאר אללה ואחרקת פי טרף אלעסכר:
ויצעק. פצרך̇ אלקום אלי מוסי פצלי מוסי אלי אללה פג̇ארת אלנאר:
ויקרא. וסמי אסם אלמוצ̇ע ד̇לך שעלה̈ אד̇ אשתעלת פיהם נאר אללה:
והאספסף. ואללפיף אלד̇י פי מא בינהם תשהו שהוה̈ פרג̇עו ובכו בני
5 אסרא׳ איצ̇א וקאלו מן יטעמנא לחמא: זכרנו. ד̇כרנא אלסמך אלד̇י
כנא נאכלה פי מצר מג̇אנא אלקת̇א ואלבטיך̇ ואלכראת̇ ואלבצל
ואלת̇ום: ועתה. ואלאן נפוסנא יאבסה̈ ליס שי אלא אלי אלמן עיוננא:
והמן. ואלמן כחב אלג̇זברה̈ הו ולונה כלון אללולו: שטו. יטוף אלקום
ולקטו וטחנו פי אלרחא או דקו באלמדאק וטבכ̇ו פי אלקדור וצנעוה
מלילא וכאן טעמה כטעם אלדסם באלדהן: וברדת. וענד נזול אלטל
10 עלי אלעסכר לילא ינזל אלמן עליה: וישמע. פסמע מוסי אלקום יבכון
לעשאירהם רג̇ל פי באב כ̇באה פאשתד ג̇צ̇ב אללה ג̇דא וענד מוסי סא
ד̇לך: ויאמר. פקאל מוסי ללה לם אבלית לעבדך ולם לא וג̇דת חט̇אא
ענדך לאחמל חמל ג̇מיע אלקום הד̇א: האנכי. הל אנא חמלת ג̇מיע הד̇א
אלקום אם אנא ולדתהם אד̇ תקול לי אחמלה פי חצ̇נך כמא יחמל
אלחאצ̇ן אלרצ̇יע עלי אלארץ̇ אלד̇י אקסמת לאבאיה: מאין. מן אין

אלגדאה̈: כן. כד̇אך יכון דאימא אלגמאם יגט̇יה ומנט̇ר נאר לילא: ולפי. ועלי קדר ארתפאע אלגמאם מן עלי אלכ̇בא ובעד ד̇לך ירחלו בני אסרא׳ ופי מוצ̇ע יסכן ת̇ם אלגמאם ת̇ם ינזלו בני אסרא׳: על. עלי אמר אללה ירחלו בני אסרא׳ ועלי אמר אללה ינזלו טול איאם אלד̇י יסכן אלגמאם עלי אלמסכן ינזלו: ובהאריך. ואד̇א אטאל אלגמאם עלי אלמסכן איאם כת̇ירה̈ ויחפט̇ו בני אסרא׳ מחפט̇ אללה ולא ירחלו: ויש. [ורבמא] אן יכון אלגמאם עלי אלמסכן איאם מחצאה̈ עלי אמר אללה ינזלו ועלי אמר אללה ירחלו: ויש.... אלד̇י יכון אלגמאם מן אלעשי אלי אלצבאח וירתפע אלגמאם באלגדאה̈ וירחלו או נאהרא ולילא וירתפע אלגמאם וירחלו: או. או יומין או שהרא או איאם פי טול אלגמאם עלי אלמסכן ליסכן עליה ינזלו בני אסר׳ ולא ירחלו ופי ארתפאעה ירחלו: על. עלי אמר אללה ינזלו ועלי אמר אללה ירחלו מחפט̇ אללה חפט̇ו עלי אמר אללה ביד מוסי: וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: עשה. אצנע לך בוקין מן פצ̇ה̈ מצמתה̈ תצנעהא ויכונו לך לדעא אלגמאעה̈ ולרחיל אלעסאכר: ותקעו. פיצ̇רבו בהא ויג̇תמעו אליך ג̇מיע אלג̇מאעה̈ אלי באב כ̇בא אלמחצ̇ר: ואם. ואן בואחדה̈ יצ̇רבו פיג̇תמעו אליך אלאשראף רווס אלוף אסר׳: ותקעתם. ותצ̇רבון תג̇ליבא פירחלו אלעסאכר אלנאזלין שרקא: ותצ̇רבון תג̇ליבא ת̇אניא וירחלו אלעסאכר אלנאזלין קבלה̈ תג̇ליבא יצ̇רבו לרחילהם: ופי תג̇ויק אלג̇וק תצ̇רבו ולא תג̇לבו: ובני. ובני הרון אלאימה̈ יצ̇רבו באלאבואק ויכון לכם רסם אלדהר לאג̇יאלכם: וכי. ואד̇א צרתם אלי אלחרב פי בלדכם מע אלעדו אלמעאדיכם פג̇לבו באלאבואק ותד̇כרו בין ידי אללה רבכם ותגאת̇ון מן אעדאיכם: וביום. ופי יום פרחכם ואעיאדכם ורווס שהורכם פאצ̇רבו באלאבואק עלי צואעדכם ועלי ד̇באיח סלאימכם ויכון לכם ד̇כרא בין ידי רבכם אנא אללה רבכם: ויהי. וכאן פי אלסנה̈ אלת̇אניה̈ פי אלשהר אלב׳ פי עשרין מן אלשהר ארתפע אלגמאם מן עלי מסכן אלשהאדה̈: ורחלו בני אסרא׳ לרחילהם מן בריה̈ סיני וסכן אלגמאם פי בריה̈ אלחג̇אז: ויסעו. ורחלו אולא עלי אמר אללה ביד מוסי: ויסע. ורחל מרכז עסכר בני יהודה אולא לג̇יושהם ועלי ג̇ישה נחשון בן עמינדב: ועל. ועלי ג̇יש סבט בני יששכר נתנאל בן צוער: ועלי ג̇יש סבט בני זבולון אליאב בן חלון: והורד. ואנזל אלמסכן ורחלו בני גרשון ובני מררי חאמלי אלמסכן: ונסע. ורחל מרכז עסכר בני ראובן לג̇יושהם ועלי ג̇ישה אליצור בן שדיאור: ועלי ג̇יש סבט בני שמעון שלמיאל בן צורישדי: ועלי ג̇יש סבט בני גד אליסף בן דעואל: ונסעו.

ליכ̇דמו כ̇דמה̈ בני אסרא׳ פי כ̇בא אלמחצ̇ר ויסתגפרו ען בני אסרא׳
ולא יכון פי בני אסרא׳ צדם פי תקדם בני אסרא׳ אלי אלקדס: ויעש.
20 פצנע מוסי והרון וג̇מיע ג̇מאעה̈ בני אסרא׳ לליואניין כג̇מיע מא אמר
אללה מוסי לליואניין כד̇אך צנעו בהם בני אסר׳: ויתחטאו. פתד̇כו
אלליואניין וגסלו ת̇יאבהם וחרכהם הרון תחריכא בין ידי אללה ואסתגפר
ענהם הרון לתטהירהם: ואחרי. ובעד ד̇לך דכ̇לו אלליואניין ליכ̇דמו
כ̇דמתהם פי כ̇בא אלמחצ̇ר בין ידי הרון ובין ידי בניה כמא אמר אללה
מוסי עלי אלליואניין כד̇אך צנעו להם: וכלם אללה מוסי תכלימא:
זאת. הד̇א אלד̇י לליואניין מן אבן כ̇מסה̈ ועשרין סנה̈ וצאעדא ידכ̇ל
25 לתג̇ייש אלג̇יש פי כ̇דמה̈ כ̇בא אלמחצ̇ר: ומבן. ומן אבן נ׳ סנה̈ ירג̇ע
מן ג̇יש אלכ̇דמה̈ ולא יכ̇דם אבדא: ושרת. ויכ̇דם אכ̇ותה פי כ̇בא
אלמחצ̇ר ליחפט̇ מחפט̇ וכ̇דמה̈ לא יכ̇דם כד̇אך תצנע באלליואניין פי
9 מחאפט̇הם: וידבר. וכלם אללה מוסי פי בריה̈ סיני פי אלסנה̈ אלת̇אניה̈
לכ̇רוג̇הם מן בלד מצר פי אלשהר אלאול קאילא: ויעשו. ויצנעו בני
אסרא׳ אלפסח פי וקתה: בארבעה. פי י״ד יום מן אלשהר הד̇א בין
אלגרובין תצנעוה פי וקתה כג̇מיע רסומה וג̇מיע אחכאמה תצנעוה:
5 וכלם מוסי בני אסרא׳ לצנאעה̈ אלפסח: ויעשו. וצנעו אלפסח פי אלאול
פי ראבע עשר יום מן אלשהר בין אלגרובין פי בריה̈ סיני כג̇מיע מא
אמר אללה מוסי כד̇אך צנעו בני אסרא׳: ויהי. פכאן רג̇אל אלד̇י כאנו
אנג̇אס מן נפס אנסאן ולם יטקו אן יצנעו אלפסח פי ד̇לך אליום
פתקדמו בין ידי מוסי ובין ידי הרון פי ד̇לך אליום: ויאמרו. פקאלו
אלרג̇אל אליך לה נחן אנג̇אס מן נפס אנסאן לם נמתנע אן לא נקרב
קרבאן אללה פי וקתה פימא בין בני אסרא׳: ויאמר. פקאל להם מוסי
קפו ואסמע מא יאמר אללה לכם: וידבר. פכלם אללה מוסי תכלימא:
10 מר בני אסרא׳ קאילא אי אנסאן כאן נג̇ס מן נפס או פי טריק בעידה̈
לכם או לאג̇יאלכם וצנע פסחא ללה: בחדש. פי אלשהר אלב׳ פי יד׳
יום בין אלגרובין יצנעוה עלי פטיר ומריר יאכלוה: לא. לא יבקו מנה
אלי אלגדאה̈ ועט̇ם לא יכסרו מנה כג̇מיע רסם אלפסח יצנעוה: והאיש.
ואלרג̇ל אלד̇י הו טאהר ופי טריק לם יכן וימתנע מן עמל אלפסח
פינקטע ד̇לך אלאנסאן מן קומה אן קרבאן אללה לם יקרבה פי וקתה
וזרה יחמל ד̇לך אלרג̇ל: וכי. ואד̇א סכן מעכם גריב וצנע פסחא ללה
כרסום אלפסח וכהיאתה כד̇אך יצנע רסם ואחד יכון לכם וללגריב
15 וללצריח פי אלבלד: וביום. ופי יום אקים אלמסכן גטא אלג̇מאם
אלמסכן לכ̇בא אלשהאדה̈ ובאלעשי יכון עלי אלמסכן כמנט̇ר נאר אלי

אלואחדה̇ וסבעין אלכרניב אלואחד ג̇מיע פצ̇ה̇ אלאניה̇ אלפין וארבע
מאיה̇ במת̇קאל אלקדס: כפות. דרוג̇ אלד̇הב י״ב ממלוה̇ בכ̇ור עשרה̇
עשרה̇ אלדרג̇ במת̇קאל אלקדס כל ד̇הב אלדרוג̇ מאיה̇ ועשרין: כל.
ג̇מיע אלבקר ללצעידה̇ את̇ני עשר רת̇א כבאש י״ב כ̇ראף̇ בני סנה̇ י״ב
והדיתהם ועתדאן אלמעז י״ב ללד̇כוה̇: וכל. וג̇מיע בקר ד̇בח אלסלאמה̇
כ״ד ת̇ור וס׳ כבש וס׳ עתוד וס׳ כ̇רוף̇ הד̇א דשן אלמד̇בח בעד מסחה:
ובבא. וענד ד̇כ̇ול מוסי אלי כ̇בא אלמחצ̇ר ליכ̇אטב מעה פיסמע אלצות
מכ̇אטבה מן פוק אלגשא אלד̇י עלי צנדוק אלשהעדה̇ מן בין אלכרובין
פיכ̇אטבה:

פרש.

8 וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. מר הרון וקול לה אד̇א
אשעלת אלסרג̇ אלי מא ילי וג̇ה אלמנארה̇ יצ̇ו אלז׳ סרג̇: ויעש. פצנע
כד̇אך הרון אלי מא ילי וג̇ה אלמנארה̇ אסרג̇ סרג̇הא כמא אמר אללה
מוסי: וזה. והד̇א צנעה̇ אלמנארה̇ מצמתה̇ ד̇הב ארג̇להא ורחראחהא
מצמתה̇ הי כאלמנט̇ר אלד̇י אורא אללה מוסי כד̇אך צנע אלמנארה̇:
5 וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: קח. כ̇ד̇ אללויאניין מן בין בני
אסראיל וטהרהם: וכה. וכד̇י פאצנע בהם פי תטהירהם אנצ̇ח עליהם
מא אלד̇כוה̇ וימרו מוס עלי ג̇מיע אבדאנהם ויגסלו ת̇יאבהם ויטהרו:
ולקחו. ויאכ̇ד̇ו רת̇א מן אלבקר והדיתה סמד מלת̇ות̇ה̇ בדהן ורת̇א
ת̇אני מן אלבקר תאכ̇ד̇ ללד̇כוה̇: והקרבת. ותקדם אללויאניין בין ידי
10 כ̇בא אלמחצ̇ר ותג̇וק ג̇מיע ג̇מאעה̇ בני אסרא׳: ותקדם אללויאניין בין
ידי אללה ויסנדו בני הרון אידיהם עלי אללויאניין: והניף. ויחרך הרון
אללויאניין תחריכא בין ידי אללה מן בני אסרא׳ ויכונו ליכ̇דמו כ̇דמה̇
אללה: והלוים. ואללויאניין יסנדו אידיהם עלי רווס אלבקר ואצנע
אלואחד ד̇כוה̇ ואלואחד צעידה̇ ללה ליסתגפר ען אללויאניין: והעמדת.
ואוקף̇ אללויאניין בין ידי הרון ובין ידי בניה וחרכהם תחריכא ללה:
והבדלת: ותפרז אללויאניין מן וסט בני אסרא׳ ויצירו לי אללויאניין:
15 ואחרי. ובעד ד̇לך ידכ̇לו אללויאניין לכ̇דמה̇ כ̇בא אלמחצ̇ר וטהרהם
וחרכהם תחריכא: כי. מוהובין הם לי מן בין בני אסרא׳ בדל פאתח כל
בטן בכור כל שי מן בני אסרא׳ אכ̇ד̇תהם לי: כי לי. אן לי כל בכר פי
בני אסרא׳ מן אנסאן ואלי בהימה̇ פי יום קתלת כל בכר פי בלד מצר
אקדסתהם לי: ואקח. ואכ̇ד̇ת אללויאניין בדל כל בכר מן בני אסרא׳:
ואתנה: וג̇עלת אללויאניין מוהובין להרון ולבניה מן וסט בני אסרא׳

ויגעל לך סלאם: ושמו. וצירו אסמי על בני ישראל ואנא אבארכהם:
7 ויהי ביום כלות משה. וכאן פי יום פרג מוסי לאקאמה̈ אלמסכן ומסחה
וקדסה וגמיע אניתא ואלמדבח וגמיע אניתה ומסחהם וקדסהם: ויקריבו.
וקרבו אשראף אסרא' רווס בית אבאיהם הם אשראף אלאסבאט הם
אלקאימין עלי אלעדד: ויביאו. ויאתו בקרבאנהם ללה ו' עגל מצבבה̈
וי״ב בקר עגלא ען אלשריפין ותור ללואחד ויקדמוהם בין ידי אלמסכן:
5 ויאמר. פקאל אללה למוסי קאילא: קח. כד̇ מנהם ויכון ליכדמו כדמה̈
כבא אלמחצ̇ר ותעטיהם ללואניין כל רגל עלי קדר כדמתה: ויקח.
פאכד̇ מוסי אלעגל ואלבקר ואעטאהם ללואניין: את. אלעגלתין ואלד'
בקר אעטא לבני גרשון קדר כדמתהם: ואת. ואלד' עגל ואלח' בקר
אעטא לבני מררי עלי קדר כדמתהם ביד איתמר בן הרון אלאמאם:
ולבני קהת לם יעטי אן כדמה̈ אלקדם עליהם באלכתף יחמלו: ויקריבו.
10 וקרבו אלאשראף דשן אלמדבח פי יום מסחה וקרבו אלאשראף
קרבאנהם בין ידי אלמדבח: ויאמר. וקאל אללה למוסי שריף ואחד
לכל יום שריף ואחד לכל יום יקרבו קרבאנהם לדשן אלמדבח: ויהי.
פכאן אלמקרב פי אליום אלאול קרבאנה נחשון בן עמינדב מן סבט
יהודה: וקרבנו. וקרבאנה קצעה̈ פצ̇ה̈ ואחדה̈ מאיה̈ ותלתין מתקאל
וזנהא וכרניבא ואחד מן פצ̇ה̈ סבעין מתקאל במתקאל אלקדם
וכלאהמא מלא סמד מלתות בדהן ללהדיה̈: כף. ודרג ואחדה̈ מן
15 אלדהב י' מתאקיל ממלוה̈ בכור: פר. רתא ואחדא מן אלבקר כבשא
ואחדא כרופא ואחדא בן סנתה ללצעידה̈: שעיר. עתודא מן אלמעז
ואחדא ללדכוה̈: ולזבח. ולדבח אלסלאמה̈ בקר אתנין כבאש כמסה̈
עתדאן כמסה̈ כבאש בני סנה̈ כמסה̈ הדא קרבאן נחשון בן עמינדב:
ביום. ופי אליום אלב' קרב נתנאל בן צוער מתל דלך: ביום. ופי אליום
30 אלג' קרב אליאב אבן חלון מתל דלך: ביום. ופי אליום אלד' קרב
אליצור בן שדיאור מתל דלך: ביום. ופי אליום אלה' קרב שלומיאל בן
צורישדי מתל דלך: ביום. ופי אליום אלו' קרב אליסף בן דעואל מתל
דלך: ביום. ופי אליום אלז' קרב אלישמע בן עמיהוד מתל דלך: ביום.
60 ופי אליום אלח' קרב גמליאל בן פדהצור מתל דלך: ביום. ופי אליום
אלט' קרב אבידן בן גדעני מתל דלך: ביום. ופי אליום אלי' קרב
אחיעזר בן עמישדי מתל דלך: ביום. ופי אליום אלי״א קרב פגעיאל בן
עכרן מתל דלך: ביום. ופי אליום אלי״ב קרב אחירע בן עינן מתל דלך:
זאת. הדה דשן אלמדבח פי יום מסחה מן אשראף אסרא' אקצאע פצ̇ה̈
85 י״ב וכראניב פצ̇ה̈ י״ב דרוג דהב י״ב: שלשים. תלתין ומאיה̈ אלקצעה̈

6 וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. מר בני אסרא׳ וקול להם אי רגׄל או אמראהׄ [סוג] לינדׄר נדׄרא ליתנסך ללה: מיין. מן אלכׄמר ואלמסכר יתנסך כׄל כׄמר וכׄל מסכר לא ישרב וכל נקיע אלענב לא ישרב וענב רטב ויאבס לא יאכׄל: כל. טול איאם נסכה מן כל אלדׄי יעמל מן גׄפן אלכׄמר מן אלפרצן ואלי אלזגׄ לא יאכל: כל. טול איאם נדׄר נסכה מוס לא ימר עלי ראסה אלי כמאל אלאיאם אלדׄי יתנסך ללה קדס יכון וירבי פרע שער ראסה: כל. טול איאם נסכה ללה עלי אנסאן מית לא ידכׄל: לאביו. לאבוה ואמה לאכׄוה ולאכׄתה לא יתנגׄס בהם פי מותהם אן נסך רבה עלי ראסה: כל. טול איאם נסכה קדס הו ללה: וכי. ואדׄא מאת מית ענדה פגׄאהׄ או בגתהׄ [פקד קטע אול] נסכה ויחלק ראסה פי יום טהרה פי אליום אלז׳ יחלקה: וביום. ופי אליום אלתׄאמן יאתי בשפנינין או פרכׄי חמאם אלי אלאמאם אלי באב כׄבא אלמחצׄר: ועשה. ויצנע אלאמאם ואחד ללדכוהׄ וואחד ללצעידהׄ ויסתגפר ענה מן אלדׄי אכׄטא עלי אלנפס ויקדס ראסה פי דׄלך אליום: והזיר. ויתנסך ללה איאם נסכה ויאת בכׄרוףׄ אבן סנתה לאלאתׄם ואלאיאם אלאולהׄ תבטל אן קד נגׄס נסכה: וזאת. והדׄה שריעהׄ אלנאסך פי יום כמאל איאם נסכה יאתי בה אלי באב כׄבא אלמחצׄר: והקריב. ויקרב קרבאנה ללה כׄרופא אבן סנתה צחיח ואחדא ללצעידהׄ ורכׄלהׄ ואחדהׄ בנת סנתהא צחיחהׄ ללדכוהׄ וכבש ואחד צחיח ללסלאמהׄ: וסל. וסלהׄ פטיר סמד גׄראדק מלתׄותהׄ בדהן ורקאק פטיר ממסוח בדהן והדיתהם ומזאגׄהם: והקריב. ויקדם אלאמאם בין ידי אללה ויצנע דׄכותה וצעידתה: ואת. ואלכבש יצנע דׄבח סלאמהׄ ללה מע סלהׄ אלפטיר ויצנע אלאמאם הדיתה ומזאגׄה: וגלח. ויחלק אלנאסך באב כׄבא אלמחצׄר ראס נסכה ויגׄעל עלי אלנאר אלתי תחת דׄבח אלסלאמהׄ: ולקח. ויאכׄדׄ אלאמאם אלדׄראע מטבוךׄ מן אלכבש וגׄרדקהׄ פטיר ואחדהׄ מן אלסל ורקאקהׄ פטיר ואחדהׄ ויגׄעל עלי כפי אלנאסך בעד חלקה נסכה: והניף. ויחרכהם אלאמאם תחריכא בין ידי אללה קדס הו ללאמאם מע קס אלתחריך ומע סאק אלרפיעהׄ ובעד דׄלך ישרב אלנאסך כׄמרא: זאת. הדׄה שריעהׄ אלנאסך אלדׄי ינדׄר קרבאנה ללה עלי נסכה מא כׄלא אלדׄי תנאל ידה עלי קדר נסכה אלדׄי ינדׄר כדׄאך יצנע עלי שריעהׄ נסכה: וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. מר הרון ובניה קאילא כדׄי תבארכו בני אסרא׳ מקולא להם: יברכך. יבארכך אללה ויחפטׄך: יאר. יצׄי אללה [וגׄהה] אליך וירופך: ישא. יקבל אללה [בקצדה] אליך

אללה מוסי תכלימא: דבר מר בני אסראי וקול להם אי רגל חאדת
זוגתה ונכחת בה נכחא: ושכב. וצׄאגעהא רגל מצׄאגעה אנסאל וכפי
מן עין בעלהא ואנסתרת והי נגסה ושאהד ליס עליהא והי לם תקהר:
ועבר. ויגוז עליה ראי גירה ויגאר עלי זוגתה והי נגסה או עבר עליה
15 ראי גירה ויגאר עלי זוגתה והי גיר נגסה: והביא. פליאת אלרגל
בזוגתה אלי אלאמאם ויאת בקרבאנהא ענהא עשר אלויבה דקיק
שעיר לא יצב עליה דהן ולא יגעל עליה לבאן אן הדיה גירה הי הדיה
דכר מדכרה אלדנוב: והקריב. פיקדמהא אלי אלאמאם וויקפהא בין
ידי אללה: ולקח. ויאכד אלאמאם מא מקדס פי אניה כזף ומן
אלתראב אלדי פי ערצה אלמסכן יאכד אלאמאם ויגעל פי אלמא:
והעמיד: וויקף אלאמאם אלאמראה בין ידי אללה ויכשף ראס
אלאמראה ויגעל עלי כפיהא הדיה אלדכר הדיה גירה הי ופי יד
אלאמאם יכון מא אלמר אללאען: והשביע: ויסתחלפהא אלאמאם
ויקול ללאמראה אן כאן לם יצׄאגעך רגל ואן לא חדת בנגאסה מכאן
20 בעלך אברי מן הדא אלמא אלמר אללאען: ואת. ואנת אן כאן חדת
אלי גיר בעלך ותנגסת בה וגעל רגל פיך מצׄאגעתה מן סוי בעלך:
והשביע. פיסתחלף אלאמאם אלאמרה בימין אלחרג ויקול אלאמאם
ללאמראה יגעלך אללה חרגא וקסאמה פי מא בין קומך בגעל אללה
ורכך סאקטה ובטנך וארמה: ובאו. וידכל אלמא אלמר הדא פי
אמעאך לתרם אלבטן ותסקט אלורך ותקול אלאמראה אמין אמין:
וכתב: ויכתב אלחרג הדא אלאמאם פי כתאב וימחא באלמא אלמר:
והשקה. ויסקי אלאמראה מא אלמר אללאען [יסתחיל] פיהא אלמא
25 אלמר אללאען: ולקח. ויאכד אלאמאם מן יד אלאמראה הדיה
אלגירה ויחרך אלהדיה בין ידי אללה ויקדמהא אלי אלמדבח: וקמץ.
ויקבץׄ אלאמאם מן אלהדיה מן פיחהא ויקתר עלי אלמדבח ובעד דלך
יסקי אלאמראה אלמא: והשקה. ויסקיהא אלמא ותכון אן כאן תנגסת
ונכחת נכחא בבעלהא פידכל פיהא אלמא אלמר אללאען פתרם
בטנהא ויסקט ורכהא ותציר אלאמראה חרגא פימא בין קומהא: ואם.
ואן לם תתנגס אלאמראה וטאהרה הי פתברא וחמלת חמלא: זאת.
הדה שריעה אלגירה אלדי תחיד אמראה אלי גיר זוגהא ותנגס: או.
30 או רגל אלדי גאזת עליה ראי גירה ויגאר עלי זוגתה פיוקף אלאמראה
בין ידי אללה ויצנע בהא אלאמאם גמיע הדה אלשראיע: ונקה. פיברא
אלרגל מן אלדנב ותלך אלאמראה תחמל וזרהא:

פי כ̇בא אלמחצ̇ר עלי יד איתמר בן הרון אלאמאם: ויפקד. ועד מוסי
35 והרון ואשראף אלג̇מאעה̈ בני קהתי לעשאירהם ולביות אבאיהם: מן
אבן ל׳ סנה̈ וצאעדא ואלי אבן נ׳ סנה̈ כל מן דכ̇ל ללג̇יש ללכ̇דמה̈ פי
כ̇בא אלמחצ̇ר: ויהיו. פכאן עדדהם לעשאיר׳ אלפין וסבע מאיה̈
וכ̇מסין: אלה. האולי מעדודי עשאיר אלקהתי כל מן כ̇דם פי כ̇בא
אלמחצ̇ר אלד̇י עד מוסי והרון ען אמר אללה עלי יד מוסי: ופקודי.
ומעדודי בני גרשון לעשאירהם לביות אבאיהם: מן אבן ל׳ סנה̈
וצאעדא ואלי אבן נ׳ סנה̈ כל מן דכ̇ל אלי אלג̇יש ללכ̇דמה̈ פי כ̇בא
40 אלמחצ̇ר: ויהיו. פכאן עדדהם לעשאירהם לביות אבאיהם אלפין וסת
מאיה̈ ות̇לת̇ין: אלה. הד̇ה מעדודי עשאיר בני גרשון כל מן כ̇דם פי
כ̇בא אלמחצ̇ר אלד̇י עד מוסי והרון ען אמר אללה: ופקודי. ומעדודי
עשאיר בני מררי לעשאירהם לביות אבאיהם: מבן: מן אבן ל׳ סנה̈
וצאעדא ואלי אבן נ׳ סנה̈ כל מן דכ̇ל ללג̇יש ללכ̇דמה̈ פי כ̇בא
אלמחצ̇ר: ויהיו. פכאן עדדהם לעשאירהם ת̇לת̇ה̈ אלאף ומאיתין:
45 אלה. האולי מעדודי עשאיר בני מררי אלד̇י [עד מוסי והר׳ עלי קול
אללה ביד מוסי: כל. ג̇מיע אלמעדודין אלד̇י] עד מוסי והרון ואשראף
אסרא׳ אלליואניין לעשאירהם ולביות אבאיהם: מן אבן ל׳ סנה̈ וצאעדא
ואלי אבן נ׳ סנה̈ כל מן דכ̇ל ליכ̇דם עמל אלכ̇דמה̈ . . . וכ̇דמה̈ חמל
פי כ̇בא אלמחצ̇ר: ויהיו: פכאן עדדהם ת̇מניה̈ אלאף וכ̇מס מאיה̈
ות̇מנין: על. עלי אמר אללה עדהם ביד מוסי כל רג̇ל עלי כ̇דמתה
ועלי חמלה ועדדה אלד̇י אמר אללה מוסי:

5 וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: צו. מר בני אסרא׳ וינפו
מן אלעסכר כל אברץ̇ וכל ד̇איב וכל נג̇ס מן אנסאן: מזכר. מן ד̇כר
אלי אנת̇י תנפו אלי כ̇ארג̇ אלעסכר תנפוהם ולא ינג̇סו עסכרהם אלד̇י
אנא סאכן נורי פי מא בינהם: ויעשו. פצנעו כד̇אך בני אסרא׳ ונפוהם
אלי כ̇ארג̇ אלעסכר כמא קאל אללה למוסי כד̇אך צנעו בני אסרא׳:
5 וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. מר בני אסרא׳ אי רג̇ל או
אמראה̈ אד̇ יצנעו מן ג̇מיע כ̇טאיא אלנאס לינכת̇ נכת̇א באללה ואת̇ם
ד̇לך אלאנסאן: והתודו. ויקרו בכ̇טיתהם אלד̇י צנעו וירד [אלט̇לאמה̈
בראסהא] וכ̇מסה יזיד עליה ויעטי ללד̇י את̇ם [וט̇למה]: ואם. ואן כאן
ליס ללרג̇ל ולי לירד אלאת̇ם אליה אלאת̇ם אלמרד ללה ללאמאם מא
כ̇לא כבש אלג̇פראן אלד̇י יסתג̇פר בה ענה: וכל. וכל רפיעה̈ מן
10 ג̇מיע אקדאס בני אסרא׳ אלד̇י יקרבו ללאמאם לה יכון: ואיש. וכל רג̇ל
אקדאסה לה יכון אלרג̇ל אלד̇י יעטי ללאמאם לה יכון: וידבר. וכלם

ויג̇עלו עלי אלדהוק: ודשנו. וירמדו אלמד̇בח ויבסטו עליה ת̇וב ארג̇ואן: ונתנו. ויג̇עלו עליה ג̇מיע אניתה אלתי יכ̇דמו עליה פיהם אלמג̇אמר ואלמנאשל ואלמג̇ארף ואלכראניב ג̇מיע אניה̈ אלמד̇בח ויבסטו עליה גטא ג̇לוד דארש ויצלחו דהוקה: וכלה. ויפרג̇ הרון ובניה מן תג̇טיה̈ אלקדס וג̇מיע אניה̈ אלקדס פי רחיל אלעסכר ובעד ד̇לך ידכ̇לו בני קהת ליחמלו ולא ידנו אלי אלקדס פיהלכו הד̇א חמל בני קהת פי כ̇בא אלמחצ̇ר: ופקדת. ווכאלה̈ אלעזר בן הרון אלאמאם דהן אלאצ̇אאה̈ ובכ̇ור אלצמוג̇ והדיה̈ אלדאים ודהן אלמסוחייה̈ וכאלה̈ ג̇מיע אלמסכן וג̇מיע מא פיה פי אלקדס ופי אניתה: וידבר. וכלם אללה מוסי והרון קאילא: אל. לא תקטעו סבט עשאיר אלקהתין מן בין אללויאניין: וזאת. והד̇ה אצנעו בהם [כ̇לה̈ חתי יחיו] ולא יהלכו פי תקדמהם אלי כ̇אץ אלאקדאס הרון ובניה ידכ̇לו ויג̇עלוהם כל רג̇ל עלי כ̇דמתה ועלי חמלה: ולא. ולא ידכ̇לו לינט̇רו ענד תג̇טיה̈ אלקדס פיהלכו:

פרש נשא.

וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: נשא. ארפע ג̇מלה̈ בני גרשון איצ̇א הם לביות אבאיהם לעשאירהם: מבן. מן אבן ל׳ סנה̈ וצאעדא אלי אבן נ׳ סנה̈ תעדהם כל מן דכ̇ל לתג̇ייש ג̇יש ליכ̇דם כ̇דמה̈ פי כ̇בא אלמחצ̇ר: זאת. הד̇ה כ̇דמה̈ עשאיר אלגרשוני ללכ̇דמה̈ וללחמל: ונשאו. ויחמלו שקאק אלמסכן וכ̇בא אלמחצ̇ר גטאה וגטא אלדארש אלד̇י עליה מן פוק וסתר באב כ̇בא אלמחצ̇ר: ואת. וקלוע אלצראדק וסתר באב . . . אלצראדק אלד̇י עלי אלמסכן ועלי אלמד̇בח מסתדירא ואטנאבהם וג̇מיע אניה̈ כ̇דמתהם וג̇מיע מא יעמל בהא ויכ̇דמו: על. עלי אמר הרון ובניה תכון כ̇דמה̈ בני אלגרשוני לג̇מיע חמלהם וג̇מיע כ̇דמתהם ותוכלו עליהם במחפט̇ ג̇מיע חמלהם: זאת. הד̇ה כ̇דמה̈ עשאיר בני אלגרשוני פי כ̇בא אלמחצ̇ר ומחפט̇הם פי יד איתמר בן הרון אלאמאם: בני. בני מררי לעשאירהם לביות אבאיהם תעדהם: מן אבן ל׳ סנה̈ וצאעדא ואלי אבן נ׳ סנה̈ תעדהם כל מן דכ̇ל ללג̇יש ליכ̇דם כ̇דמה̈ כ̇בא אלמחצ̇ר: וזאת. והד̇ה מחפט̇ חמלהם לג̇מיע כ̇דמתהם פי כ̇בא אלמחצ̇ר תכ̇אתג̇ אלמסכן ואמהאג̇ה ועמדה וקואעדה: ועמודי. ועמד אלצראדק מסתדירא ואטנאבהם ואותאדהם ואטנאבהם לג̇מיע אניתהם ולג̇מיע כ̇דמתהם ובאסמא תעדו ג̇מיע אניה̈ מחפט̇ חמלהם: זאת. הד̇ה כ̇דמה̈ עשאיר בני מררי לג̇מיע כ̇דמתהם

אללויאניין אלדי עד מוסי והרון ען אמר אללה לעשאירהם כל ד̇כר
40 מן אבן שהר וצאעדא את̇נין ועשרין אלף: ויאמר. ת̇ם קאל אללה
למוסי עד כל בכר ד̇כר מן בני אסרא׳ מן אבן שהר וצאעדא וארפע
אחצא אסמאיהם: ולקחת. וכ̇ד̇ אללויאניין לי אנא אללה בדל כל
בכר פי בני אסרא׳ ובהאים אללויאניין בדל כל בכר מן בהאים בני
אסרא׳: ויפקד. פעד מוסי כמא אמרה אללה כל בכר פי בני אסרא׳:
ויהי. פכאן כל בכר ד̇כר באחצא אסמא מן אבן שהר וצאעדא לעדדהם
את̇נין ועשרין אלפא ות̇לת̇ה̈ וסבעין ומאיתין: וידבר. וכלם אללה
45 מוסי תכלימא: קח. קדם אללויאניין בדל כל בכר פי בני אסרא׳
ובהאים אללויאניין בדל בהאימהם ויכונו לי אללויאניין אנא אללה:
ואת. [ואמא פדי] אלת̇לת̇ה̈ וסבעין ומאיתין אלפאצ̇לין עלי אללויאניין
מן בכור בני אסרא׳: ולקחת. וכ̇ד̇ כ̇מסה̈ מת̇אקיל ללג̇מג̇מה̈ במת̇קאל
אלקדס תאכ̇ד̇ עשרין דאנק אלמת̇קאל: ונתתה. ותעטי אלפצ̇ה̈
להרון ולבניה פדא אלפאצ̇לין פיהם: ויקח. פאכ̇ד̇ מוסי פצ̇ה̈ אלפדי
50 מן אלפאצ̇לין עלי פדי אללויאניין: מאת. מן בכור בני אסרא׳ אכ̇ד̇
אלפצ̇ה̈ [אלף ות̇לת̇ מאיה̈ וכ̇מסה̈ וסתין מת̇קאלא במת̇קאל אלקדס]:
ויתן. ואעטא מוסי פצ̇ה̈ אלפדי להרון ולבניה ען אמר אללה כמא
אמר אללה מוסי:

4 וידבר: וכלם אללה מוסי והרון קאילא: נשא. ארפע ג̇מלה̈ בני
קהת מן בין בני לוי לעשאירהם לביות אבאיהם: מן אבן ל׳ סנה̈
וצאעדא ואלי אבן נ׳ סנה̈ כל דאכ̇ל ללג̇יש ליצנע צנאעה̈ פי כ̇בא
אלמחצ̇ר: זאת. הד̇ה כ̇דמה̈ בני קהת פי כ̇בא אלמחצ̇ר כ̇אץ
5 אלאקדאס: ובא. וידכ̇ל הרון ובניה פי רחיל אלמסכן ויחטו סג̇ף
אלסתר ויג̇טו בהא צנדוק אלשהאדה̈: ונתנו. ויג̇עלו עליה גטא ג̇לד
דארש ויבסטו ת̇וב אסמאנג̇ון מן פוק [ויצלחו אקואבה] דהוקה: ועל.
ועלי מאידה̈ אלמוג̇ה יבסטו ת̇וב אסמאנג̇ון ויג̇עלו עליה אלקצאע
[ואלדרוג̇ ואלמלאעק ואלמדאהן אלסתר ואלכ̇בז אלדאים יכון עליה]
ופרשו: ויבסטו עליהם ת̇וב צבג̇ קרמז ויג̇טוה בגטא ג̇לוד דארש
[ויצלחו] דהוקה: ולקחו. ויאכ̇ד̇ו ת̇וב אסמאנג̇ון ויג̇טו מנארה̈ אלאצ̇אאה̈
וסרג̇הא וכ̇לבאתהא ומג̇אמרהא וג̇מיע אניה̈ דהנהא אלד̇י יכ̇דמו פיהם:
10 ונתנו. ויג̇עלוהא וג̇מיע אניתהא פי גטא אלג̇לוד דארש [ויג̇עלו דלך]
עלי אלדהוק: ועלי מד̇בח אלדהב יבסטו ת̇וב אסמאנג̇ון ויג̇טוה בג̇טא
ג̇לוד דארש [ויצלחו] דהוקה: ולקחו. ויאכ̇ד̇ו אניה̈ אלכ̇דמה̈ אלתי
יכ̇דמו בהא פי אלקדס ויג̇עלו ת̇וב אסמאנג̇ון ויג̇טוהא בגטא ג̇לוד דארש

אלמתקדם יקתל: וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: ואני. ואנא
הא אנא קד אכ֗ד֗ת אלליואניין מן בין בני אסרא׳ בדל כל בכר פאתח
בטן מבני אסרא׳ ויכונו לי אלליואניין: כי. אן לי כל בכר פי יום
קתלת כל בכר פי בלד מצר אקדסת לי כל בכר פי אל אסרא׳ מן
אנסאן אלי בהימה֗ לי יכונו אנא אללה: שרפתהם. וידבר: פכלם
15 אללה מוסי פי בריה֗ סיני קאילא: פקד. עד בני לוי לביות אבאיהם
לעשאירהם כל ד֗כר מן אבן שהר וצאעדא תעדהם: ויפקד. פעדהם
מוסי ען אמר אללה כמא אמר: ויהיו. פכאנו האולי בני לוי באסמאיהם
גרשון וקהת ומררי: והד֗ה אסמא בני גרשון לעשאירהם לבני ושמעי:
20 ובני. ובני קהת לעשאירהם עמרם ויצהר חברון ועזיאל: ובני מררי
מחלי ומושי האולי הם עשאיר אלליואניין לביות אבאיהם: לגרשון
עשירה֗ אללבני ועשיר׳ שמעי האולי הם עשאיר אלגרשוני: פקדיהם.
עדדהם באחצא כל ד֗כר מן אבן שהר וצאעדא עדדהם סבעה֗ אלאף
וכ֗מס מאיה֗: משפחת. עשאיר אלגרשוני ורא אלמסכן ינזלו גרבא:
25 ונשיא. ושריף בית אב ללגרשוני אליסף בן לאל: ומחפט֗ בני גרשון
פי כ֗בא אלמחצ֗ר אלמסכן ואלכ֗בא וגטאה וסתר באב כ֗בא אלמחצ֗ר:
וקלעי. וקלוע אלצראדק וסתר באב אלצראדק אלד֗י עלי אלמסכן
ועלי אלמד֗בח מסתדירא ואטנאבה לג֗מיע כ֗דמתה: ולקהת עשירה֗
עמרמי ועשירה֗ יצהרי ועשירה֗ חברון ועשירה֗ עזיאלי האולי הם עשאיר
אלקהתי: במספר. באחצא כל ד֗כר מן אבן שהר וצאעדא ת֗מניה֗
אלאף וסת מאיה֗ חאפט֗י מחפט֗ אלקדס: משפחות. עשאיר בני קהת
30 ינזלו אלי ג֗אנב אלמסכן קבלה֗: ונשיא. ושריף בית אב לעשאיר
אלקהתי אליצפן בן עזיאל: ומשמרתם. ומחאפט֗הם אלצנדוק ואלמאידה֗
ואלמנארה֗ ואלמד֗אבח ואניה֗ אלקדס אלד֗י יכ֗דמו בהא ואלסתר וג֗מיע
כ֗דמתה: ונשיא. ושריף שרפא אלליואניין אלעזר אבן הרון אלאמאם
[מוכל] חאפט֗י מחפט֗ אלקדס: למררי עשירה֗ מחלי ועשירה֗ מושי
האולי הם עשאיר מררי: ועדדהם באחצא כל ד֗כר מן אבן שהר
35 וצאעדא סתה֗ אלאף ומאיתין: ונשיא. ושריף בית אב לעשאיר מררי
צוריאל בן אביחיל אלי ג֗אנב אלמסכן ינזלו שמאלא: ופקדת. ווכאלה֗
מחפט֗ בני מררי תכ֗אתג֗ אלמסכן ואמהאג֗ה ועמדה וקואעדה וג֗מיע
אניתה וג֗מיע כ֗דמתה: ועמודי. ועמד אלצראדק מסתדירא וקואעדהם
ואותאדהם ואטנאבהם: והחנים. ואלנאזלין בין ידי אלמסכן שרקא בין
ידי כ֗בא אלמחצ֗ר מן אלשרק מוסי והרון ובניה חאפט֗ין מחפט֗ אלמקדס
למחפט֗ בני אסרא׳ ואלאג֗נבי אלמתקדם יקתל: כל. ג֗מיע מעדודי

מאיה וכמסין: כל. גמיע אלמעדודין לסבט ראובן מאיה אלף ואחד
וכמסין אלף וארבע מאיה וכמסין לגיושהם ותאניא ירחלו: ונסע. וירחל
כבא אלמחצר עסכר אללויאנין פי מא בין אלעסאכר כמא ינזלו כדאך
ירחלו כל סבט פי מכאנה למראכזהם: דגל. מרכז עסכר אפרים
לגיושהם גרבא ושריף לבני אפרי׳ אלישמע בן עמיהוד: וגישה ועדדהם
20 ארבעין אלפא וכמס מאיה: ועליו. ואמאמה סבט מנשה ושריף לבני
מנשה גמליאל בן פדה צור וגישה ועדדהם אתנין ותלתין אלף ומאיתין:
ומטה: וסבט בנימין ושריף לבני בנימין אבידן בן גדעני: וגישה
ועדדהם כמסה ותלתין אלף וארבע מאיה: כל. גמיע אלמעדודין
לסבט אפרים מאיה אלף ותמניה אלאף ומאיה לגשיוהם ותאלתא ירחלו:
25 דגל. מרכז עסכר דן שמאלא לגיושהם ושריף לבני דן אחיעזר בן
עמישדי: וגישה ועדדהם אתנין וסתין אלף וסבע מאיה: והחנים.
ואלנאזלין אמאמה סבט אשר ושריף לבני אשר פגעיאל בן עכרן:
וגישה ועדדהם אחד וארבעין אלף וכמס מאיה: ומטה. וסבט נפתלי
30 ושרי׳ לבני נפתלי אחירע בן עינן: וגישה ועדדהם תלתה וכמסין אלף
וארבע מאיה: כל. גמיע אלמעדודין לסבט דן מאיה אלף וסבעה
וכמסין אלף וסת מאיה פי אלאכר ירחלו למראכזהם: אלה. הדה
מעדודי בני אסרי׳ לביות אבאיהם גמיע מעדודי אלעסאכר לגיושהם סת
מאיה אלפא ותלתה אלאף וכמס מאיה וכמסין: והלוים. ואללויאניין
לם ינעדו פי מא בין בני אסרא׳ כמא אמר אללה מוסי: ויעשו. וצנעו
בני אסרא׳ כמא אמר אללה מוסי כדאך נזלו למראכזהם וכדאך רחלו
כל סבט לעשאירה לבית אבאיה:

3 ואלה. והדא שרח תאליד הרון ומוסי פי יום כאטב אללה מוסי
פי טור סיני: ואלה. והדה אסמא בני הרון אלבכר נדב ואביהו אלעזר
ואיתמר: אלה. והדה אסמא בני הרון אלאימה אלממסוחין אלדי
כמל ואגבהם ללאמאמה: וימת. ומאת נדב ואביהוא בין ידי אללה פי
תקריבהם נאר אגנביה בין ידי אללה פי בריה סיני ובנין לם יכונו להם
5 פאם אלעזר ואיתמר בחצרה הרון אביהם: וידבר. וכלם אללה מוסי
תבלימא: הקרב. קדם סבט לוי ואוקפה בין ידי הרון אלאמאם
וילדמוה: ושמרו. ויחפטו מחפטה ומחפט גמיע אלגמאעה בחצרה
כבא אלמחצר ליכדם כדמה אלמסכן: ושמרו. ויחפטו גמיע אניה
כבא אלמחצר ומחפט בני אסרא׳ ליכדם כדמה אלמסכן: ונתתה.
ותעטי אללויאניין להרון ולבניה פהם [מסלמון מעטון הם] לי [לה]
10 מן בני אסרא׳: ואת. והרון ובניה תעד ויחפטו אמאמתהם ואלאגנבי

מאיה: לבני יוסף לבני אפרים עדדהם ארבעין אלפא וכמס מאיה:
35 לבני מנשה. עדדהם אתנין ותלתין אלפא ומאיתין: לבני בנימן. עדדהם
כמסה ותלתין אלף וארבע מאיה: לבני דן. עדדהם אתנין וסתין אלפא
40 וסבע מאיה: לבני אשר: עדדהם אחד וארבעין אלפא וכמס מאיה:
מן נפתלי תלת וכמסין אלפא וארבע מאיה: אלה. הדה אלמעדודין
אלדי עד מוסי והרון ואשראף אסר׳ אתני עשר רגל ואחד לבית אבאיה
45 כאנו: ויהיו. פכאנו גמיע מעדודי בני אסרא׳ לביות אבאיהם מן אבן
כ׳ סנה וצאעדא כל כארג אלגיש מן אסרא׳: ויהיו: פכאנו גמיע
אלמעדודין סת מאיה אלף ותלתה אלאף וכמס מאיה וכמסין: והלוים.
ואלליואנין לביות אבאיהם לם יעדו מעהם: וידבר. פכלם אללה מוסי
קאילא: אך. אמא סבט לוי לא תעד וגמלתהם לא תרפע פי מא בין
50 בני אסרא׳: ואתה. ואנת וכל אלליואניין עלי מסכן אלשהאדה ועלי
גמיע אניתה ועלי גמיע אלדי לה הם יחמלו אלמסכן וגמיע אניתהם
והם יכדמוה וחואלי אלמסכן ינזלו: ובנסע. ופי רחיל אלמסכן ינזלוה
אלליואנין ופי נזול אלמסכן יקימוה אלליואנ׳ ואלאגנבי אלמתקדם
יקתל: וחנו. וינזלו בני אסרא׳ סבט עלי עסכרה וסבט עלי מרכזה
לגיושהם: והלוים. ואלליואניין ינזלו מסתדירא למסכן אלשהאדה ולא יכון
סכט עלי גמאעה בני אסרא׳ ויחפטו אלליואניין מחפט מסכן אלשהאדה:
ויעשו. וצנעו בני אסרא׳ כגמיע מא אמר אללה מוסי כדאך צנעו:
2 וידבר. וכלם אללה למוסי ולהרון קאילא: איש. כל סבט עלי
מרכזה בעלאמאת לביות אבאיהם ינזלו בני אסרא׳ מן חדאה מסתדירא
למסכן אלשהאדה ינזלו: והחנים. ואלנאזלין פי גהה אלשרק מרכז
סבט יהודה לגיושהם ושריף בני יהודה נחשון אבן עמינדב: וגישה
5 ועדדהם ארבעה וסבעין אלפא וסת מאיה: והחנים. ואלנאזלין אמאמה
סבט יששכר ושריף בני יששכר נתנאל בן צוער: וגישה ועדדהם
ארבעה וכמסין אלפא וארבע מאיה: מטה. סבט זבולן ושריף לבני
זבולון אליאב בן חלון: וגישה ועדדהם סבעה וכמסין אלפא וארבע
מאיה: כל. גמיע אלמעדודין לעסכר יהודה מאיה אלף ותמנין אלף
10 וסת אלאף וארבע מאיה לגיושהם אולא ירחלו: דגל. מרכז (סבט)
עסכר ראובן פי אלגנוב לגיושהם ושריף לבני ראובן אליצור בן שדיאור:
וגישה ועדדהם סתה וארבעין אלף וכמס מאיה: והחונים. ואלנאזלין
אמאמה סבט שמעון ושריף לבני שמעון שלומיאל בן צורישדי: וגישה
ועדדהם תסעה וכמסין אלף ותלת מאיה: וממה. וסבט גד ושריף
15 לבני גד אליסף בן רעואל: וגישה ועדדהם כמסה וארבעין אלף וסת

פרשה במדבר.

1 וידבר. פכלם אללה מוסי פי בריה̈ סיני פי כבא אלמחצ̇ר פי
ואחד מן אלשהר אלת̇אני פי אלסנה̈ אלת̇אניה̈ לכ̇רוג̇הם מן בלד מצר
קאילא: שאו. ארפעא ג̇מלה̈ ג̇מאעה̈ בני אסראיל לעשאירהם לביות
אבאיהם באחצא אסמא כל ד̇כר לג̇מאג̇מהם מן אבן כ׳ סנה̈ וצאעדא
כל כ̇ארג̇ אלג̇יש מן אסרא׳ תעדוהם לג̇יושהם אנת והרון: ואתכם.
5 ומעכם יכון רג̇ל רג̇ל מן סבט רג̇ל רייס לבית אבאיה הו: ואלה. והד̇ה
אסמא אלרג̇אל אלד̇ין יקפו מעכם מן ראובן אליצור אבן שדיאור: ומן
שמעון שלומיאל אבן צורישדי: ומן יהודה נחשון בן עמינדב: ומן
10 יששכר נתנאל בן צוער: ומן זבולון אליאב בן חלון: מן אולאד יוסף
מן אפרים אלישמע בן עמיהוד: מן מנשה גמליאל בן פדהצור: מן
בנימין אבידן בן גדעני: ומן דן אחיעזר בן עמישדי: ומן אשר פגעיאל
15 בן עכרן: ומן גד אליסף בן דעואל: ומן נפתלי אחירע בן עינן: אלה.
הד̇ה דעאה̈ אלג̇מאעה̈ אשראף אסבאט אבאיהם רוום אלוף אסרא׳
הם: ויקח. ואכ̇ד̇ מוסי והרון אלרג̇אל האולי אלד̇י שרחו באסמא:
ואת. וג̇מיע אלג̇מאעה̈ ג̇וקו פי ואחד מן אלשהר אלב׳ [פתנאסבו] עלי
עשאירהם לביות אבאיהם באחצא אסמא מן אבן עשרין סנה̈ וצאעדא
לג̇מאג̇מהם: כאשר. כמא אמר אללה מוסי ועדהם פי בריה̈ סיני:
20 ויהיו. פכאנו בני ראובן בכר אסרא׳ תאלידהם לעשאירהם לביות
אבאיהם באחצא אסמא לג̇מאג̇ כל ד̇כר מן אבן כ׳ סנה̈ וצאעדא כל
כ̇ארג̇ אלי אלג̇יש: פקדיהם. עדדהם לסבט ראובן סתה̈ וארבעין
אלפא וכ̇מס מאיה̈: לבני. לבני שמעון תאלידהם לעשאירהם לביות
אביאהם עדדה באחצא אסמא לג̇מאג̇מהם כל ד̇כר מן אבן כ׳ סנה̈
וצאעדא כל כ̇ארג̇ אלי אלג̇יש: פקו׳. עדדהם לסבט שמעון תסעה̈
25 וכ̇מסין אלפא ות̇לת̇ מאיה̈: לבני גד תא׳ עדדהם לסבט גד כ̇מסה̈
וארבעין אלפא וסת מאיה̈ וכ̇מסין: לבני יהודה תא׳ עדדהם ארבעה̈
וסבעין אלפא וסת מאיה̈: לבני יששכר תא׳ עדדהם ארבעה̈ וכ̇מסין
30 אלפא וארבע מאיה̈: לבני זבולון עדדהם סבעה̈ וכ̇מסין אלפא וארבע

יפתך אבדא: והיה. ותכון אלצ̇יעה̈ פי כ̇רוג̇ה פי אלאטלאק קדסא ללה כצ̇יעה̈ אלצואפי ללאמאם תכון חוזה: ואם. ואן מן צ̇יעה̈ משתראה אלד̇י לים מן צ̇יעה̈ חוזה יקדם ללה: ויחסב לה אלאמאם תקסיט אלקימה̈ אלי סנה̈ אלאטלאק ויכון אלקימה̈ פי ד̇לך אליום קדסא ללה: בשנת. פי סנה̈ אלאטלאק תרג̇ע אלצ̇יעה̈ ללד̇י אשתראהא מן ענדה ללד̇י לה חוז אלארץ̇: וכל. וכל קימתך תכון במת̇קאל אלקדס עשרין דאנק יכון אלמת̇קאל: אך. אמא בכר אלד̇י יבכר ללה מן אלבהאים לא יקדסה רג̇ל מן בקר מן גנם ללה הו: ואם. ואן מן בהימה̈ נג̇סה̈ פיפדא בקימתה פיזיד כ̇מסה עליה ואן לם יפתך פיבאע בקימתה: אך. אמא כל צאף אלדי יג̇עלה אלאנסאן ללה מן כל אלד̇י לה מן אנסאן ובהימה̈ ומן צ̇יעה̈ חוזה לא יבאע ולא יפתך כל צאף כ̇אם אלאקדאס הו ללה: כל. כל צאף אלד̇י [יסתחק אלתלאף] מן אלאנסאן לא יפדא קתל יקתל: וכל. וג̇מיע עשור אלארץ̇ מן חב אלארץ̇ מן ת̇מר אלשג̇ר ללה הו קדסא ללה: ואם. ואן פכה רג̇ל מן עשורה כ̇מסה יזיד עליה: וכל. וכל עשר בקר וגנם כל מא יעבר תחת אלקצ̇יב אלעאשר יכון קדסא ללה: לא. לא יפחץ̇ בין ג̇יד ורדי ולא יבדלה ואן תבדיל יבדלה פיכון הו ובדלה יכון קדסא לא יפתך: אלה. הד̇ה אלוצאיא אלד̇י אמר אללה מוסי אלי בני אסראי' פי טור סיני:

תתרך מנהם ותסתופי עטלהא פי וחשתהא מנהם והם יסתופו ד̇נובהם
[אז זהדו] פי אחכאמי זהדו ורסומי קלת נפוסהם: ואף. ואיצ̇א [מע הד̇ה
אלאמור] פי כונהם פי בלד אעדאיהם לא אזהדהם ולא אקלאהם
45 לאפניהם ואבטל עהדי מעהם אנא אללה רבהם: וזכרתי. ואד̇כר להם
עהד אלאול אלד̇י אכ̇רג̇תהם מן בלד מצר בחצ̇רה̈ אלאמם לאכון להם
אלהא אנא אללה: אלה. הד̇ה אלרסום ואלאחכאם ואלד̇לאיל אלד̇י
ג̇על אללה בינה ובין בני אסראי׳ פי טור סיני ביד מוסי:
27 וידבר. פכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. כלם בני אסראי׳
וקול להם אי רג̇ל ביין נד̇רא בקימתך נפוס ללה: והיה. ויכון קימתך
אלד̇כר מן אבן עשרין סנה̈ ואלי אבן סתין סנה̈ ויכון קימתך כ̇מסין
מת̇קאל פצ̇ה̈ במת̇קאל אלקדס: ואם. ואן אנת̇י הי פיכון קימתך ת̇לת̇ין
5 מת̇קאל: ואם. ואן מן אבן כ̇מס סנין ואלי אבן עשרין סנה̈ ויכון
קימתך אלד̇כר עשרין מת̇קאלא ואלאנת̇י עשרה̈ מת̇אקיל: ואם. ואן
מן אבן שהר ואלי אבן כ̇מס סנין ויכון קימתך אלד̇כר כ̇מסה̈ מת̇אקיל
פצ̇ה̈ וללאנת̇י קימתך ת̇לת̇ מת̇קאל פצ̇ה̈: ואם. ואן מן אבן סתין סנה̈
וצאעדא אן כאן ד̇כר ויכון קימתך כ̇מסה̈ עשר מת̇קאלא ואלאנת̇י
עשרה̈ מת̇אקיל: ואם. ואן כאן מהינא מן קימתך פיוקפה בין ידי
אלאמאם ויקומה אלאמאם עלי קדר מא תנאל יד אלנאד̇ר יקומה
אלאמאם: ואם. ואן בהימה̈ אלד̇י יקרבו מנהא קרבאנא ללה כל מא
10 יג̇על מנה ללה יכון קדסא: לא. לא יבדלה ולא יג̇יירה ג̇יד ברדי ולא
רדי בג̇יד פאן גייר בהימה̈ בבהימה̈ פיכון הו ובדילה יכון קדסא: ואם.
ואן כל בהימה̈ נג̇סה̈ אלד̇י לא יקרבו מנהא קרבאנא ללה ויוקף אלבהימה̈
בין ידי אלאמאם: והעריך. ויקום אלאמאם איאהא בין ג̇יד ובין רדי
בקימה̈ אלאמאם כד̇אך יכון: ואם. ואן פכאך יפתכהא פיזיד אלכ̇מס
עלי אלקימה̈: ואיש. ורג̇ל אד̇ יקדס ביתה קדסא ללה יקומה
אלאמאם בין ג̇יד ובין רדי כאלד̇י יקומה אלאמאם כד̇אך ית̇בת:
15 ואן אלמקדם יפתך ביתה יזיד כ̇מסה עלי פצ̇ה̈ קימתה עליה ויציר
לה: ואם. ואן מן צ̇יאע חוזה יקדם רג̇לא ללה פיכון קימתך
בחסב בד̇רה בד̇ר כר שעיר בכ̇מסין מת̇קאל פצ̇ה̈: אם. אן מן
סנה̈ אלאטלאק יקדם צ̇יעתה [פאלקימה̈ ת̇אבתה̈ בחאלהא: ואם.
ואן אקדסהא בעד סנה̈ אלאטלאק] פיחסב לה אלאמאם אלפצ̇ה̈ עלי
קדר אלסנין אלבאקיה̈ אלי סנה̈ אלאטלאק וינקץ מן אלקימה̈: ואם.
ואן פכאך יפך אלצ̇יעה̈ אלמקדסה ויזיד כ̇מס פצ̇ה̈ קימתה עליה ות̇בת
20 לה: ואם. ואן לם יפתך אלצ̇יעה̈ ואם באע אלצ̇יעה̈ לרג̇ל אכ̇ר לא

אקתדאר עזכם ואג̇על סמאכם כאלחדיד וארצ̇כם כאלנחאס: ותם.
20 ויפנא לפארג̇ קואכם ולא תעטי ארצ̇כם אדאהא ושג̇ר אלארץ̇ לא
יכ̇רג̇ ת̇מרה: ואם. ואן סרתם מעי לג̇אג̇א ולא תשאו אן תקבלו מני
פאזיד עליכם צ̇רבה̈ סבעה̈ כ̇כ̇טאיאכם: והשלחתי. ואטלק פיכם וחוש
אלצחרא ותת̇כל מנכם ותקטע בהאימכם ותקלל עדדכם ותתוחש
טרקכם: ואם. ואן בהד̇ה לא תתאדבו לי ותסירון מעי לג̇אג̇א:
והלכתי. אסיר אנא איצ̇א מעכם פי אללג̇אג̇ וצ̇רבתכם איצ̇א אנא
25 סבע עלי כ̇טאיאכם: והבאתי. ואתי עליכם סיף מנתקמה̈ נקמה̈ עהד
ותנצ̇מון אלי קראכם ואבעת̇ אלובא פי מא בינכם ותסלמון ביד אלעדו:
בשברי: ענד כסרי לכם מסעד אלטעאם ויכ̇בזו עשרה̈ מן אלנסא
כ̇בזכם פי תנור ואחד וירדו כ̇בזכם פי אלמיזאן ותאכלון ולא תשבעון:
ואם. ואן בהד̇ה לא תקבלון מני ותסירון מעי פי אללג̇אג̇: והלכתי.
ואסיר אנא מעכם בעקובה̈ אללג̇אג̇ ואדבתכם איצ̇א אנא סבע עלי
כ̇טאיאכם: ואכלתם. ותאכלון לחום בניכם ולחום בנאתכם תאכלו:
30 והשמדתי. ואנפד̇ ביעכם ואקטע אנדאדכם ואג̇על אג̇סאדכם עלי
אג̇סאד טואגיתכם ותקלאכם נפסי: ונתתי. ואג̇על קראכם כ̇ראבא
ואוחש מקאדסכם ולא אקבל ולא ארצ̇א קראבינכם: והשמתי. ואוחש
אנא אלארץ̇ ויסתוחשו עליהא אעדאיכם אלמקימין פיהא: ואתכם.
ואבד̇רכם פי מא בין אלאמם ואג̇רד וראכם באלסיף ותציר ארצ̇כם
וחשה̈ וקראכם תציר כ̇ראבא: אז. חיניד̇ תסתופי אלארץ̇ עטלהא טול
איאם וחשתהא ואנתם פי בלאד אעדאיכם חיניד̇ תעטל אלארץ̇
35 ותסתופי בעטלהא: כל. טול איאם [וחשתהא אן תתעטל כמא לם
תעטלוהא פי עטלתכם פי מקאמכם בהא]: והנשארים. ואלבאקון
מנכם אג̇על אלג̇בן פי קלובהם פי בלד אעדאיהם ויכ̇לבהם צות ורקה̈
מנדפעה̈ ויהרבו כאלהרב מן אלסיף ויקעו ולים טאלב: וכשלו. ויעת̇רו
רג̇ל באכ̇אה מן קבל אלסיף ולים טאלב ולא תכון לכם ת̇באת
בין ידי אעדאיכם: [ואבדתם. ויביד מנכם פי מא בין אלאמאם ויפניכם
בלד אעדאיכם]: והנשארים. ואלבאקון מנכם יכ̇סעון בד̇נובהם פי
40 בלאד אעדאיכם ואיצ̇א בד̇נוב אבאיהם מעהם יכ̇סעון: והתודו. ויקרו
בד̇נובהם וד̇נוב אבאיהם בנכת̇הם אלד̇י נכת̇ו בי ואיצ̇א אלד̇י סארו
מעי לג̇אג̇ע: אף. איצ̇א אנא אסיר מעהם פי אללג̇אג̇ ואדכ̇להם פי
בלאד אעדאיהם או חיניד̇ ינהזם קלבהם אלאקלף וחיניד̇ יסתופו
ד̇נובהם: וזכרתי. ואד̇כר עהדי מע יעקוב ואיצ̇א עהדי מע יצחק
ואיצ̇א עהדי מע אברהים אד̇כר ואלארץ̇ אד̇כר: והארץ. ואלארץ̇

פיחסב מע משתריה מן סנה̈ ביעה לה אלי סנה̈ אלאטלאק ויכון פצ̇ה̈ ביעה באחצא סנין כאיאם אג̇יר יכון ענדה: [אם. פאן בקי מן אלסנין כת̇יר פעלא קדרהא ירד פכאכה מנסובא מן ת̇מן שראה]: ואם. ואן קליל תבקא פי אלסנין אלי סנה̈ אלאטלאק פיחסב לה עלי קדר סנינה ירג̇ע פכאכה: כשכיר. כאג̇יר סנה̈ בסנה̈ יכון מעה לא יסתולי באקמא בחצ̇רתך: [ואן לם יפך בהד̇ה אלאמור פיכ̇רג̇ פי סנה̈ אלאטלאק הו ובניה מעה]: כי. אן לי בני אסראיל עבידא עבידי הם אלד̇י אכ̇רג̇תהם
26 מן בלד מצר אנא אללה רבכם: לא. לא תצנעו לכם אות̇אנא ומנחותא ונצבה̈ לא תקימו לכם וחג̇ר מזכ̇רפא לא תג̇עלו פי ארצ̇כם לתסג̇דו עליהא אני אנא אללה רבכם ואחד: את. סבותי תחפט̇ו ומקדסי תכ̇אפו אנא אללה: אג̇אזיכם כ̇ירא:

פרש.

אם. אן פי רסומי תסירו ואן פראיצ̇י תחפט̇ו ותעמלו בהא: ונתתי. ואג̇על אמטארכם פי אוקאתהא ותעטי אלארץ̇ אדאהא ושג̇ר אלצחרא יעטי ת̇מרה: והשיג. וידרך לכם אלדוס אלקטאף ואלקטאף ידרך אלבד̇אר ותאכלון טעאמכם ללשבע ותקימון ואת̇קין פי בלדכם: ונתתי. ואג̇על סלאם פי אלארץ̇ ותנצ̇ג̇עון וליס מזעג̇ ואבטל וחש רדי מן אלארץ̇ וסיף לא יעבר פי ארצ̇כם: ורדפתם. ותכלבון אעדאיכם ויקעו בין ידיכם באלסיף: ורדפו. ויכלבו מנכם כ̇מסה̈ מאיה̈ ומאיה̈ מנכם רבוה̈ יכלבו ויקעו אעדאיכם בין ידיכם באלסיף: ופניתי. ואקבל אליכם ואת̇מרכם ואכת̇רכם ואת̇בת עהדי מעכם: ואכלתם. ותאכלון עתיק מעתק ועתיק מן קבל אלג̇דיד תכ̇רג̇ו: ונתתי. ואג̇על מסכני פי מא בינכם ולא תקלאכם נפסי: והתהלכתי. ואסיר נורי פי מא בינכם ואכון לכם אלהא ואנתם תכונו לי אמה̈: אני. אנא אללה רבכם אלד̇י אכ̇רג̇תכם מן בלד מצר מן אן תכונו להם עבידא וכסרת קראבים אצרכם וסירתכם אחרארא: ואם. ואן לם תקבלון מני ולא תצנעו ג̇מיע אלפראיץ̇ הד̇ה: ואם. ואן פי רסומי תזהדו ואן אחכאמי תקלא נפוסכם אן לא תצנעו ג̇מיע וצאיאיי לתבטילכם עהדי: אף. איצ̇א אנא אצנע הד̇ה בכם [הד̇ה אלעקובאת פאוכל בכם עלי סרעה̈ מן חמי אלסל ואלחארד̇] מפניה̈ אלעיון ומד̇יבה̈ אלנפס ותזרעון לפארג̇ זרעכם ויאכלה אעדאיכם: ונתתי. ואחל גצ̇בי בכם ותנצדמון בין ידי אעדאיכם ויסתולו בכם באג̇צ̇יכם ותנהזמון וליס כאלב לכם: ואם. ואן אלי הד̇ה לא תקבלון מני ואזידכם תאדיבא סבעה̈ עלי כ̇טאיאכם: ושברתי. ואכסר

ואצ̇יאף̇ אנתם . . . . : ובכל. ופי ג̇מיע בלד חוזכם ולאיה̈ תג̇עלו ללארץ̇: . . . . תמאהן אכ̇וך ובאע מן חוזה וג̇א וליה אלקריב אליה ותולא ביע אכ̇יה: ואיש. ורג̇ל אד̇ לא יכון לה ולי ותנאל ידה ויג̇ד מקדאר פכאכה: וחשב. פיחסב סנין ביעה וירד אלפאצ̇ל ללרג̇ל אלד̇י באעה וירג̇ע אלי חוזה: ואם: ואן לם תנאל ידה מקדאר אלרד לה פיכון ביעה פי יד משתריה אלי סנה̈ אלאטלאק וירג̇ע אלי חוזה: ואיש: ורג̇ל אד̇ יביע בית מסכן קריה̈ סור פיכון פכאכה אלי כמאל סנה̈ ביעה [אלי אן כמל סנה̈] תכון פכאכה: ואם. ואן לם ינפד̇ אלי כמאל לה סנה̈ צחיחה̈ פית̇בת אלבית אלד̇י פי אלקריה̈ אלד̇י להא סור בתאתא ללמשתרי לה לאג̇יאלה לא יכ̇רג̇ פי אלאטלאק: ובתי. וביות [אלארבאץ̇] אלד̇י ליס להם סור מע צ̇יעה̈ אלארץ̇ יחסב פכאך תכון לה ופי אלטלאק יכ̇רג̇: וערי. וקרי אללויאניין ביות קרי חוזהם [יפתכוהא] אלדהר תכון להם: ואשר. ואלד̇י יפתך מן אללויאניין ויכ̇רג̇ ביע אלבית וקריה̈ חוזה פי אלאטלאק אן בית קרי אללויאניין הי חוזהם פי מא בין בני אסרא׳: ושדה. וצ̇יעה̈ פנא קראהם לא יבאע אן חוז אלדהר הו להם: וכי. ואד̇א תמאהן אכ̇יך ומאלת ידה מעך פאשדד בה גריב וצ̇יף ויחיא מעך: אל. לא תאכ̇ד̇ מנה עינה̈ ורבא וכ̇ף̇ רבך ויחיא אכ̇וך מעך: את. ופצ̇תך לא תעטיה בעינה̈ וברבא לא תעטי טעאמך: אני. אנא אללה רבכם אלד̇י אכ̇רג̇תכם מן בלד מצר לאעטי לכם בלד כנעאן לאכון לכם אלהא: וכי. ואד̇א תמאהן אכ̇יך מעך ואנבאע לך לא תסתכ̇דם בה כ̇דמה̈ אלעביד: כשכיר. כאג̇יר כצ̇יף̇ יכון ענדך ואלי סנה̈ אלאטלאק יכ̇דם מעך: ויצא. ויכ̇רג̇ מן ענדך הו ובניה מעה וירג̇ע אלי עשירתה ואלי חוז אבאה ירג̇ע: כי. אן עבידי הם אלד̇י אכ̇רג̇תהם מן בלד מצר לא יבאעו ביע אלעביד: לא. לא תסתולי עליה באקמא וכ̇ף̇ רבך: ועבדך. ועבדך ואמתך אלד̇י יכונו לך מן אלאמם אלד̇י חואליכם מנהם תקתנו עביד ואמא: וגם: ואיצ̇א מן אולאד אלאצ̇יאף אלסאכנין מעכם מנהם תשתרו ומן עשאירהם אלד̇י מעכם אללד̇ין ולדו פי בלדכם ויכון לכם חוזא: והתנחלתם. ותנחלוהם לבניכם בעדכם ארת̇ חוזא לדהר בהם תסתכ̇דמו ואמא אכ̇ותכם בני אסרא׳ רג̇ל באכ̇יה לא תסתולי עליה באקמא: וכי. ואד̇ תנאל יד גריב וצ̇יף̇ מעך ותמאהן אכ̇וך מעה ואנבאע לגריב צ̇יף̇ ענדך [או לאצל] עשירה̈ גריב: אחרי. בעד אנבאע פכאכא תכון לה ואחד מן אכ̇ותה יפתכה: או. או עמה או אבן עמה יפתכה או מן נסיבה מן עשירתה יפתכה או תנאל ידה וינפך̇: וחשב.

ואברגו [אלשאתם] אלי כארג אלעסכר ורגמוה באלחגארה ובני אסרא׳
צנעו כמא אמר אללה מוסי:

פרשה.

25 וידבר. וכלם אללה מוסי פי טור סיני קאילא: דבר. מר בני
אסרא׳ וקול להם אדא דכלתם אלי אלבלד אלדי אנא מעטי לכם
פעטלו אלארץ עטלה ללה: שש. סת סנין תזרע ציעתך וסת סנין
תכסח כרמך ותגמע גלאתהא: ובשנה. ופי אלסנה אלסאבעה סבת
עטלה תכון ללארץ סבת ללה ציעתך לא תזרע וכרמך לא [תרפק]:
5 את. [וכלף] חצאדך לא תחצדה וענב [פראדך] לא תקטפה סנה עטלה
תכון ללארץ: והיתה. ותכון עטלה אלארץ לכם למאכלא לך ולעבדך
ולאמתך ולאגירך ולציפך אלסאכנין מעך: ולבהמתך. ולבהימתך
וללוחש אלדי פי בלדך תכון גמיע גלאתהא ללאכל: וספרת. ותחצי
לך ז׳ סבות סנין סבע סנין ז׳ מראת פיציר לך ז׳ סבות אלסנין תסעה
וארבעין סנה: והעברת. ותגיז בוק אלתגליב פי אלשהר אלסאבע פי
עאשר מן אלשהר פי יום אלגפראן תגיזו בוק פי גמיע בלדכם:
10 וקדשתם. ותקדסו סנה אלכמסין סנה ותדעון [בעתק] פי אלארץ
לגמיע סכאנהא אטלאק הי תכון לכם ותרגעון רגל אלי חוזה ורגל
אלי עשירתה תרגעו: יובל. אטלאק הי סנה אלכמסין סנה תכון לכם
לא תזרעו ולא תחצדו [כלפהא] ולא תקטפו [פראדהא]: כי. אן
אטלאק הי קדס תכון לכם מן אלצחרא תאכלו גלתהא: בשנת. פי
סנה אלאטלאק הדה תרגעו רגל אלי חוזה: ואדא בעת ביעא לצאחבך
15 או אשתרי מן יד צאחבך לא תגבנו רגל אכיה: במספר. באחצא סנין
בעד . . . . אטלאק תשתרי מן צאחבך באחצא סני אלגלאת יביעך
הו: לפי. בחסב כתרה אלסנין תכתר תמנה ובחסב קלה אלסנין
תקלל תמנה אן אחצא גלאת הו באע לך: ולא תגבנו אמר צאחבה
וכף מן רבך אני אנא אללה רבכם: ועשיתם. ואצנעו רסומי
ואחכאמי תחפטו ואעמלו בהא וקימו עלי אלארץ ואתקין: ונתנה.
ותעטיכם אלארץ תמרהא ותאכלון ללשבע ותקימו ואתקין עליהא:
20 וכי. ואדא תקולון מא נאכל פי אלסנה אלסאבעה הודא לא נזרע ולא
נגמע גלאתנא: וצויתי: פאמר ברכתי לכם פי אלסנה אלסאדסה
[ותכפיכם] גלאתהא לתלת סנין: וזרעתם. ותזרעון אלסנה אלתאמנה
ותאכלון מן גלתהא עתיקא אלי אלסנה אלתאסעה אלי מגי גלתהא
תאכלו עתיקא: והארץ. ואלארץ לא . . . . אן לי אלארץ אן גרבא

ותפרחו בין ידי אללה רבכם ז׳ איאם: וחגתם. ותחגוה חגא ללה ז׳
איאם פי אלסנה̈ רסם אלדהר לאגיאלכם פי אלשהר אלז׳ תחגוה:
בסכות. פי אלמטאל תקימו ז׳ איאם כל צריח פי אסרא׳ יקימו פי
אלמטאל: למען. לכי יעלמו אגיאלכם אן פי אלמטאל אגלסת בני
אסרא׳ פי כ̇רוגי איאהם מן בלד מצר אנא אללה רבכם: וידבר.
[פכ̇אטב] מוסי [לבני אסראיל באעיאד אללה]:
24 וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: צו. מר בני אסראיל ויאכ̇דו
לך דהן זית צאפי מדקוק ללאצאה̈ לתסרג בה אלסרג דאימא:
מחוץ: מן כ̇ארג אלסג̇ף אלשהאדה̈ פי כ̇בא אלמחצ̇ר ינצ̇דה הרון מן
אלעשי אלי אלגדאה̈ בין ידי אללה דאימא רסם אלדהר לאגיאלכם:
על. עלי אלמנארה̈ אלטאהרה̈ ינצ̇ד אלסרג בין ידי אללה דאימא:
5 ולקחת: ותאכ̇ד סמד ותכ̇בזהא אתנתי עשר גרדקה̈ עשרין תכון
אלגרדקה̈ אלואחדה̈: ושמת. ותצירהא [צפין סתה̈ פי כל צף] עלי
אלמאידה̈ אלטאהרה̈ בין ידי אללה: ונתת. ותג̇על עלי [כל צף] לבאן
ד̇כי [וליכן ען אלכ̇בז פיהא] קרבאנא ללה: ביום: פי יום אלסבת פי
יום אלסבת ינצ̇דה בין ידי אללה דאימא מן בני אסרא׳ עהד אלדהר:
והיתה. ותכון להרון ולבניה ויאכ̇לוהא פי מוצ̇ע מקדס אד̇ כ̇ואץ
10 אלאקדאס הו לה מן קראבין אללה רסם אלדהר: ויצא. פכ̇רג
בן אמראה̈ אסראיליה̈ והו אבן רג̇ל מצרי פי מא בין בני אסרא׳
ותכ̇אצמו פי אלעסכר אבן אלאסראיליה̈ ואלרג̇ל אלאסראילי: ויקב.
פסב אבן אלאמראה̈ אלאסראיליה̈ אלאסם [ושתמה] פג̇אבוה אלי
מוסי ואסם אמה שלמית אבנה̈ דברי מן סבט דן: ויניחהו. פתרכוה
פי אלחבס ליבין להם [אלקול ען] אמר אללה: וידבר. פכלם אללה
מוסי תכלימא: הוצא. אכ̇רג [אלשאתם] אלי כ̇ארג אלעסכר ויסנדו
ג̇מיע אלסאמעין אידיהם עלי ראסה וירג̇מוה ג̇מיע אלג̇מאעה̈: ואל.
15 ולבני אסרא׳ תכ̇אטב קאילא אי רג̇ל [שאתם רבה] פקד חמל וזרה:
ונקב. [ומן סב] אסם אללה קתל יקתל רג̇ם ירג̇מוה ג̇מיע אלג̇מאעה̈
כאלגריב כאלצריח [סוא איאהמא סב] אלאסם יקתל: [ואי אנסאן קתל
אחדא מן נפוס אלנאס] קתל יקתל: ומכה. ומן קתל נפס בהימה̈
יסלם מת̇להא נפס בדל נפס: ואיש. ואי רג̇ל ג̇על עיב פי צאחבה כמא
20 עמל כד̇י יעמל בה: שבר. כסר בדל כסר עין בדל עין סן בדל סן
כמא יג̇על עיב פי אנסאן כד̇אך יג̇על פיה: ומכה. ומן קתל בהימה̈
יסלמהא ומן קתל אנסאן יקתל: משפט. חכם ואחד יכון לכם כאלגריב
כאלצריח יכון אני אנא אללה רבכם: וידבר. פאמר מוסי בני אסרא׳

מע אלכ̇בז סבעה̈ כבאש צחאחא בני סנה̈ ורת̇א מן אלבקר ואחדא
וכבשין יכונו צעידה̈ ללה והדיתהם ומזאג̇הם קרבאנא מקבולא מרצ̇יא
ללה: ועשיתם. ותצנעון עתודא מן אלמעז ואחדא ללדכוה̈ וכ̇רופין
20 בני סנה̈ לד̇בח אלסלאמה̈: והניף. ויחרכהם אלאמאם מע כ̇בז אלבכור
תחריכא בין ידי אללה עלי אלכ̇רופין קדסא יכונו ללה ללאמאם:
וקראתם. [וסמו] פי ד̇את הד̇א אליום מסמי קדס יכון לכם כל צנאעה̈
מכסב לא תצנעו רסם אלדהר פי ג̇מיע מסאכנכם לאג̇יאלכם: ובקצרכם.
ואד̇א חצדתם זרע בלדכם לא תסתקצי ג̇הה̈ צ̇יעתך פי חצאדך ולקאט
זרעך לא תלקטה ללצ̇עיף וללג̇ריב תתרכהם אנא אללה רבכם: וידבר.
וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. מר בני אסרא׳ קאילא פי אלשהר אלז׳
פי ואחד מן אלשהר יכון לכם עטלה̈ (זכר) [ותבויק ג̇לבה̈] (יכון לכם)
25 [ואסמא מקדסא]: כל. כל צנאעה̈ מכסב לא תעמלו וקרבו קרבאנא ללה:
וכלם אללה מוסי תכלימא: אך. אמא פי עאשר מן אלשהר אלז׳ הד̇א יום
ג̇פראן הוא [אסמא מקדסא] יכון לכם ותעד̇בו אנפסכם ותקרבו קרבאנא
ללה: וכל. וכל צנאעה̈ לא תצנעו פי ד̇את הד̇א אליום אן יום ג̇פראן
הוא (לכם) ליסתג̇פר ענכם בין ידי אללה רבכם: כי. אן כל אנסאן
30 אלד̇י לא יתענא פי ד̇את הד̇א אליום פינקטע מן קומה: כל. כל
אנסאן אלד̇י יצנע כל צנאעה̈ פי ד̇את הד̇א אליום ואביד ד̇לך אלאנסאן
מן בין קומה: כל. כל צנאעה̈ לא תצנעו רסם אלדהר לאג̇יאלכם פי
ג̇מיע מסאכנכם: שבת. סבת עטלה̈ הי לכם ותעד̇בו אנפסכם פי
תאסע מן אלשהר באלעשי מן אלעשי אלי אלעשי תעטלו עטלתכם:
וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. מר בני אסרא׳ קאילא פי
כ̇מסה̈ עשר יום מן אלשהר אלסאבע הד̇א חג̇ אלמ̇טאל סבעה̈ איאם
35 [ללה]: ביום. פי אליום אלאול [אסם מקדס] כל צנאעה̈ מכסב לא תצנעו:
שבעת ימים: ז׳ איאם תקרבו קרבאנא ללה פי אליום אלח׳ [אסם
מקדס] יכון לכם ותקרבון קרבאנא ללה [ואמכת̇ו פי קדסה] כל צנאעה̈
מכסב לא תצנעו: אלה. הד̇ה אעיאד אללה אלד̇י [יג̇ב תסמוהא
באסמא כ̇אצה̈] לתקרבו קרבאנא ללה צעידה̈ והדיה̈ ד̇בח ומזאג̇ חכם
יום פי יומה: מלבד. מא כ̇לא סבות אללה ומא כ̇לא עטאיאכם ומא
כ̇לא ג̇מיע נד̇ורכם ומא כ̇לא ג̇מיע תברעאתכם אלד̇י תעטוהא ללה:
אך. אמא פי כ̇מסה̈ עשר יום מן אלשהר אלסאבע [פי אואן ג̇מע]
ג̇לאת אלארץ̇ תחג̇ו חג̇א ללה סבעה̈ איאם פי אליום אלאול עטלה̈ ופי
40 אליום אלח׳ עטלה̈: ולקחתם. ותאכ̇ד̇ו לכם פי ד̇לך אליום אלאול
ת̇מר שג̇ר בהי וקלב נכ̇ל ואג̇צאן שג̇ר [עלי צנעה̈ צ̇פר] וג̇רב אלואדי

25 ופי בלדכם לא תצנעו: ומן יד אלאמם לא תקרבו קרבאן דבכם
אלדאים ופיה שי מן הדה אלעיוב לאן פסאדהא מעהא עיבהא פיהא
פלא ירתצי מנכם: וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: שור. תור
או שאה או מאעז אד יולד פיקים ז׳ איאם מע אמה ומן אליום אלתאמן
פצאעדא ירתצי אן יקרב קרבאנא ללה: ושור. ותור או שאה איאה
וולדה לא תדבחו פי יום ואחד: וכי. ואדא דבחתם דבח סלאמה
30 דאים ללה ללרצא ענכם תדבחוה: ביום. פי יום ואחד יוכל לא תבקו
מנה אלי אלגדאה אנא אללה אמרת בדלך: ושמרתם. ואחפטו וצאיאיי
ואעמלו בהא אנא אללה: ולא. ולא תבדלו אסם קדסי ואתקדס פי מא
בין בני אסרא׳ אנא אללה מקדסכם: המוציא. אלמכרגכם מן בלד
מצר לאכון לכם אלהא אנא אללה אלמעאקב:
23 וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. כלם בני אסראיל וקול
להם אעיאד אללה אלדי תסמוהא אסמא מקדסה הדה הי אעיאדי:
ששת. סת איאם תעמל אלצנאיע ופי אליום אלז׳ סבת עטלה אסם
מקדם כל צנאעה לא תצנעו סבת הי ללה פי גמיע מסאכנכם: אלה.
הדה אעיאד אללה [אלתי אסמאוהא כאצה] אלתי תסמוהא פי
5 אוקאתהא: בחדש. פי אלשהר אלאול פי ארבעה עשר יום מן אלשהר
בין אלגרובין פסחא ללה: ובחמשה. ופי כאמס עשר יום מן אלשהר
הדא חג אלפטיר ללה סבעה איאם פטיר תאכלו: ביום. פי אליום
אלאול מסמי קדס יכון לכם כל צנאעה מכסב לא תצנעו: והקרבתם.
ותקרבון קרבאנא ללה סבעה איאם פי אליום אלז׳ מסמי קדס כל
צנאעה מכסב לא תצנעו: וידבר. פכלם אללה מוסי תכלימא: דבר.
10 מר בני אסרא׳ וקול להם אדא דכלתם אלי אלבלד אלתי אנא מעטיה
לכם פאחצדו חצאדהא ואתו בנמר אול חצאדכם אלי אלאמאם:
והניף. ויחרך אלגמר בין ידי אללה לרצא מנכם מן גד אלסבת יחרכה
אלאמאם: ועשיתם. ותצנעון פי יום תחריככם ללגמר כבשא צחיחא
אבן סנתה צעידה ללה: ומנחתו. והדיתה עשרין סמד מלתותה בדהן
קרבאנא ללה מקבולא מרציא ומזאגה כמר רבע קסט: ולחם. וכבזא
וסויקא ופריכא לא תאכלו אלי דאת הדא אליום אלי אן תגיבו קרבאן
15 רבכם רסם אלדהר לאגיאלכם פי גמיע מסאכנכם: וספרתם. ואחצו
לכם מן גד אלעטלה מן יום מגיכם בגמר אלתחריך סבע סבות כאמלאת
תכון: עד. אלי גד אלעטלה אלסאבעה תחצו כמסין יום ותקרבו
הדיה גדידה ללה: ממושבתיכם. מן מסאכנכם תאתו בכבז אלתחריך
רגיפין עשרין סמד תכון כמיר תכבז בכור ללה: והקרבתם. ותקרבו

22 וידבר. וכלם אללה מוסי קאילא: דבר· כלם הרון ובניה אן יג̇אנבו מן אקדאס בני אסראי׳ ולא יבד̇לו אסם קדסי אלד̇י הם מקדסין לי אנה אללה שרפתה: אמר. קול להם לאג̇יאלכם כל רג̇ל אלד̇י יתקדם מן ג̇מיע נסלכם אלי אלאקדאס אלד̇י יקדסוהא בני אסראיל ונג̇אסתה עליה פינקטע ד̇לך אלאנסאן מן בין ידי אנא אללה: אלמעאקב: איש. אי רג̇ל מן נסל הרון והוא אברץ̇ או ד̇איב פי אלקדאס לא יאכל אלי אן יטהר ומן דני בכל נג̇אסה̈ אנסאן או רג̇ל אלד̇י תכרג̇ מנה מצ̇אג̇עה̈ אנסאל: או. או רג̇ל אלד̇י ידנו בכל סאעי אלד̇י ינג̇ס מנה או באי אנסאן אלד̇י ינג̇ס מנה לג̇מיע נג̇אסתה: נפש. אי נפס אלתי תדני בה ותנג̇ס אלי אלמגיב ולא יאכל מן אלקדאס אלא אן רחץ̇ בדנה באלמא: ובא. פאד̇א ג̇אבת אלשמס יטהר ובעד ד̇לך יאכל מן אלאקדאס אד̇ טעאמה הו: נבלה. נבילה̈ ופריסה̈ לא יאכל לינג̇ס בהא אנא אללה אלמעאקב: ושמרו את משמרתי: ויחפט̇ו מחאפט̇י ולא יחמלו ענה וזרא פיהלכו פיה אד̇ יתבדלוה אנא אללה מקדסהם: וכל. וכל אג̇נבי לא יאכל קדס צ̇יף אמאם ואג̇יר לא יאכל קדס: וכהן. ואי אמאם אשתרא אנסאן שראא במלאה הו יאכל מנה ותאליד ביתה הם יאכלו מן טעאמה: ובת. ואבנת אמאם אד̇ תכון לרג̇ל אג̇נבי הי מן רפאיע אלאקדאס לא תאכל: ובת. ואבנת אמאם אד̇ תכון ארמלה̈ ומטלקה̈ ונסל ליס להא ותעוד אלי בית אביהא כצבאיהא מן טעאם אביהא תאכל וכל אג̇נבי לא יאכל מנה: ואיש. ואי אנסאן אכל קדסא בסהו פיזיד כ̇מסה עליה ויג̇על ללאמאם אלקדס: ולא. ולא יבד̇לו אקדאס בני אסראי׳ אלד̇י ירפעו ללה: והשיאו. ויחמלון ענהא ד̇נובא ואת̇אמא פי אכלהם אקדאסהם אני אנא אללה מקדסהם: וידבר. פכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. כלם הרון ובניה וג̇מיע בני אסרא׳ ותקול להם אי רג̇ל מן אל אסרא׳ ומן אלסאכן פי אלאסרא׳ אלד̇י יקרב קרבאנה לג̇מיע נד̇ורהם וג̇מיע תברעאתהם אלד̇י יקרבו ללה צעידה̈: לרצנכם. פאלמרתצ̇י מנכם צחיח ד̇כר מן אלבקר מן אלצ̇אן ומן אלמאעז: כל. כל אלד̇י פיה עיב לא תקרבוה אן לא לרצ̇א יכון לכם: ואיש. ואי רג̇ל קרב ד̇בח סלאמה̈ ללה לתביין נד̇ר או תברעא מן אלבקר או מן אלג̇נם צחיח יכון לרצ̇א כל עיב לא יכון פיה: עורת. אעורא או מכסורא או מבתורה̈ או ד̇את ת̇אלול או ג̇רב או חזאז פלא תקדמוהא ללה ולא תג̇עלו מנהא עלי אלמד̇בח ללה: ות̇ור או שאה̈ גאמזה̈ או מדמג̇ה̈ תברעא תצנעהא ולנד̇ר לא ירתצ̇י: ומעוך. ואלממרום ואלמדקוק ואלמנצול ואלמקטוע לא תקרבו ללה

מן אלשעוב לתכונו לי: ואיש. ואי רגל או אמראה כאן פיהם משעודא או עראפא קתל יקתלא באלחגארה ירגמוהמא פקד חלת דמאהמא:

פרש.

21 ויאמר. פקאל אללה למוסי מר אלאימה בני הרון וקול להם כל ואחד לא ינגס בקומה: כי: אלא בנסיבה אלקריב אליה לאמה ולאביה ולאבנה ולאבנתה ולאכיה: ולאחתו. ולאכתה אלבכר אלקריבה אליה אלתי לם תציר לרגל בהא ינגס: לא. לא ינגס בכמיר מן קומה ליבדלה: לא. לא ינתפו נתפא פי רוסהם וגהה דקונהם לא יחלקו ופי אבדאנהם לא יכדשו כדשא: קדשים. מקדסין יכונו לרבהם ולא יבדלו אסם רבהם קראבין אללה טעאם אללה הם מקרבין פליכונו מקדסין: אשה. אמראה זאניה ומבדלה לא יאכדו ואמראה מטלקה מן בעלהא לא יאכדו אנהם מקדסין לרבהם: וקדשתו. וקדסה אן טעאם רבך הו מקרב קדס יכון לך אן קדוס אנא אללה מקדסכם: ובת. ובנת רגל אמאם אד תבדלת לתזני אבאהא הי מבדלה באלנאר תחרק: והכהן. ואלאמאם אלכביר מן אכותה אלדי יצב עלי ראסה דהן אלמסוחיה ויכמל ואגבה ללבס אלתיאב ראסה לא ישעת ותיאבה לא ימזקהא: ועל. ועלי גמיע אלנפוס אלמאיתה לא ידכל חתי באביה ואמה לא ינגס: ומן. ומן אלמקדס לא יכרג ולא יבדל מקדס רבה אן תאג דהן מסח רבה עליה אנא אללה: שרפתה. והוא: והו אמראה בכר יאכד: אלמנה. ארמלה ומטלקה ומבדלה וזאניה הדה לא יאכד אלא בכר מן קומה יאכד אמראה: ולא. ולא יבדל נסלה פי קומה אני אנא אללה מקדסה: וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. כלם הרון קאילא אי רגל מן נסלך לאגיאלהם אלדי יכון פיה עיב לא יתקדם ליקרב קרבאן רבה: כי. אן כל רגל אלדי פיה עיב לא יתקדם רגל אעמי או אלזמן או אלאכרם ואלכאמע: או. או רגל אלדי יכון פיה כסר רגל או כסר יד: או. או אחדב או אכפש או כתיב פי עינה או גרב או חזאזה או אדר: כל. כל רגל אלדי פיה עיב מן נסל הרון אלאמאם לא יתקדם ליקרב קראבין אללה עיב פיה קרבאן רבה לא יתקדם ליקרב: לחם. טעאם רבה מן כאץ אלאקדאס ומן אלאקדאס יאכל: אך. אמא אלי אלסגף לא ידכל ואלי אלמדבח לא יתקדם אד עיב פיה ולא יבדל מקדסי אני אנא אללה מקדסהם: וידבר. פכלם מוסי הרון ובניה וגמיע בני אסראיל:

5 יקתלוה: ושמתי. ואחל אנא ג̇צ̇בי בד̇לך אלרג̇ל ובעשירתה ואקטעה
וג̇מיע אלטאג̇יין וראה ליטג̇י תבע אלצנם מן בין קומהם: והנפש. ואי
אנסאן ולא אלי אלמשעודין ואלי אלעראפין ליטג̇י תבעהם ואחל ג̇צ̇בי
בד̇לך אלרג̇ל ואקטעה מן בין קומה: והתקדשו. ותקדסו וכונו מקדסין
אני אנא אללה רבכם אלקדוס: ושמרתם. ואחפט̇ו רסומי ואעמלו בהא
אנא אללה מקדסכם: כי. אן אי רג̇ל לען אביה ואמה קתל יקתל
10 אביה ואמה לען פקד חל דמה: ואיש. ואי רג̇ל זנא מע זוג̇ה̈ רג̇ל
אלד̇י יזני מע זוג̇ה̈ צאחבה קתל יקתל אלזאן ואלזאניה̈: ואיש. ואי
רג̇ל צ̇אג̇ע זוג̇ה̈ אביה סואה̈ אביה כשף קתלא יקתלא כלאהמא פקד
חלת דמאהמא: ואיש. ואי רג̇ל צ̇אג̇ע כנתה קתלא יקתלא כלאהמא
דאהיה̈ צנעא פקד חלת דמאהמא: ואיש. ואי רג̇ל צ̇אג̇ע ד̇כר מצ̇אג̇עה̈
אמראה̈ כריהה̈ עמלו כלאהמא קתלא יקתלא פקד חלת דמאהמא:
ואיש. ואי רג̇ל אכ̇ד̇ אמראה̈ ואמהא פאחשה̈ הי באלנאר יחרקו הו
15 והן ולא תג̇על פאחשה̈ פי מא בינכם: ואיש. ואי רג̇ל ג̇על מצ̇אג̇עתה
פי בהימה̈ קתל יקתל ואלבהימה̈ תקתלו: ואשה. ואי אמראה̈ תקדמת
אלי כל בהימה̈ לתנזוהא פאקתל אלאמראה̈ ואלבהימה̈ קתלא יקתלא
כלאהמא פקד חלת דמאהמא: ואיש. ואי רג̇ל אכ̇ד̇ אכ̇תה אבנה̈
אביה או אבנה̈ אמה וראי סואתהא והי תנט̇ר סואתה עאר הו וינקטעו
מן חצ̇רה̈ אהל קומהם סואה̈ אכ̇תה כשף וזרה חמל: ואיש. ואי רג̇ל
צ̇אג̇ע אמראה̈ חאיצ̇ה̈ וכשף סואתהא נביעהא כשף והי כשפת נביע
דמהא פינקטעא כלאהמא מן בין קומהם: וערות. וסואה̈ אכ̇ת אמך
20 ואכ̇ת אביך לא תכשף אד̇ ערא נסיבתה חמל וזרה: ואיש. ואי רג̇ל
צ̇אג̇ע עמתה סואה̈ עמה כשף וזרהמא חמלא עקימאן ימותון: ואיש.
ואי רג̇ל אכ̇ד̇ זוג̇ה̈ אכ̇יה מבעדה̈ הי סואה אכ̇יה כשף עקימין יכונו:
ושמרתם. ואחפט̇ו ג̇מיע רסומי וג̇מיע אחכאמי ואעמלו בהא ולא
תשתתכם אלארץ̇ אלד̇י אנא מדכ̇לכם אלי ת̇ם לתקימו בהא: ולא.
ולא תסירו פי רסום אלאמם אלד̇י אנא טארד מן בין ידיכם אן ג̇מיע
הד̇ה צנעו אקליתהם: ואמר: וקלת לכם אנתם תחוזו ארצ̇הם ואנא
אעטיתהא לכם לתחוזוהא בלד יפיץ̇ אללבן ואלעסל אנא אללה רבכם
25 אלד̇י אפרזתכם מן אלשעוב: והבדלתם. ותפרזו בין אלבהימה̈
אלטאהרה̈ ואלנג̇סה̈ ובין אלטאיר אלנג̇ס ואלטאהר ולא תנג̇סו אנפסכם
באלבהאים ואלטאיר וג̇מיע מא ידב עלי אלארץ̇ אלד̇י אפרזתה לכם
ללתנג̇ס: והייתם לי. וכונו לי מקדסין אן קדוס אנא אללה ואפרזתכם

פי קלבך בל עצ̇ה עצ̇ה לצאחבך ולא תחמל ענה וזרא: לא. לא תנקם ולא תחקד עלי אחד קומך ואחבב לצאחבך מת̇לך אנא אללה אג̇אזיך כ̇ירא: את. רסומי תחפט̇ו בהימתך לא תנזוהא מן נועין צ̇יעתך לא תזרע מן נועין ות̇וב מן נועין מלחמין לא יעלו עליך: ואיש. ואי רג̇ל צ̇אג̇ע אמראה̈ מצ̇אג̇עה̈ אנסאל והי אמה̈ מכ̇טבה̈ לרג̇ל ופדא לא תפדא ועתק לם ידפע אליהא מחדודה̈ תכון לא יקתלו אד̇ לם תעתק: והביא. פליאת בקרבאנה ללה אלי באב כ̇בא אלמחצ̇ר כבש ללקרבאן: וכפר. ויסתגפר ענה אלאמאם בכבש אלאת̇ם בין ידי אללה ען כ̇טיתה אלתי אכ̇טא ויצפח ענה מן כ̇טיתה אלתי אכ̇טא: וכי. ואד̇א דכ̇לתם אלי אלבלד וגרסתם כל שג̇ר מאכל פחרמו תחרימא ת̇מרה ג׳ סנין יכון לכם מחרמא לא יוכל: ובשנה. ופי אלסנה̈ אלד׳ יכון כל ת̇מרה קדסא מוהלא ללה: ובשנה. ופי אלסנה̈ אלה׳ תאכלו ת̇מרתה ליזיד לכם גלתה אנא אללה רבכם: אזיד פי גלתה: לא. לא תאכ̇לו עלי אלדם לא תתטירו ולא תתפאלו: לא. לא תחלקו נ̇הה̈ רווסכם ולא תסתאצל נ̇הה̈ לחיתך: ושרט. וכ̇דשא עלי מית לא תג̇עלו פי אבדאנכם וכתאבה̈ וסם לא תג̇עלו פיכם אנא אללה אלמעאקב: אל. לא תבד̇ל אבנתך ללפג̇ור לילא יפג̇ר אהל אלארץ̇ ותמתלי אלארץ̇ פאחשה̈: את. סבותי תחפט̇ו ומקדסי תכ̇אפו אנא אללה רבכם: [ולא תולו אלי אלמשעוד̇ין ואלעראפין ולא תטלבו אן תעצ̇וני בהא אנא אללה רבכם עאלם אלגיב:] מפני. מן בין ידי ד̇ו אלשיבה̈ תקום ותבתהג̇ וג̇ה אלשיך̇ וכ̇ף רבך אנא אללה: וכי. ואד̇א סכן מעך גריב פי בלדכם לא תט̇הרוה: כאזרח. כאלצריח מנכם יכון לכם אלגריב אלסאכן מעכם ותחבב לה מת̇לך אן גרבא כנתם פי בלד מצר אנא אללה רבכם: לא. לא תצנעו ג̇ורא פי אלחכם פי אלכיל ופי אלוזן ופי אלמסאחה̈: מאזני. מואזין עדל וצנג̇את עדל ומכאייל עדל ואקסאט עדל תכון לכם אנא אללה רבכם אלעדל אלדי אכ̇רג̇תכם מן בלד מצר: ושמרתם. ואחפצ̇ו ג̇מיע רסומי וג̇מיע אחכאמי ואעמלו בהא אנא אללה:

20 וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: ואל. ולבני אסרא׳ תקול אי רג̇ל מן בני אסרא׳ ומן אלגריב אלסאכן פי אל אסרא׳ אלדי יעטי מן נסלה ללצנם קתל יקתל קום אלבלד ירג̇מוה באלחג̇ארה̈: ואני. ואנא אחל גצ̇בי בד̇לך אלרג̇ל ואקטעה מן בין קומה אן מן נסלה אעטי ללצנם לכי ינג̇ס מקדסי ויבד̇ל אסם קדסי: ואם. ואן תגאפל תגאפלא אהל אלבלד עיונהם מן ד̇לך אלרג̇ל פי עטאה מן נסלה ללצנם אלא

ללצנם ולא תבדל אסם רבך אנא אללה אלמעאקב: ואת. ואלדכר
לא תצׄאגׄע מצׄאגׄעה אמראה כריהה הי: ובכל. ופי גׄמיע אלבהאים
לא תגׄעל מצׄאגׄעתך לתנגׄס בהא ואמראה לא תקף בין ידי בהימה
לתנזוהא דאהיה הי: אל. לא תתנגׄסו בגׄמיע הדׄה אן בגׄמיע הדׄה
25 עצו אלאמאם אלדׄי אנא טארד מן בין ידיכם: ותטמא. פתנגׄסת
אלארץׄ ואפתקד דׄנובהא מנהא פאקלת אלארץׄ סאכנהא: ושמרתם.
ותחפטׄון אנתם גׄמיע רסומי ואחכאמי ולא תעמלו מן גׄמיע אלמכארה
הדׄה אלצׄיף ואלגריב אלסאכן פי מא בינכם: כי. אן גׄמיע הדׄה
אלמכארה צנעו אהל אלארץׄ אלדׄי מן קבלכם ותנגׄסת אלארץׄ: ולא.
ולא תקלאכם אלארץׄ בנגׄיסכם להא כמא אקלת אלאמם אללדׄין מן
קבלכם: כי. אן כל אלדׄי יצנע מן גׄמיע הדׄה אלמכארה פינקטעו
30 אלנפוס אלצׄאנעאת מן בין קומהם: ושמרתם. ותחפטׄון מחפטׄי אן
לא יצנע מן רסום אלמכארה אלדׄי עמלת מן קבלכם ולא תעצוני
בהא אנא אללה רבכם:

פרש.

19 וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. כלם גׄמאעה בני אסראי׳
ותקול להם מקדסין תכונו אן קדוס אנא אללה: איש. כל רגׄל אבוה
ואמוה תכׄאפו וסבותי תחפטׄו אנא אללה רבכם אגׄ׳ כי׳: אל. לא תולו
אלי אלאותׄאן ומעבודאת מסבוכה לא תצנעו לכם אנא אללה רבכם
5 אלואחד: וכי. ואדׄא דׄבחתם דׄבח סלאמה ללה לרצׄא מנכם תדׄבחוה:
ביום. פי יום דׄבחכם לה יוכל ומן גד ואלבאקי אלי אליום אלתׄאלתׄ
באלנאר יחרק: ואם. ואן אכל אכלא פי אליום אלגׄ כאלאכׄם הוא
לא ירתצׄי: ואכליו. ואכלה וזרה יחמל אן קדס אללה בדׄל וינקטע
דׄלך אלאנסאן מן קומה: ובקצרכם. ואדׄא חצדתם זרע ארצׄכם לא
תסתקצי גׄהה צׄיעתך לתחצדהא ולקאט זרעך לא תלקטה: וכרמך.
10 וכרמך לא תמשה ואלפראד מן ענבך לא תקטפה ללצׄיף וללגריב
תתרכהם אנא אללה רבכם אגׄאזיכם כׄירא: לא. לא תסרקו ולא
תגׄחדו ולא תנכׄתו אמר בצאחבה: ולא. ולא תחלפו באסמי באטלא
ותבדׄל אסם רבך אנא אללה אלמעאקב: לא. לא תגׄשם צאחבך ולא
תגׄצבה ולא תבית אגׄרה אלאגׄיר ענדך אלי אלגדאה: לא. לא תסב
אטרוש ובין ידי אעמי לא תגׄעל מעתׄרה וכׄף רבך אנא אללה אלמעאקב:
15 לא. לא תצנעו גׄורא פי אלחכם ולא תחאבי וגׄה פקיר ולא תבתהגׄ
וגׄה גׄליל באלעדל תחכם בין קומך: לא. לא תמשׄ סאעיא בקומך ולא
תקף עלי דם צאחבך אנא אללה אלמעאקב: לא. לא תשנא אכׄאך

בינהם אלדׄי יאכל כל דם ואחל גׄצׄבי באלנפס אלאכלהֿ מן אלדם
ואקטעהא מן בין קומהא: כי. אן נפוס אלבשריין פי אלדם היא ואנא
גׄעלתהא לכם עלי אלמדׄבח לתסתגפר ען אנפסכם אן אלדם הו ען
אלנפס יכפר: על. לדׄלך קלת לבני אסרא׳ כל נפס מנכם לא תאכל
דם ואלגריב אלסאכן פי מא בינכם לא יאכל דם: ואיש. ואי רגׄל מן
בני אסרא׳ ומן אלגריב אלסאכן פי מא בינהם אלדׄי יצטאד צידא או
טאיר אלדׄי יוכל ויספך דמה פיגטיה באלתראב: כי נפש. אן נפס כל
בשרי דמה פי נפסה הי וקלת לבני אסרא׳ דם כל בשרי לא תאכלו
15 אן נפס כל בשרי דמה היא כל אכלה ינקטע: וכל. וכל נפס אלדׄי
תאכל נבילהֿ ופריסהֿ מן אלצׄיף ומן אלגריב ויגסל תׄיאבה וירחׄץ
באלמא ויגׄגׄם אלי אלמגיב ויטהר: ואם. ואן לם יגסל ותׄיאבה לא
18 ירחׄץ פקד חמל וזרה: וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. מר
בני אסרא׳ וקול להם אנא אללה רבכם: כמעשה. כעמל אהל מצר
אלדׄי אקמתם בהא לא תצנעו וכצניע בלד כנעאן אלדׄי אנא מדכׄלכם
אלי תׄם לא תצנעו ופי רסומהם לא תסלכו: את. אחכאמי תצנעו
5 ורסומי תחפטׄו לתסלכו בהא אנא אללה רבכם: ושמרתם. ואחפטׄו
רסומי ואחכאמי אלדׄי יצנעהא אלאנסאן ויחיא בהא אנא אללה: איש.
רגׄל ורגׄל אלי נסיב דׄאתה לא תתקדמו לכשף סואהֿ אנא אללה:
ערות. סואהֿ אביך וסואהֿ אמך לא תכשף אמך הי לא תכשף סואתהא:
ערות. סואהֿ זוגׄהֿ אביך לא תכשף סואהֿ אביך היא: ערות. סואהֿ
אכׄתך אבנת אביך או אבנהֿ אמך אלמולודהֿ מן דאכׄל או מולודהֿ מן
10 כׄארגׄ לא תכשף סואתהא: ערות. סואה אבנהֿ אבנך או אבנהֿ אבנתך
לא תכשף סואתהן אן סואתך הוא: ערות. סואהֿ אבנהֿ זוגׄהֿ אביך
אלמולודהֿ מן אביך אכׄתך הי לא תכשף סואתהא: ערות. סואהֿ אכׄת
אביך לא תכשף קריבהֿ אביך הי: ערות. סואהֿ אכׄת אמך לא תכשף
אן קריבהֿ אמך הי: ערות. סואהֿ אכׄי אביך לא תכשף ואלי זוגׄתה
15 לא תתקדם כעמתך הי: ערות. סואהֿ כנתך לא תכשף זוגׄהֿ אבנך הי
לא תכשף סואתהא: ערות. סואהֿ זוגׄהֿ אכׄיך לא תכשף סואהֿ אכׄיך
הי: ערות. סואהֿ אמראהֿ ואבנתהא לא תכשף אבנהֿ אבנהא ואבנהֿ
אבנתהא לא תאכׄדׄ לתכשף סואתהא (מעהא פי חיותהא) [נסיבאן הן]
פאחשהֿ הוא: ואשה. ואמראהֿ מע אכׄתהא לא תאכׄדׄ צׄרהֿ לכשף
סואתהא מעהא פי חיותהא: ואל. ואלי אמראהֿ פי חיצׄהֿ נגׄאסתהא
20 לא תתקדם לכשף סואתהא: ואל. ואלי זוגׄהֿ צאחבך לא תגׄעל
מצׄאגׄעתך לאנסאל לתנגׄס בהא: ומזרעך. ומן נסלך לא תגׄעל קרבאן

פי אלבר: ובא. וידכ̇ל הרון אלי כ̇בא אלמחצ̇ר ויסלך̇ ת̇יאב אלעשר
אלד̇י לבס פי ד̇כולה אלי אלקדס ויצ̇עהם ת̇ם: ורחץ. וירחץ̇
בדנה באלמא פי מוצ̇ע מקדס וילבס ת̇יאבה ויכ̇רג̇ ויעמל צעידתה
25 וצעידה̈ אלקום ויסתגפר ענה וען אלקום: ואת. ושחם אלד̇כוה̈ יקתרה
עלי אלמד̇בח: והמשלח. ואלמטלק אלעתוד לעזאז יג̇סל ת̇יאבה
וירחץ̇ בדנה באלמא ובעד ד̇לך ידכ̇ל אלי אלעסכר: ואת. ורת̇ אלד̇כוה̈
ועתוד אלד̇כוה̈ אלד̇י אדכ̇ל מן דמהא ליסתגפר פי אלקדס יכ̇רג̇ אלי
כ̇ארג̇ אלעסכר ויחרקו באלנאר ג̇לודהמא ולחומהמא ופרות̇המא:
והשרף. ומחרקהם יג̇סל ת̇יאבה וירחץ̇ בדנה באלמא ובעד ד̇לך ידכ̇ל
אלי אלעסכר: ותכון הד̇ה לכם רסם אלדהר פי אלשהר אלז' פי י' מן
אלשהר תעד̇בו אנפסכם וכל צנאעה̈ לא תצנעו אלצ̇יף ואלגריב
30 אלסאכן ענדכם: אן פי הד̇א אליום יסתגפר ענכם ליטהרכם מן ג̇מיע
כ̇טאיאכם בין ידי אללה תטהרו: שבת. סבת עטלה̈ היא לכם ותעד̇בו
אנפסכם רסם אלדהר: וכפר. ויסתגפר אלאמאם אלד̇י ימסחה ואלד̇י
יכמל ואג̇בה ליאם מכאן אביה וילבס ת̇יאב אלעשר ת̇יאב אלקדס:
וכפר. ויסתגפר פי אלקדס אלמקדס וכ̇בא אלמחצ̇ר וען אלמד̇בח
יסתגפר וען אלאימה̈ וען ג̇מיע קום אלג̇וק יסתגפר: והיתה. ותכון
הד̇ה לכם לרסם אלדהר ליסתגפר ען בני אסרא' מן ג̇מיע כ̇טאיאהם
17 מרה̈ ואחדה̈ פי אלסנה̈ וצנע כמא אמר אללה מוסי: וידבר. וכלם
אללה מוסי תכלימא: דבר. כלם הרון ובניה וג̇מיע בני אסרא' ותקול
להם הד̇א אלאמר אלד̇י אמר אללה קאילא: איש. אי רג̇ל מן בני
אסרא' אלד̇י יד̇בח בקר או ג̇נם או מאעז פי אלעסכר או אלד̇י יד̇בח
מן כ̇ארג̇ אלעסכר: ואל. ואלי באב כ̇בא אלמחצ̇ר לא יאתי בה ליקרב
קרבאנא ללה בין ידי מסכן אללה דם יחסב לד̇לך אלרג̇ל דם ספך
5 וינקטע ד̇לך מן קומה: למען. לאג̇ל אלד̇י ידכ̇לו בני אסרא' מן
ד̇באיחהם אלד̇י הם ד̇אבחין עלי וג̇ה אלצחרא ויאתו בהא ללה אלי
באב כ̇בא אלמחצ̇ר אלי אלאמאם וידבחו ד̇בח סלאמה̈ ללה איאהם:
וזרק. וירש אלאמאם אלדם עלי מד̇בח אללה ענד באב כ̇בא אלמחצ̇ר
ויקתר אלשחם מקבולא מרצ̇יא ללה: ולא. ולא יד̇בחו איצ̇א ד̇באיחהם
ללשיאטין אלד̇י הם טאגיין וראהם רסם אלדהר תכון הד̇ה להם
לאג̇יאלהם: ואלהם. ולהם תקול אי רג̇ל מן אל אסראיל ומן אלגריב
אלד̇י יסכן בינהם אלד̇י יצעד̇ צעידה̈ או ד̇בח סלאמה̈: ואל. ואלי באב
כ̇בא אלמחצ̇ר לא יאתי בה ליצנעה ללה וינקטע ד̇לך אלאנסאן מן
10 קומה: ואיש. ואי רג̇ל מן בני אסראיל ומן אלגריב אלסאכן פי מא

ידכ̇ל פי כל וקת אלי אלקדס מן דאכ̇ל אלסג̇ף בחצ̇רה̈ אלגשא אלד̇י
עלי אלצנדוק ולא יהלך אן פי אלג̇מאם אתג̇לי עלי אלגשא: בזאת.
בהד̇ה ידכ̇ל הרון אלי אלקדס ברת̇א מן אלבקר ללד̇כוה̈ וכבשא
ללצעידה̈: כתנת. תוניה̈ מן עשר מקדסה̈ ילבס ובזנאר עשר יתקלד
ובעמאמה̈ עשר יתעמם ת̇יאב קדס הם וירחץ̇ באלמא בדנה וילבסהם:
5 ומאת. ומן ג̇מאעה̈ בני אסרא׳ יאכ̇ד̇ עתודין מן אלמעז ללד̇כוה̈ וכבשא
ואחדא ללצעידה̈: והקריב. ויקרב הרון רת̇ אלד̇כוה̈ אלד̇י לה ויסתגפר
ענה וען אלה: ולקח. ויאכ̇ד̇ אלעתודין ויוקפהא בין ידי אללה באב
כ̇בא אלמחצ̇ר: ונתן. ויג̇על הרון עלי אלעתודין סהמאן סהמא
ואחדא ללה וסהמא ואחדא לג̇בל עזאז: והקריב. ויקדם הרון אלעתוד
10 אלד̇י צעד עליה אלסהם ללה ויצנעה ד̇כוה̈: והשעיר. ואלעתוד
אלד̇י צעד עליה אלסהם לג̇בל עזאז יוקף אלחי בין ידי אללה ליסתגפר
ענה ליטלקה לג̇בל עזאז אלי אלבר: והקריב. ויקרב הרון רת̇ אלד̇כוה̈
אלד̇י לה ויסתגפר ענה וען אלה וידבח רת̇ אלד̇כוה̈ אלתי לה: ולקח.
ויאכ̇ד̇ מלי אלמג̇מרה̈ ג̇מר נאר מן עלי אלמד̇בח מן בין ידי אללה ומלי
חפניה בכ̇ור סמד דקיק וידכ̇ל מן דאכ̇ל אלסג̇ף: ונתן. ויג̇על אלבכ̇ור
עלי אלנאר בין ידי אללה ויגטי דכ̇אן אלבכ̇ור אלגשא אלד̇י עלי
אלשהאדה̈ ולא יהלך: ולקח. ויאכ̇ד̇ מן דם אלרת̇ וינצ̇ח באצבעה
עלי וג̇ה אלגשא שרקא ובין ידי אלגשא ינצ̇ח ז׳ מראר מן אלדם
15 באצבעה: ושחט: וידבח עתוד אלד̇כוה̈ אלד̇י ללקום וידכ̇ל מן דמה
אלי דאכ̇ל אלסג̇ף ויצנע בדמה כמא צנע בדם אלרת̇ וינצ̇ח מנה עלי
אלגשא ובין ידי אלגשא: וכפר. ויסתגפר עלי אלקדס מן מעאצי בני
אסרא׳ ומן ג̇רומהם לג̇מיע כ̇טאיאהם וכד̇אך יצנע בכ̇בא אלמחצ̇ר
אלסאכן מעהם פי מא בין מעאציהם: וכל. וכל אנסאן לא יכון פי
כ̇בא אלמחצ̇ר פי דכ̇ולה ליסתגפר פי אלקדס אלי כ̇רוג̇ה ויסתגפר ענה
וען אלה וען ג̇מיע ג̇וק בני אסרא׳: ויצא. ויכ̇רג̇ אלי אלמד̇בח אלד̇י
בין ידי אללה ויסתגפר ענה ויאכ̇ד̇ מן דם אלרת̇ ומן דם אלעתוד
ויג̇על עלי ארכאן אלמד̇בח מסתדירא: והזה. וינצ̇ח עליה מן אלדם
20 באצבעה ז׳ מראר ויטהרה ויקדסה מן מעאצי בני אסרא׳: וכלה. ויפרג̇
מן אלאסתגפאר עלי אלקדס וכ̇בא אלמחצ̇ר ואלמד̇בח ויקדם אלעתוד
אלחי: וסמך. ויסנד הרון ידיה עלי ראס אלעתוד אלחי ויקר עליה
בג̇מיע ד̇נוב בני אסראיל וג̇מיע ג̇רומהם לג̇מיע כ̇טאיאהם ויג̇עלהם עלי
ראס אלעתוד ויטלק ביד רג̇ל מעד̇ אלי אלבר: ונשא. ויחמל ד̇לך
אלעתוד בנפסה ען ג̇מיע ד̇נובהם אלי מוצ̇ע מנקטע ויטלק אלעתוד

דובה פיחצי לה סבעה איאם לטהרה ויגסל תיאבה במא נביע ויטהר:
וביום. ופי יום אלתאמן יאכד לה שפנינין או פרכי חמאם ויאתי בין
15 ידי אללה אלי באב כבא אלמחצר ויעטיהא ללאמאם: ועשה. ויצנעהא
אלאמאם ואחד דכוה וואחד צעידה ויסתגפר ענה אלאמאם מן דובה:
ואיש. ואי אנסאן כרגת מנה מצאגעה אנסאל פירחץ באלמא גמיע
בדנה ויגגס אלי אלמגיב: וכל. וכל תוב וכל גלד אלדי יציר עליה
מצאגעה אנסאל פליגסל באלמא ויגגס אלי אלמגיב: ואשה. ואי
אמראה צאגעה רגל מצאגעה אנסאל פירחצו באלמא ויגגסו אלי
אלמגיב: ואשה. ואית אמראה כאנת דאיבה דם יכון דובהא פי
בדנהא ז׳ איאם תכון פי חיצתהא וכל אלדאני בהא יגגס אלי אלמגיב:
20 וכל: וכל אלדי תנצגע עליה פי חיצתהא יגגס וכל אלדי תגלס עליה
יגגס: וכל. וכל אלדאני במצגעהא יגסל תיאבה וירחץ באלמא ויגגס
אלי אלמגיב: וכל. וכל מן דני בכל אנא אלדי תגלס עליה יגסל תיאבה
וירחץ באלמא ויגגס אלי אלמגיב: ואם. ואן עלי אלמצגע הו או עלי
אלאנא אלדי הי גאלסה עליה אדא דני בה יגגס אלי אלמגיב: ואם.
ואן צגוע צאגע רגל איאהא וצארת חיטתהא עליה פיגגס ז׳ איאם וכל
25 אלמצגע אלדי ינצגע עליה יגגס: ואשה. ואמראה אדא דאב דוב
דמהא איאם כתירה בגיר וקת חיצתהא [או בעקבה] כל איאם דוב
נגאסתהא כאיאם חכם חיצתהא תכון נגאסתהא נגסה היא: כל. כל
מצגע תנצגע עליה טול איאם דובהא כמצגע חיצתהא יכון להא וכל
אלאנא אלדי תגלס עליה נגס יכון כנגאסה חיצתהא: וכל. וכל מן
דני בהם יגגס ויגסל תיאבה וירחץ באלמא ויגגס אלי אלמגיב: ואם. ואן
טהרת מן דובהא פתחצי להא ז׳ איאם ובעד דלך תטהר: וביום. ופי
יום אלח׳ תאכד להא שפנינין או פרכי חמאם ותגיב בהא אלי אלאמאם
30 אלי באב כבא אלמחצר: ועשה. ויצנע אלאמאם אלואחד דכוה
ואלואחד צעידה ויסתגפר ענהא אלאמאם בין ידי אללה מן דוב
נגאסתהא: והזרתם. [פיגב אן תגאנבא] בני אסרא׳ מן נגאסתהם ולא
ימותו בנגאסתהם פי תנגיסהם מסכני אלדי פי מא בינהם: זאת. הדה
שריעה אלדאיב ואלדי תכרג מנה נטפה אנסאל ליגגס בהא: והדוה.
ואלחאיץ פי חיצתהא ואלדאיב דובה ללדכר וללאנתי ואלרגל אלדי
יצאגע נגסה:

פרש.

16 וידבר: וכלם אללה מוסי בעד מות בני הרון פי תקדמהם בין
ידי אללה ומאתא: ויאמר. פקאל אללה למוסי כלם הרון אכוך ולא

אלבית: ואם. ואן רגׄע אלבלא ונמי פי אלבית בעד [מא כׄלעת]
אלחׄגארהׄ ובעד ינקץׄ אלבית ובעד אן יטיין: ובא. פידכׄל אלאמאם
ויגׄטר ואן תפשא אלבלא פי אלבית ברץׄ [מאחק] הו פי אלבית נגׄם
45 הוא: ונתץ. פינקץׄ אלבית חגׄארתה וכׄשבה וגׄמיע תראב אלבית
ויכׄרגׄ אלי כׄארגׄ אלקריהׄ אלי מוצׄע נגׄס: והבא. ואלדאכׄל אלי אלבית
טול איאם אוקפה ינגׄס אלי אלמגיב: והשכב. ואלצׄאגׄע פי אלבית
יגסל תׄיאבה ואלאכל פי אלבית יגסל תׄיאבה: ואם. ואן דכׄול ידכׄל
אלאמאם ויגׄטר ואדׄא לם יתפשא אלבלא פי אלבית בעד תטיין אלבית
פיטהר אלאמאם אלבית אדׄ קד ברי אלבלא: ולקח. ויאכׄדׄ לתדכיהׄ
50 אלבית עצפורין ועוד ארז וצבג קרמז וזעתר: ושחט. וידבח אלעצפור
אלואחדהׄ פי אניהׄ נחאס עלי מא מן נביע: ולקח. ויאכׄדׄ עוד אלארז
ואלזעתר וצבג אלקרמז ואלעצפור אלחי ויגמסהא פי דם אלעצפור
אלמדבוחהׄ ופי מא אלנביע וינצׄח עלי אלבית סבע מראר: וחטא. וידכי
אלבית בדם אלעצפור ובמא אלנביע ובאלעצפור אלחי ובעוד אלארז
ובצבג אלקרמז: ושלח. ויטלק אלעצפור אלחי אלי כׄארגׄ אלקריהׄ
עלי וגׄה אלצחרא ויסתגפר ען אלבית ויטהר: זאת. הדׄה אלשריעהׄ
55 לכל בלא אלברץׄ [ואלכלףׄ]: ולצרעת. ולברץׄ אלבלא וללבית:
ולשאת. וללשאמהׄ [ואלעארצׄהׄ ואלבקעהׄ]: להורות. [תדל] פי יום
אלנגׄס ופי יום אלטאהר הדׄה שריעהׄ אלברץׄ:

15 וידבר. וכלם אללה מוסי והרון תכלימא: דבר. מר בני אסרא׳
וקול להם אי אנסאן כאן דׄאיב מן גׄסמה דׄובה נגׄס הו: וזאת. והדׄה
תכון נגׄאסתה פי דׄובה [אן יגׄעל אחלילה אלדׄוב כאלריאל] או אנכׄתם
בדנה מן דׄובה נגׄאסתה היא: כל. כל מצׄגׄע ינצׄגׄע עליה אלדׄאיב
5 ינגׄס וכל אני אלדׄי יגׄלס עליה ינגׄס: ואיש. ואי אנסאן דני במצׄגׄעה
יגסל תׄיאבה וירחץׄ באלמא וינגׄס אלי אלמגיב: והישב. ואלגׄאלס עלי
אלאנא אלדׄי יגׄלס עליה אלדׄאיב יגסל תׄיאבה וירחץׄ באלמא וינגׄס
אלי אלמגיב: והנגע. ואלדאני בלחם אלדׄאיב יגסל תׄיאבה וירחץׄ
באלמא וינגׄס אלי אלמגיב: וכי. ואדׄא בצק אלדׄאיב עלי אלטאהר פיגסל
תׄיאבה וירחץׄ באלמא וינגׄס אלי אלמגיב: וכל. וכל מרכב אלדׄי ירכב עליה
10 אלדׄאיב ינגׄס: וכל. וכל אלדאני בכל אלדׄי יכון תחתה ינגׄס אלי אלמגיב:
ואלחאמל איאהם יגסל תׄיאבה וירחץׄ באלמא וינגׄס אלי אלמגיב: וכל.
וכל מא ידני בה אלדׄאיב וידה לם תשטףׄ באלמא פיגסל תׄיאבה וירחץׄ
באלמא וינגׄס אלי אלמגיב: וכלי. ואניהׄ כׄזףׄ אלדׄי ידני בה אלדׄאיב
יכסר וכל אניהׄ כׄשב תשטףׄ באלמא: וכי. ואדׄא טהר אלדׄאיב מן

ען אלמתטהר מן נגאסתה ובעד דלך ידבח אלצעידה: והעלה: ויצעד 20
אלאמאם אלצעידה ואלהדיה עלי אלמדבח ויסתגפר עליה אלאמאם
ויטהר: ואם. ואן צעיף הוא וליס ידה תנאל פיאכד כבשא ואחד אתם
ללתחריך ליסתגפר עליה ועשר סמד ואחד מלתות בדהן ללהדיה ולג
דהן: ושתי. ושפנינין או פרכי חמאם אלדי תנאל ידה ויכון ואחד
דכוה ואלאכר צעידה: והביא. ויאתי בהא פי אליום אלח׳ לתטהירה אלי
אלאמאם אלי באב כבא אלמחצר בין ידי אללה: ולקח. ויאכד אלאמאם
כבש אלאתם ולג אלדהן ויחרכהא אלאמאם תחריכא בין ידי אללה:
ושחט. וידבח כבש אלאתם ויאכד אלאמאם מן דם אלאתם ויגעל עלי 25
שחמה אדן אלמתטהר אלימני ועלי בהאם ידה אלימני ועלי בהאם רגלה
אלימני: ומן. ומן אלדהן יצב אלאמאם עלי יד אלאמאם אליסרי: והזה.
וינצח אלאמאם באצבעה אלימני מן אלדהן אלדי עלי ידה אליסרי ז׳
מראר בין ידי אללה: ונתן. ויגעל אלאמאם מן אלדהן אלדי עלי ידה עלי
שחמה אדן אלמתטהר אלימני ועלי בהאם ידה אלימני ועלי בהאם
רגלה אלימני עלי מוצע דם אלאתם: והנותר. ואלבאקי מן אלדהן
אלדי עלי יד אלאמאם יגעל עלי ראס אלמתטהר ליסתגפר ענה בין
ידי אללה: ועשה. ויצנע אלואחד מן אלשפאנין או מן פראך אלחמאם 30
מן אלדי תנאל ידה: את. אלדי תנאל ידה אלואחד דכוה ואלאכר
צעידה מע אלהדיה. ויסתגפר אלאמאם ען אלמתטהר בין ידי אללה:
זאת. הדה שריעה אלדי פיה בלא ברץ אלדי לא תנאל ידה פי
טהארתה: וידבר. פכלם אללה מוסי והרון קאילא: כי. אדא דכלתם
אלי בלד כנעאן אלדי אנא מעטיכם חוזא וגעלת בלא אלברץ פי בית
ארץ חוזכם: ובא. ויגי אלדי לה אלבית ויכבר ללאמאם קאילא מתל 35
בלא טהר לי פי אלבית: וצוה. פיאמר אלאמאם וינגלו אלבית קבל
אן ידכל אלאמאם לינטר אלבלא ולא יתנגס כל אלדי פי אלבית ובעד
דלך ידכל אלאמאם לינטר אלבית: וראה. וינטר אלבלא ואדא אלבלא
פי חיטאן אלבית [כטוט] מכצרה או מחמרה ומנטרהן מסתפל מן
אלחאיט: ויצא. ויכרג אלאמאם מן אלבית אלי באב אלבית ויוקף
אלבית ז׳ איאם: ושב. וירגע אלאמאם פי אליום אלסאבע וינטר פאן
כאן תפשא אלבלא פי חאיט אלבית: וצוה. פיאמר אלאמאם [ותכלע] 40
אלחגארה אלדי פיהן אלבלא וילקיהם אלי כארג אלקריה אלי מוצע
נגס: ואת. ואלבית [פיקשרה] מן דאכל מסתדירא [וירמון] אלתראב
אלדי [קשרוה] אלי כארג אלקריה אלי מוצע נגס: ולקחו. ויאכדו
חגארה אכרי ויגיבוהא אלי תחת אלחגארה ותראב אכר יאכד ויטיין

או כתאן או אלסדי או אללחמה̈ או ג̇מיע אניה̈ אלג̇לוד יטהרה או ינג̇סה:

פרש.

14 וידבר יהוה אל משה לאמר: וכלם אללה מוסי תכלימא: זאת. הד̇ה שריעה̈ אלאברץ̇ פי יום טהרה יותא אלי אלאמאם: ויצא. ויכ̇רג̇ אלאמאם אלי כ̇ארג̇ אלעסכר וינט̇ר אלאמאם ואד̇א קד שפי בלוי אלברץ̇ מן אלאברץ̇: וצוה. פיאמר אלאמאם ויאכ̇ד̇ ללמתטהר עצפוריין . . . . טאהרה̈ ועוד ארז וצבג קרמז וסעתר: וצוה. פיאמר אלאמאם וידבח אלעצפור אלואחד פי אנא כ̇זף̇ [עלי מא מן נביע:] [את הצפור: וליאכ̇ד̇ אלעצפור אלחי ואלעוד אלארז וחריר אלקרמז וצעתר ויגמס דלך] ואלעצפור אלחי פי דם אלעצפור אלמד̇בוח עלי אלמא אלד̇י מן נביע: והזה. וינצ̇ח עלי אלמתטהר מן אלברץ̇ ז׳ מראר ויטהרה ויטלק אלעצפור אלחי עלי וג̇ה אלצחרא: וכבס. ויגסל אלמתטהר ת̇יאבה ויחלק ג̇מיע שערה וירחץ̇ באלמא ויטהר ובעד ד̇לך ידכ̇ל אלי אלעסכר ויג̇לס כ̇ארג̇ לכ̇באה ז׳ איאם: והיה. פאד̇א כאן פי אליום אלז׳ יחלק ג̇מיע שערה ראסה ולחיתה וחואג̇ב עיניה וג̇מיע שערה יחלקה ויגסל ת̇יאבה וירחץ̇ בדנה באלמא ויטהר: וביום. ופי אליום אלח׳ יאכ̇ד̇ כ̇רופין צחאחא ונעג̇ה̈ ואחדה̈ אבנה̈ סנתהא צחיחה̈ ות̇לת̇ה̈ אעשאר סמד הדיה̈ מלת̇ות̇ה̈ בדהן ולג̇ ואחד מן דהן: והעמיד. ויוקף̇ אלאמאם אלמטהר אלרג̇ל אלמתטהר ואיאהא בין ידי אללה באב כ̇בא אלמחצ̇ר: ולקח. ויאכ̇ד̇ אלאמאם אלכבש אלואחד ויקרבה ללאת̇ם ולג̇ אלדהן ויחרך הרון תחריכא בין ידי אללה: ושחט. וידבח אלכ̇רוף̇ פי מוצ̇ע אלד̇י ידבח אלדכוה̈ ואלצעידה̈ פי מוצ̇ע מקדס אן כאלדכוה̈ אלאת̇ם הו ללאמאם כ̇אץ̇ אלאקדאס הוא: ולקח. ויאכ̇ד̇ אלאמאם מן דם אלאת̇ם ויג̇על אלאמאם עלי שחמה̈ אד̇ן אלמתטהר אלימני ועלי בהאם ידה אלימני ועלי בהאם רג̇לה אלימני: ולקח. [ויאכ̇ד̇ אלאמאם מן אללג̇ אלדהן ויצב עלי כפה אליסרי: וטבל. ת̇ם יגמס אצבעה אלימני פי אלדהן אלד̇י עלי ידה אליסרי וינצ̇ח] מן אלדהן באצבעה ז׳ מראר בין ידי אללה: ומיתר. ומן באקי אלדהן אלד̇י עלי ידה יג̇על אלאמאם עלי שחמה̈ אד̇ן אלמתטהר אלימני ועלי בהאם ידה אלימני ועלי בהאם רג̇לה אלימני עלי דם אלאת̇ם: והנותר. ואלבאקי מן אלדהן אלד̇י עלי יד אלאמאם יג̇על עלי ראס אלמתטהר ויסתגפר ענה אלאמאם בין ידי אללה: ועשה. ויצנע אלאמאם אלדכוה̈ ויסתגפר

פיה [פקד ברי והו] טאהר (הוא) פליטהרה̈ אלאמאם: ואיש. ואי רג̇ל או אמראה̈ כאן פי ג̇לד בדנהם [בקע בקע ביאץ̇]: וראה. פינט̇ר אלאמאם ואן כאן פי ג̇לד בדנהם [בקע כאביה̈ פי ביאצ̇הא פהו בהק אנתשר פי אלג̇לד והו טאהר]: ואיש. ואי רג̇ל [אנתתף שער ראסה פהו אלאצלע והו טאהר]: ואם. ואן מן ג̇הה̈ וג̇הה [ינתתף ראס] והו אלאנ̇לח והו טאהר: וכי. ואד̇א כאן פי אלצלעה̈ או פי אלג̇לחה̈ בלא אביץ̇ מחמרא ברץ̇ מפרע הוא פי צלעתה או פי ג̇לחתה: וראה. פינט̇רה אלאמאם פאן כאן שאמה̈ אלבלא ביצ̇א מחמרה̈ פי צלעתה או פי ג̇לחתה כמנט̇ר ברץ̇ ג̇לד אלבדן: איש. רג̇ל אברץ̇ הוא נג̇ס הוא תנג̇ים ינג̇סה אלאמאם פי ראסה בלאה: והצרוע. ואלאברץ̇ אלד̇י פיה אלבלא ת̇יאבה תכון ממזקה̈ וראסה יכון מכשוף ועל שפתיה יתלת̇ם ונג̇ס נג̇ס ינאדי: כל. טול אלאיאם אלד̇י אלבלא פיה ינג̇ס נג̇ס הוא וחדה יג̇לס מן כ̇ארג̇ אלעסכר מקאמה: והבגד. ואלת̇וב אן כאן פיה בלא ברץ̇ פי ת̇וב צוף או פי ת̇וב כתאן: או. או פי אלסדי או פי אללחמה̈ מן אלכתאן ואלצוף או פי ג̇לד או פי כל עמל ג̇לד: והיה. ויכון אלבלא מכ̇צ̇רא או מחמרא פי אלת̇וב או פי אלג̇לד או פי אלסדי או פי אללחמה̈ או פי ג̇מיע אניה̈ ג̇לד בלא ברץ̇ הו וינט̇ר ללאמאם: וראה. וינט̇ר אלאמאם אלבלא ויוקף אלבלא ז׳ איאם: וראה. וינט̇ר אלבלא פי אליום אלז׳ אד̇ תפשא אלבלא פי אלת̇וב או פי אלסדי או פי אללחמה̈ או פי אלג̇לד לג̇מיע מא יצנע אלג̇לד צנאעה̈ ברץ̇ [מאחק] אלבלא נג̇ס הוא: ושרף. פיחרק אלת̇וב או אלסדי או אללחמה̈ פי אלצוף או פי אלכתאן או ג̇מיע אניה̈ אלג̇לד אלד̇י יכון פיה אלבלא אד̇ ברץ̇ [מאחק] הו באלנאר תחרק: ואם. ואן נט̇ר אלאמאם פאן כאן לם יתפשא אלבלא פי אלת̇וב או פי אלסדי או פי אללחמה̈ או פי ג̇מיע אניה̈ אלג̇לד: וצוה. פיאמר אלאמאם ויג̇סלו אלד̇י פיה אלבלא ויוקפה ז׳ איאם: וראה. וינט̇ר אלאמאם בעד ג̇סל אלבלא פאן כאן לם ינקלב אלבלא בעינה ואלבלא לם יתפש נג̇ס הו באלנאר תחרק [והי מהלכה̈ כאנת] פי צלעתה או פי ג̇לחתה: ואם. ואן נט̇ר אלאמאם ואד̇א [קד כבי] אלבלא בעד ג̇סלה פיכ̇רקה מן אלת̇וב או מן אלג̇לד או מן אלסדי או מן אללחמה̈: ואם. ואן [ט̇הרת] איצ̇א פי אלת̇וב או פי אלסדי או פי אללחמה̈ או פי ג̇מיע אניה̈ אלג̇לוד [פהי אלמנתשרה̈ ויחרק באלנאר] אלד̇י פיה אלבלא: והבגד. ואלת̇וב או אלסדי או אללחמה̈ או ג̇מיע אניה̈ אלג̇לוד אלד̇י תג̇סל ויזול מנהא אלבלא ותג̇סל ת̇אניה̈ ותטהר: זאת. הד̇ה שריעה̈ בלא אלברץ̇ ת̇וב צוף

פיה לחם חי ינג̇ס: וראה. וינט̇ר אלאמאם אללחם אלחי וינג̇סה אללחם אלחי נג̇ס הוא ברץ̇ הוא: או. או אד̇א רג̇ע אללחם אלחי ואנקלב אביצ̇א פיותא אלי אלאמאם: וראהו. פינט̇רה אלאמאם פאד̇א אנקלב אלבלא אביצ̇א פיטהר אלאמאם אלבלא טאהר הוא: ובשר. ואנסאן אד̇ יכון פיה פי ג̇לדה קרח וברי: והיה. ויכון פי מוצ̇ע אלקרח שאמה̈ ביצ̇א או [בקעה̈] ביצ̇א מחמרה̈ יורא ללאמאם: וראה. פינט̇ר אלאמאם פאן כאן מנט̇רהא מסתפל מן אלג̇לד ושערהא אנקלב אביצ̇א פינג̇סה אלאמאם בלוי ברץ̇ היא פי אלקרח [אנתשר]: ואם. ואן נט̇רהא אלאמאם ואד̇א לים פיהא שער אביץ̇ ומסתפלה̈ ליסהא מן אלג̇לד והי כאביה̈ פיוקפה אלאמאם ז׳ איאם: ואם. ואן תפשא פי אלג̇לד פינג̇סה אלאמאם בלוי הו: ואם. ואן וקפת מכאנהא . . . . לם תתפשא [פהי מן את̇ר] אלקרח הוא פיטהרה אלאמאם: או בשר. או אנסאן אד̇א כאן פי ג̇לדה כי̇ נאר פתכון [ג̇זו] אלכי [בקעה̈] אביץ̇ מחמרא או אביצ̇א: וראה. פינט̇רהא אלאמאם פאן כאן אנקלב שער אביץ̇ [פיהא] ומנט̇רהא עמיק מן אלג̇לד ברץ̇ הי [פי אלכי פאנתשר] פינג̇סה אלאמאם בלוי ברץ̇ היא: ואם. ואן נט̇רהא אלאמאם ואד̇א לים [פי אלבקעה̈] שער אביץ̇ ומסתפלה̈ ליסהא מן אלג̇לד והי כאביה̈ פיוקפה אלאמאם ז׳ איאם: וראהו. פינט̇רה אלאמאם פי אליום אלז׳ אן תפשת פי אלג̇לד פינג̇סה אלאמאם בלוי ברץ̇ הוא: ואם. ואן מכאנהא וקפת . . . . לם תתפש פי אלג̇לד והי כאביה̈ שאמה̈ אלכי הי פיטהרה אלאמאם אן [תשייט] אלכי היא: ואיש. ואי רג̇ל או אמראה̈ אן כאן פיהא בלא פי ראסה או פי לחיתה: וראה. פינט̇ר אלאמאם אלבלא פאן כאן מנט̇רה עמיק מן אלג̇לד ופיה שער אצהב דקיק פינג̇סה אלאמאם [פאנה כלף̇ והו ברץ̇ ראשה או אללחיה̈]: וכי. ואד̇א ראי אלאמאם בלא [אלכלף̇] ואד̇א לים מנט̇רה עמיק מן אלג̇לד ושער אסוד לים פיה פיוקף̇ אלאמאם בלא [ללכלף̇] ז׳ איאם: וראה. וינט̇ר אלאמאם אלבלא פי אליום אלסאבע ואד̇א לם יתפש ולא כאן פיה שער אצהב ומנט̇ר [אלכלף̇] לים עמיק מן אלג̇לד: והתגלח. [ויחלק ראסה סוי מוצ̇ע אלכלף̇ לא יחלק] ויקוף̇ אלאמאם [ללכלף̇] ז׳ איאם ת̇אניה̈: וראה. וינט̇ר אלאמאם פי אליום אלז׳ פאן כאן לם יתפש [אלכלף̇] פי אלג̇לד ומנט̇רה לים עמיק מן אלג̇לד פיטהרה אלאמאם ויגסל ת̇יאבה ויטהר: ואם. [פאן תפשא אלכלף̇ פי בדנה] בעד טהרה: וראהו. ופינט̇רה אלאמאם פאן תפשא [אלכלף̇] פי אלג̇לד לא [יפחץ̇] אלאמאם ללשער אלאצהב נג̇ס הוא: ואם. ואן וקף̇ בעינה [אלכלף̇] ושער אסוד נבת

פרש.

12 וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. מר בני אסרא׳ קאילא
אמראה [עלקת] וולדת ד׳כר ותנגס ז׳ איאם כאיאם [בעד חיצ׳תהא יכון
חכם נג׳אסתהא]: וביום. ופי אליום אלח׳ יכ׳תן קלפה ג׳סמה: ושלשים.
ות׳לת׳ין יום ות׳לת׳ה איאם תקים פי דם טאהר פי שי מן אלאקדאס לא
5 תדנו ואלי אלמקדס לא תדכ׳ל אלי כמאל איאם טהרהא: ואם. ואן
ולדת אנת׳י ותנגס אסבועין כחיצ׳תהא וסתין יום וסתה איאם תקים עלי
דם טאהר: ובמלאת. וענד כמאל איאם טהרהא אבן או בנת תאתי
בכבש אבן סנתה ללצעידה ופרך׳ חמאם או שפנין ללד׳כוה ענד באב
כ׳בא אלמחצ׳ר אלי אלאמאם: והקריבו: ויקרבה בין ידי אללה ויסתגפר
ענהא ותטהר מן נביע דמהא הד׳ה שריעה אלואלדה ד׳כר או אנת׳י:
ואם. ואן לם תנאל ידהא מקדאר שאה פתאכ׳ד׳ שפנינין או פרכ׳י חמאם
ואחד צעידה וואחד ד׳כוה ויסתגפר ענהא אלאמאם ותטהר:

13 וידבר: וכלם אללה מוסי והרון קאילא: אדם. אנסאן אד׳ יכון
פי ג׳לד בדנה שאמה או [עארצ׳ה או בקעה] ויכון פי ג׳לד בדנה בלוי
ברץ פיותא אלי הרון אלאמאם או אלי אחד מן אולאדה אלאימה:
וראה. וינט׳ר אלאמאם אלבלא פי ג׳לד אלבדן ואלשער פי אלבלא אנקלב
אביצ׳א ומנט׳ר אלבלא עמיק מן ג׳לד בדנה בלוי ברץ הוא פינט׳רה
אלאמאם וינג׳סה: ואם. [ואן כאנת בקעה ביצ׳א] פי ג׳לד בדנה ועמיק
לים מנט׳רהא מן אלג׳לד ושערהא לם ינקלב אביצ׳א פיוקף אלאמאם
5 אלבלא ז׳ איאם: וראהו. וינט׳רה אלאמאם פי אליום אלז׳ פאן כאן
אלבלא וקף בעינה לם יתפש אלבלא פי אלג׳לד פיוקפה אלאמאם ז׳
איאם ת׳אניה: וראה. וינט׳ר אלאמם פי אליום אלז׳ ת׳אניא [פאן כבא]
אלבלא ולם יתפש אלבלא פי אלג׳לד ויטהרה אלאמאם [עארצ׳ה] הי
וינסל ת׳יאבה ויטהר: ואם. ואן [תפשת אלעארצ׳ה] פי אלג׳לד בעד
יורא ללאמאם ויטהרה פליורא ת׳אניה ללאמאם: וראה. פינט׳ר אלאמאם
ואד׳א קד תפשת [אלעארצ׳ה] פי אלג׳לד פלינג׳סה אלאמאם ברץ הוא:
10 נגע. בלוי ברץ אד׳ תכון פי אלאנסאן פיותא אלי אלאמאם: וראה. פינט׳ר
אלאמאם ואד׳א שאמה ביצ׳א פי אלג׳לד והי אנקלבת שער אביץ׳ [או ג׳ז
מן לחם נקי] פי אלשאמה: צרעת. ברץ עתיק הו פי ג׳לד בדנה פינג׳סה
אלאמאם לא יוקפה אנה נג׳ס: ואם. [פאן אנתשר] אלברץ פי אלג׳לד
פינטי אלברץ ג׳מיע בדן אלבלא מן ראסה ואלי רג׳ליה ג׳מיע מנט׳ר עיני
אלאמאם: וראה. וינט׳ר אלאמאם ואד׳א קד גטי אלברץ ג׳מיע בדנה
פיטהר אלבלא כלה אנקלב אביצ׳א טאהר הוא: וביום. ופי יום ירא

ת̇יאבה וינג̇ס אלי אלמגיב: לכל. ג̇מיע אלבהאים אלתי הי מט̇לפה̈ ט̇לף ותפריק ליסהא מפרקה̈ ואג̇תראר ליסהא מצעדה̈ אנג̇אס הם לכם כל מן דני בהם ינג̇ס: וכל. וכל סאלך עלי כפיה מן ג̇מיע אלחיואן אלסאלך עלי ארבעה אנג̇אס הם לכם כל אלדאני בנבאילהם ינג̇ס אלי אלמגיב: והנושא. ואלחאמל נבאילהם יגסל ת̇יאבה וינג̇ס אלי אלמגיב אנג̇אס הם לכם: וזה. והדא לכם אלנג̇ס מן אלדביב אלדאב עלי אלארץ̇ אלכלד ואלפאר ואלצב לאצנאפה: והאנקה. ואלודל ואלחרדול ואלעט̇איה̈ ואלסאם אברץ̇: אלה. הדה אלאנג̇אס לכם מן ג̇מיע אלדביב כל מן דני בהם פי מותהם ינג̇ס אלי אלמגיב: וכל. וכל אלדי יקע עליה מנהם פי מותהם ינג̇ס מן ג̇מיע אניה̈ כ̇שב או ת̇וב או ג̇לד או מסח כל אניה̈ יעמל צנעה̈ בהא פי אלמא ידכ̇ל וינג̇ס אלי אלמגיב ויטהר: וכל. וכל אניה̈ כ̇זף אלדי יקע מנהא אלי וסטה כל מא פי וסטה ינג̇ס ואיאה תכסרו: מכל. מן ג̇מיע אלמאכל אלדי יוכל אלדי יציר עליה מא ינג̇ס [וג̇מיע אלשראב אלד̇י ישרב] פי כל אנא ינג̇ס: וכל מא יקע מן נבאילהא עליה ינג̇ס תנור ודי כראן ינקץ̇ אנג̇אס הם ואנג̇אס יכון לכם: אך. אמא מעין וביר מג̇מע מא יכון טאהר ומן דני בנבאילהם ינג̇ס: וכי. ואד̇א וקע מן נבאילהם עלי כל [מן נבאת ואלחב] אלד̇י יבד̇ר טאהר הוא: וכי. ואד̇א ג̇על מא עלי . . . . ווקע מן נבאילהם עליה נג̇ס הוא לכם: וכי. ואד̇א מאת מן אלבהאים אלד̇י הו לכם מאכלא אלדאני בנבאילהא ינג̇ס אלי אלמגיב: והאכל. ומן אכל מן נבאילהא יגסל ת̇יאבה וינג̇ס אלי אלמגיב ואלחאמל מן נבאילהא יגסל תיאבה וינג̇ס אלי אלמגיב: וכל. וכל אלדביב אלדאב עלי אלארץ̇ רג̇ס הו לא יוכל: כל. כל סאלך עלי צדר וכל סאלך עלי ארבעה ואלי מא כת̇רת ארג̇לה לג̇מיע אלדביב אלדאב עלי אלארץ̇ לא תאכלוהא אנהא רג̇סה̈: אל. לא תרג̇סו אנפסכם מן ג̇מיע אלדביב אלדאב ולא תתנג̇סו בהם ותעצוני בהא: כי. אני אנא אללה רבכם ותקדסו וכונו מקדסין אן קדוס אנא ולא תנג̇סו אנפסכם בג̇מיע אלדביב אלדאב עלי אלארץ̇: כי. אני אנא אללה אלמצעדכם מן בלד מצר לאכון לכם אלהא וכונו מקדסין אד קדוס אנא: זאת. הדה שריעה̈ אלבהאים ואלטאיר וכל נפס חיוה̈ אלדאבה̈ פי אלמא וג̇מיע אלנפוס אלדאבה̈ עלי אלארץ̇: להבדיל. לתפרז בין אלנג̇ס ובין אלטאהר ובין אלחיואן אלד̇י יוכל ובין אלחיואן אלד̇י לא יוכל:

ענהם בין ידי אללה: הן. הודא לם ידכ̇ל מן דמהא אלי אלקדס אלי
דאכ̇ל אכל תאכלו איאהא פי אלקדס כמא אמרת: וידבר. וכלם הרון
למוסי הודא אליום אלד̇י קרבו ד̇כותהם וצעידתהם בין ידי אללה
ואפאני מת̇ל הד̇ה אלמצאיב פלו אכלת אלד̇כוה̈ אליום הל חסן ענד
20 אללה: וישמע. פסמע מוסי וחסן ענדה:

11 וידבר. פכלם אללה למוסי ולהרון קאילא להם: דבר. מר בני
אסראי׳ קאילא הד̇א אלחיואן אלד̇י תאכלו מן ג̇מיע אלבהאים אלתי
עלי אלארץ̇: כל. כל מט̇לף ט̇לף ומפרק תפריקא ט̇לפהא מצעדה̈
אג̇תראר מן אלבהאים איאהא תאכלו: אך. לכן הד̇א לא תאכלו מן
מצעדי אלאג̇תראר ומט̇לפי אלט̇לף אלג̇מל אן מצעד אלאג̇תראר הו
5 ותט̇ליף ליסה מט̇לף נג̇ס הו לכם: ואת. ואלובר אד̇ מצעד אג̇תראר
הו ותטליף לא יט̇לף נג̇ס הו לכם: ואת. ואלארנב אד̇ מצעדה̈
אג̇תראר הי ותט̇ליף לא תט̇לף נג̇סה̈ הי לכם: ואת. ואלכנזיר אד̇
מט̇לף תט̇ליף הו ומפרק תפריק אלט̇לף והו אג̇תראר לא יג̇תר נג̇ס הו
לכם: מבשרם. מן לחמהא לא תאכלו ובנבאילהא לא תדנו אנג̇אס הם
לכם: את זה. הד̇א תאכלו מן ג̇מיע אלד̇י פי אלמא כל אלד̇י לה
10 אג̇נחה̈ ופלוס פי אלמא פי אלבחאר ואלאודיה̈ איאהא תאכלו: וכל.
וכל אלד̇י ליס לה אג̇נחה̈ ופלוס פי אלבחאר ופי אלאודיה̈ מן ג̇מיע
דביב אלמא ומן כל נפס חיוה̈ אלתי פי אלמא רג̇ס הו לכם: ושקץ.
ורג̇ס יכון לכם מן לחמהא לא תאכלו ונבאילהא תרג̇סו: כל. כל אלד̇י
ליס לה אג̇נחה̈ ופלוס פי אלמא רג̇ס הו לכם: ואת. והד̇ה תרג̇סו מן
אלטאיר לא יוכלו ארג̇אס הם אלנסר ואלעקאב ואלענקא: ואת.
15 ואלחדא ואלצדא לאצנאפהא: את. ג̇מיע אלג̇ראביב לאצנאפהא:
ואת. ואלנעאם ואלכ̇טאף ואלסאף ואלנץ̇ לאצנאפהא: ואת. ואלבום
[ואלזמג ואלבאשק]: ואת. ואלשאהין ואליקוק ואלרכ̇ם: ואת.
20 ואלצקר ואלבבגה לאצנאפהא ואלהדהד ואלכ̇פאש: כל. כל דביב
אלטאיר אלסאלך עלי ארבע רג̇ס הו לכם: אך. אמא הד̇א
תאכלו מן ג̇מיע אלדביב אלטאיר אלסאלך עלי ארבע אלד̇י לה
[כראעין] מן פוק רג̇ליה ליקפז בהם עלי אלארץ̇: את. הד̇ה
מנהם תאכלו אלג̇ראד לאצנאפה [ואלדבא לאצנאפה ואלחרג̇ל
לאצנאפה ואלג̇נדב לאצנאפה]: וכל. וג̇מיע אלדביב אלטאיר אלד̇י
לה ארבע ארג̇ל רג̇ס הו לכם: ולאלה. והד̇ה תנג̇סו כל אלד̇אני
25 בנבאילהם יג̇נס אלי אלעשי: וכל. וכל חאמל מן נבאילהם יג̇סל

ואת. ואלקם וסאק אלאימן חרך הרון תחריכא בין ידי אללה כמא אמר מוסי: וישא. ורפע הרון ידה אלי אלקום ובארכהם ונזל מן עמל אלדכוה̈ ואלצעידה̈ ואלסלאים: ויבא. ודכ̇ל מוסי והרון אלי כ̇בא אלמחצ̇ר וכ̇רג̇ו ובארכו אלקום ותג̇לי כרם אללה אלי ג̇מיע אלקום: ותצא. וכ̇רג̇ת נאר מן בין ידי אללה ואכלת עלי אלמד̇בח אלצעידה̈ ואלשחום ונט̇ר ג̇מיע אלקום [ורננו] ווקעו עלי וג̇והם: ויקחו. ואכ̇ד̇ו בני הרון נדב ואביהוא רג̇ל מג̇מרתה וג̇עלו פיהא נאר וצירו עליהא בכ̇ורא וקרבו בין ידי אללה נאר אג̇נביה̈ אלתי לם יאמר בהא: ותצא. וכ̇רג̇ת נאר מן בין ידי אללה ואכלתהם ומאתו בין ידי אללה: ויאמר. פקאל מוסי להרון הו אלד̇י קאל אללה קאילא באלאקרבין אליי אתקדס ובחצ̇רה̈ ג̇מיע אלקום אתעט̇ם פסכת הרון: ויקרא. ודעי מוסי במישאל ואלצפן בני עזיאל עם̃ הרון וקאל להם תקדמו אחמלו אכ̇ותכם מן בין ידי אלקדס אלי כ̇ארג̇ אלעסכר: ויקרבו. פתקדמא וחמלוהמא בתואניהמא אלי כ̇ארג̇ אלעסכר כמא אמר מוסי: ויאמר. וקאל מוסי להרון ולאלעזר ולאיתמר ולדיה רווסכם לא תשעת̇ו ות̇יאבכם לא תמזקו ולא תהלכו ועלי ג̇מיע אלג̇מאעה̈ תסכ̇ט ואכ̇ותכם ג̇מיע אל אסרא׳ יבכו עלי אלחרק אלד̇י אחרק אללה: ומן באב כ̇בא אלמחצ̇ר לא תכ̇רג̇ו כילא תהלכו אן דהן מסח אללה עליכם פצנעו כקול מוסי: וידבר. וכלם אללה להרון קאילא: יין. כ̇מר ומסכר לא תשרב אנת ובניך מעך פי דכ̇ולכם אלי כ̇בא אלמחצ̇ר ולא תהלכו רסם אלדהר לאג̇יאלכם: ולהבדיל. וליפצל בין אלקדס ובין אלבד̇ל ובין אלנג̇ס ובין אלטאהר: ולהורות. [...] בני אסרא׳ ג̇מיע אלרסום אלד̇י כלם אללה להם עלי יד מוסי: וידבר. וכלם מוסי להרון ולאלעזר ואיתמר בניה אלבאקיין כ̇ד̇ו אלהדיה̈ אלפאצ̇לה̈ מן קראבין אללה וכלוהא פטירא לצק אלמד̇בח אן מן כ̇אץ̇ אלאקדאס הוא: ואכלתם. ותאכלוהא פי מוצ̇ע מקדס אן רסמך ורסם בניך הוא מן קראבין אללה אן כד̇אך אמרת: ואת. וקץ̇ אלתחריך וסאק אלרפיעה̈ תאכלו פי מוצ̇ע טאהר אנת ובניך ובנאתך מעך אן רסמך ורסם בניך ג̇עלו מן ד̇באיח סלאים בני אסרא׳: שוק. סאק אלרפיעה̈ וקם אלתחריך מע קראבין אלשחום יג̇יבו ליחרך תחריכא בין ידי אללה ויכון לך ולבניך מעך רסם אלדהר כמא אמר אללה: ואת. ועתוד אלדכוה̈ למס למס מוסי ואד̇א קד אחרק פסכ̇ט עלי אלעזר ועלי איתמר בני הרון אלבאקיין קאילא: מדוע. מא באלכם לם תאכלו אלדכוה̈ פי מוצ̇ע מקדס אן כ̇אץ̇ אלאקדאס הי ואיאהא ג̇עלת לכם לתחמלו וזר אלג̇מאעה̈ ליסתג̇פר

אלעסכר כמא אמר אללה מוסי: ויקרב. וקדם כבש אלצעידה̈ ואסנדו
הרון ובניה אידיהם עלי ראס אלכבש: וישחט ויזרק. וד̇בח ורש מוסי
20 מן אלדם עלי אלמד̇בח מסתדירא: ואת האיל. ואלכבש ע̇צ̇אה אע̇צ̇אא
וקתר מוסי אלראס ואלאע̇צ̇א ואלקצבה̈: ואת. ואלג̇וף ואלאכארע
רח̇ץ̇ באלמא וקתר מוסי ג̇מיע אלכבש עלי אלמד̇בח צעידה̈ הוא מקבולא
מרצ̇יא קרבאנא הו ללה כמא אמר אללה מוסי: ויקרב. וקדם אלכבש
אלאת̇ני כבש אלכמאל ואסנדו הרון ובניה אידיהם עלי ראס אלכבש:
וישחט. וד̇בח ואכ̇ד̇ מוסי מן דמה וג̇על עלי שחמה̈ אד̇ן הרון אלימני ועלי
בהאם ידה אלימני ועלי בהאם רג̇לה אלימני: ויקרב. וקדם בני הרון וג̇על
מוסי מן אלדם עלי שחמה̈ אד̇נהם אלימני ועלי בהאם ידהם אלימני ועלי
25 בהאם רג̇להם אלימני ורש מוסי אלדם עלי אלמד̇בח מסתדירא: ויקח. ואכ̇ד̇
אלשחם ואלאליה̈ וג̇מיע אלשחם אלד̇י עלי אלג̇וף וזיאדה̈ אלכבד ואלכלותין
ושחמהן וסאק אלאימן: ומסל. ומן סלה̈ אלפטיר אלד̇י בין ידי אללה
אכ̇ד̇ גרדקה̈ פטיר ואחדה̈ וגרדקה̈ כ̇בז דהן ואחדה̈ ורקאקה̈ ואחדה̈
וג̇על עלי אלשחום ועלי סאק אלאימאן: ויתן. וג̇על אלכל עלי ידי הרון
ועלי ידי בניה וחרכהם תחריכא בין ידי אללה: ויקח. ואכ̇ד̇הם מוסי
מן עלי כפיהם וקתר עלי אלמד̇בח עלי אלצעידה̈ כמאל הם מקבולא
מרצ̇יא קרבאנא הו ללה: ויקח. ואכ̇ד̇ מוסי אלקץ̇ וחרכה תחריכא
בין ידי אללה מן כבש אלכמאל למוסי צאר נציבא כמא אמר אללה
30 מוסי: ויקח. ואכ̇ד̇ מוסי מן דהן אלמסח ומן אלדם אלד̇י עלי אלמד̇בח
ונצ̇ח עלי הרון ועלי ת̇יאבה ועלי בניה ועלי ת̇יאב בניה מעה וקדם הרון
ות̇יאבה ובניה ות̇יאב בניה מעה: ויאמר. וקאל מוסי להרון ולבניה
אטבכ̇ו אללחם באב כ̇בא אלמחצ̇ר ות̇ם תאכלוה ואלכ̇בז אלד̇י פי סלה̈
אלכמאל כמא אמרת קאילא הרון ובניה יאכלוה: והנותר. ואלבאקי
מן אללחם ואלכ̇בז באלנאר תחרקו: ומפתח. ומ̇ן באב כ̇בא אלמחצר לא
תכרג̇ו ז׳ איאם אלי יום כמאל איאם כמאלכם אן ז׳ איאם יכמל ואג̇בכם:

[Ein Blatt, Cap. VIII 34, — IX, 15, fehlt].

וקד̇ם קרבאן אלקום ואכ̇ד̇ עתוד אלד̇כוה̈ אלד̇י ללקום וד̇בחה וד̇כאה
9
15 כאלאול: ויקרב. וקדם אלצעידה̈ וצנעהא כאלסירה̈: ויקרב. וקדם
אלהדיה̈ וםלא כפה מנהא וקתר עלי אלמד̇בח סוי צעידה̈ אלגדאה̈:
וישחט. וד̇בח אלת̇ור ואלכבש ד̇בח אלסלאמה̈ אלד̇י ללקום ובלג̇ו
בני הרון אלדם אליה ורשה עלי אלמד̇בח מסתדירא: ואת. ואלשחום
מן אלת̇ור ומן אלכבש אלאליה̈ ואלמג̇טי ואלכ̇לי וזיאדה̈ אלכבד:
20 וישימו. וציירו אלשחום [מע אלקצוץ] וקתר אלשחום עלי אלמד̇בח:

תג̇עלו רפיעה̈ ללאמאם מן ד̇בח סלאימכם: המקריב. אלמקרב דם
אלסלאמה̈ ואלשחם מן בני הרון לה תכון סאק אלאימן נציבא: כי.
אן קץ̈ אלתחריך וסאק אלרפיעה̈ אכד̇ת̇ מן בני אסרא׳ מן ד̇בח סלאימהם
וג̇עלתהא להרון אלאמאם ולבניה רסם אלדהר מן בני אסראיל:
35 זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן
לייי: הד̇ה מסחה̈ הרון ומסחה̈ בניה מן קראבין אללה פי יום תקריבהם
ללאמאמה ללה: אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אותם מאת
בני ישראל: אלד̇י אמר אללה אן יעט . . . מסחהם מן בני אסרא׳
רסם אלדהר לאג̇יאלהם: זאת התורה. הד̇ה אלשריעה̈ ללצעידה̈
וללהדיה̈ וללד̇כוה̈ וללאת̇ם וללכמאל וללד̇בח אלסלאמה̈: אשר צוה
יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את
קרבניהם לייי במדבר סיני: אלד̇י אמר אללה מוסי פי טור סיני פי יום
8 אמרה לבני ישראל אן יקרב קרבאנהם ללה פי ברי̈ה̈ סיני: וידבר יי
אל משה לאמר: פכלם אללה מוסי תכלימא: קח. כ̇ד̇ הרון ובניה
מעה ואלת̇יאב ודהן אלמסוחייה̈ ורת̇ אלד̇כוה̈ ואלכבשין וסלה̈ אלפטיר:
ואת. וג̇מיע אלג̇מאעה̈ תג̇וק אלי באב כ̇בא אלמחצ̇ר: ויעש. פצנע
מוסי כמא אמרה אללה ותתג̇וק אלג̇מאעה̈ אלי באב כ̇בא אלמחצ̇ר:
5 ויאמר. פקאל מוסי הד̇א אל . . . . אלד̇י אמר אללה אן תצנע: ויקרב.
וקדם מוסי הרון ובניה ורחצ̇הם באלמא: ויתן. וג̇על עליה אלתוניה̈
[וקלדה] באלזנאר ואלבסה אלממטר וג̇על עליה אלצדרה̈ [ושדדה]
בשפשג̇ אלצדרה̈ : וישם. וצייר עליה אלבדנה̈ וג̇על פי אלבדנה̈
אלאנואר ואלצחאיח: וישם. וצייר אלעמאמה̈ עלי ראסה וצייר עלי
אלעמאמה̈ אלי מא ילי מקדמהא עצאבה̈ אלד̇הב כליל אלקדם כמא
10 אמר אללה מוסי: ויקח. ואכ̇ד̇ מוסי מן דהן אלמסוחיה̈ ומסח אלמסכן
וג̇מיע מא פיה וקדסהם: ויז. ונצ̇ח מנה עלי אלמד̇בח ז׳ מראר ומסח
אלמד̇בח וג̇מיע אניתה ואלחוץ̈ ומקעדה וקדסהא: ויצק. וצב̈ מן דהן
אלמסוחיה̈ עלי ראס הרון ומסחה וקדסה: ויקרב. וקדם מוסי בני הרון
ואלבסהם תואניא ושדדהם באלזנאניר וצ̇מדהם באלקלאנס כמא אמר
אללה מוסי: ויגש. וקדם רת̇ אלד̇כוה̈ ואסנד הרון ובניה אידיהם עלי
15 ראס רת̇ אלד̇כוה̈: וישחט. וד̇בח ואכ̇ד̇ מוסי אלדם וג̇על עלי ארכאן
אלמד̇בח מסתדירא באצבעה וד̇כא אלמד̇בח ומן אלדם צבה ענד אסאס
אלמד̇בח וקדסה ואסתג̇פר ענה: ויקח. ואכ̇ד̇ ג̇מיע אלשחם אלד̇י עלי
אלג̇וף וזיאדה̈ אלכבד ואלכלותין ושחומהן וקתר מוסי עלי אלמד̇בח:
ואת הפר. ואלרת̇ וג̇לדה ולחמה ופרת̇ה אחרק באלנאר מן כ̇ארג̇

כל. כל ד̇כר פי אלאימה יאכלה פי מוצ̇ע מקדס תוכל מן כ̇ואץ̇ אלאק̇דאס הוא: כחטאת. כאלד̇כוה̈ כאלאת̇ם שריעה̈ ואחדה̈ להם אלאמאם אלד̇י יסתגפר בה לה יכון: והכהן. ואלאמאם אלמקרב צעידה̈ אנסאן ג̇לד אלצעידה̈ אלד̇י קרב ללאמאם לה יכון: וכל. וכל הדיה̈ תכבז פי אלתנור [או יעמל פי טנג̇יר או עלי טאבק אלאמאם אלמקרב להא] לה תכון: וכל מנחה. וכל הדיה̈ מלתותה̈ בדהן או ג̇אפה̈ לג̇מיע בני הרון תכון ואחד כאלאכ̇ר: וזאת. והד̇ה שריעה̈ ד̇בח אלסלאמה̈ אלד̇י יקרב ללה: אם. [אן כאן עלי שכר קרבאנה] ויקרב עלי ד̇בח [שכרה] ג̇ראדק פטיר מלתותה̈ בדהן ורקאק פטיר ממסוח בדהן וסמד [רפ̇ף] ג̇ראדק מלתותה̈ בדהן: על. עלי ג̇ראדק כ̇בז כ̇מיר יקרב קרבאנה עלי ד̇בח [שכר סלאמתה]: והקריב. ויקרב̃ מנה ואחד מן כל קרבאן רפיעה̈ ללה אלראש דם אלסלאמה̈ לה יכון: ובשר. ולחם ד̇בח שכר אלסלאם פי יום קרבאנה יוכל לא יכלי מנה אלי אלג̇דאה̈: ואם. ואן נד̇ר או תברע ד̇בח קרבאנה פי יום תקריבה ד̇בחה יוכל ומן גד ואלבאקי מנה יוכל: והנותר. ואלפאצ̇ל מן לחם אלד̇בח פי אליום אלת̇אלת̇ באלנאר יחרק: ואם. ואן אכל יוכל מן לחם ד̇בח אלסלאם פי יום אלת̇אלת̇ לא ירתצ̇י ומקרבה לא יחסב לה מבעוד יכון ואלנפס אלאכלה̈ מנה וזרהא תחמל: והבשר. ואללחם אלד̇י ידני בכל נג̇ס לא יוכל באלנאר יחרק ואללחם כל טאהר יאכל לחם: והנפש. ואי אנסאן אכל לחם מן ד̇בח אלסלאמה̈ אלד̇י ללה ונג̇אסתה עליה פינקטע ד̇לך אלאנסאן מן קומה: ונפש. ואי אנסאן דני בכל נג̇ס בנג̇אסה̈ אנסאן או בבהימה̈ נג̇סה̈ או בכל רג̇ס נג̇ס ויאכל מן לחם ד̇בח אלסלאמה̈ אלד̇י ללה פינקטע ד̇לך אלאנסאן מן קומה: וידבר. פכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. מר בני אסרא' קאילא כל שחם בקר וצ̇אן ומעז לא תאכלו: וחלב. ושחם נבילה̈ ושחם פריסה̈ יצנע לג̇מיע אלצנאיע ואכל לא תאכלוה: כי. אן כל אכל שחם מן אלבהאים אלד̇י יקרב מנהא קרבאנא ללה פינקטע ד̇לך אלאנסאן מן קומה: וכל דם. וכל דם לא תאכלו פי ג̇מיע מסאכנכם מן אלטאיר ואלבהאים: כל נפש. כל אנסאן אלד̇י יאכל כל דם פינקטע ד̇לך אלאנסאן מן קומה: וידבר. פכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. מר בני אסרא' קאילא אלמקרב ד̇בח סלאמה̈ ללה יאתי בקרבאנה ללה מן ד̇בח אלסלאמה̈: ידיו תביאנה. ידאה תחמל מע קראבין אללה אלשחם מע אלקס יאתי בה אלקס ליחרכה תחריכא בין ידי אללה: והקטיר. ויקת̃ר אלאמאם אלשחם עלי אלמד̇בח ויכון אלקץ̇ להרון ובניה: ואת. וסאק אלאימן

אלי אלגדאה ונאר עלי אלמדבח תוקד עליה: ולבש. וילבס אלאמאם
קמיץ מן עשר ... יל מן עשר ילבס עלי... אלרמאד אלדי תאכל אלנאר
מע אלצעידה עלי אלמדבח ויגעלה לצק אלמדבח: ופשט. ויסלך
5 תיאבה וילבס תיאב . . . אלי כארג אלעסכר אלי מוצע טאהר: והאש.
ואלנאר עלי אלמדבח תוקד עליה לא . . . אלאמאם חטבא . . . ויקתר
עליה שחום אלסלאמה: אש. נאר דאים תוקד עלי אלמדבח לא
תטפי: וזאת. והדה שריעה אלהדיה יקדמהא בני הרון בין ידי אללה
בחצרה אלמדבח: והרים. וירפע מנהא בקבצתה מן סמד אלהדיה
ומן דהנהא וגמיע אללבאן אלדי עלי אלהדיה ויקתר עלי אלמדבח
מקבולא מרציא פיחהא ללה: והנותרת. ואלבאקי מנהא יאכלו הרון
ובניה פטיר תוכל פי מוצע מקדס פי צחן כבא אלמחצר יאכלהא: לא.
10 לא תכבז כמיר קסמהם געלתהא מן קראבין כאץ אלאקדאס הי
כאלדכוה וכאלאתם: כל. כל דכר מן בני הרון יאכלהא רסם אלדהר
לאגיאלכם מן קראבין אללה כל מן דני בהא תקדס: וידבר. וכלם
אללה מוסי תכלימא: זה. הדא קרבאן הרון ובניה אלדי יקרבו ללה
פי יום מסחה עשר אלויבה סמד הדיה דאימא נצפהא באלגדאה ונצפהא
באלעשי: על. עלי מאבק בדהן תצנע [סתותיה תאתי בהא רפכה תכון
15 הדיה תרדה תקרבהא] (תקרב) מקבולא מרציא ללה: והכהן. ואלאמאם
אלממסוח מכאנה מן בניה יצנעהא רסם אלדהר ללה גמלה תקתר:
וכל. וכל הדיה אמאם גמלה תכון לא תוכל: וידבר. וכלם אללה
מוסי תכלימא: דבר. מר הרון ובניה קאילא הדה שריעה אלדכוה
פי מוצע תדבח אלצעידה תדבח אלדכוה בין ידי אללה כאץ אלאקדאס
היא: הכהן. אלאמאם אלמדכיהא יאכלהא פי מוצא מקדס תוכל פי
20 צחן כבא אלמחצר: כל. כל מן דני בלחמהא יתקדס ואלדי ינצח מן
דמהא עלי אלתוב אלדי ינצח עליהא תגסל פי מוצע מקדס: וכלי.
ואנא כזף אלדי תטבך פיה יכסר ואן פי אנא נחאס טבכת [פלידלך]
וישטף באלמא: כל. כל דכר פי אלאימה יאכלהא כואץ אלאקדאס
הוא: וכל. וכל דכוה ידכל מן דמהא אלי כבא אלמחצר ליסתגפר פי
7 אלקדס לא תוכל באלנאר תחרק: וזאת. והדה שריעה אלאתם מן
כואץ אלאקדאס הוא: במקום. פי מוצע ידבחו אלצעידה ידבחו אלאתם
ודמה ירש עלי אלמדבח מסתדירא: ואת. וגמיע שחמה יקרב מנה
אלאליה ואלשחם אלמגטי אלגוף: ואת. ואלכלותין ואלשחם אלדי
עליהא אלדי עלי אלאחשא ואלזיאדה עלי אלכבד מע אלכלי ינזעהא:
5 והקטיר. ויקתרהא אלאמאם עלי אלמדבח קרבאנא ללה אתם הוא:

ו י ק ר א.

5
11 שפנינין או פרכי חמאם פליאת בקרבאנה [. . .] אלטא עשר
אלויבה סמד ללדכוה לא יצב עליהא דהנא ולא יגעל עליהא לבאנא אד
דכוה היא: והביאה. ויאת בהא אלי אלאמאם ויקבץ אלאמאם מנהא
מלא קבצתה מן פיחהא ויקתר עלי אלמדבח מע קראבין אללה דכוה
היא: וכפר. ויסתגפר ענה אלאמאם ען כטיתה אלדי אכטי מן ואחדה
15 מן הדה ויצפח . . . וידבר: . . . אי אנסאן נכת נכתא ואכטי . . .
יאת בקרבאנה ללה כבשא צחיחא מן . . . [בקימתה] מתקאלא במתקאל
אלקדס ללאתם: . . . ללאםם ואלאמאם . . . אלאתם ויצפח ענה:
. . . (ען סהותה אלדי סהי והו לא יעלם ויצפח) [ואי אנסן אכטא פעמל
ואחדה מן פראיץ אללה אלתי לא תעמל ולם יעלם באנה קד אתם
וחמל וזרה: פליאתי בכבש צחיח מן אלגנם בקימתה ללקרבן אלי
אלאמאם] ען סהותה אלדי סהי והו לא יעלם ויצפח ענה: אשם.
קרבאן אלאתם הוא ען אלאתם אלדי אתם ללה: וידבר. וכלם אללה
20 מוסי תכלימא: נפש. אי אנסאן אכטא ונכת נכתא באללה וגחד
צאחבה ודיעה או [מעאמלה] יד או גצב או גשם צאחבה: או. או וגד
צאלה וגחדהא וחלף עלי באטל עלי ואחדה מן גמיע מא יעמלה
אלאנסאן ויכטי בהא: והיה. ויכון אדא אכטא ואתם ירד אלגצב
אלדי גצבה או אלגשם אלדי גשמה או אלודיעה אלתי . . . ענדה או
אלצאלה אלתי וגדהא: או. או מן כל מא חלף עליה באטל פליסלמה
25 בראסה . . . עליה [ואלדי הו לה יעטה פי יום אעתראפה בדנבה: ואת.
פליאתי בקרבאנה ללה בכבש צחיח מן אלגנם בקימתך ללקרבן אלי
אלאמאם: וכפר. ויסתגפר ענה אלאמאם בין ידי אללה ויגפר לה עלי
איה כלה] מן גמיע מא יעמל ואתם בה:

פרש.

6 וידבר. פכלם אללה מוסי תכלימא: צו. מר הרון ובניה קאילא
הדה שריעה אלצעידה הי אלצעידה תוקד עלי אלמדבח טול אלליל

[illegible]

[illegible]

[illegible]